

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๒๔

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๘ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

๑๗๒

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม

๑.๑ กระทั่งถามสด

๑.๑.๑ กระทั่งถาม ของ นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ เรื่อง การช่วยเหลือของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรต่อเกษตรกรรณานาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบ

๑

ผู้อภิปราย

-นายวราเทพ รัตนากร

๒

-นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์

๔, ๘, ๑๐, ๑๑

-นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล

๖, ๘, ๑๒

๑.๑.๒ กระทั่งถาม ของ นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล เรื่อง ปัญหาการค้าอ้อยและน้ำตาลทราย กรม นายกรัฐมนตรี ซึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบ

๑๒

ผู้อภิปราย

-นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล

๑๓, ๑๕, ๒๑, ๒๔

-นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ

๑๕, ๒๓

-นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล

๒๗, ๓๐

๑.๑.๓ กระทั่งถาม ของ นายเจริญ จรรย์โกมล เรื่อง ปัญหาการแทรกแซงราคาข้าว กรม นายกรัฐมนตรี ซึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบ

๓๐

ผู้อภิปราย

- นายเจริญ จรรย์โกมล ๓๑, ๓๕, ๔๐
- นายชวน หลีกภัย ๓๒
- นายศุภชัย พานิชภักดิ์ ๓๒, ๓๗, ๔๒
- นายพิเชษฐ ทัศนวิฑูกร ๓๗
- นายเจริญ ทัศนวงศ์ ๔๓

๑.๒ กระทั่งถาม

๑.๒.๑ กระทั่งถาม ของ นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ เรื่อง ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดหนองบัวลำภู ถาม นายกรัฐมนตรี ซึ่ง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายพิทักษ์ อินทริทยินทร์) ได้รับ มอบหมายให้เป็นผู้ตอบ

ผู้อภิปราย

- นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ ๔๕, ๔๗, ๔๘, ๔๙
- นายพิทักษ์ อินทริทยินทร์ ๔๕, ๔๗, ๔๘
- พันตำรวจโท ไชยวัฒน์ อารมณ์รัตน์ ๕๐

๑.๒.๒ กระทั่งถาม ของ นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสว่างแดนดิน พ.ศ. . . . โดย นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์) เป็นผู้ตอบ

ผู้อภิปราย

- นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ ๕๒, ๕๕, ๖๐, ๖๑
- นายชวน หลีกภัย ๕๓, ๕๖
- นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ ๕๘, ๖๐
- นายทวีวัฒน์ ตรีภักดิ์ ๖๑

๑.๒.๓ กระทั่งถาม ของ นายเบรมศักดิ์ เพียยุระ เรื่อง การจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยของกระทรวงมหาดไทย ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๒ (ส.ทั่วไป)

หน้า

ผู้อภิปราย

-นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	๖๒, ๖๕, ๖๘
-คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์	๖๓, ๖๖
-นายชัย ชิดชอบ	๖๘, ๖๙

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาในระเบียบวาระการประชุมต่อไป
ได้มีสมาชิกฯ ขอปรึกษาที่ประชุมเพื่อขอแก้ไขเรื่องตั้งชื่อคณะกรรมการ จำนวน
๓ คณะ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระ ขึ้นมาพิจารณาก่อน
ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ ตามลำดับคือ

๑. ตั้งชื่อคณะกรรมการสามัญประจำสภา ในคณะกรรมการ
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ๗๐
๒. ตั้งชื่อคณะกรรมการสามัญประจำสภา ในคณะกรรมการ
การสาธารณสุข แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ๗๐
๓. ตั้งชื่อคณะกรรมการสามัญประจำสภา ในคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ๗๐

ผู้อภิปราย

-พันตำรวจโท โวพจน์ อารมณ์รัตน์	๗๐
-นายเจริญ จรรย์โกมล	๗๐
-นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๗๐, ๗๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๒ (ส.ทั่วไป)

หน้า

เรื่องด่วน

๑. ผู้ตติ์คว่น เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณา
การเพิ่มอัตราการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) จากร้อยละ ๗ เป็นร้อยละ
๑๐ ของรัฐบาล ซึ่ง นายชินวรณ์ บุญเกิดเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
(ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒)

๗๑

๒. ผู้ตติ์คว่น เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณา
ข้อเสนอของหอการค้าอเมริกันในประเทศไทย ขอให้รัฐบาลลดอุปสรรค
และเปิดเสรีทางการค้าเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนใน
ประเทศไทย ซึ่ง นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ
(ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๖)

๗๑

๓. ผู้ตติ์คว่น เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณา
ศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่ง ร้อยโท กุเทพ
โสภระจ่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๗)

๗๑

๔. ผู้ตติ์คว่น เรื่อง ขอให้ที่ประชุมสภาฯ ร่วมกันพิจารณาหา
แนวทางแก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของชาติ ซึ่ง นายจตุติ ไกรฤกษ์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๘)

๗๑

๕. ผู้ตติ์คว่น เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณา
เพื่อมีมติให้รัฐบาลแถลงแผนการกู้อุตสาหกรรมของประเทศไทย อันสืบเนื่อง
มาจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ซึ่ง นายวีระกร คำประกอบ เป็นผู้เสนอ
(ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๙)

๗๑

๖. ผู้ตติ์คว่น เรื่อง ขอให้สภาฯ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อพิจารณากฎหมายของรัฐบาลที่ออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่ง
นายชิงชัย มงคลธรรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒๑)

๗๒

๗. ผู้ตติ์คว่น เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญเพื่อดำเนินการศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญห
เศรษฐกิจ
ของประเทศ ซึ่ง นายชัย ชิดชอบ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่อง
ด่วนที่ ๒๙)

๗๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๒ (ส.ทั่วไป)

หน้า

๘. ผู้คิดคำนวณ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่ง นายสนั่น สุรนกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ
(ในระเบียบวาระเรื่องตอนที่ ๕.๖)

๗๒

ผู้อภิปราย

- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๗๒, ๗๓
- นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง ๗๔
- นายบุญมาก ศิริเนาวกุล ๗๗
- นายชัย ชิดชอบ ๗๘
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๘๕
- นายบุญเกิด หิรัญคำ ๘๘, ๘๐
- นายจตุติ ไกรฤกษ์ ๘๗
- นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ภักชัย ๑๐๓
- นายขจิตร์ ชัยนิคม ๑๐๘, ๑๔๓
- นายสุรพงษ์ โคตรวิจิตรชัยกุล ๑๑๙, ๑๔๕
- นายสนั่น สุรนกุล ๑๒๓
- นายเอกพร รักความสุข ๑๒๕
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๑๓๐, ๑๖๖
- นายอำนาจ สุวรรณคีรี ๑๔๖
- นายอำนาจ คลังผา ๑๕๐
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๑๕๓
- พันตำรวจเอก ไฉพลักษณ์ อารมณ์รัตน์ ๑๖๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๔ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติตราชการ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระนะ ครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม

๑.๑ กระทั่งถามสด กระทั่งถามเรื่อง การช่วยเหลือของธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรต่อเกษตรกร ของท่านจาดูรงค์ เพ็งนรพัฒน์
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านจาดูรงค์เชิญครับ

เดี๋ยวกุณหมอบ ท่านวราเทพมีอะไรสงสัย เชิญครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกำแพงเพชร พรรคความหวังใหม่ กระผมขออนุญาตหาหรือท่านประธานและกราบเรียนถามเรื่องของการบรรจุระเบียบวาระการตั้งกระทู้ถามสดในวันนี้ครับ ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากกระผมได้ยื่นขอตั้งกระทู้ถามสดท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่องเกี่ยวกับกรณีการให้และเผยแพร่ข้อมูลในบริษัทที่อยู่ในการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์ แล้วก็ยื่นเป็นลำดับที่ ๓ ในเวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา แต่เมื่อมีการบรรจุในระเบียบวาระแล้ว กระผมไม่เห็นกระทู้ของกระผมได้ถูกบรรจุในระเบียบวาระ จึงอยากเรียนถามท่านประธานว่า ท่านประธานได้เลือกหรือบรรจุระเบียบวาระกระทู้โดยใช้หลักเกณฑ์อะไร แล้วก็กระทู้ของกระผมได้หายไปเนื่องจากอะไรครับ ขอกราบเรียนถามท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านวราเทพครับ ผมขอเรียนชี้แจงครับ เนื่องจากท่านประธานได้มอบหมายให้ผมเป็นคนดำเนินการเรื่องของกระทู้สดนะครับ ผมก็ได้ทราบจากเจ้าหน้าที่รายงานว่ามีกระทู้สดทั้งหมด ๔ กระทู้ด้วยกัน รวมของท่านวราเทพด้วย แต่ปรากฏว่าตกลงกันไม่ได้ว่าจะเอาของใครนะครับ เพราะฉะนั้นว่าตามระเบียบข้อบังคับก็ให้ตั้งกรรมการขึ้น ผมก็พยายามเชิญคุณหมอเปรมศักดิ์ ติดต่อท่านก็ไม่ได้ก็ได้ท่าน ส.ส. พงศกร อรรถนพพร แล้วก็ติดต่อหน้าท่านผู้อำนวยการท่านวัชรินทร์ แล้วก็หัวหน้าฝ่าย และผมเป็นคนจับกระทู้ถามเอง ก็ปรากฏว่ากระทู้แรกที่ได้ก็เป็นของนายแพทย์จาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ กระทู้ที่ ๒ ก็เป็นของคุณหมอวิชัย กระทู้ที่ ๓ ก็เป็นของท่านเจริญ เพราะฉะนั้นของท่านจับไม่ได้ก็ต้องว่าไปตามระเบียบตามข้อบังคับนะครับ ของท่านไม่ได้ตกหายไปไหน อยู่ ก็ว่ากันไป อาจจะเป็นลำดับหน้าท่านวราเทพเชิญครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่กระผมต้องหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นหาหรือท่านประธาน เพราะว่าเนื่องจากว่าจะได้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่รับทราบกันในการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะสมาชิกพรรคฝ่ายค้านที่จะทำการตรวจสอบการทำงานของคณะรัฐมนตรี การตั้งกระทู้ถามนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นระหว่าง

ฝ่ายบริหารและฝ่ายสภา ซึ่งก็เป็นสิทธิ กระผมไม่ได้พูดว่าฝ่ายรัฐบาลไม่มีโอกาสจะถาม เพราะเป็นสิทธิ แต่วิธีการคัดเลือกกระตุ้ กระผมไม่ชอบเห็นวิธีการคัดเลือกกระตุ้ที่เป็นการจับฉลาก เพราะมันไม่เป็นหลักประกันในการทำหน้าที่ของ ส.ส. ว่าจะมีโอกาสทำหน้าที่ในการตรวจสอบรัฐบาลหรือไม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า กระตุ้ถามของกระผมได้ยื่นเป็นลำดับที่ ๑, ๒, ๓ ตามที่พรรคร่วมฝ่ายค้านได้มีมติ เราได้ตกลงและมีมติกันว่าจะมีกระตุ้ถามสดทั้งหมด ๓ กระตุ้ เราจึงได้ไปยื่นในเวลาแล้วก็เรียงลำดับมา แต่เมื่อ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลได้ยื่นมา ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน หมอจาตุรงค์ เป็นลำดับที่ ๔ และในเวลาทีใกล้จะปิดการรับกระตุ้ ซึ่งก็มีสิทธิที่จะกระทำได้อยู่จริง แต่ว่าเรื่องของกระผมถ้าได้พิจารณาจากหัวข้อแล้วนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจและกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ข้อมูลของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแก่บริษัทต่างชาติจนส่งผลเสียหายในตลาดหลักทรัพย์ เป็นเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจและจะต้องชี้แจงกับพี่น้องประชาชน แต่กลับไม่ได้รับการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร กระผมจึงไม่ทราบว่าหลักประกันในการที่จะทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปนี้ ถ้าหากฝ่ายรัฐบาลมีความประสงค์ไม่อยากจะให้ฝ่ายค้านถามกระตุ้ใดกระตุ้หนึ่ง เนื่องจากว่าอาจจะกระทบต่อการชี้แจง ฝ่ายรัฐบาลยื่นมามาก ๆ เราก็มีต้องมาจับฉลากกันออกไป แล้วถ้ามาจับฉลากกันออกไปฝ่ายค้านไม่ได้รับการจับฉลากเลย จะทำให้กระทบถึงการทำงานของสภาผู้แทนราษฎรได้ครับท่านประธาน กระผมมองว่ากระตุ้ถามของกระผมเป็นเรื่องที่อยู่ในความสำคัญแล้วก็ไม่น่าตกไปเลย เสียใจครับที่ไม่ได้ทำหน้าที่ตรงนี้ ทั้ง ๆ ที่เราได้แถลงแล้วก็ชี้แจงมาตั้งแต่วันประชุมพรรคเมื่อวันอังคารที่ผ่านมาแล้ว กระผมจึงอยากจะฝากเรียนท่านประธานไว้ว่า เรื่องอย่างนี้จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงแล้วก็ต้องดำเนินการในการทำหน้าที่ของ ส.ส. ให้ดีกว่านี้ครับกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือผมชี้แจงท่านวราเทพนะครับ ด้วยความเคารพทุก ๆ ท่านนะครับ ก็ในเมื่อข้อบังคับ ข้อตกลงให้ประธานได้กำหนด ก็กำหนดวิธีการแล้วซึ่งความจริงเรื่องนี้ทางซีกฝ่ายค้านยื่นมา ๓ กระตุ้จริง แล้วรัฐบาลเองก็ยื่นมา ๑ กระตุ้ ซึ่งผมคิดว่า ส.ส. นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นรัฐบาล ฝ่ายค้านครับ

ทุกคนก็ทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่เป็นปวงชนชาวไทย ทุกคนก็มีสิทธิ แต่ที่นี้ถ้าเมื่อตกลงกันไม่ได้และข้อบังคับ ข้อกำหนดก็ให้ประธานเป็นคนจับ ท่านต้องไปแก้ ข้อกำหนดใหม่สิครับ ให้ประธานเป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาจะครับ อันนี้ข้อกำหนดอย่างนี้ก็เพื่อความ เป็นกลาง และผมเรียงตรง ๆ ว่า ผมคิดว่าจะมีปัญหา ผมทำบันทึกเขียนด้วยมือผมเอง มีหลักฐานยืนยันตรวจสอบได้ นะครับ เพราะฉะนั้น ผมเรียงว่าในเรื่องดังกล่าวนี้ก็อยู่ที่พวกเรากำหนดมาแล้วก็ต้องดำเนินการตามข้อบังคับ ตามข้อกำหนดจะครับ เพราะฉะนั้น เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมไม่ให้มีการปรึกษา ต่อครับ ไม่อนุญาตครับ เชิญคุณหมอบอกจตุรงค์ครับ

นายจตุรงค์ เฟิงนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์ จตุรงค์ เฟิงนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ก่อนอื่นผมเองต้อง ขอกราบขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสบรรจุกระทู้ถามสดของกระผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอบอกครับไม่ใช่ผมให้โอกาสท่านจะครับ บังเอิญตามข้อบังคับ ที่ให้ประธานจับฉลากแล้วท่านได้ถูกผมจับขึ้นมาเองจะครับ

นายจตุรงค์ เฟิงนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ครับ ก็ถือว่าโชคดี สำหรับพี่น้องที่ได้จับฉลากได้กระผมเข้ามาเป็นอันดับแรก ท่านประธานครับ ในห้วงเวลา ๑ - ๒ เดือนที่ผ่านมา ผมเองได้รับการร้องเรียนจากประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกรในพื้นที่ของผมในอำเภอกันทรลักษณ์ในจังหวัดศรีสะเกษ มากมาย เดินทางมาเป็นกลุ่ม ๆ เดินทางมาเป็นคณะ มาบอกว่าตอนนี้ท่านไม่ได้ แถมยังปลุกอะไรก็ไม่ได้ รายได้ไม่มี ถือว่าเป็นศูนย์ แต่หนี้สินที่เขากู้มาจาก ธ.ก.ส. ก็ดี จากนอกระบบก็ดี จากธนาคารอื่น ๆ ก็ดี ได้มาเร่งรัดเขาเหลือเกิน ผมเองก็ได้จัดคณะทำงานขึ้นมาชุดหนึ่งปรึกษาหารือกัน เขายกบอกว่าทาง ธ.ก.ส. ได้ยื่นโนติส (Notice) มาว่าให้มาชดใช้หนี้สินภายในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ แต่จริง ๆ นั้นโดยปกติแล้วจะประมาณ ๓๑ มีนาคม เขาก็ส่งสลับ มาถามผมว่า ทำไมถึงเร่งรัดอย่างนี้ ในเมื่อตัวเองก็ยังไม่มียเงินที่จะให้ลูกได้รับประทาน ได้ใช้ได้สอย เจ็บป่วยก็ยังไม่ได้ ผมเองและคณะก็จึงปรึกษากันว่าถ้าอย่างนั้น กลุ่มนี้เขาก็ขอเงินผมกับพรรคพวกไปก่อนหนึ่ง เพื่อไปใส่ค้ำหนี้ให้กับ ธ.ก.ส. เสร็จวันรุ่งขึ้นก็ขอเบิกค้ำเงินไปให้กับคนที่ ๒ ถัดมาอีกวัน ๒ วันก็ขอไปให้คนที่ ๓ คนที่ ๔ คนที่ ๕ จนครบ ๑๐ คนเรียงกลุ่ม ๆ อย่างนี้ซึ่งนี่คือตัวอย่างหนึ่งซึ่ง

เป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่ถือว่าอาจจะไม่ถูกต้อง แต่เพื่อเป็นการช่วยเหลือเขา ผมเองและคณะก็ได้ดำเนินการช่วยเหลือไป และเขาเองเขาฝากมาว่าทำไมต้องเร่งรัดขนาดนี้ข้อที่ ๑ นะครับ แล้วทำอย่างไรถึงจะมีทางช่วยเหลือเขาบ้าง ผมเองก็รับปากว่าจะเข้ามาเรียนถาม ทพณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อที่จะไปให้การชี้แจงว่าขณะนี้เกษตรกรซึ่งต้องเรียนว่าทั้งที่เดินทางมาก็ดี ทั้งที่อยู่ที่บ้านก็ดี ทั้งหมดนั้นมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะได้รับการช่วยเหลือ ผมก็บอกว่างบนั้นไม่ต้องมานะครับ ผมเองจะรับหน้าที่ และผมเชื่อว่าผู้แทนทั้งหมดหลายร้อยท่านก็คงรับหน้าที่นี้มาเพื่อที่จะมากราบเรียนถาม ทพณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับ ซึ่งจะได้ชี้แจงว่าการเร่งรัดนี้จะมีการผ่อนปรนอย่างไร และวิธีการที่จะช่วยเหลือนะครับ ต้องขอเรียนถามว่า

ข้อที่ ๑ มาตรการในการแก้ไขการเร่งรัดหนี้สินของธนาคาร

เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเรามีทางช่วยเหลืออย่างไร และมีนโยบายที่ผ่อนปรนอย่างไรบ้าง ขั้นตอนวิธีการสำหรับผู้ซึ่งประสบปัญหาภาวะภัยแล้งก็ดี ไม่สามารถทำอาชีพได้จะมีการช่วยเหลือให้เขาผ่อนปรนอย่างไร และมีวิธีการในภาคปฏิบัติที่ยุ่งยากซับซ้อนมากน้อยเพียงไร เพื่อที่จะได้ให้พี่น้องประชาชนที่เขารอรับฟังอยู่ทางบ้าน ผมเชื่อว่าไม่ใช่เฉพาะจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งประเทศจะได้รับการทราบและก็จะได้แก้ไขปัญหาคือต่อไปครับ คำถามข้อที่ ๑ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ซึ่งได้รับมอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบ เชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง โดยรับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ในฐานะที่เป็นประธานกรรมการ ธ.ก.ส. ด้วย ผมขออนุญาตตอบถึงสภาแห่งนี้
แก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก่อนครับว่า ขณะนี้ทราบว่าเกษตรกรทั่วประเทศทั้งหมด
มีหนี้ทั้งหมดอยู่ประมาณ ๔๐๓,๓๐๐ ล้านบาท เป็นหนี้ที่มีอยู่กับธนาคารพาณิชย์ทั่ว ๆ ไป
๑๖๕,๕๐๐ ล้านบาท เป็นหนี้ที่มีอยู่กับ ธ.ก.ส. ๒๓๗,๘๐๐ ล้านบาท และเป็นหนี้สิน
นอกระบบที่เกษตรกรกู้จากนายทุนท้องถิ่น ๓๑,๒๐๐ ล้านบาท รวมแล้ว
๔๐๓,๓๐๐ ล้านบาท ส่วนที่เกี่ยวกับคำถามก็คงจะเป็นส่วนที่เกี่ยวกับหนี้ของ ธ.ก.ส.
ที่มีตัวเลข ๒,๖๖๐ ล้านบาทดังกล่าว ก็ขอกราบเรียนว่า ในช่วงตลอดเวลา
ที่ผ่านมา ได้มีการดำเนินการในการที่จะพิจารณาช่วยเหลือเกษตรกรที่มีปัญหา
เนื่องจากโครงการต่าง ๆ ส่วนหนึ่งเป็นหนี้โดยปกติของ ธ.ก.ส. ตามประเภท
กิจการ ส่วนหนึ่งเป็นหนี้ที่เป็นโครงการของรัฐที่กำหนดให้ทาง ธ.ก.ส. ดำเนินการ
ซึ่งหนี้ที่ปกติของ ธ.ก.ส. หากมีการเสียหายอย่างไร ธ.ก.ส. จะเป็นผู้รับผิดชอบ
ตามปกติของวิสัยการดำเนินกิจการธนาคาร ส่วนหนี้ที่เป็นโครงการของรัฐ ถ้าหากว่า
มีความเสียหายประการใดรัฐจะจัดงบประมาณชดเชยให้ผ่านในกระบวนการ
ของ ก.บ.ส. คือคณะกรรมการบริหารสินเชื่อเกษตรกรแห่งชาติ ในช่วงที่ผ่านมา
ได้มีการช่วยเหลือเกษตรกรไปทั้งสิ้น เฉพาะของ ธ.ก.ส. ในหลายรูปแบบ
บางรูปแบบก็เป็นโครงการที่จะชะลอการชำระหนี้ต่อไปครั้งละ ๑ ปี ตามสภาพปัญหา
และเดิมก็กำหนดว่าจะช่วยได้ ๓ ครั้งติดต่อกันไม่เกิน ๓ ปี ปัจจุบันนี้ก็ตาม
ข้อตกลงกับเกษตรกรก็ได้ขยายเวลาเป็น ๕ ปี ตามสภาพปัญหาก็คือ ถ้าเป็นหนี้
โครงการของรัฐ โครงการของรัฐที่มีปัญหา เช่น โคนม โคนเนื้อ เช่น โครงการ
มะม่วงหิมพานต์ โครงการไฟตง หรืออะไรต่าง ๆ นี้ ก็จะช่วยโดยกรอบของ
ก.บ.ส. ที่ได้กำหนดไว้ ส่วนหนี้ปกติของ ธ.ก.ส. ถ้าเกษตรกรต้องภัยแล้ง
ถูกน้ำท่วมหรือตัวเกษตรกรนั่นเองประสบชะตากรรมเจ็บไข้ได้ป่วยต่าง ๆ ธ.ก.ส.
ก็จะมีมาตรการช่วยเหลือเป็นพิเศษต่างหาก ซึ่งจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑
ได้มีการพิจารณาผ่อนคลายเป็นเหล่านี้ไปแล้ว ๓๕๕,๑๙๘ ราย โดยอยู่ที่ภาคเหนือ
๙๗,๐๐๐ กว่าราย อยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑,๖๐๐ กว่าราย อยู่ที่
ภาคตะวันออก ๓๓,๐๐๐ และอยู่ที่ภาคใต้ และภาคตะวันตกประมาณ ๑๒๑,๕๐๐
กว่าราย ขณะนี้ยังเหลือหนี้และเกษตรกรที่มีปัญหาที่รอการดำเนินการอยู่ในทุก

รูปแบบทั้งหมดขณะนี้อีก ๕๘๓,๕๖๘ ราย ก็คือรวมว่าเกษตรกรขณะนี้เชื่อว่า
จะมีปัญหาอยู่ประมาณ ๙๓๐,๐๐๐ กว่าราย ช่วยไปแล้ว ๓๕๕,๐๐๐ ราย
อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการอยู่ประมาณ ๕๘๓,๐๐๐ ราย โดยลักษณะ
ต่าง ๆ ทำนถามว่ามีมาตรการในการที่จะช่วยแบบไหนบ้าง บางรายก็ยกเลิก
ดอกเบี้ยให้ บางรายคงมีดอกเบี้ยแต่ยังไม่ให้ปลอดดอกเบี้ยเอาไว้ เมื่อวันหนึ่ง
มีเงินถึงจะมาชำระภายในกำหนดดูไปทีละปี ปีต่อปี บางกรณีถ้ามีเหตุมีผล
ผ่านกระบวนการ ก.บ.ส. อาจจะมีการลดเงินต้นให้บางส่วนด้วย นอกจากนี้
เกษตรกรที่มีโอกาสฟื้นฟู นอกจากเรื่องการชำระหนี้ ชะลอการชำระหนี้ไปแล้ว
ก็ยังพร้อมที่จะให้เงินกู้บางส่วนหนึ่งเพื่อให้เกษตรกรได้ไปตั้งตัว ฟื้นฟูเพื่อจะมี
กำลังมาสามารถชำระหนี้ได้ต่อไป ภายใต้กฎเกณฑ์ว่าจะมีการพิจารณาทุกพื้นที่
ทั่วประเทศ สำหรับเกษตรกรทุกหมู่เหล่า ทุกสาขา และก็ตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
เป็นจริง เป็นกรณีราย ๆ ไปพิจารณาปีต่อปี ขณะนี้ก็ให้พิจารณาได้ไม่เกิน
ถึง ๕ ปี ที่ทำนถามว่าบางทีเกษตรกรบางคนทำไมจะเป็นผู้ที่ได้รับมาตรการ
ช่วยเหลือไปแล้วก็ดี ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาแล้วก็ดี ทำไมยังมีการทวงหนี้อยู่

ขอได้โปรดเข้าใจว่าโดยกิจการของธนาคารมีความจำเป็นที่ถูกข้อกำหนดตามระเบียบ ตามกฎหมายในการที่จะบอกกล่าวในการที่จะต้องแจ้งยอดหนี้ บางรายบางกรณีที่จะกำหนดอายุความ ครบอายุความแล้ว ก็มีความจำเป็นที่จะต้องฟ้องร้อง แต่เรื่องการบังคับคดีเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องดูตามหลักเกณฑ์ ถ้าอยู่ในเงื่อนไขในการที่จะได้รับความช่วยเหลือก็ชะลอการบังคับคดีหรือลดการบังคับคดีไว้ ธนาคารคงไม่สามารถปล่อยให้หนี้ที่กำลังจะหมดอายุความ แล้วขาดอายุความไปโดยไม่ทำอะไร ธนาคารไม่สามารถเพิกเฉยในการที่จะไม่แจ้งยอดหนี้ให้แก่เกษตรกรได้ทราบ หรือหน้าที่ในการทวงถามหนี้เป็นภารกิจของอีกฝ่ายหนึ่ง แต่มาตรการในการที่จะได้รับความช่วยเหลือหรือธนาคารได้ปฏิบัติต่อเกษตรกร เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งผมพยายามดูแลให้ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง ส่วนในพื้นที่ก้นทรวงศ์ จังหวัดศรีสะเกษของท่านสมาชิกผู้ได้ถาม หากมีเกษตรกรรายใดที่ตกหล่นอยู่ที่มีสภาพปัญหาที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับการปฏิบัติที่ยังไม่ได้อยู่ในเกณฑ์เหล่านี้ โปรดกรุณาแจ้งให้ผม หรือแจ้งให้ทาง ธ.ก.ส. ทราบ ผมพร้อมที่จะดูแลให้ขอบธรรมเสมอภาคทุกคน เกษตรกรก้นทรวงศ์ก็จะได้รับการดูแลเช่นเดียวกับหนองคาย เช่นเดียวกับ อุบลราชธานี เช่นเดียวกับพังงา เช่นเดียวกับภาคเหนือ ภาคใต้ทุกภาค ความเสมอภาคอันนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ผมจะธำรงไว้ให้ตลอดไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอบรรจงถามอีกครั้งหนึ่งครับ เป็นครั้งที่ ๒

นายจตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ท่านผู้ระชานครับ

ต้องขอกราบขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านพิเชษฐนระครับ จากที่ท่านได้ตอบคำถามมานั้นก็เป็นที่อยู่ใจระดับหนึ่ง แต่ผมเกรงว่าในแง่ของภาคปฏิบัติจริง ๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. คนหนึ่งต้องรับดูแลสินเชื่อประมาณ ๗๐๐ คน ถึง ๘๐๐ คนนะครับ การดำเนินการขั้นตอนต่าง ๆ นั้นค่อนข้างที่จะยุ่งยาก ซับซ้อนพอสมควร แล้วก็ซ้ำ คงต้องฝากท่านแล้วครับว่าคงจะต้องเร่งรัดในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลให้ถึงประชาชนสูงที่สุด อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของอัตราดอกเบี้ย ผมต้องกราบเรียนนะครับว่า เกษตรกรหลายท่านได้มาเรียนถามว่าผู้ที่กู้ก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ นะครับ โดยเฉพาะผู้ในอัตราเงินไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาทนั้น ทาง ธ.ก.ส. คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๘ ต่อปี

แต่เมื่อผู้หลังจากวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ อัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลง
 ๑๑ ต่อปี ซึ่งหวังเวลานี้ไม่น่าจะมีส่วนที่จะทำให้การคิดดอกเบี้ยไม่เท่ากัน
 ซึ่งตรงนี้ผมเองก็ข้องใจแล้วก็ประชาชนหลายคนก็ข้องใจว่าถ้าผู้ในอัตราส่วนอย่างนี้
 เราจะมีทางที่จะปรับอัตราดอกเบี้ยหรือช่วยเหลือ หรือว่าจะลดในส่วนไหน
 อย่างไม่ได้บ้างนะครับ เพื่อจะได้ เป็นขวัญเป็นกำลังใจให้กับพี่น้องเกษตรกรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิเศษตอบครับ

นายพิเศษ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเศษ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงการคลังครับ ขอขอบพระคุณที่ท่านมีความห่วงใยปัญหาของเกษตรกร
 เกี่ยวกับเรื่องอัตราดอกเบี้ย ในก่อนวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ เป็นต้นไป จริงอยู่ครับ
 เคยคิดดอกเบี้ยสำหรับเกษตรกรรายย่อยที่เงินฝากไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท
 ที่อัตราดอกเบี้ยประมาณ ๘ เปอร์เซ็นต์ต่อปี โดยมีการเริ่มมาตั้งแต่ประมาณ
 ปี ๒๕๓๘ ต่อเนื่องจากปี ๒๕๔๐ แต่ในช่วงปี ๒๕๓๘ ปลายปี หรือปี ๒๕๔๐ ต้นปี
 ท่านคงจะจำได้ว่าขณะนั้นวิกฤติทางเศรษฐกิจและวิกฤติการณ์ทางดอกเบี้ยสูง
 กลายเป็นว่าดอกเบี้ยเงินฝากของ ธ.ก.ส. บางครั้งขึ้นไปถึง ๑๑ เปอร์เซ็นต์
 ถึง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้อัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้ปล่อยใหม่ที่จะคงไว้ที่
 ๘ เปอร์เซ็นต์อยู่ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ ต้นทุนของ ธ.ก.ส. นอกจากส่วนที่เป็น
 ทุนของ ธ.ก.ส. ที่ไม่มีภาระดอกเบี้ยแล้ว ๕๗ เปอร์เซ็นต์ มาจากเงินฝาก
 ของเกษตรกร อีกประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มาจากเงินกู้
 ซึ่งขณะนี้ต้นทุนดอกเบี้ยเงินกู้ล้วนแล้วแต่สูงกว่า ๑๑ เปอร์เซ็นต์ -----

เพราะฉะนั้นในภาวะตอนขณะดังกล่าวก็จำเป็นต้องปรับอัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำขึ้นมาเป็น ๑๑.๕ หลังจากทีหลายอย่างคลี่คลายไปก็ได้ปรับลดลงมาเป็น ๑๑ ปัจจุบันนี้เป็น ๑๑ สร้างสถานการณ์ต่าง ๆ คลี่คลายไปกว่านี้ เชื่อว่าอัตราดอกเบี้ย ๑๑ นี้อาจจะลดลงไปได้อีก แต่ก็ข้อประการสำคัญที่สุดก็คือ ปี ๒๕๓๙ หรือปี ๒๕๔๐ ขณะที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังขณะนั้น คุณประภัทร โพธิสุชน เป็นผู้จัดการอยู่ ได้มีการรวบรวมเงินขององค์การของของสมาชิกสภาท้องถิ่นต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้ใช้ รวบรวมเงินเป็นเงินร่วมเกือบแสนล้านบาท มาฝากไว้ที่ ธ.ก.ส. ก่อนในอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างจะต่ำ และอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเหล่านั้นถ่วงเฉลี่ยทำให้เราสามารถรับภาระดอกเบี้ยที่อัตรา ๙ เปอร์เซ็นต์ได้ แต่ว่าเงินเหล่านี้ได้มีการกระจายไปตามตำบลตามท้องถิ่นหมดแล้ว เงินฝากดอกเบี้ยต่ำขณะนี้หมดจากทาง ธ.ก.ส. แล้ว ต้นทุนดอกเบี้ย ธ.ก.ส. ขณะนี้ก็ยังอยู่ที่ ๑๑ อยู่ เราสามารถให้กู้แก่เกษตรกรรายย่อยต่ำกว่า ๑๑ ได้อยู่บ้าง ก็เนื่องจากว่ามีรายใหญ่ที่เราคิดดอกเบี้ยเขาถึง ๑๒ - ๑๓ - ๑๔ เปอร์เซ็นต์ เราก็เอาส่วนเกินดังกล่าวนี้มาถ่วงเฉลี่ยให้ต่ำกว่าต้นทุนแก่เกษตรกรรายย่อย ๆ ที่กู้ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ๖๐,๐๐๐ บาท ก็ขอเรียนได้โปรดเพื่อความสบายใจว่า หากสถานการณ์เรื่องดอกเบี้ยคลี่คลายลง หากเรื่องต้นทุนเงินคลี่คลายลง หลังจากทีพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมาย ธ.ก.ส. เสรียบร้อยแล้วมีตรงไหนที่สามารถลดหย่อนดอกเบี้ยให้แก่เกษตรกรระดับล่าง ๆ แล้วก็จำนวนเงินน้อย ๆ ผมจะไม่ดูภายในการที่จะพยายามดูสิ่งเหล่านี้ให้แก่เกษตรกรผู้ยากจนทั้งหลาย นี้ขอขอบพระคุณที่ได้กรุณาสอบถามครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอบจาดุรงค์ เชิญถามอีกครั้งครับ มีเวลา ๕ นาทีครับ

นายจาดุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม นายแพทย์จาดุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทยครับ ก็ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ ที่นี้ผมเองได้รับการติดต่อประสานงานหลายฝ่ายจากเกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบ ขณะนี้ถูกเร่งรัดหนี้เป็นจำนวนมาก กู้เมื่อปี ๒๕๓๙ ประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท พอมาปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ เกือบ ๒ แสนบาท ซึ่งผมเชื่อว่าหลาย ๆ คนคงจะได้รับการประสานงานว่ารัฐบาลจะมีทางช่วยเหลืออย่างไร ผมเองก็ได้ไปติดตามงานของกองทุนที่สำนักงานของสำนักงานนายกรัฐมนตรีนี้ครับ ซึ่งทราบว่า มีเงินประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท และขณะนี้ได้ใช้จ่ายในการช่วยเหลือ

ซึ่งทราบว่า มีเงินประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท และขณะนี้ได้ใช้จ่ายในการช่วยเหลือ
 หนี้นอกระบบไปแล้วประมาณสัก ๗๐๐ - ๘๐๐ ล้านบาท บังเหลือเงินก้อนนี้อยู่
 อีกส่วนหนึ่ง ซึ่งขณะนี้ที่จังหวัดศรีสะเกษได้เข้ามาสนใจเงินก้อนนี้เป็นจำนวนมาก
 และผมคิดว่าเป็นประโยชน์มากเลยครับ วันหนึ่งขณะนี้มาทันหลายสิบราย เพราะว่า
 จะได้ปลดเปลื้องหนี้สินในส่วนนี้ไป แล้วทราบด้วยว่าเงินก้อนนี้นั้นดอกเบี้ยแค่
 ร้อยละ ๘ ผ่อนยาวถึง ๑๒ ปีนะครับ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก แต่เนื่องจาก
 ขั้นตอนในการดำเนินการนั้นจะต้องมีการผ่านมายัง ธ.ก.ส. ผ่านมายังอำเภอ
 และมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบว่าจะช่วยได้หรือไม่อย่างไร แล้วก็
 มีการประชุมกัน ซึ่งบางแห่งนั้นประชุมกันเดือนละครั้งคงจะต้องบอกว่าไม่ทันการ
 จะต้องเร่งประชุม หรือเมื่อไรต้องเร่งประชุมอนุมัติ แล้วก็ถ้าเกิดยอดหนี้มาก
 ต้องส่งไปที่จังหวัด แล้วส่งมายังที่สำนักนายกรัฐมนตรีซึ่ง ขบวนการ นายกรัฐมนตรี
 จะได้อนุมัติต่อไปนั้น ผมต้องเรียนว่าตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเกษตรกรที่ขณะนี้
 กำลังแย่อยู่แล้ว เรียกว่าติดลบหรือเป็นศูนย์ เงินก้อนนี้ท่านมีทางที่จะเพิ่มให้มาก
 ได้ไหม มีทางที่จะกระจายให้เร็วที่สุด แล้วช่วยเหลือให้ได้จำนวนมากที่สุด
 หลาย ๆ คนจะเป็นประโยชน์อย่างมาก แล้วก็ยังมีขั้นตอนอะไรที่สามารถที่จะทำให้
 ไม่เกิดขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน เพราะว่ามีหลายคนมาถึงบอกผิดหวังอำเภอไม่อนุมัติ
 ผมเองก็มีหนังสือมาหลายฉบับนะครับ ซึ่งผมเองก็คงต้องถามท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : กรุณาตั้งกระทู้ถามครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : เพราะฉะนั้นตั้ง
 กระทู้ถามว่าท่านจะมีโอกาสที่จะจัดเงินก้อนนี้ให้มากกว่านี้ แล้วเร่งรัดให้มีการ
 กระจายเงินในส่วนนี้ โดยที่ไปถึงมือพี่น้องประชาชนได้มากน้อยเพียงไรนะครับ
 ต้องขออนุญาตว่าท่านมีโอกาสที่จะช่วยเงินในส่วนนี้ ซึ่งคิดว่าเหลืออยู่พอสมควร
 แต่ที่น่าจะเพิ่มมากกว่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิเศษครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ครับ เข้าใจว่าสิ่งที่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกำลังสอบถามอยู่ คือโครงการ สปน. คือโครงการแก้ไข
 หนี้ในระบบของเกษตรกรที่กู้เงินนายทุนนอกระบบมาที่ผมเรียนตัวเลขว่า
 ขณะนี้ตัวเลขเท่าที่ทราบมีอยู่ประมาณสัก ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท โครงการ
 ดังกล่าวนี้นี้เริ่มมาเมื่อปี ๒๕๒๘ เรียกว่า สปน. ๒๘ แต่ตลอดมาจากปี ๒๕๒๘
 จนกระทั่งถึงปี ๒๕๓๖ การคืบหน้าของตรงนี้น้อยมาก มีช่วยเกษตรกรไปตัวเลข
 อยู่เพียงแค่มไม่ถึง ๑๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๒๘ มีเพียง ๔,๘๒๒,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง
 โครงการ สปน. ได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจังในปี ๒๕๓๖ ที่เราเรียกว่า สปน. ๓๖
 ตลอดมาจากปี ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๗ ปี ๒๕๓๘ และปี ๒๕๓๙ ในบางส่วนได้มีการเร่งรัด
 ใช้เงินจำนวนนี้ออกไปได้เยอะ รวมตัวเลขใช้ไปได้ ๘๐๕,๘๓๕,๐๐๐ บาท
 ช่วยเกษตรกรได้ถึง ๕,๓๓๙ ราย ขณะนั้นก็เชื่อว่าหนี้ในระบบจำนวนหนึ่ง
 ได้รับการดูแลเข้าสู่หนี้ในระบบที่มีดอกเบี้ยเพียงแค่ ๘ เปอร์เซ็นต์ และมีเวลา
 การผ่อนชำระ ๑๒ ปี ตามที่ท่านเรียนจริง แต่ก็ต้องจำเป็น ขอภัยที่จะต้องเรียนว่า
 โครงการนี้หยุดชะงักไปหมดสิ้นในปี ๒๕๔๐ ทั้งปีไม่ได้ดำเนินการเลย เพิ่งจะมา
 เร่งรัดใหม่ในขณะที่รัฐบาลนี้เข้ามา ก็หีบยอก สปน. อาจจะมีเรียกว่า สปน. ๒๕๔๑
 หรืออย่างไรก็แล้วแต่ครั้ง ก็ได้รับจากวงเงินที่เหลืออยู่ ๑,๕๐๐ ล้านบาท
 หัก ๘๐๐ กว่าล้านบาท ก็เหลืออีกประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท และรัฐบาลปีที่แล้ว
 ได้ตั้งงบประมาณเพิ่มมาอีกบางส่วนอยู่ในการดูแลของสำนักนายกรัฐมนตรี
 คือรัฐมนตรีจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ก็เรียนว่ารัฐมนตรีจตุรินทร์ได้ร่วมกับ ธ.ก.ส.
 ได้ร่วมกับ ก.บ.ส. ในการที่จะสำรวจหนี้ในระบบเหล่านี้มา อะไรที่สามารถ
 ช่วยเหลือโดยมาตรการเดิมทั้งหมดนี้เชื่อว่าจะได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจังต่อไป
 ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ธ.ก.ส. ในฐานะที่เป็นกรรมการเลขานุการของคณะกรรมการนี้
 ผมจะพยายามเร่งรัดให้อีกส่วนหนึ่ง แต่เรียนว่าทั้งหมดนี้ได้ช่วยไปแล้ว ๘๐๕ ล้านบาท
 และใน ๘๐๕ ล้านบาทดังกล่าวนี้ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ขึ้นมานี้ ๗๙๙ ล้านบาทครับ เกิดขึ้น
 จากในช่วงนี้ ขอเวลาอีกนิดหนึ่งในช่วงปี ๒๕๔๑ หรือต้นปี ๒๕๔๒ โครงการ สปน. ๔๑
 หรือ ๔๒ นี้จะได้รับการดูแลอย่างจริงจัง และให้สัมฤทธิ์ผลต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระแสดูเรื่อง ปัญหาราคาอ้อยและน้ำตาลทราย
 ของท่านรัชช ชัยจิตตวิมลกุล ถาเมนาบกรัฐมนตรี

ผมขออนุญาตเรียนขออภัยนะครับว่า กระทั่งนี่เป็นปัญหาที่ประธาน
ที่ประชุมทุกคนปวดหัวรวมทั้งผมด้วย เวลาจำกัด และท่านสมาชิกอภิปรายเสร็จ
ท่านรัฐมนตรีตั้งหลายกระทรวง เช่น เรื่องอ้อยและน้ำตาลนี้ ทพท นายกรัฐมนตรี
ได้มอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตอบ เพราะฉะนั้นผมขอกรุณาทำความเข้าใจ
เพื่อนสมาชิกด้วยเพื่อช่วยกันทุก ๆ ฝ่ายนะครับ ช่วยกรุณาอภิปรายให้สั้น
แล้วตั้งกระทู้ถามให้มากครับ ขอเชิญท่านคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดอุดรธานี
ท่านประธานครับ เรื่องอ้อยและน้ำตาลผมได้กราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี
เนื่องจากเกี่ยวข้องกับหลายกระทรวงจริงครับ และอันหนึ่งที่เกี่ยวข้องคือมติ
คณะรัฐมนตรีด้วย แต่เดี๋ยวกว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงจะได้มอบหมายรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้องรวมถึงท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะได้ชี้แจงในบางประเด็นนะครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาเรื่องอ้อยจริง ๆ เกิดมา ๒ ปีแล้ว และเป็น
ปัญหาหนักจริง ๆ เพราะว่าพี่น้องชาวไร่อ้อยไม่ได้เงินค่าตอบแทนเท่าที่เขา
พึงจะได้ไปชดเชยเป็นเงินค่าปลูกอ้อยรวมไปถึงค่าวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ในการ
ปลูกอ้อย แต่อย่างว่าท่านประธานครับ สิ่งทีหนักที่สุดก็คือพระราชบัญญัติอ้อยและ
น้ำตาลปี ๒๕๒๗ ซึ่งเราต้องปฏิบัติตามนั้น และปรากฏว่าในช่วงปีหลังนี่คือปีฤดูกาล
ทำอ้อย ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ ปรากฏว่าทางรัฐบาลโดย ทพท นายกรัฐมนตรี ชวน
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม คือท่านสุวัจน์ ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย
ปี ๒๕๒๗ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดราคาอ้อยตามอ้อยขั้นสุดท้ายตามมาตรา ๕๕
เมื่อทนเสียงเรียกร้องพี่น้องชาวไร่อ้อยไม่ไหวก็ได้มีการประกาศครับ มีมติ ครม.
เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๑ ประกาศเรื่องของสำนักงานอ้อยและน้ำตาล โดยผ่าน
เป็นมติ ครม. ขอให้มีการกำหนดราคาอ้อยและน้ำตาลขั้นสุดท้ายเอาละครับ
ราคาอ้อยและน้ำตาลคือ ๖๐๐ บาท ราคาอ้อยขั้นต้นบวกอ้อยเป็นรายภาค
ซึ่งท่านคงมีอยู่แล้วนะครับ ผมเขียนได้ว่าผมจะไม่อ่านทั้งหมด แต่บางแห่งก็ได้
๗๐๐ กว่าบาทบ้าง ๖๐๐ กว่าบาทบ้างนะครับ แล้วแต่ความหวานของอ้อยนั้นไปครับ
ซึ่งแต่ละเขต แต่ละภาคก็ไม่เหมือนกัน แต่สรุปว่า ๖๐๐ บาท เขาได้เป็นราคาอ้อย
ขั้นต้น ส่วนที่เหลือต้องได้รับการจ่ายเพิ่มเติมจากโรงงาน-----

ทางโรงงาน ๗ แห่งครับ ท่านประธานครับ ได้มีการยื่นฟ้องทางปลัดกระทรวง
อุตสาหกรรมในฐานะประธานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล รวมถึงคณะกรรมการ
อื่น ๆ อีก ๓๓ คนด้วยกัน เมื่อวันที่ ๑๘ พ.ย. ๒๕๔๑ ท่านประธานตามผมไป
นะครับ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๑ ครม. มีมติในเรื่องของราคาอ้อยขั้นสุดท้าย
คือต้องให้โรงงานจ่ายแล้วครับ ปรากฏว่าเมื่อ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ ทาง
ส.อ.น. คือ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลได้ประกาศออกมาหมดว่า
ราคาอ้อยมีอะไรบ้าง ประกาศเรียบร้อย เป็นรายประกาศซึ่งสามารถตรวจสอบ
ได้ เพราะในรายประกาศนี้จะต้องจ่ายให้กับพี่น้องชาวไร่อ้อยโดยแบ่งส่วนแบ่ง
มาจากโรงงานที่เขาได้รับเงินจากการขายอ้อยมาแล้ว ผมสรุปความสั้น ๆ
เพียงแค่นี้เพื่อให้ท่านประธานได้ตามทันนะครับ แต่ปรากฏว่ามีการฟ้องร้อง
และสุดท้ายท่านประธานครับ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ ศาลแพ่งได้มีคำสั่งมิให้
จำเลยทั้ง ๓๓ คนจ่ายเงินตามนั้น แน่นนอนครับ ๗ โรงงานน้ำตาลเป็นคนฟ้อง
แต่อีก ๓๗ โรงงานไม่ยอมจ่ายไปด้วย เพราะฉะนั้นคำถามที่กระผมจะถาม
ท่านนายกฯ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมอาจจะต้องตอบว่า
ท่านจะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร เพราะขณะนี้โรงงานน้ำตาล ๓๗ แห่ง
ซึ่งไม่ใช่คู่ความ อาศัยคำสั่งศาลแพ่งในการที่จะพิทักษ์ปกป้องคุ้มครอง
ไม่ต้องจ่ายเงิน แต่เขาไม่ใช่คู่ความ สุดท้ายอาศัยคำสั่งนี้ไม่จ่ายเงินกับ
พี่น้องชาวไร่อ้อย โดยเพียงแต่ทำให้มีการไปยืมครับ ให้พี่น้องชาวไร่อ้อย
ส่วนที่อยู่ตามภาคต่าง ๆ หรือเขตต่าง ๆ ๑๒ เขต กู้ยืมเงินบางส่วน
เสียดอกเบี้ยด้วยนะครับ และไม่ได้ตามจำนวนที่เขาพึงจะได้รับ
เช่นยกตัวอย่างนะครับ ของภาคอีสาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือครับ
๗๑๕ บาท เขาจะต้องได้รับเพิ่มอีก ๑๑๕ บาท ๒๖ สตางค์ โรงงานจ่ายให้
คือจ่ายให้ยืม ๘๐ บาท เหลืออยู่ ๓๕ บาท ๒๖ สตางค์ เอาภาคเหนือเขต ๑
นะครับ ๗๒๘ บาท ๙๘ สตางค์ เขาต้องได้เพิ่ม ๑๒๘ บาท ๙๘ สตางค์
โรงงานจ่ายให้ ๖๐ บาทก่อน คือเป็นเงินกู้ยืมครับ เพราะฉะนั้นเขายังขาด
อยู่ ๖๘ บาทกว่า จริง ๆ ทุกเขตนะครับเป็นอย่างนี้ ท่านประธานครับ
เพราะฉะนั้นถามว่า ทางรัฐบาลจะดำเนินการเรื่องนี้อย่างไรเพื่อให้
พี่น้องชาวไร่อ้อยได้เงิน กรุณาอย่าตอบผมว่ารอจนกว่าศาลจะพิพากษา
เปลี่ยนแปลง เพราะถ้าตอบอย่างนี้ปึ๊บ แสดงว่าท่านจะไม่รับผิดชอบ
เพราะเงินส่วนหนึ่งพี่น้องชาวโรงงานน้ำตาลได้ไปหมดแล้ว วันหนึ่ง

ท่านประธานครับ ๗ แห่งครับ เฉพาะ ๗ แห่งที่ฟ้องร้องนี่นะครับท่านประธาน จะต้องจ่ายเงินพี่น้องชาวไร่อ้อย ๔๕๐ ล้านบาท แต่เงินทั้งหมดในกระบวนการ ต้อง ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านทราบไหมครับ เฉพาะคืดอกเบี้ยร้อยละ ๖ นี้ ตกวันหนึ่งประมาณ ๖ แสนบาท ชะลอปไปได้นานเท่าไร เงินจำนวนนี้ก็ต้องหายไป เท่านั้น ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอดังคำถามเลยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ผมถามแล้วครับ ถามว่า ทางรัฐบาลจะจัดการเรื่องนี้อย่างไรให้พี่น้องชาวไร่อ้อยได้เงินตามที่ประกาศไว้ ตามกฎหมายที่ประกาศ และเป็นนิติกรรม. ด้วย ผมถามคำถามเดียว ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายกฯ จะตอบใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้ตอบเป็นหลัก แต่ว่ามีประเด็นใดที่เกี่ยวข้อง กับกระทรวงอื่น จะขออนุญาตท่านประธานอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุวัจน์ ลิปตพัลลภ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้ตอบ กระหู่สดของท่านสมาชิกนะครับ ในกรณีที่ได้พูดถึงปัญหาของพี่น้องเกษตรกร ชาวไร่อ้อยนะครับว่า ในขณะที่ยังไม่สามารถที่จะได้รับราคาอ้อยในส่วนที่ขาดไป จากราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในระบบ อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล เราจะมีกรจ่ายค่าอ้อยเบื้องต้นไปก่อนนะครับ ก่อนที่เราจะเอาอ้อยมาผลิตเป็นน้ำตาล เมื่อเอาอ้อยมาผลิตเป็นน้ำตาลเสร็จแล้ว ก็จะมีการคิดบัญชีกัน หรือคืดบัญชีกัน เคสึบรบัญชึกันเสร็จ เรียบร้อยก็จะประกาศ ราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ฉะนั้นราคาอ้อยขั้นสุดท้ายมากกว่าราคาอ้อยขั้นต้นเมื่อไร

ก็เป็นเรื่องที่โรงงานจะต้องจ่ายในส่วนนี้ให้กับชาวไร่อ้อย สำหรับฤดูกาลอ้อย
ปี ๒๕๔๐/๒๕๔๑ นั้น ได้กำหนดราคาอ้อยขึ้นตันไว้ที่ ๖๐๐ บาท ก็ไม่มีปัญหาอะไร
โรงงานก็จ่ายให้ชาวไร่อ้อยครบ -----

หลังจากนั้นเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๑ คณะรัฐมนตรีก็มีมติเห็นชอบกับราคาอ้อย
 ขั้นสุดท้ายนะครับ ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วจะอยู่ที่ประมาณ ๗๑๐ บาท ฉะนั้นก็หมายความว่า
 โดยเฉลี่ยแล้วนี้โรงงานจะต้องจ่ายเงินเพิ่มให้กับชาวไร่อ้อยอีกประมาณ ๑๑๐ บาท
 อันนี้ เป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า ตอนที่มีการคำนวณ
 ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายที่บอกว่า ๗๑๐ บาทโดยเฉลี่ยนั้น เป็นการคำนวณโดยอาศัย
 หลักเกณฑ์ที่เกิดขึ้นจากประกาศของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑
 ประกาศของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑ นั้น เป็นประกาศ
 ที่กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ว่า ในการคำนวณราคาอ้อย คำนวณราคาน้ำตาล
 คำนวณผลตอบแทนที่พึงจะได้ นั้นใช้หลักเกณฑ์อะไร เป็นการคำนวณ ประกาศ
 ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑ นี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน
 ๒๕๕๐ ก่อนที่ประกาศฉบับนี้จะมีการประกาศใช้ก็ต้องเสนอ ครม. ให้อนุมัติก่อน
 ครม. ก็อนุมัติเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่ในการอนุมัติของ ครม. ที่เห็นชอบ
 ของประกาศฉบับนี้ ครม. ได้อนุมัติแล้วก็บอกว่า ให้ส่งประกาศฉบับนี้ไปให้
 คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบข้อความให้เรียบร้อย แล้วหลังจากนั้นก็ให้ดำเนินการ
 ต่อไปเลย ปัญหาที่เกิดขึ้นตอนที่คำสั่งฉบับนี้หลังจากที่ ครม. อนุมัติแล้วนี้ พอไปที่
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีการแก้ไขอ้อยความที่เปลี่ยนไปจากมติ ครม.
 ตอนที่เสนอ ครม. มีการแก้ไขอ้อยความที่กฤษฎีกา การแก้ไขอ้อยความที่กฤษฎีกานั้น
 เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมจากคำสั่งที่เข้า ครม. และเพิ่มเติมจากที่คณะกรรมการ
 อ้อยและน้ำตาลได้มีมติไป ฉะนั้นเมื่อ ครม. บอกว่าให้ส่งไปกฤษฎีกา พอกฤษฎีกา
 ว่าอย่างไรก็ให้ปฏิบัติตามนั้น ท่านปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมในฐานะประธาน
 คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลก็เลยออกคำสั่งประกาศ ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑ ให้มีผลบังคับ
 ตามมติ ครม. หลังจากนั้นคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลก็เลยใช้ประกาศฉบับนี้
 เป็นบรรทัดฐานในการคำนวณคราวนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า เมื่อมีการประกาศ
 ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๑ โดยยึดพื้นฐานของประกาศ
 ของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑ เป็นตัวคำนวณ พอ ครม.
 มีมติไปแล้วทำให้ประกาศราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ๗๑๐ บาท ปรากฏว่าโรงงาน
 ไร่ที่ไปร้องต่อศาลนะครับ ขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวมิให้นำราคาอ้อย
 ขั้นสุดท้ายมาใช้ก่อน ศาลก็... เพราะว่า... เนื่องจากว่าในประกาศ ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑
 นี้จะมีอยู่ประเด็นหนึ่งที่มีความขัดแย้งกันในเรื่องว่าที่มีการประชุมกันระหว่าง
 คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล ที่มีตัวแทนทั้ง ๓ ฝ่ายอยู่ในนั้น โรงงาน ชาวไร่อ้อย

และคณะกรรมการ ประเด็นที่เป็นความขัดแย้งกันก็คือเป็นประเด็นเรื่อง
ภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะเดิมทีนี่ตอนที่เรายังไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ก็ใช้ระบบ
ภาษีการค้า แต่เมื่อมีการนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แล้ว รัฐบาลเองก็ต้องการ
ที่จะไม่ให้เป็นการกระทบพี่น้องประชาชน ขายน้ำตาลกิโลกกรัมละ ๑๓ บาท
สมมุติภาษีมูลค่าเพิ่ม ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็คือว่า ๑ บาท ๓๐ สตางค์นั้น
จริง ๆ จะต้องเป็นภาระที่พี่น้องประชาชนจะต้องออกเพิ่ม น้ำตาลควรจะเป็น
๑๓ บาท บวก ๑ บาท ๓๐ สตางค์ ตามหลักการของภาษีมูลค่าเพิ่มปรากฏว่า
เราบอกว่าไม่ต้องการให้เป็นภาระ ก็เลยให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล
รับภาระไว้เองโดยไม่เป็นการเพิ่มภาระ ก็คือว่า ๑๓ บาท ให้รวมมูลค่าเพิ่ม
อยู่ในนี้เลย ฉะนั้นเวลาที่นำมาคำนวณเป็นรายรับ รายได้ของระบบอ้อยและน้ำตาล
ก็คือว่า รายรับคือ ๑๓ บาท รายจ่ายคือ ๑ บาท ๓๐ สตางค์ ที่เกิดจากมูลค่าเพิ่ม
คราวนี้เมื่อนำมูลค่าเพิ่มมาใช้ เมื่อถูกภาษีมูลค่าเพิ่มหักไปแล้วโรงงาน
เวลาที่ซื้อของเข้ามาเขาก็ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามหลักของกฎหมาย
ภาษีมูลค่าเพิ่มนี้โรงงานมีสิทธิที่จะเคลม (Claim) ภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนนี้
กลับคืนมาได้ ก็เลยเป็นกรณีเกิดขึ้นว่า ในเมื่อเวลาที่เสียภาษีนี้รับภาระ
แทนประชาชน แล้วเอาภาษีมูลค่าเพิ่มส่วนนั้นมาหักออกจากรายได้ แต่ทำไม
เวลาที่รับภาษีมูลค่าเพิ่มคืนจากการเคลมเมื่อเวลาที่มีการซื้อข้าวซื้อของเป็นต้นทุนนี้
ทำไมไม่นำเข้ามาคำนวณเป็นรายได้ของระบบ ฉะนั้นก็เลยเกิดความขัดแย้ง
กันเกิดขึ้น ซึ่งในที่สุดมติที่ประชุมก็เห็นว่าควรที่จะคำนวณโดยยึดถือพื้นฐานที่ว่า
ให้มีการนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่เคลมได้หรือเราเรียกว่า ภาษีซื้อ มาคำนวณ
เป็นรายได้ของระบบเพื่อให้ชาวไร่อ้อยได้มีส่วนในภาษีที่เคลมได้ส่วนนี้ด้วย
แทนที่โรงงานจะได้ส่วนเดียว ฉะนั้นเมื่อคำสั่ง ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑ ประกาศใช้
ปรากฏว่าได้ระบุไว้ในคำสั่งนั้นว่าให้สามารถที่จะนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้จาก
การเคลมกลับ หรือว่าได้จากการซื้อสินค้า ซื้อวัตถุดิบนำมาเป็นรายได้
ก็เลยเป็นประเด็นของปัญหาว่าโรงงานไม่เห็นด้วย โรงงานเห็นว่าภาษีส่วนนี้
ควรจะเป็นรายได้ของโรงงาน ไม่ควรที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้ของระบบ
ฉะนั้นโรงงานก็เลยยื่นคำร้องต่อศาลว่าคำสั่ง ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑ นี้ สมควรที่จะ
ให้การยกเลิกไม่นำมาใช้เป็นการชั่วคราวก่อน เพราะว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม
จนกระทั่งวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ก็มีคำสั่งของศาลได้วินิจฉัยว่า เห็นด้วยที่จะ
ไม่ให้ให้นำคำสั่ง ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑ มาคำนวณราคาอ้อยขั้นสุดท้ายตามที่ผู้ร้องเรียน

๑๗

สพ. ๑๑/๒๕๕๒ (ส. ที่ ๑๖๒)

ณัฐวัฒน์ ๘/๓

จะ เห็น มีเอกสารมีค่าซึ่งมาอย่างนี้ก็ต้องหาความว่าค่าสิ่ง ฉบับที่ ๑/๒๕๕๑
เรื่อง... ซึ่งไม่สามารถที่จะไปต่อเพราะค่าอื่นที่ขึ้นสุดท้ายได้ ก็... ความว่า
... มีมติไป... ๒๕๕๑ ...
... -----

- ๘/๑

๑๗ ๔

ฉะนั้นมาถึงวันนี้ก็ต้องถือว่า เมื่อศาลวินิจฉัยมาอย่างนั้นแล้วนี้ ราคาอ้อย
 ขั้นสุดท้าย ๗๑๐ บาท ก็ยังใช้ไม่ได้ ขณะนี้คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลก็เลบ
 หารือไปยังอัยการสูงสุด ให้ข้อมูลไปยังอัยการสูงสุดทั้งหมด อัยการสูงสุดได้
 ร่างคำร้องคัดค้านคำสั่งศาล แล้วส่งกลับมาที่คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล
 เพื่อตรวจสอบ ถ้าเห็นด้วยอัยการสูงสุดก็จะนำเรื่องทั้งหมดนี้ไปยื่นต่อศาล
 เพื่อคัดค้านคำสั่งศาลว่าคำสั่ง ฉบับที่ ๑/๒๕๔๑ นั้นถูกต้อง ต่อไปก็เป็น
 กระบวนการที่จะมีการพิจารณาวินิจฉัยของศาลว่าจะพิพากษาเรื่องนี้อย่างไร
 ฉะนั้นอย่างที่ท่านสมาชิกได้บอกว่าถ้าเรื่องนี้รอคำสั่งศาล อีก ๒ เดือน
 ๓ เดือน กว่าจะได้ข้อยุติ ก็หมายความว่าวันนี้ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายก็ยัง
 ไม่สามารถที่จะจ่ายให้กับชาวไร่อ้อยที่ไหน ฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนว่า
 ถ้าจะต้องรอคำสั่งศาลก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกว่านะครับ เมื่อศาลสั่งมาบอกว่า
 ราคาอ้อยขั้นสุดท้ายไม่ถูก เพราะว่าคำสั่ง ฉบับที่ ๑/๒๕๔๑ ไม่ถูก ก็ต้องรอให้
 ศาลวินิจฉัยหลังจากที่อัยการได้ยื่นคำคัดค้านไป คราวนี้ช่วงที่รออยู่นะครับ
 เราก็เกรงว่าพี่น้องเกษตรกรชาวไร่อ้อยจะมีปัญหา เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น
 มีอยู่ประเด็นเดียวเท่านั้น ก็คือเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มว่าใครจะเป็นผู้รับ ภาษี
 มูลค่าเพิ่มที่โรงงานขอคืนได้จะนำมาคำนวณใหม่ ซึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นกรณี
 ของความขัดแย้งนั้นคิดโดยเฉลี่ยต่อราคาอ้อยแล้วออกมาต้นละประมาณ
 ๑๕ บาท ราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ๗๑๐ บาท กรณีพิพาทอยู่ที่ภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีราคา
 ประมาณต้นละ ๑๕ บาท ฉะนั้นเมื่อการประชุมเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ระหว่าง
 ชาวไร่อ้อยและโรงงาน ทั้ง ๒ ฝ่ายก็เลบตกลงกันอย่างนี้ว่า ถ้าอย่างนั้นขณะที่
 รอคำสั่งศาลว่าจะวินิจฉัยเป็นอย่างไร ขอให้โรงงานจ่ายเงินค่าอ้อยขั้นสุดท้าย
 ตามราคาอ้อยขั้นสุดท้ายเดิมไปก่อน ๗๑๐ บาท แล้วก็กรณีพิพาทที่เกิดขึ้นก็คือ
 เฉพาะในส่วนภาษีมูลค่าเพิ่มประมาณ ๑๕ บาทนั้น ให้หักออกไปเลย
 ก็หมายความว่าโดยเฉลี่ยแล้วโรงงานก็ต้องจ่าย ๗๑๐ บาท ลบ ๑๕ บาท
 ออกมาก่อน เอากรณีที่เป็นปัญหาคือภาษีมูลค่าเพิ่มออกมาก่อน แล้วเมื่อศาล
 วินิจฉัยสิ้นสุดเมื่อไร ภาษีมูลค่าเพิ่ม เกิดศาลพิพากษาอีกครั้งหนึ่งแล้วบอกว่า
 ฉบับที่ ๑/๒๕๔๑ ถูกต้อง เรียบร้อย โรงงานก็ต้องเอา ๑๕ บาทนี้จ่ายคืนให้กับ
 ชาวไร่อ้อย แต่ถ้าเกิดว่าไม่ถูกต้องก็ต้องมาคำนวณราคาอ้อยขั้นสุดท้ายกันใหม่
 ฉะนั้นขณะนี้ทั้ง ๒ ฝ่ายได้ข้อยุติว่าโรงงานยินดีที่จะจ่ายค่าอ้อยขั้นสุดท้ายโดยยึด
 เห็นฐานราคาอ้อยขั้นสุดท้ายที่ประกาศไปแล้ว ลบด้วยภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีปัญหา

และขณะนี้ก็ได้ข้อตกลงว่าจะจ่ายอย่างนี้กันไปก่อน ขณะเดียวกันผมเห็นว่าเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่รับผิดชอบกันทั้ง ๓ กระทรวงนะ ครับ เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวง พาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมนี้จะต้องดูแลปัญหาเรื่องนี้ ก็เลยนำเข้าสู่ที่ประชุมของรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมานะ ครับ แล้วก็รัฐมนตรีที่รับผิดชอบตาม พระราชบัญญัตินี้ก็มีความเห็นให้คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลได้นำเรื่องนี้ แนวทางการปฏิบัติที่จะช่วยพี่น้องเกษตรกรชาวไร่อ้อยชั่วคราวนี้หาหรืออัยการ สูงสุดว่า ปฏิบัติอย่างนี้ไม่เป็นการที่จะไปขัดคำสั่งศาลแต่อย่างใด ขณะนี้กำลัง หาหรือไปที่อัยการสูงสุด ฉะนั้นปัญหาที่เกรงว่าจะมีผลกระทบนะ ครับ ขณะนี้ได้ ข้อสรุปว่าจะจ่ายให้ก่อน แต่เอากรณีที่เป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม ๑๕ บาทออกมาก่อน นะ ครับ จึงเรียนให้ทราบครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอวิชัยถามครั้งที่ ๒

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ

ท่านรัฐมนตรีได้ตอบชัดเจนมาก แล้วก็ละเอียดมากทีเดียว แต่ในบางประเด็น ผมทราบดีครับ แต่บังเอิญการชี้แจงของท่านวันนี้พี่น้องชาวไร่อ้อยทั่วประเทศ ฟังอยู่นะ ครับ เพราะฉะนั้นคำถามที่ผมถามไว้ว่าท่านจะดำเนินการเรื่องนี้เมื่อไร บอกว่ามีการประชุม ครม. ๓ ท่านไปแล้วเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ก็คงจะ ดำเนินการจ่ายเงินให้ในเร็ววันนี้ เป็นคำมั่นสัญญาท่านผ่านสภานะ ครับ จะดำเนินการ ลบออก ๑๕ บาททุกเขต เมื่อที่ท่านเรวัต สิริบุญกุล อยู่ข้างนอก ก็ฝากผมถามท่านด้วย เพราะเขาก็ไม่ได้เงินเหมือนกัน เขตของเขานะ ครับ ท่านประธานครับ ผมมีคำถามอีก ๒ คำถามสั้น ๆ ชาวไร่อ้อยที่เขาจะเก็บเงิน ค่าเกี่ยวในปีฤดูกาล ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒ ท่านธารินทร์ นิยมานเหมินทร์ รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังตอบในสภาหลายครั้ง รวมถึงครั้งสุดท้ายที่อภิปราย ใหม่ไว้วางใจด้วย บอกว่าเงินหมื่นล้านบาทจัดการเรียบร้อยแล้ว ผมถามเถอะครับ จัดการที่ไหนครับ เรียบร้อย เงินหมื่นล้านบาทอยู่ที่ไหนที่จะให้ชาวไร่อ้อย เป็นเงินเกี่ยวนะ ครับ ไม่ใช่เงินกู้ยืมของโรงงานน้ำตาล ไม่ใช่ โรงงานน้ำตาล ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ว่าเป็นเงินกู้ยืม เป็นเงินประนอมหนึ่อะไรอันนั้นส่วนนั้น ทั่วไป แต่ปรากฏว่าท่านบอกว่าประนอมหนึ่ ๔๖ โรงงานเรียบร้อย ขาดอยู่ ๑๑ โรงงานครับ ขาด ๑๑ โรงงานครับ ที่เหลือประนอมหนึ่ไปแล้ว

แต่ ๑๑ โรงงานนั้นยังไม่ได้ประนอมหนี้ ผมต้องเรียนว่าที่เหลืออยู่จะทำอย่างไร
๑๑ โรงงาน ส่วนเงินหมื่นล้านบาทนั้นอยู่ที่ตรงไหน แล้วจะจ่ายเมื่อไร อย่างไร
นะครับ

เรื่องที่ ๒ ครับ ฤดูกาลที่บอชใหม่ปี ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒ เนื่องจาก
ท่านกำหนดราคาอ้อยเบื้องต้น ๕๐๐ บาท เออละ แก่ปัญหาแล้วเรื่องมีอบ จัดเพิ่ม
ให้อีก ๑๐๐ บาท แต่ ๑๐๐ บาท สิ่งที่พี่น้องชาวไร่อ้อยได้ไม่ใช่ได้ตามที่เขาคิด
ได้แบบใหม่ เขาคิดว่าเงิน ๑๐๐ บาท ที่ได้มานี้จะเหมือนกับขางพาราบ้าง
เหมือนข้าวเปลือกบ้าง เหมือนอะไรบ้าง คือเอาเงินไปซื้อ เหมือนข้าวสารที่
กำลังจะทำกันอยู่ ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้ละครับ เดี่ยวท่านเจริญจะได้ถาม -----

แต่ปรากฏว่า ไม่ครบ เงิน ๑๐๐ บาทนี้ให้กู้ครบ ๗๕ บาทจาก ธ.ก.ส. กู้ละครบ ร้อยละ ๑๑ บาท อีก ๒๑ บาท จ่ายเงินจากกองทุนอ้อยและน้ำตาลให้ ก็คือเงิน ที่เขาถูกหักไว้นั้นแหละครับ ผมถึงถามว่าความเหลื่อมล้ำตรงนี้พี่น้องชาวไร่อ้อย ได้รับไม่เหมือนกัน อนาคตจะเป็นแบบนี้หรือเปล่า เพราะว่าเงิน ๑๐๐ บาทที่ได้นั้น ๗๕ บาทต้องกู้ อีก ๒๑ บาทได้ฟรีจริง แต่ฟรีจากเงินกองทุนอ้อยและน้ำตาล ของเขาเอง เอาล่ะไม่ว่ากันส่วนนั้น แต่ ๗๕ บาทนี้ครับเขาต้องมาชำระคืน หรือรัฐบาลมีนโยบายว่าไม่เป็นไร ๒๐ ปีค่อยใช้ก็ได้ เงิน ๗๕ บาทครับ

อยากเรียนถามท่าน ๒ ประเด็นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจะตอบครับ เชิญครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ผมขออนุญาตตอบคำถามนะครับ ใน ๒ คำถามที่ถามในครั้งนี้นะครับ ก็คือครั้งแรกว่าเงินค่าเกี่ยวอ้อยจะได้เมื่อไร นะครับ แล้วก็ครั้งที่ ๒ ที่จะตอบต่อไปก็คือ เรื่องเงินกู้ยืมอีก ๑๐๐ บาทนะครับ

สำหรับเงินค่าเกี่ยวอ้อยนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า มีสัญญาระหว่างชาวไร่อ้อยกับโรงงานนะครับว่า เมื่อเราบิดหีบอ้อยเสร็จแล้วก่อนที่ ชาวไร่อ้อยจะปลูกอ้อยฤดูกาลใหม่ โรงงานจะจ่ายเงินล่วงหน้าให้ชาวไร่อ้อย เงินที่จ่ายล่วงหน้าให้ชาวไร่อ้อย ชาวไร่อ้อยก็จะเอาไปไถ เอาไปหว่าน ไปซื้อพันธุ์พืช ซื้อปุ๋ยเพื่อเตรียมการ ถือว่าเป็นเงินล่วงหน้าที่จ่ายไปก่อนให้พี่น้อง เกษตรกรชาวไร่อ้อยได้มีเงินต้นทุนเบื้องต้น เงินส่วนนี้แหละครับที่เขาเรียกว่า เงินค่าเกี่ยวอ้อย บางครั้งก็จ่ายกันต้นละ ๑๐๐ บาท ต้นละ ๒๐๐ บาทก็แล้วแต่ เมื่อจ่ายไปแล้วเมื่อคิดบัญชีกันทีหลังก็หักเงินส่วนนี้คืน คราวนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า ในช่วงที่ผ่านมาโรงงานทั้งหมด ๔๖ โรงงาน มีปัญหาเรื่องสภาพคล่องนะครับ เพราะว่าโรงงานต่าง ๆ ก็เป็นไปตามสภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอย ฉะนั้นทาง กระทรวงการคลังนะครับก็เลยมอบให้ทางท่าน หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล เป็นตัวกลางในการที่จะเรียก ๔๖ โรงงานมาคุยกับสถาบันการเงินเพื่อเจรจา ประenomหนี้ทั้งหมด ขณะนี้มีการเจรจาประenomหนี้และจัดโครงสร้างหนี้ได้แล้ว ประมาณ ๓๕ โรงงาน บังคับอีก ๑๑ โรงงาน สำหรับโรงงานที่มีการเจรจา ประenomหนี้ได้แล้วคือโรงงานที่เป็นหนี้แบงก์ พอโรงงานที่เป็นหนี้แบงก์แล้ว โรงงานก็ไม่มีสภาพคล่องที่จะมาจ่ายค่าเกี่ยวอ้อยให้กับชาวไร่อ้อย ฉะนั้นวิธี

แก้ปัญหาก็คือว่า ให้นำโรงงานมาคุยกับแบงก์ให้จบ เคลียร์หนี้เคลียร์สิน
ปรับโครงสร้างหนี้กันให้จบ เพื่อว่าแบงก์จะได้ปล่อยกู้ให้กับโรงงาน เมื่อแบงก์
ปล่อยกู้ให้กับโรงงาน โรงงานก็จะมีเงินมาจ่ายค่าเกี่ยวอ้อยให้กับพี่น้องเกษตรกร
ขณะนี้การเจรจาประนอมหนี้เจรจาเสร็จแล้ว ๓๕ โรงงาน เหลืออีก ๑๑ โรงงาน
ยังไม่เรียบร้อย ฉะนั้นใน ๓๕ โรงงานที่เจรจาเสร็จแล้วก็หมายความว่า จากนี้ไป
โรงงานก็จะขายเช็ค เอาเช็คนี้จ่ายให้กับพี่น้องเกษตรกรเป็นค่าเกี่ยวอ้อย
แล้วพี่น้องเกษตรกรก็สามารถที่จะรับเช็คจาก ๓๕ โรงงานนี้แล้วไปขายลคให้กับ
ธ.ก.ส. โดย ธ.ก.ส. จะเป็นคนซื้อเช็คที่ออกจากโรงงาน โรงงานจ่ายเช็คให้
เกษตรกร เกษตรกรไปขายลคให้ ธ.ก.ส. สำหรับ ๓๕ โรงงาน และในขณะนี้
ได้มีการลงนามร่วมกันแล้วระหว่าง ธ.ก.ส. สำนักงานอ้อยและน้ำตาล
บริษัทอ้อยและน้ำตาลไทย และกองทุนอ้อยและน้ำตาล ๔ หน่วยงานนี้ได้ลงนาม
ร่วมกันในการที่จะรับทราบเหตุการณ์ทั้งหมดว่า ธนาคารยินดี ธ.ก.ส. ยินดีที่จะ
รับซื้อเช็คที่โรงงานจ่ายให้กับชาวไร่อ้อยทั้งหมด ๓๕ โรงงาน คราวนี้ปัญหา
ก็เกิดขึ้นกับ ๑๑ โรงงานที่เหลือว่าจะทำอย่างไร ขณะนี้เราได้ตกลงกัน
ในเบื้องต้นว่า ถ้า ๑๑ โรงงานที่เหลือยังไม่สามารถประนอมหนี้ได้เสร็จจะครบ
เราจะให้โรงงานที่อยู่ใกล้เคียงกับ ๑๑ โรงงานนี้เป็นผู้ออกเช็คแทนโรงงาน
๑๑ โรงงานนั้นที่มีปัญหาไปก่อน และเมื่อเจรจาได้เรียบร้อยเมื่อไร เช็คของ
โรงงานที่อยู่ใกล้เคียงนั้นก็กลายเป็นเช็คของโรงงานที่มีการประนอมหนี้
หลังจากนั้น แต่ถ้าเกิดโรงงานนั้นมีปัญหาจริง ๆ ก็จะทำให้โรงงานที่อยู่ใกล้เคียง
สามารถที่จะรับซื้ออ้อยจากพี่น้องเกษตรกรไปได้ แล้วขณะนี้ได้มีข้อตกลงกันเรียบร้อย

ส่วนในคำถามที่ ๒ ที่พูดถึงเรื่องสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือชาวไร่อ้อย
ที่บอกว่าต้นละ ๔๐๐ บาท สินเชื่อตัวนี้เกิดขึ้นจากว่าในปีนี้อ้อยก่อนที่จะหีบอ้อย
เราก็ต้องมีการจ่ายค่าอ้อยขั้นต้น คราวนี้เนื่องจากปีนี้ราคาน้ำตาลตลาดโลกตก
น้ำตาลล้นตลาด เมื่อบริษัทน้ำตาลตลาดโลกตกก็ทำให้ราคาอ้อยขั้นต้นตก
คำนวณขั้นต้นออกมาได้ประมาณ ๔๗๐ กว่าบาท คณะกรรมการก็เสนอมาที่รัฐมนตรี
ทั้ง ๓ ท่านเอาเข้า ครม. ครม. ก็เห็นใจพี่น้องเกษตรกรบอกว่า ๔๗๐ กว่าบาท
มันน้อย ปีที่แล้วตั้ง ๖๐๐ บาทก็เลยให้กลับมาคำนวณใหม่ ค่าคำนวณใหม่ก็ขยับขึ้นมา
ได้เป็น ๕๐๐ บาท ๕๖๐ บาท ก็ยังต่ำกว่า ๖๐๐ บาทอีก ฉะนั้น ครม. ก็บอกว่า
ให้ไปหาวิธีว่าจะช่วยพี่น้องเกษตรกรชาวไร่อ้อยได้อย่างไร ก็เลยมาประชุมกัน
นอกกรอบ ก็เลยได้ข้อยุติ ข้อยุติระหว่างโรงงาน ราชการ และชาวไร่อ้อยว่า

๒๕

สพ ๒๔/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

ละ ออ ๑๐/๓

๕๐๐ บาท ราคาอ้อยขึ้นต้นนั้นต่ำไป ปีที่แล้วนั้นได้ ๖๐๐ บาท ฉะนั้นจะเติมให้อีก
๑๐๐ บาทให้ครบ ๖๐๐ บาท -----

- ๑๓/๑

แต่เงินที่เติมนี้ขอให้เป็นการเติมในลักษณะว่าของกู๋ บังเอิญว่าในระบบอุตสาหกรรม
 อ้อยน้ำตาลนั้นมีเงินกองทุนอ้อยและน้ำตาล ซึ่งเก็บจากเปอร์เซ็นต์ของค่าอ้อย
 และน้ำตาลในแต่ละปีมีอยู่ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ครม. ก็บอกว่าเงินที่มีอยู่แล้ว
 ของกองทุนอ้อยและน้ำตาล ๑,๕๐๐ ล้านบาท เอามาจ่ายให้ชาวไร่อ้อยก่อน
 เฉลี่ยกันไปก็ได้ตันละ ๒๑ บาท ก็บังขาดอีก ๗๙ บาท ขาดอีก ๗๙ บาท
 ทำอย่างไรครับ ครม. ก็เลยมีมติว่าให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
 เป็นคนให้เกษตรกรกู๋อีกตันละ ๗๙ บาท การกู๋นั้นผ่านกองทุนอ้อยและน้ำตาล
 ให้เสมือนหนึ่งว่ากองทุนอ้อยและน้ำตาลกู๋จาก ธ.ก.ส. นะครับ แล้วก็ไป
 ปล่อบต่อให้ชาวไร่อ้อย แล้วเราก็มีข้อตกลงกันว่าวิธีการคิดดอกเบี้ยจะทำอย่างไร
 ชาวไร่อ้อยก็ขอ โรงงานก็ขอ บอกอย่างนี้ได้ไหม เนื่องจากปีนี้มีมันวิกฤติจริง ๆ
 เมื่อกู๋เงินจาก ธ.ก.ส. แล้วปีแรกอย่าเพิ่งคิดดอกเบี้ยนะครับ เราก็
 เอาเรื่องเข้า ครม. ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็ได้ตอบ
 ใน ครม. ว่า ยินดีที่จะช่วยเหลือโดยว่าเงินที่กู๋ไปอีกตันละ ๗๙ บาทนั้น
 ปีแรกไม่คิดดอกเบี้ย แล้ว ๒ ปีเราก็บอกกันว่าจะใช้คืนกันอย่างไร เราก็
 ยอมผ่อนผันครับ แทนที่ว่าเอาไปแล้วปีต่อปีใช้คืน เราให้ถึง ๕ ปี สามารถ
 ที่จะใช้คืนได้ถึง ๕ ปี และวิธีการใช้คืนนั้นเราก็จะใช้คืนในลักษณะที่ว่า
 ถ้าปีไหนราคาอ้อยขึ้นสุดท้ายสูงกว่าราคาอ้อยต้นทุน เช่น ราคาอ้อยขึ้นสุดท้าย
 ๗๐๐ บาท ราคาอ้อยต้นทุน ๖๐๐ บาท ส่วนเกินส่วนนี้ถึงจะหักคืนเพื่อมาใช้หนี้
 ธ.ก.ส. ถ้าเกิดราคาอ้อยขึ้นสุดท้ายต่ำกว่าราคาต้นทุนอ้อย เราก็จะไม่หักคืน
 ในลักษณะนี้ แต่เราจะใช้วิธีเก็บเงินจากกองทุนอ้อยและน้ำตาล ซึ่งในแต่ละปีนั้น
 เก็บ ๑ เปอร์เซ็นต์จากรายได้ ใช้คืนอยู่แล้ว ถ้าปีไหนราคาอ้อยขึ้นสุดท้ายต่ำกว่า
 ราคาต้นทุนอ้อยก็จะเก็บเพิ่มจาก ๑ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๒ เปอร์เซ็นต์ เพื่อมา
 ใช้หนี้ ธ.ก.ส. แล้วเราก็ให้ระยะเวลาทั้งหมด ๕ ปี ขณะนี้ะครับถ้าถามว่า
 เงิน ๑๐๐ บาทที่จ่ายให้กับพี่น้องเกษตรกรในการกู๋นี้ ๒๑ บาท ไม่มีปัญหา
 เพราะเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว แต่ ๗๙ บาท ขณะนี้ ธ.ก.ส. คณะกรรมการอ้อย
 และน้ำตาล เกษตรกรและโรงงานกำลังทำข้อตกลงกันในรายละเอียด
 และได้ข้อยุติในเบื้องต้นว่า ประมาณเดือนเมษายนนี้เมื่อหีบอ้อยครบจบเมื่อไร
 ก็จะจ่าย ๗๙ บาทส่วนนี้ให้กับพี่น้องเกษตรกร สาเหตุที่ต้องรอว่าหมดฤดูหีบอ้อย
 เพื่อที่จะได้รู้ยอดจำนวนอ้อยที่พี่น้องเกษตรกรแต่ละคนปลูกว่าปีนี้ปลูกได้เท่าไร

พอปิดทึบอ้อยรัฐบาลที่แน่นอนก็จ่ายเงินกู้ในส่วนนี้ให้กับพี่น้องเกษตรกรได้เลย
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (เรื่องประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอยังตั้งใจไหมครับ ท่านรัฐมนตรีพิเศษเชิญครับ

นายพิเศษ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเศษ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ผมขอตอบคำถามเฉพาะสินเชื่อที่ให้กับทางเกษตรกร
และตอบคำถามว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทที่วานอยู่ที่ไหน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท
พร้อมแล้วครับ อยู่ที่ ธ.ก.ส. ครับ จากเงินกู้ธนาคารแห่งประเทศไทย
๕,๐๐๐ ล้านบาท จากเงินกู้ธนาคารออมสิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท และด้วยทุนของ
ธ.ก.ส. ที่เพิ่มทุนอีก ๓,๐๐๐ ล้านบาท ขอเรียนว่า ธ.ก.ส. ไม่ได้ช่วย
เฉพาะ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นครับ ธ.ก.ส. ปล่อยสินเชื่อให้แก่เกษตรกร
ผู้ปลูกอ้อยโดยตรง โดยสินเชื่อปกติ ๕,๕๘๕ ล้านบาท ส่วนใหญ่อยู่ทางอีสาน
หรือถือตัวเลขกลม ๆ ก็คือ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ได้รับข้อเท็จจริงอ้อยในปี
ที่ผ่านมา ๓,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้เตรียมเอาไว้อีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท
ไม่ใช่เพียงแค่นั้นครับ ธ.ก.ส. ยังต้องช่วยเหลือชาวไร่อ้อยด้วยสิ่งที่
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมชี้แจงไป ก็คือตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม
หรืออาจจะปลาย ๆ เมษายนนี้ เชื้อเงินกู้อ้อยขึ้นต้นปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒
อีก ๓,๓๖๕ ล้านบาท เรียนเพื่อความสบายใจว่า ระบบอ้อยทั้งสิ้นในประเทศ
มีมูลค่าอ้อยและน้ำตาลประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ธ.ก.ส. ช่วยไปเกือบ
๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังช่วยในการระดมหนี
ภาคธนาคารพาณิชย์อีก ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็น ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท
และยังต้องช่วยผ่านธนาคารส่งออกและนำเข้าหรือ เอ็กซิมแบงก์ (EX-IM
Bank) อีกประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ระบบอ้อยและน้ำตาล ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท
รัฐบาลช่วยไปร่วม ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งหมดเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
ระบบของพาราที่ท่านพูดถึง ๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ พาราที่มีมูลค่าทั้งระบบ
๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ธ.ก.ส. ให้กู้แก่เกษตรกรชาวสวนยางพาราตัวเลขเพียง
ไม่ถึง ๖,๐๐๐ ล้านบาท และรัฐบาลช่วยในการรวมแบงก์คราวนี้อีก ๕,๐๐๐ ล้านบาท
ใน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งระบบก็ยังไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ขณะที่

๒๘

สผ ๒๘/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๑/๓

ระบบอ้อยทั้ง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ช่วยถึง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ ก็เพื่อตัวเลข
ที่เข้าใจ เพื่อเกษตรกรชาวไร่อ้อยและชาวสวนยางพารา ขอขอบคุณครับ

- ๑๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (เรื่องประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอมวิชัย เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตต์วุฒิสกุล (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมคงใช้เวลาไม่ยาว แต่เรียนว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ท่านได้ตอบละเอียด และคงจะไม่ถามท่านอีกแล้วนะครับ เพียงแต่ว่าในบางประเด็น
ที่ท่านตอบไปขอให้รับดำเนินการแล้วกันนะครับ ส่วนที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังได้ตอบเมื่อกี้ ที่จริงผมถามไม่ได้มากขนาดนั้น เราไม่ได้บอกว่า
ท่านดูแลเรื่องของขางพารามากกว่าทางอ้อย ไม่ใช่ครับ คือที่ผมพูดเมื่อกี้
ท่านลองฟังดี ๆ ครับ คือผมแปลว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (เรื่องประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอเอาที่ตัดใจ

นายวิชัย ชัยจิตต์วุฒิสกุล (อุตรธานี) : ไร้ครับ เอาที่ตัดใจ
เพราะท่านอธิบายความทำงานเองที่ว่าผมนี้ไปบอกท่านช่วยขางพารามากกว่า
ไม่ใช่ แต่ชาวไร่เขาต้องการช่วยแบบระบบขางพารา ที่ผมพูดถึงเท่านั้นนะครับ
เงินเกี่ยวอ้อย ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านพิเชษฐครับ ผมผ่านท่านประธานถึง
ท่านพิเชษฐ ที่บอกอยู่ ธ.ก.ส. พร้อมแล้วนี้ ไม่จริงครับ ท่านจ่ายไป
สิกกี่บาทแล้วครับ ขณะนั้นมันเกินฤดูกาลพอสมควรแล้ว ท่านจ่ายไปสิกกี่บาทแล้ว
เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมอยู่คณะกรรมการเกษตรกร ท่านประธานยืนยันได้
ประธานเจริญ จรรย์โกมล ตามเกือบทุกสัปดาห์ เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท
ยังไม่ได้จ่ายเลยครับ ส่วนที่ท่านช่วยโดยผ่านเรื่องของโรงงานน้ำตาล
ผ่านประนอมหนี้ ตันแล้วครับไม่ใช่ไม่ดี ลูกต้องแล้ว แต่เหลือ ๕ โรงงาน
ท่านจะประนอมหนี้อย่างไร เป็นเรื่องที่ท่านต้องคิด แต่เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท
ยังจริง ๆ ครับท่านนายกฯ ครับ ยังไม่ได้จ่าย ท่านนายกฯ ครับ ผมฝาก
ประเด็นสุดท้ายนิดเดียว ระบบราชการเรากำลังถูกทำลายไปพอสมควร
เรื่องบ้าน ๓ หลังท่านครับ ถึงวันนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (เรื่องประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คุณหมอมวิชัย ครับนี่คือผม ขอรับเรื่อง อ้อยโดยมีมติคณะ
รัฐมนตรีแล้ว

นายวิชัย ชัยจิตต์วุฒิสกุล (อุตรธานี) : ก็ที่ล.รับปากในสภา
แล้วยังไม่ได้ดำเนินการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (เรื่องประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมไม่อนุญาตนะครับ คุณหมอขอความกรุณาครับ
เชิญท่านรัฐมนตรีพิเชษฐ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานครับ ผมขออีกนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (เรื่องประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เอาเฉพาะคำถามที่สงสัยนะครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
โปรดทำความเข้าใจนิดหนึ่งครับว่า ช.ก.ส. เกี่ยวข้องกับเรื่องเช็คเที่ยวอ้อย
เช็คเที่ยวอ้อยคือ โรงงานน้ำตาลจะออกเช็คให้แก่เกษตรกร เกษตรกรก็จะได้รับ
เช็คใบนั้นมาขายให้กับ ช.ก.ส. เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ช.ก.ส. เตรียมไว้
เพื่อเช็คของโรงงานน้ำตาลที่ออกให้เกษตรกร トラบิตที่ไม่มีตัวเช็ค ช.ก.ส.
ก็ไม่ว่าจะไปจ่ายให้กับใคร เพราะมันคือเช็คเที่ยวอ้อย บัดนี้ ได้จ่ายไปจำนวนหนึ่ง
มากพอสมควรแล้วละครับ แต่เนื่องจากเป็นกระทู้สุดท้าย ผมหาตัวเลขไม่ทันว่า
จ่ายไปทั้งหมดแล้วก็พินครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (เรื่องประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระทู้สุดท้ายที่ ๓ นะครับ กระทู้ถามเรื่อง ปัญหา
การแทรกแซงราคาข้าว ของท่านเจริญ จรรย์โกมล ถ้าม พณฯ นายกรัฐมนตรีครับ
เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะกระทู้ถามนั้น ผมก็ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่ง เพราะเกี่ยวพันและก็ ต่อเนื่องกับผม แต่ผมไม่พูดมากหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอให้กระทู้ถามของท่านดีกว่าครับ คนอื่นผมคงไม่อนุญาตนะครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ใช่ครับ ผมจะอธิบาย และผมก็จะกระทู้ถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้ครับ เอาเฉพาะที่กระทู้ถามท่าน

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ไม่เป็นไรครับ เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท นี่ครับ ก็ยังไม่ออกจะให้ทำอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ครับ ผมว่าไม่ให้เสียเวลาครับ ประเด็นของท่านคือเรื่อง ราคาข้าวนะครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจริญ จรรย์โกมล จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ ใคร่ขออนุญาต ท่านประธาน ถามท่านนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับเรื่องรัฐบาลได้ประกาศในการ จัดเงินจำนวน ๗,๐๐๐ ล้านบาท ในการซื้อข้าวสาร เพื่อที่จะให้โรงสีและ กลุ่มเกษตรกรซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร เพื่อมีเป้าหมายในการที่จะให้ราคา ข้าวเปลือกและข้าวสารเพิ่มขึ้น ถือว่าเป็นการแทรกแซง โดยผู้กำหนดชนิด ประเภท คุณภาพ ของข้าวไว้ ๒ ประเภท และ ๒ ชนิด ชนิดแรกเป็นข้าว ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ชั้น ๒ มะลิ อีกชนิดหนึ่งเป็นข้าวเหนียวเมล็ดยาว ทั้ง ๒ ชนิดนี้ ใช้เงิน ๗,๐๐๐ ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์อย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไป ค่าถามที่ผมจะถามในข้อที่ ๑ ในช่วงคำถามแรกผมจะถาม ๓ ค่าถามอย่างนี้ครับ อยากจะถามทางท่านนายกฯ ว่า ปริมาณข้าวสารและข้าวเปลือกทั้ง ๒ ชนิด ที่ผมได้กล่าวมานั้น ในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ มีอยู่ ปริมาณเท่าไร

และในจำนวนของข้าวเปลือกและข้าวสารที่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคอีสานที่อยู่ในมือของ ธ.ก.ส. กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ โรงสี และเกษตรกรมีอยู่เท่าไร ให้ท่านจดคำถามท่านจะได้ตอบอย่างง่าย ๆ ผมถามสั้น ๆ และราคาของข้าวเปลือกและข้าวสารทั้ง ๒ ชนิดแต่ละภาค กิโลกรัมละเท่าไร นี่คือนำถามที่ ๑ ครบท่านประธาน

คำถามที่ ๒ ทำไมจะต้องใช้เงินถึง ๗,๐๐๐ ล้านบาท แล้ว คาดหมายว่าจะทำให้ราคาข้าวเปลือกทั้ง ๒ ชนิดนั้นเพิ่มได้กิโลกรัมละเท่าไร

คำถามที่ ๓ ครบท่านประธาน ถ้าไม่เป็นไปตามในข้อที่ ๒ ที่ผมถาม กลับให้ผลประโยชน์กับกลุ่มโรงสี กลุ่มพ่อค้าซึ่งมีข้าวสารและข้าวเปลือกอยู่ในมือ นั้นใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งไม่ได้เอื้อประโยชน์กับเกษตรกรที่แท้จริง และใน ความรับผิดชอบนั้นท่านจะรับผิดชอบอย่างไร ๓ คำถามครบท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนายกฯ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ตอบท่านสมาชิกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีสุภชัยครับ

นายสุภชัย พานิชภักดิ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุภชัย พานิชภักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คำถามกระหู่สุดของท่านสมาชิก ก่อนข้างจะลงลึกในเรื่องตัวเลขนะครับ ผมต้องยอมรับเรียนตรงไปตรงมาว่า ตัวเลขทั้งหมดไม่ได้มีรายละเอียดอย่างที่ท่านได้ถามมา แต่ว่าเท่าที่ผมมีตัวเลข แล้วเท่าที่ผมทราบ แล้วก็ เป็นนโยบายที่จะตอบได้ผมก็จะ เรียนตอบท่านประธาน ให้ได้หมดทุกอย่างนะครับ แต่ถ้าเผื่อมีข้อสงสัยว่าจะมีการจัดสรรในเรื่อง การออกไปช่วยเหลือเกษตรกรในที่ต่าง ๆ ไม่เท่าเทียมกัน ผมคิดว่าถ้า ท่านสมาชิกจะมีความเป็นห่วง ผมเรียนยืนยันได้ว่าท่านคงไม่ต้อง เป็นห่วง เราจะพยายามทำให้เกิดความเป็นธรรมที่สุดครับ คำถามของท่านหลายข้อ แต่ว่าในข้อแรก เรื่องเกี่ยวกับข้อที่ว่าเราจะมีการไปซื้อข้าวเปลือก ข้าวสาร ในแต่ละภาคเท่าไรนั้น ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า เราตั้งเป้าหมายไว้

จริง ๆ เริ่มต้นเราขออนุมัติจาก กรม. ไว้เพียงแค่ ๒ แสนตัน แต่เนื่องจาก
 เห็นว่าในปีนี้ปัญหาที่เราจะเข้าไปช่วยพยุงราคาข้าวเปลือก ข้าวสารน่าจะมีปัญหา
 มากกว่าปีที่แล้ว กนข. เลยขอเปลี่ยนมติจากที่เคยขออนุมัติจาก กรม. จาก
 ๒ แสนตันขึ้นมาเป็น ๕ แสนตัน สำหรับข้าวสารที่ อคส. และ อ.ต.ก. จะ
 ออกไปซื้อ เราไม่ได้ออกไปแบ่งว่าจะไปซื้อข้าวที่ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้
 เท่าไร แต่หลักที่ผมได้ให้ไว้แล้วก็ที่ได้คุยกัน โดยที่เราเห็นว่าข้าวหอมมะลิ
 กับข้าวเหนียวเป็นข้าวซึ่งปีนี้ค่อนข้างจะได้รับผลกระทบมากที่สุดในเรื่องราคา
 ที่ลดลงต่ำไป ข้าวเจ้าภาคกลางราคาอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๖,๐๐๐ กว่าบาท
 เป็นราคาซึ่งค่อนข้างดี แต่ราคาข้าวเหนียวยอมรับ ราคาข้าวหอมมะลียอมรับว่า
 ราคาเปลี่ยนแปลงไปมาก กนข. คณะกรรมการนโยบายข้าวจึงได้พยายามที่จะ
 กำหนดว่า เราจะเข้าไปซื้อข้าวสารในเขตซึ่งเราไปทำการสำรวจ แล้วก็ฟัง
 จากเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ว่าราคาในเขตนั่น ๆ มีการตกต่ำ ราคาอยู่ในระดับซึ่งต่ำ
 ค่อนข้างมาก -----

เพราะฉะนั้นในครั้งแรกที่เราประกาศไปที่จะออกไปชื่อนั้น ส่วนสำคัญแล้วก็จะเป็นการออกไปซื้อข้าวสารทั้งข้าวหอมและข้าวเหนียวในภาคอีสานเกือบจะเป็นทั้งหมด ครั้งแรกนี้เราจะออกไปซื้อข้าวหอมมะลิ ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ชั้น ๒ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ กระสอบ กับข้าวเหนียว ๑๐ เพอร์เซ็นต์ เมล็ดขาว จำนวน ๒๐,๐๐๐ กระสอบ ทั้งหมดนี้คงจะเป็นการซื้อในภาคอีสานครับ ในส่วนที่อื่น ๆ นั้นยังไม่มีการกำหนดในครั้งต่อไปในอนาคตเนื่องจากว่าเราจะพยายามป้องกันไม่ให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบ เพราะว่ามีข้อเดือนมาถึงผมหลายครั้งว่าอาจจะมีการได้รับประโยชน์เป็นพิเศษกับโรงสีบางกลุ่มหรือบางภาคนั้น การที่เราจะลงไปดำเนินการมาตรการในการไปซื้อข้าวสารนั้นเราจะทำเป็นครั้งต่อครั้งไป แล้วก็จะไม่มีการไปประกาศล่วงหน้าเพื่อที่จะทำให้ในการซื้อของเราเป็นไปเพื่อช่วยกระตุ้นตลาดโดยแท้จริงครับ

คำถามที่เกี่ยวกับข้าวที่อยู่ในมือกลุ่มต่าง ๆ นั้นผมเพิ่งได้รับข้อมูลล่าสุด ความจริงจากทางด้านท่านรัฐมนตรีพิเศษฐนะครับ เพราะ ธ.ก.ส. ดูแลในเรื่องการจำหน่ายข้าว ข้าวที่จำหน่ายมาถึงบัดนี้อยู่ในมือ ธ.ก.ส. ล่าสุดประมาณ ๔ แสนตันครับ ข้าวเปลือกที่เอาไปจำหน่าย ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เริ่มที่จะขยายตัวมากขึ้นกว่าเมื่อต้นปีมาก ตัวเลขนี้ก็ ๔ แสนกว่าตัน ถ้าจำไม่ผิดผมเข้าใจว่าใน ๔ แสนตัน ข้าวเปลือกทั้งหมดจะมีข้าวที่เป็นข้าวอยู่ในภาคอีสาน ข้าวหอม ประมาณ ๒๗๐,๐๐๐ ตัน ถึงใกล้เคียงกับ ๓ แสนตัน เพราะฉะนั้นก็จะเป็นข้าวซึ่งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ที่ทาง ธ.ก.ส. รับจำหน่ายเข้ามา

สำหรับราคาที่จะเข้าไปแทรกแซงในที่ต่าง ๆ นั้นผมกราบเรียนให้ท่านประธานทราบผ่านไปยิ่งเพื่อนสมาชิกได้ว่า เราจะไม่กำหนดล่วงหน้าครับ เพราะปกติในอดีตที่มีการกำหนดราคาไว้ล่วงหน้านั้นเป็นราคาซึ่งทำให้โรงสีทำให้พ่อค้าได้ทราบ แล้วเขาก็จะใช้ประโยชน์จากการที่เขามีการทราบราคาอันนี้ไป เราเลยตกลงกันไว้ว่าราคานั้นผมจะมอบให้คณะกรรมการ เป็นคณะกรรมการคณะย่อยจากของ กษข. ซึ่งมีประธานของ อ.ค.ส. ซึ่งเป็นอธิบดีกรมการค้าภายใน มีผู้จัดการ อ.ค.ส. และมีอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศซึ่งดูแลในจรรยาบรรณข้าวไปยังต่างประเทศช่วยกันดูแลเพื่อจะกำหนดราคาข้าวที่เราจะออกไปแทรกแซง การแทรกแซงนั้นเราจะพยายามไม่ไปแทรกแซง คือต้องดูแลปัญหาด้วยครับว่า ข้าวที่เราซื้อเสร็จแล้วผลกระทบ

ต่อเรื่องของราคาข้าวเปลือกซึ่งเรากำหนดให้ไปซื้อในราคาซึ่งดีกว่าราคาตลาดทั่วไปกว่า ๗,๐๐๐ บาทต่อตันนั้นจะต้องเป็นราคาซึ่งสอดคล้องกับราคาที่เราจะไปขายออกไปในตลาดต่างประเทศได้ด้วย เพราะว่าถ้าหากเราไปไล่ซื้อจนกระทั่งราคานั้นเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วและทำให้ผู้ส่งออกไม่สามารถไปทำสัญญาส่งออกข้าวได้ ในที่สุดแล้วปัญหาจากการที่เราไม่สามารถส่งออกข้าวได้ก็จะมากระทบทำให้ราคาข้าวภายในประเทศของเราถูกกดดันต่ำลงไปอีกครับ

ปัญหาที่ท่านสมาชิกถามถึงเรื่องผลประโยชน์จะแบ่งกันอย่างไร ใครจะได้ผลประโยชน์อย่างไร โรงสีบางแห่งจะได้ผลประโยชน์มากน้อยแค่ไหนหรือไม่นั้น ผมทราบเรียนท่านประธานให้ทราบด้วยว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งผมเป็นห่วงมากที่สุด คณะกรรมการ กนข. เป็นห่วงมากที่สุด เมื่อเรื่องนี้เข้าคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็มีการพูดถึงเรื่องนี้มากที่สุดว่าปกติแล้วถ้าเราไม่เข้าไปดูแลให้ดี ก็มีคนขอมาจากทั่วทุกทิศว่าให้ผ่านโรงสีของคนที่เกี่ยวข้องจากที่ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นวิธีที่เราจะดูแลในเรื่องพวกนี้ไม่ให้ใครได้ประโยชน์เสียประโยชน์และเป็นกลางมากที่สุด ให้ประโยชน์ตกกับเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของข้าวได้มากที่สุด คือเราจะดูในการซื้อข้าวสารนั้นจะเป็นข้าวสารซึ่งเกษตรกรไปจำหน่ายไว้กับ ธ.ก.ส. แล้วโรงสีที่จะเข้ามานั้นก็จะให้เป็นการสมัครทั่วไปครับ จะไม่มีการไปกันซื้อโรงสีเฉพาะที่ไหนเป็นพิเศษ แต่ว่าหลักที่เราจะเข้าไปซื้อนั้นในจุดไหน เราจะดูว่าในจุดนั้นเป็นจุดซึ่งได้รับการกระทบกระเทือนจากราคาข้าวหอมที่มีราคาต่ำเป็นพิเศษ ตรงจุดนั้นจะเป็นจุดตัดสินใจมากกว่าว่านั่นคือผลประโยชน์ที่พี่น้องเกษตรกรจะได้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล ครับ ต้องเรียนท่านประธานนิดหนึ่ง เมื่อกี้ท่านหยิบยกตัวเลขของ ธ.ก.ส. ขึ้นมา ผมก็มีตัวเลขของ ธ.ก.ส. เหมือนกัน ที่จริงข้าวทั้ง ๒ ชนิดที่ผมถามนั้นไม่ใช่ถึง ๔ แสนตันหรอกครับ อันนั้นเป็นข้าวทั่วไป ฉะนั้นขอความกรุณาชัดเจนในเรื่องนี้สักนิดหนึ่ง ผมได้ถามไป ๓ คำถามนั้นท่านก็ไม่ได้ตอบใน ๓ คำถามนะครับ ท่านไปตอบในความเข้าใจของท่าน

๓๖

สพ ๒๔/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

พัชชนก ๑๔/๓

ในคำถามแรกที่ผมถามไปเรื่องจำนวน ปริมาณ ชนิดนั้นก็เพราะว่า
ท่านบอกแทรกแซง ท่านจะต้องรู้ว่าข้าวทั้ง ๒ ชนิด แต่ละภาคมีอยู่เท่าไร
ท่านจะต้องไปซื้อจากโรงสี กลุ่มเกษตรกร จาก ธ.ก.ส. ที่จำหน่ายไว้ -----

- ๑๕/๑

แล้วกลุ่มนี้ละครับจะไปซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกร จึงถามว่าปริมาณนี้ท่านจะ
แทรกแซงท่านต้องรู้แล้วว่าเท่าไร ท่านก็ตอบไม่ได้ ผมต้องย้ำให้ท่านประธาน
ได้รู้ละครับ อันนี้คือเป้าหมายในการแทรกแซง

ผมถามในคำถามที่ ๒ ว่าท่านจะคาดหวังและเป้าหมายของท่าน
ข้าว ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ชั้น ๒ ซึ่งผมถามท่านสมาชิกหลายคนเข้าใจไหมข้าว
๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ชั้น ๒ หอมมะลิเป็นอย่างไร จะขึ้นอีกกิโลกรัมละเท่าไร
ถ้าเป็นข้าวเปลือก นี่คือผมถามท่านก็ไม่ตอบ ผมถามอีกคำถามเหตุผลที่ผมถาม
ก็เพราะว่า บกตัวอย่าง ณ วันนี้เมื่อเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ผมเช็กไปที่โรงสี
จังหวัดอุบลราชธานี ข้าวหอมมะลิที่ท่านจะซื้อข้าว ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ ชั้น ๒
วันนี้กิโลกรัมละ ๗ บาท ๓ สตางค์ แต่ในการแทรกแซงท่านบอกว่าจะต้อง
ไปซื้อจากเกษตรกร ๗ บาท ๕ สตางค์ แทรกแซงหรือเปล่าครับ ท่านมีตัวเลข
หรือเปล่า เฉพาะอุบลราชธานีละครับ ไม่รวมที่พะเยาที่ท่านดำเนินการไปแล้ว
ไม่รวมที่เชียงใหม่ที่ท่านจัดการไปแล้วและเชียงราย ทั้งที่ยังไม่มีมติของ
คณะกรรมการในการดำเนินการ ผมจึงถามในคำถามที่ ๒ ว่า ท่านจะให้ขึ้น
กิโลกรัมละเท่าไรในราคาข้าวเปลือกทั้ง ๒ ชนิด และในขณะนี้โดยเฉพาะ
ภาคอีสาน ข้าวอยู่ในมือเกษตรกรจริง ๆ เท่าไร ท่านตอบได้ไหมครับ ท่านบอกว่า
ไปแทรกแซงซื้อข้าวเปลือกเขานี้ ซื้อข้าวสารแล้วให้โรงสีไปซื้อข้าวเปลือก
เดี๋ยวนี้เกษตรกรอยู่ในมือเท่าไร เอาเฉพาะเกษตรกรนะครับ อย่าง ธ.ก.ส.
ไม่ต้อง เพราะว่าท่านมีตัวเลขโรงสีเท่าไร กลุ่มสหกรณ์เท่าไรนะครับ และ
อีกคำถามที่ ๒ ในช่วงที่ ๒ ก็คือว่าเมื่อท่านให้องค์การคลังสินค้าให้ อ.ต.ท.
อย่างละ ๓,๕๐๐ ล้านบาท ไปดำเนินการ ผมจะต้องถามท่านต่อไปว่า เมื่อ
ท่านซื้อมาแล้วเป็นข้าวสารซื้อมาแล้วทั้ง ๒ หน่วยงาน ท่านมีแผนในการจำหน่าย
ภายในประเทศอย่างไร และกิโลกรัมละเท่าไร และท่านมีแผนในการขายไป
ต่างประเทศอย่างไร กิโลกรัมละเท่าไร และประเทศไหนบ้างเป็นผู้จัดซื้อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนี่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ความจริงเราก็คงจะทราบว่าเป็นกระทุ้งสุด แต่ตัวเลข
ท่านล้วงลึกอย่างทารุณเหลือเกิน แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ทำตรงนี้ตรง ๆ ก็น่าจะ

ยังตอบไม่ได้ แต่เพื่อแสดงว่าทำการบ้านมาและการทำงานช่วงนี้เรามีตัวเลข
ที่ชัดเจนครับ ถามว่าข้าวมีอยู่ในเกษตรกรเท่าไร ภาคเหนือเท่าไร ภาคใต้
เท่าไร ภาคกลางเท่าไร ผมขอเรียนว่าตัวเลขคร่าว ๆ เราทำงานครับ
เชื่อว่าขณะนี้อยู่ในมือเกษตรกรภาคเหนือ ๖๘๗,๘๕๐ ตัน อยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ ๑,๔๘๘,๗๐๐ ตัน ภาคกลาง ๒๖๕,๗๐๐ ตัน ภาคตะวันตก
๔๑,๔๕๐ ตัน และภาคใต้ ๕,๓๐๐ ตันครับ อยู่ที่เกษตรกรก็คนครับ เชื่อว่า
อยู่ที่เกษตรกรภาคเหนือประมาณ ๑๐,๖๒๒ ราย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๖๕,๒๔๐ ราย ภาคกลาง ๑,๑๒๔ ราย ภาคตะวันตก ๕๕๘ ราย อยู่ที่
สถาบันเกษตรกรเท่าไรครับ เชื่อว่าอยู่ที่สถาบันเกษตรกรภาคเหนือ ๑๐ ราย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕ ราย ภาคตะวันออก ๔ ราย ภาคตะวันตก
๓ ราย ภาคใต้ไม่มี -----

ถามว่าอยู่ในมือ ธ.ก.ส. แล้วเท่าไรครับ อยู่ในมือ ธ.ก.ส. ทั้งหมดขณะนี้ ๔๑๕,๑๕๗ ตัน เป็นเงิน ๒,๐๐๗,๔๐๒,๐๐๐ บาท ในมือ ธ.ก.ส. มาจาก ใหนบ้างครับ มาจากภาคเหนือ ๗,๘๖๑ ตัน มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑,๓๗๑ ตัน มาจากภาคตะวันออก ๔,๖๐๔ ตัน ภาคตะวันตก ๕,๐๘๔ ตัน รวมแล้วขณะนี้อยู่ในมือของ ธ.ก.ส. ทั้งหมด ๔๑๕,๑๕๗ ตัน และเกษตรกร ทั้งหมด ๗๗,๕๖๖ ราย ก็เพื่อให้เห็นว่าเราทำงาน ตัวเลขแม้กระทั่งรัฐมนตรี ตอบได้ตลอดเวลา แต่ขอความกรุณาเถอะครับ กระทั่งถามที่หลังอย่าทรมาน ถึงขนาดนี้เลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีสุภชัยครับ

นายสุภชัย พานิชภักดิ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์) : ผมขออนุญาตท่านประธานตอบในเรื่องของราคา แล้วก็ ที่ท่านสมาชิกถามว่าเราจะไล่ราคาไปถึงเท่าไร ความจริงท่านสมาชิกน่าจะ ยินดีว่ารัฐบาล กนข. ดำเนินนโยบายนี้ทันต่อเหตุการณ์ เพราะว่าตัวเลขที่ ท่านพูดถึงแสดงให้เห็นถึงผลของโครงการนี้ เพราะตัวเลขที่เราดำเนินการ ตัดสินใจไป เมื่อการประกาศที่จะเข้าไปซื้อข้าวสารเมื่อปลายสัปดาห์ที่แล้วนั้น ราคาข้าวหอมที่ท่านว่ากิโลกรัมละไม่ถึง ๗ บาท ๖ บาท ๗๐ สตางค์ ๖ บาท ๘๐ สตางค์เท่านั้นเอง แล้วเมื่อขณะนี้ขึ้นไปถึง ๗ บาท ๓ สตางค์ก็อย่างที่ ท่านว่า นั่นคือผลส่วนหนึ่งของสิ่งซึ่งเราได้ทำไปแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรา กำลังจะไล่ต่อไปก็คือว่าโอกาสที่เป็นอย่างนี้เป็นโอกาสซึ่งเราจะไปไล่ซื้อ ให้ราคาสูงขึ้น แต่ผมคงไม่สามารถไปบอกล่วงหน้าได้ว่าเป้าหมายจะ เอา ไปไว้ที่ตรงไหน แต่เราจะทำให้ราคานั้นขึ้นไปอยู่ในระดับซึ่งดีที่สุดที่พอใจกับ เกษตรกร แล้วก็อย่างน้อยให้มีผลกำไรคุ้มกับต้นทุนได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ครั้งนั้นราคาจะไล่ขึ้นไปตลอดเวลาที่จะให้สูงขึ้นเรื่อยๆ เป้าหมายนั้น คงไม่สามารถบอกว่าอาจจะไปสูงถึง ๑๐ บาทต่อกิโลกรัมเหมือนในปีที่แล้ว ซึ่งค่าเงินบาทแตกต่างกันนี้เหลือเกิน แล้วก็กำลังซื้อของลูกค้าเราใน ต่างประเทศผิดจากปีนี้เหลือเกินคงจะเป็นไปไม่ได้ครับ แต่ผมคิดว่าคงจะ

ไล่สูงกว่า ๗ บาทต่อกิโลกรัมขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งอันนี้ก็เป็นลักษณะ ซึ่งทำให้พ่อค้าส่งออกเองก็จะสามารถไปขายสินค้าระบายออกไปในตลาดต่างประเทศได้ด้วย ท่านสมาชิกถามว่าในที่สุดแล้วเมื่อซื้อมาแล้วจะไปเก็บไว้อย่างไร จะขายในประเทศอย่างไร จะไปขายข้างนอกเท่าไร ผมเรียนอีกเหมือนกันว่าจริง ๆ แล้วการซื้อข้าวเข้ามาถ้าจะทำให้ราคาข้าวในประเทศอยู่ระดับที่ดี เราต้องสามารถระบายออกไปได้ เพราะฉะนั้นในแผนก็คือว่าเราจะนำข้าวของ อคส. และ อ.ค.ก. มาระบายออกไปต่างประเทศให้ได้ทั้งหมด นั่นคือเป้าหมายที่เราได้ทำไว้ ซึ่งเราก็ได้ตั้งเป้าเอาไว้ว่าเราจะต้องระบายข้าวออกไปต่างประเทศปีนี้ประมาณ ๕ แสนตัน คงไม่ง่าย ผมเรียนให้ทราบประเดี๋ยวท่านคงจะว่าอีก ๕ แสนตัน อาจจะขายไม่ได้ จริงครับ ปีนี้ทั้งอินโดนีเซีย ทั้งฟิลิปปินส์ คงจะซื้อข้าวน้อยลงไปกว่าปีที่แล้วหลายล้านตัน เพราะว่าเขาไม่มีสตางค์จะซื้อ แต่เราจะพยายามขายออกไปให้ได้มากที่สุดและขณะนี้เราก็ไปเจรจาทั้งที่ฟิลิปปินส์ ทั้งอินโดนีเซีย แล้วบรูไน บรูไนก็ขายไปได้แล้ว เริ่มต้นประมาณ ๓๐,๐๐๐ ถึง ๔๐,๐๐๐ ตัน ที่อื่น ๆ เราก็จะพยายามไปไล่ขายออกไปให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ออกไปตลาดต่างประเทศครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจริญอีกครั้งครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงต้องเรียนท่านประธานนิดหนึ่ง ไม่ได้เป็นคำถามที่โหดหรือครับ แต่เจตนาในการที่จะแทรกแซง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้ข้าวสารและข้าวเปลือกราคาขยับขึ้น เราต้องทราบปริมาณนะครับ ฉะนั้นในเรื่องของกระทู้ถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญคำถามที่ ๓ ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ต้องอธิบายครับ

ในการราระกระทู้ถามแต่ละเนื้อหาแต่ละสาระอาจจะแตกต่างกัน ฉะนั้นเราต้อง

ทราบก่อนเพราะความห่วงใยของท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ ห่วงว่าจริง ๆ แล้ว
อาจจะทำเหมือนข้าวโพด จริง ๆ แล้วเหมือนกับเหตุการณ์อย่างพารา
ที่เกิดที่จังหวัดระยอง อันนี้คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นบทเรียนของเรา
คือการทุจริตคอร์ปชั่น ฉะนั้นผมต้องถามถึงปริมาณเป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็
ต้องเรียนท่านประธานสักขีพยานหนึ่งว่าจริง ๆ แล้วที่จังหวัดอุบลฯ ท่านยังไม่
ประกาศแทรกแซงก็ราคานี้อยู่แล้ว เขาเริ่มมาตั้งแต่ ๒ - ๓ อาทิตย์
ที่ราคานี้อยู่แล้ว ฉะนั้นไม่เป็นอย่างที่ท่านพูด และอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลังที่พูดขึ้นมา อันนั้นก็ด้วยความเคารพท่าน ----

ผมถามเฉพาะว่าข้าว ๒ ชนิดนี้เท่านั้นเอง ไม่ได้ถามข้าวทั้งหมด เพราะว่าท่านแทรกแซง ๒ ชนิด ๒ ประเภท ๒ คุณภาพเท่านั้น ถ้าจะไปหยิบยกอำนาจทั้งหมดผมก็มีครับ ของ ธ.ก.ส. อยู่ที่มีมือไม่เป็นไร แต่คำถามที่ ๓ ในช่วงสุดท้ายที่จะต้องเรียนถามก็คือว่า ทางรัฐบาลเองจะเน้นในการเรื่องตรวจสอบคุณภาพในการตรวจสอบคุณภาพชนิดข้าว ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ชั้น ๒ มะลิ และข้าวเหนียว เมล็ดยาว ใครเป็นผู้ตรวจสอบ หรือบริษัทใดเป็นผู้ตรวจสอบ หากมีการปลอมปนหรือคุณภาพด้อยไปกว่าข้อเท็จจริงที่กำหนดไว้ใครจะต้องรับผิดชอบ หากรับผิดชอบแล้วจะดำเนินการอย่างไร เหตุผลที่ต้องถามก็เหมือนกับบ้าน ๓ หลังนี้แหละครับถามแล้วถามอีก ต้องถามว่าใครรับผิดชอบ รับผิดชอบต่ออย่างไรด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรองนายกฯ ตอบครับ

นายสุภชัย ฟานิชภักดิ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกบอกว่าที่อุบลราชธานี ความจริงผมก็ยินดีด้วย ก็คงเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการทั้งหลายที่รัฐบาลทำไป ผมได้เรียนให้ทราบแล้วว่า ที่ไหนราคาดีนี้เรายังคงไม่เข้าไปแทรกแซงที่ตรงจุดนั้น แต่เนื่องจากว่ามีความสามารถจำกัด มีวงเงินจำกัด เราจะเข้าไปแทรกแซงในที่อื่น ๆ วันนี้อาจจะไม่ใช่อุบลฯ แต่อาจจะเป็นจังหวัดอื่น ๆ ในเขตใกล้เคียงในภาคอีสานที่ราคาไม่ดีถึงขนาดนั้น ผมก็นำตัวเลขซึ่งได้มาล่าสุดวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ที่ผมมาทราบเรียนให้ทราบว่าตกราคาที่ ๖ บาท ๗๐ สตางค์ ที่ถูกรายเรียนให้ทราบก่อนที่เราจะเข้าไปเริ่มต้นแทรกแซง เพราะฉะนั้นเราจะเรียนทำไปนี้เรียบร้อย อาจจะไม่ครบทุกพื้นที่ แต่จะไปทำในพื้นที่ซึ่งได้รับความเดือดร้อนมากที่สุดก่อน ก็ขอเรียนยืนยัน

เรื่องที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกถามอีกว่า ปัญหาในการที่อาจจะมีการฉ้อฉล ผมทราบเรียนให้ทราบว่าในคณะรัฐมนตรีถามเรื่องนี้มากที่สุด ก็ใน กนข. ผมเป็นห่วงคณะกรรมการเป็นห่วงมากที่สุด เพราะฉะนั้นเราถึงได้เน้นว่าครั้งนี้เราไม่ออกไปซื้อสะเปะสะปะ ข้าวที่อยู่ในมือเกษตรกรเท่าไรนี้ผมคิดว่าตัวเลขรายละเอียดคงหาหรือกันได้ แต่ว่าข้าวที่เป็นข้าวหอมที่อยู่ในเป้าหมายของเราประมาณ ๒ แสนกว่าตันนั้นเป็นข้าวของเกษตรกรแน่นอนที่มาจำหน่ายกับ ธ.ก.ส. แล้ว ตรงนั้นจะเป็นเป้าหมายที่เราจะเข้าไปซื้อก่อน และหลังจากนั้นก็ถึงจะไปข้าวที่อยู่ในมือของสหกรณ์ แล้วก็ข้าวที่อยู่ในมือของกลุ่มเกษตรกร เพราะฉะนั้นจะยืนยันในหลักนี้ว่าจะต้องเป็นข้าว

ซึ่งชัดเจนว่าเจ้าของคือเกษตรกรโดยแท้จริง เรื่องคุณภาพเป็นเรื่องสำคัญที่สุดครับ เพราะครั้งก่อน ๆ ที่เคยมีการเข้าไปรับซื้อข้าวสาร ปัญหาก็คือว่าส่วนใหญ่แล้ว ราชการดูแลกันเอง ส่วนใหญ่แล้วเข้าไปเก็บไว้นานจนเกินควรจนข้าวนี้สูญเสียเสื่อมคุณภาพ แล้วก็ไม่ได้ระบายออกไป ครึ่งนี้ได้มีการกำหนดว่าเราจะจ้าง เซอเวเยอร์ (Surveyor) ซึ่งเป็นผู้ที่จะมาดูแลคุณภาพข้าวทั้งตอนที่เรารับเข้ามา ทั้งตอนที่เรานำข้าวออกมาระบายออกไป ได้มีการกำหนดชื่อบริษัทไปแล้วอีกเหมือนกัน ผมจำชื่อบริษัทไม่ได้จริง ๆ ว่าเป็นบริษัทไหน แต่ว่าได้มีกำหนดไปแล้วเป็นบริษัทซึ่งถือว่าเชื่อถือได้ มีคณะกรรมการของ อคส. ได้ดูแลตั้งบริษัทนี้แล้ว บริษัทนี้จะต้องเป็นคนรับผิดชอบครับ ถ้าหากว่าคุณภาพเบี่ยงเบนไป เปลี่ยนแปลงไปบริษัทนี้ต้องรับผิดชอบทั้งหมด นี่จะเขียนอยู่ในสัญญา และต้องเป็นอย่างนั้นจริง ๆ บริษัทนี้จะต้องดูแลที่ต้องรักษาคุณภาพข้าว คือไม่ใช่ไปดูตอนรับเข้ามาแล้วเอาออกมาระบายเท่านั้นเอง แต่ต้องคอยดูแลปรับปรุงคุณภาพข้าวตลอดเวลา นี่เป็นหน้าที่ที่เขาจะต้องทำ เพราะฉะนั้น ผมกราบเรียนให้ทราบว่า จะทำเรื่องนี้อย่างดีที่สุด โปรงใสที่สุด ได้คำริแล้วร่วมกับท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ไพฑูรย์ว่า เพื่อให้มีคณะกรรมการอีกชั้นหนึ่งตามดูแลอย่างใกล้ชิด นอกจาก กนข. แล้ว กนข. อาจจะไม่ประชุมไม่บ่อย แล้วก็อาจจะไม่สามารถลงไปดูสักได้ก็จะตั้งให้มีคณะกรรมการซ้อนเข้ามาดูโครงการนี้ชัดเจนอีกคณะหนึ่ง ให้ท่านรัฐมนตรีไพฑูรย์เป็นประธานร่วมกับท่านปลัดกระทรวง จะให้กรรมการนี้ไปตรวจสอบดูแลขั้นตอนทุกขั้นตอนที่ได้เรียนให้ท่านประธานทราบในสภานี้ และปฏิบัติตามที่เราได้ชี้แจงเรื่องเงื่อนไขให้ทราบทุกประการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไป ทราบว่าท่านกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงสั้น ๆ นิดหนึ่งได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เกี่ยวกับท่านดอกเตอร์เจริญ เรื่องอะไรครับ
 นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตนะครับ ผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตกราบเรียนเรื่องกระทู้สด เพื่อจะได้สร้างความเข้าใจดีด้วยกันทุกฝ่าย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญครับ ผมขออนุญาตไม่อนุญาตครับ เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการ

ไปเรียบร้อยครับ ผมคิดว่าไม่ต้องชี้แจงหรอกครับ ทุกคนเข้าใจครับ ขอภัยครับ
ทราบว่าท่านกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ กับท่านวิรัตน์ ได้ตกลงกันแล้วที่จะนำ
กระทู้ถามเรื่องปัญหาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดหนองบัวลำภูมาถาม ทพณฯ นายกรัฐมนตรี
ก่อนนะครับ ขอเชิญท่านกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ เชิญครับ

นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานครับ
 ผม กิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ จากหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่
 ที่จะกราบเรียนท่านประธานปัญหาแหล่งท่องเที่ยว ก่อนอื่นกระผมจะขอพูด
 ลึกนิดหนึ่งว่าก่อนที่จะเกิดการท่องเที่ยว ปัญหาเกิดจากกรรมกรตกงานจาก
 ภัยแล้ง ซึ่งจังหวัดหนองบัวลำภูเป็นจังหวัดน้องใหม่ การทำมาหากินโดยเฉพาะ
 อาชีพหลักเป็นเกษตรกร เมื่อขาดน้ำกระผมเองก็ไม่ทราบว่าจะพึ่งพาอาศัยใคร
 เพราะฉะนั้นก็จึงได้หันเหมาบอกว่าควรจะมีมองดูแหล่งท่องเที่ยว จากการที่รัฐบาล
 ได้มีนโยบายในปี ๒๕๔๑ และปี ๒๕๔๒ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวไทยหรืออะเมซิง
 ไทยแลนด์ (Amazing Thailand) นะครับ ปรากฏว่าได้รับผลดีอย่างต่อเนื่อง
 มาตลอด มีชาวต่างชาติเดินทางมาเที่ยว เป็นผลพวงจากการใช้นโยบาย
 ปลดปล่อยเงินบาทลอยตัวของรัฐบาล ๗๗ ขอบอกที่เอ๋อนาม ท่าน พลเอก ชวลิต
 ยงใจยุทธ ทำให้กิจการท่องเที่ยวและธุรกิจเป็นดาวเด่นของปีที่ผ่านมาในทันที
 ด้วยเหตุนี้จึงสังเกตเห็นด้วยภาพแห่งการท่องเที่ยวภายในจังหวัดหนองบัวลำภู
 สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจดังที่ผมจะกล่าว เช่น ภูหินลาดช่อฟ้า
 ที่ตำบลโนนสัง อันนี้เห็น ๒๐ กว่าปีที่ผมเป็นผู้แทนอยู่ก็ยังไม่เหมือนเดิม ที่จริง
 น่าจะจัดพัฒนาหรือวิวัฒนาการให้มันดีขึ้น หรือสุสานหอยล้านปีซึ่งก็มีที่แห่งเดียว
 คือจังหวัดหนองบัวลำภู กุดคอกเหมย กุดคอกสร้อย ภูเกล้า ภูวังคำ แล้วก็
 วัดถ้ำพระไชยเชษฐา กระผมเองเป็นผู้แทนมา ๒๐ กว่าปี ก็ยังไม่เห็น
 การท่องเที่ยวไปดำเนินการอะไรเลย อยากจะถามท่านผู้เป็นรัฐมนตรีดูแล
 ตรงนี้ นะครับผ่านทางท่านประธาน รัฐบาลจะมีแนวทางในการดำเนินการเช่นใด
 เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แล้วก็ยังขาดการดูแลจากภาครัฐ
 โดยเฉพาะในจังหวัดใหม่ ๆ เช่น จังหวัดหนองบัวลำภู สระแก้ว อานาจเจริญ
 คำถามที่ ๑ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิทักษ์ครับ

นายพิทักษ์ อินทรวิทย์นันท์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิทักษ์ อินทรวิทย์นันท์ รัฐมนตรี
 ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี สิ่งและปฏิบัติราชการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 ได้รับมอบหมายจาก ๗๗ นายกรัฐมนตรีให้มาตอบกระทู้ถามท่านสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดหนองบัวลำภู

ที่ถามว่ารัฐบาลมีแนวโน้มในการดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาตินั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีนโยบายที่ชัดเจนที่เข้าไปพัฒนาบูรณะแหล่งท่องเที่ยว โดยร่วมกับองค์กรที่เป็นเจ้าของพื้นที่ หรือผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น กรมป่าไม้ กรมศิลปากร และองค์กรท้องถิ่น หรือเทศบาล หรือองค์กรส่วนตำบล เป็นต้น ส่วนรูปแบบของการพัฒนานั้น ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงการคลัง โดยจัดสรรเงินกู้จากต่างประเทศ เช่น กองทุนร่วมมือทางเศรษฐกิจโพ้นทะเล หรือเป็นที่รู้จักกันว่า โอ.อี.ซี.เอฟ. (O.E.C.F.) เพื่อใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น ส่วนการดูแลรักษานั้น ในระยะยาวจะเป็นหน้าที่ขององค์กรและเป็นส่วนของสถานที่ท้องถิ่นที่ต้องรับผิดชอบ แต่อย่างไรก็ดีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวนั้น เป็นการเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานด้วยกัน โดยเฉพาะองค์กรท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการพัฒนาปกป้องแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาชม ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้ผลักดันให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดขึ้นมา ซึ่งมีหน้าที่ตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ รวมตลอดถึงการวางแผนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วย -----

นอกจากนั้นแล้วทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก็ยังสามารถริเริ่มให้มีการผลักดันให้ห้องกรบริหารส่วนท้องถิ่น ส่วนตำบล สภาตำบล ให้มีบทบาทสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาพูดถึงอย่างเช่นที่ภูหินลาดช่อฟ้า นั้น เนื่องจากเป็นพื้นที่ของราชการทหาร ที่ใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรมฝึกการรบของกองทัพจึงยังไม่สะดวกที่จะเข้าไปดำเนินการ สำหรับแห่งอื่นนั้น อย่างเช่นที่สุสานหอย ๑๕๐ ล้านปีนั้น เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวได้ เพราะถือว่าเป็นแหล่งที่มีโบราณวัตถุที่น่าสนใจจะครับ ทางการท่องเที่ยวจะได้ดำเนินการให้เข้าไปสำรวจและก็อาจจะตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์ เพื่อเป็นที่สำหรับนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวชม บ้านกุดคอแหมยก็เช่นเดียวกัน ขณะนี้ถนนหนทางยังไม่ดี การท่องเที่ยวจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจเพื่อที่จะได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไปในอนาคตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกิตติศักดิ์ถามอีกครั้งครับ เชิญครับ

นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ คำถามที่ ๒ กระจงผมอยากจะถามผ่านท่านประธานถึงรัฐบาลว่าจะมีแนวนโยบายในการกระจายงบประมาณทางด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ทั่วถึงอย่างไร โดยจะไม่กระจุกตัวอยู่ในจังหวัดใหญ่ ๆ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่มากแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิทักษ์

นายพิทักษ์ อินทรวิทยนันท์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะผลักดันให้มีการท่องเที่ยวให้อย่างกว้างขวางทั่วประเทศ โดยได้ปฏิบัติมาแล้วคือพยายามผลักดันให้แต่ละจังหวัดมีส่วนที่จะช่วยกันพัฒนาเรื่องท่องเที่ยว ในปีที่แล้วเราได้มีการจัดอะเมซิ่งแต่ละภาคต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อกระตุ้นให้แต่ละจังหวัดมีความกระตือรือร้นที่จะนำสิ่งที่ดี ที่เด่นของแต่ละจังหวัดมาเสนอให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะได้เข้าไปร่วมตั้งเอาพวกผู้ประกอบการต่างชาติและภายในประเทศ รวมทั้งสื่อมวลชนเข้าไปรู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตามภูมิภาคซึ่งจัดไปแล้ว ๓ ภาค คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ขอนแก่น ภาคกลางที่พิจิตร และภาคเหนือที่พิษณุโลกนะครับ แล้วในเดือนมีนาคมก็จะมีจัดงานอะเมซิ่งภาคใต้ที่จังหวัดสงขลา เป็นต้น ทางรัฐบาลพยายามจะกระจายการพัฒนาให้กว้างขวาง

โดยอาศัยแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นแม่เหล็กดึงดูดเข้ามา แล้วกระจาย
การท่องเที่ยวให้ไปสู่จังหวัดใกล้เคียง ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดภูเก็ตนั้น
เป็นที่ที่ทั่วโลกรู้จักเราก็จะผลักดันให้จังหวัดภูเก็ตเป็นแม่เหล็กสำคัญที่ดึงดูด
นักท่องเที่ยวเข้ามาและกระจายออกไปสู่จังหวัดที่ใกล้เคียง เช่น พังงา กระบี่
ตรัง เป็นต้น หรือที่ภาคเหนือก็จะใช้เชียงใหม่และ เชียงใหม่เป็นแม่เหล็กที่จะดึงดูด
นักท่องเที่ยวเข้ามา แล้วก็กระจายท่องเที่ยวออกไปสู่ภูมิภาคอื่น โดยทางรัฐบาล
จะเข้าไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดที่ยังไม่มีศักยภาพครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านกิตติศักดิ์ยังติดใจนะครับ ขอเชิญครับ

นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ผมเพิ่งถาม
๒ คำถามนะครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ความจริงตามข้อบังคับ ท่านถามได้อีกครั้งหนึ่งครับ เว้นแต่ว่า
ประเด็นยังตอบไม่หมด ขอเชิญท่านครับ

นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : เมื่อกี้ี้
ผมถามอีกอันหนึ่งนะ ครับ วัดถ้าพระไชยเชษฐา อำเภอสุวรรณคูหา นะ ครับ
ท่านก็ยังไม่ได้ตอบผม และโดยเฉพาะผมเองได้ไปที่จังหวัดกาฬงเพชร
ซึ่งเป็นจังหวัดเก่าแก่ก็ยังไม่เห็นพัฒนาเท่าที่ควร ผมเห็นจังหวัดเก่าแก่ยังไม่
พัฒนาแล้วไม่ทราบว่าท่าน ส.ส. ไหวพจน์ ท่านอยู่ที่ไหน ผมเองก็ขอกราบเรียน
พาดพิงไปนิดนะ ครับ

ที่นี่คำถามที่ ๓ รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างไร
หลังจากปีแห่งการท่องเที่ยวไทยสิ้นสุดลง ปี ๒๕๔๒ นี้ นะ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีพิทักษ์ ครับ

นายพิทักษ์ อินทรวิทย์นันท์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ขอกราบเรียนว่าการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรม
ที่ต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญในการมีส่วนร่วมพัฒนาและ
ฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติ ในการสร้างงานในการกระจายรายได้ไปสู่ทั่วภูมิภาค
ของประเทศไทย ปีอะ เมซิง ไทยแลนด์ นั้น เราได้ประสบความสำเร็จ
เป็นที่น่าพอใจ ส่วนคำว่า อะ เมซิง ไทยแลนด์ นั้น เป็นกลยุทธ์ของการตลาด
ทางรัฐบาลจะต้องมีการพัฒนาเรื่องการตลาด การท่องเที่ยวต่อไปอย่างต่อเนื่อง
ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ หรือ พุทธศักราช ๒๕๔๓ นั้น ก็จะมีเหตุการณ์สำคัญ ๆ
ที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามายังประเทศไทยได้ตัวอย่างเช่น
ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ นั้น ที่ประเทศออสเตรเลียจะจัดให้มีการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก
(Olympic) ประเทศไทยนั้นตั้งอยู่ในภูมิภาคศาสตร์ที่เหมาะสมประเทศต่าง ๆ
ทั่วโลกที่จะไปแข่งขันกีฬาหรือไปชมการแข่งขันกีฬาที่ประเทศออสเตรเลียนั้น
จะต้องผ่านมาที่ประเทศไทย ซึ่งอยู่ตรงกลางของโลกพอดี เราจึงมีนโยบายที่จะ
ดึงดูดนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่ไปชมการแข่งขันกีฬาให้ผ่านมาก่อนไปแข่งขันกีฬา
อาจจะมาประเทศไทยเพื่อมาเก็บตัวนักกีฬา ซึ่งประเทศไทยนั้น เรามีสิ่งอำนวยความสะดวก
หรือเครื่องมือที่เหมาะสม โดยเฉพาะเราเพิ่งมีการจัด
การแข่งขันกีฬาเอเซีย เกมส์ (Asian Games) ไปใหม่ ๆ การแข่งขันเอเซีย
เกมส์ที่ประสบความสำเร็จนั้น จะเป็นการช่วยดึงดูดความสนใจให้มีการนำเอา
นักกีฬามาเก็บตัวในประเทศไทย อย่างนี้เป็นต้น หรือหลังจากการแข่งขันกีฬา
แล้วก็จะกลับมาพักผ่อนเที่ยวประเทศไทยก่อนจะกลับไปสู่ภูมิลำเนาของแต่ละประเทศ

ที่ส่งกีฬาไปแข่งขัน เป็นต้นนะครับ ส่วนปี ค.ศ. ๒๐๐๑ ก็เช่นกัน เรามีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาทางใต้ของประเทศไทย ที่เรียกว่ากลุ่มประเทศ บิมสเทค (BIMSTEC) คือมีการพัฒนาตลาดร่วมกัน โดยประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ส่วนปี ค.ศ. ๒๐๐๒ กลุ่มประเทศอาเซียน ๑๐ ประเทศก็จะมีการพัฒนาการตลาดร่วมกันเช่นเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นจะสังเกตว่าแต่ละปีนั้นเราจะมีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง สำหรับเมื่อปีที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติถามถึงว่าวัดไชยเชษฐาฉันนั้น ผมจะให้เจ้าหน้าที่ลงไปดูว่ามีศักยภาพอย่างไร แล้วจะรายงานให้ทราบต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสมณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

(พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ ได้ป็นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านไวพจน์มีอะไรครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ พาดพิงครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าววว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านไวพจน์ ผมฟังอยู่นะครับ ไม่ได้ทำให้เสียหายอะไรนะครับ ผมคงไม่อนุญาตนะครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานครับ ผมว่าเสียหายนะครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านไวพจน์ครับ ผมฟังอยู่ครับ ไม่เสียหายอะไรนะครับ แค่อ่อยชื่อเฉย ๆ ครับ ไม่ได้เสียหาย ผมฟังอยู่ ท่านอ่อยชื่อเฉย ๆ นะครับ ไม่ได้พูดอะไร ไม่เสียหายหรอกครับ นั่งเถอะครับ ท่านไวพจน์ครับ ขอขอบคุณครับ

สผ ๒๔/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๒๐/๓

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไปเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัด
สว่างแดนดิน พ.ศ. . . . ของคุณวิรัตน์ ตยางคนนท์ ถามท่านนายกรัฐมนตรี
เชิญคุณวิรัตน์ครับ

-๒๑/๑

๒๑/๑

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วิรัตน์ ตยวงคนนท์ ส.ส. สกลนคร พรรคความหวังใหม่
กระผมขอเสนอกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรี โดยที่ชาวอำเภอสว่างแดนดิน
อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอบ้านม่วง อำเภอคำตากล้า อำเภอพังโคน
อำเภวาริชภูมิ เป็นผู้พัฒนาตัวเองจากความทุกข์ยากลำบาก เป็นคนที่ต่อสู้
กับชีวิตทำให้บ้านเมืองก้าวหน้า ชาวอำเภอสว่างแดนดินและอำเภอใกล้เคียงนั้น
มีความปรารถนาที่จะเห็นบ้านเมืองเจริญ มีหน่วยราชการที่จะมาช่วยเหลือเงื้อจุน
ให้ความเจริญเกิดแก่เขานั้น ได้เรียกร้องเพื่อจะมีจังหวัดมา ๑๐ กว่าปีแล้ว
โดยเฉพาะกระผมได้เสนอร่าง พ.ร.บ. จัดตั้งจังหวัดสว่างแดนดินมา
ก็หลายฉบับแล้ว ก็ไม่ได้รับความเห็นชอบจาก ๗พรรค นายกรัฐมนตรี ปัจจุบันนี้
เราใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นการปฏิรูปทางการเมือง ต้องการให้ ส.ส.
ทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร กระผมขอถามนายกรัฐมนตรีซึ่งกระผมเคยซาบซึ่ง
สมัยที่ท่านเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ในสมัย พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ว่าเราจะต้อง
ช่วยกันทำงานเพื่อประเทศชาติเพื่อบ้านเมือง ผมขอถามว่า

ข้อที่ ๑ ท่านนายกรัฐมนตรีมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้ความ
เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๖๕ อย่างไร สภานี้เป็นสภาของประชาชน ผมเห็นนายกฯ มา
หลายสมัย กฎหมายต่าง ๆ ที่ผู้แทนราษฎรเสนอไปนั้นไม่ได้รับความเห็นชอบ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการเงิน จะมีเห็นชอบบ้างก็บางฉบับที่ตรงกับ
ของรัฐบาล หรือผู้แทนฯ บางท่านก็ไปดูว่ารัฐบาลเสนออะไร แล้วก็เสนอ
ตามไปก็ได้รับความเห็นชอบ ตรงนี้ครับท่านนายกฯ ครับ ทำอย่างไร
ผู้แทนฯ ที่เขามีความคิดใหม่ ๆ เขาจะได้มีโอกาสเอากฎหมายร่างพระราชบัญญัติ
ต่าง ๆ นั้นมาสู่สภาให้พิจารณา ปล่อยให้มันเป็นอำนาจของสภาได้ไหม
อย่าไปเป็นอำนาจฝ่ายบริหารหรือฝ่ายรัฐบาล เราเป็นผู้แทนฯ มาแบ่งเป็น
๒ ชีก ฝ่ายหนึ่งไปบริหาร ฝ่ายหนึ่งมาทำหน้าที่นิติบัญญัติตรวจสอบ อำนาจบริหาร
มีเส้นฟ้าเส้นแผ่นดิน เงิน ๘ - ๙ แสนล้านบาท ท่านบริหาร แต่ฝ่ายสภาได้เงิน
แค่น้อยนิด กฎหมายต่าง ๆ นั้นเปิดไปได้ไหมที่ผู้แทนราษฎรเสนอมา ท่านให้
ความเห็นชอบไปเกี่ยวกับด้านการเงิน ส่วนร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้น
จะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม จะเป็นประโยชน์หรือไม่ ให้ผู้แทนราษฎร
ที่ราษฎรเขาเลือกมาเป็นผู้ตัดสินจะได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านนายกฯ ครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหม) : กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดตรัง ในฐานะนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตตอบกระทู้ถามท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติดังนี้ครับ

ประการแรก การพิจารณาให้คำรับรองว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับ
การเงินฉบับใดควรรับรองหรือไม่รับรอนั้น กราบเรียนท่านประธาน
เพื่อท่านสมาชิกได้เข้าใจนะครับ ว่าไม่ได้เกี่ยวกับความเป็นฝ่ายค้าน
ฝ่ายรัฐบาลครับ ถึงฝ่ายรัฐบาลเสนอก็ตามถ้าไม่สอดคล้องกับนโยบาย
หรือไม่สอดคล้องกับความต้องการ ความพร้อมของรัฐบาล ถึงอย่างไรก็จะ
ได้รับการพิจารณาในทำนองเดียวกันก็คือไม่รับ แต่ว่าถึงแม้จะเป็นของ
ฝ่ายค้าน ถ้ากฎหมายฉบับดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล
แล้วรัฐบาลมีความพร้อมที่จะดำเนินการก็จะให้คำรับรองครับ อันนี้ก็
เป็นแนวปฏิบัติที่กระผม เข้าใจว่ารัฐบาลทุกชุดก็จำเป็นต้องยึดแนวดังกล่าว
เพราะในระบบนี้แน่นอนที่สุดว่า การบริหารราชการนั้นจำเป็นต้องมี
งบประมาณ มีบุคลากร เพราะฉะนั้นกฎหมายใดก็ตามที่สมาชิกของเราเสนอ
ถ้าหากว่าไม่สอดคล้องกับแนวดังกล่าวนายกรัฐมนตรีทุกท่านก็จะไม่รับ
ไม่ใช่เฉพาะท่านสมาชิกคุณวิรัตน์เท่านั้นนะครับ กระผมเองก็ไม่เคยเสนอ
กฎหมายการเงินแล้วเขารับรอง เพราะว่าเราก็เข้าใจถึงนโยบายรัฐบาล
แต่ละชุด-----

ในส่วนของท่านวิรัตน์ที่ห่วงใยเรื่องจังหวัดของท่าน ผมต้องกราบเรียนว่าด้วยความเห็นใจ แต่ว่าในการพิจารณากฎหมายตั้งจังหวัดนั้น ปกติแล้วกระผมเข้าใจว่าไม่เคยมีรัฐบาลใดรับกฎหมายดังกล่าว ๖ วันแต่รัฐบาลมีความตั้งใจจะตั้งจังหวัดนั้นอยู่แล้ว และสมาชิกก็เสนอสอดคล้องกับความตั้งใจและนโยบายของรัฐบาล หลักการในการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินจะเป็นอย่างนี้ครับ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรรับร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินของสมาชิกสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็จะนำร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินดังกล่าวนี้ส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเบื้องต้นก็จะดูความเหมาะสมว่าจะสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ ๒. ก็คือจะดูว่ามีความพร้อมหรือไม่ ถ้าสมมุติว่าสอดคล้องนะครับ แต่ถ้าหากไม่สอดคล้องกับนโยบาย ปกติกระทรวงเหล่านั้นก็เสนอความเห็นมายังนายกรัฐมนตรีว่าไม่ควรรับรอง แต่ถ้าถ้าสอดคล้องและมีความพร้อม เขาเสนอความเห็นว่าควรให้คำรับรอง อันนี้คือแนวปฏิบัติ นะครับ เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติ เสนอจัดตั้งจังหวัดก็เช่นเดียวกัน แต่โดยที่เรื่องนี้กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าในนโยบายขณะนี้รวมทั้งมติ ครม. ที่มีมาตั้งแต่เดิมและปัจจุบันนี้ไม่อนุมัติให้มีการตั้งหน่วยงานใหม่ เพราะมีปัญหาข้อจำกัดด้านงบประมาณ เพราะฉะนั้นกรณีการตั้งจังหวัดนั้นเมื่อเสนอเข้ามาแล้วทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีก็จะส่งเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยก็จะให้ความเห็นมายังนายกรัฐมนตรี ว่าเรื่องนี้นี้ควรหรือไม่ควรกรณีจังหวัดสว่างแดนดินที่เสนอนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อท่านวิรัตน์จะได้สบายใจเสียเลยนะครับว่าเสนอไปมหาดไทยครับ มหาดไทยพิจารณาให้ตามหลักเกณฑ์ที่มหาดไทยกำหนดการตั้งจังหวัดใหม่ เพื่อให้สมบูรณมหาดไทยก็รายงานว่าจังหวัดที่เสนอนั้นไม่พร้อมครับ ไม่เข้าหลักเกณฑ์ครับ ประการที่ ๑ แต่ว่าเนื่องจากนโยบายรัฐบาลไม่มีความประสงค์จะตั้งจังหวัดใหม่อยู่แล้วในขณะนี้ เพราะฉะนั้นแม้ประเด็นที่เสนอมานั้นจะไม่เข้าหลักเกณฑ์ก็ตาม แต่เรื่องนี้ ครม. ก็เป็นที่เข้าใจอยู่ว่าการตั้งหน่วยงานใหม่ลักษณะนี้ นอกจากเพิ่มงบประมาณซึ่งรัฐบาลไม่พร้อมแล้ว โดยนโยบายที่ไม่ตั้งจังหวัดใหม่ ไม่ตั้งอำเภอใหม่ จึงเป็นข้อจำกัดในขณะนี้ที่ทำให้ความประสงค์ที่ท่านสมาชิกต้องการนั้นไม่เกิดขึ้น ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อตอบคำถามในเบื้องต้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านวิรัตน์ครับ อีกครั้งเดียวนะ ครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ท่านจะรีบไปไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านวิรัตน์ครับ ผมไม่ได้รีบไปไหนหรอกครับ แต่ตามข้อบังคับ
ท่านถามได้อีกครั้งเดียวครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ไม่ใช่ ๓ ครั้งหรือครับ
ข้อบังคับก็ ๓ ครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ครั้งเดียวครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : เอาอย่างนั้นเลยหรือ
ขอบคุณไปถึงท่านนายกฯ ที่ได้ชี้แจงรายละเอียด ถึงแม้พี่น้องชาวสว่างแดนดิน
ชาวสกลนครจะฟังแล้วจะเจ็บปวดครวคร่าว่ามันยุติธรรมไหมบ้านนี้เมืองนี้
คราวที่ท่านจัดตั้งจังหวัด ๓ จังหวัด หนองบัวลำภู อานาจเจริญ สระแก้ว
มันมีอะไรดีหรือมันเหนืออะไรกับอำเภอสว่างแดนดิน ท่านจัดตั้งไปแล้ว
ประชาชนชาวสว่างแดนดินเขาวิจารณ์อย่างเดียวว่าผู้แทนราษฎรไม่มีศักยภาพ
เพียงพอ ผมยอมรับครับ ไม่ได้เป็นรัฐมนตรี ไม่ได้ไปอยู่ใกล้ชิดนายกฯ
เลยไม่มีโอกาสได้รับการพิจารณา แต่อย่างไรผมก็ยังดีใจครับที่ท่านนายกฯ
พูดความจริง ทำให้ชาวอำเภอสว่างแดนดินได้รับรู้ข้อเท็จจริงถึงผมจะเจ็บปวด
ก็ต้องยอมรับครับ ตรงนี้ก็ขอขอบคุณนายกฯ อีกครั้งหนึ่ง

ในประเด็นที่ ๒ ในการจัดตั้งจังหวัดสว่างแดนดิน ความร่างพระราชบัญญัติ
ที่ผมได้เสนอไปแล้ว ซึ่งท่านก็ได้ตอบมาแล้วบางส่วนว่าจัดไป ผมขอความชัดเจน
เลยครับว่าส่งไปหน่วยงานไหนบ้าง ส่งไปเมื่อไร คำตอบมาเมื่อไร ผมก็คง
เห็นใจท่านนายกฯ ครับ คงไม่กล้าตอบเลยว่าจะไม่รับหรือไม่ให้เสนอไม่เห็นด้วย
ซึ่งก็เป็นร่าง พ.ร.บ. ที่คาราคาซังในสภานี้มากมายหลายฉบับที่สมาชิกก่อนจะเปิด
อภิปราย ก่อนจะเปิดประชุมก็ต้องมาทวงถามท่านประธานที่ประชุมว่าร่าง พ.ร.บ.
ที่เสนอไปมีคำตอบหรือยัง -----

ตรงนี้ก็ทำให้คาราคาซัง มันโละไปครับ ตรงนี้อย่างที่ผมได้กราบเรียน
 ๗พพฯ นายกรัฐมนตรีแล้วว่ากฎหมายต่าง ๆ นายกฯ ไม่เห็นรับหรือครับ
 ทั้งยุคเก่าและยุคปัจจุบัน ยุคปฏิรูป โอกาสที่สมาชิกจะได้เสนอกฎหมายนั้น
 ยากมากครับ และผมก็กราบเรียนไว้ด้วยว่าที่ท่านนายกฯ บอกว่าไม่ใช่ฝ่ายค้าน
 หรือฝ่ายรัฐบาลที่จะเอาใจหรือไม่เอาใจกัน ผมไม่ได้พูดเลยครับเรื่องฝ่ายค้าน
 ฝ่ายรัฐบาล ผมเพียงแต่ยกมาว่าผู้แทนฯ เราแบ่งเป็น ๒ ชีก ชีกหนึ่งไปเป็น
 รัฐบาล อีกชีกหนึ่งมาเป็นฝ่ายค้าน มาทำหน้าที่นิติบัญญัติ และก็ตรงกับที่
 ท่านแถลงก็ตรงกับที่ผมพูดด้วยว่ากฎหมายนั้นถ้าสอดคล้องกับรัฐบาลหรือนโยบาย
 ท่านถึงจะรับรอง ตรงนี้ต่างหากครับที่ปิดกั้นโอกาสของผู้แทนราษฎรที่เขาจะ
 เสนอกฎหมาย ทำอย่างไรเราจะแก้ไขกันมาว่าให้ผู้แทนฯ เขามีโอกาส
 เป็นนิติใหม่ได้ไหมครับ ถ้า พ.ร.บ. อะไรที่เกี่ยวข้องกับการเงินก็รับรอง
 ไปเถอะครับ ส่วนผลจะออกมาอย่างไรให้สภาเขารับผิดชอบ ถ้าสมมติว่า
 จำเป็นต้องตั้งจังหวัดสว่างแดนดิน ซึ่งเข้าหลักเกณฑ์หลาย ๆ หลักเกณฑ์แล้ว
 ความพร้อมก็ดี การเงินก็ดี สถานที่ก็ดี ประชาชนก็ดี ความเหมาะสมก็ดี
 แล้วก็ให้สภากำหนดว่าจะตั้งได้เมื่อไร จะต้องใช้เงินอย่างไร ไม่ใช่กำหนด
 โดยรัฐบาลหรือฝ่ายบริหาร อย่างนี้หน้าที่นิติบัญญัติก็จะได้แบ่งกันชัดเจน
 สภาเราออกกฎหมาย รัฐบาลไปบริหาร แต่เวลานี้ปัจจุบันรัฐบาลทั้งบริหาร
 และออกกฎหมายทำหน้าที่เสร็จสรรพเลยครับ ทั้งนิติบัญญัติและบริหาร สภาทำ
 อะไรครับ แต่รับรู้ รับทราบ ยกมือ ฝ่ายรัฐบาลก็ยกไป ฝ่ายค้านก็ค้านไป
 ตรงนี้ท่านพอจะเปลี่ยนแปลงใหม่ไหม มิติใหม่แห่งสภา ถ้าเป็นไปได้ผมก็ขอ
 ขอบคุณในนามประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายชวน หลีกภัย (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตกราบเรียน
 ท่านประธานเพื่อท่าน ส.ส. วิรัตน์นะครับ กระผมไม่สามารถไปเปลี่ยน
 ในหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญได้ เพราะว่าหน้าที่ออกกฎหมาย อย่งไร
 ก็ เป็นของสภาครับ เพียงแต่ผู้ที่มีสิทธิในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติคือ
 สมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติกับคณะรัฐมนตรีเท่านั้นเองครับ ไม่ใช่รัฐมนตรี เป็น
 ผู้ออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์การออกกฎหมายก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงไปครับ
 ส่วนเรื่องการ เสนอกฎหมาย เกี่ยวกับการเงินนั้นกราบเรียนอีกครึ่งหนึ่งครับว่า

6

แม้จะใกล้ชิดท่านนายกฯ อะไรก็ไม่ได้เกี่ยวเลยครับ และผมกราบเรียนท่านประธานว่าที่จริงมีจังหวัดของท่านรัฐมนตรีขณะนี้อยู่ที่ต้องการจังหวัดใหม่ก็ไม่ได้ครับ เพราะว่าไม่ใช่นโยบาย และไม่พร้อมครับ ขณะนี้ฐานะรัฐบาลนั้นไม่พร้อม และอยากจะกราบเรียนด้วยว่า โดยส่วนตัวแล้วคิดว่าจังหวัดใหญ่ได้ประโยชน์กว่าครับ จังหวัดใหญ่มีโอกาสที่จะตั้งหน่วยงานใหญ่ ๆ เช่น มหาวิทยาลัย เขาจะไม่ไปตั้งในจังหวัดเล็ก จะตั้งจังหวัดใหญ่ ๆ และข้อเดียวที่เราคำนึงถึงเป็นห่วง แต่ว่าบัดนี้กระทรวงมหาดไทยก็จัดไปแล้ว ก็คือกรณีที่อยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัดจะต้องไม่เป็นอุปสรรคในการให้ความสะดวกการบริการประชาชน ผมกราบเรียนท่านประธานว่า โดยที่กระผมเองได้เกี่ยวข้องกับอำเภอสว่างแดนดิน ที่จริงแล้วก่อนที่ท่านวิรัตน์จะเป็น ส.ส. กระผมเป็นทนายความไปแคว้นนั้นเมื่อสมัยที่ยังไม่มีถนนลาดยางเลย ผมไปที่สกลนครสมัยที่ยังไม่มีโรงแรมเป็นตึกแม้แต่หลังเดียว ก่อนที่จะมาเป็นนักการเมืองเคยได้ว่าความอยู่แคว้นนั้น รู้จักดีครับ รู้จักพี่น้องประชาชนและก็รู้จักคนแคว้นนั้น ซึ่งมีอัธยาศัยไมตรีเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นขอได้โปรดเข้าใจว่าผมเองได้ตระหนักถึงความสำคัญของพี่น้อง แต่ว่าด้วยเงื่อนไขและด้วยเหตุผลที่กราบเรียน ขณะนี้ไม่ว่าในพื้นที่ใดที่ไม่สามารถที่จะตั้งจังหวัดใหม่ได้ด้วยข้อจำกัดหลายประการ

สำหรับข้อที่ท่าน ส.ส. วิรัตน์ อาจจะอยากทราบเป็นข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพิจารณาว่าได้มอบให้หน่วยงานใดพิจารณา หน่วยงานที่รับไปพิจารณาก็คือกระทรวงมหาดไทย ผมขอเวลาท่านประธานเล็กน้อย เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กราบเรียนท่านประธาน เพื่อให้ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติได้ประโยชน์ และพี่น้องประชาชนได้ประโยชน์ด้วยครับ ขออนุญาตท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชานี คักดิเศรชฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี คักดิเศรชฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมขออนุญาตเพิ่มเติมจากที่ ทพณา นายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงกับท่านสมาชิกไปแล้วในประเด็นที่ ๒ ที่ท่านถามถึงเรื่องว่า รัฐบาลได้ให้เจ้าหน้าที่ไปทำการศึกษถึงความจำเป็นและความเหมาะสมบ้างหรือไม่ ทำเมื่อใด ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นก่อนว่า การพิจารณาความเป็นไปได้ที่เราไม่ได้พิจารณาจากในเรื่องของความต้องการที่อยากจะให้เป็นหรือไม่อยากให้เป็นแต่เพียงประการเดียว แต่จะต้องเริ่มศึกษาจากหลักเกณฑ์โดยทั่วไป ซึ่งในกระทู้ข้อนี้ผมจำได้ดีว่า เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วผมได้กราบเรียนกับท่านสมาชิก ท่านวิรัตน์ไปครั้งหนึ่งแล้ว แต่ว่าอย่างไรก็ตาม วันนี้ผมยินดีที่จะชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้กราบเรียนไปแล้วนั้น ขณะนี้จังหวัดสกลนครยังอยู่ในเงื่อนไขที่ไม่ครบตามหลักเกณฑ์ในความสามารถที่จะดำเนินการจัดตั้งจังหวัดได้ แม้ว่าจะครบตามหลักเกณฑ์อย่างที่ท่านนายกฯ ได้กรุณากราบเรียนไปแล้วว่า ในปัจจุบันนั้นด้วยเงื่อนไขที่จำเป็นและที่จำกัด รัฐบาลไม่มีนโยบายในการให้จัดตั้งจังหวัดใหม่ไม่ว่าจังหวัดนั้นจะอยู่ที่จังหวัดสกลนคร หรืออยู่ที่จังหวัดอื่น เรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดี ไม่เกี่ยวกับความผูกพันใกล้ชิดของท่านนายกฯ หรือไม่ใกล้ชิดนายกฯ แต่ว่าเป็นนโยบายและเป็นหลักการที่ใช้ทั่วไป เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยถึงได้พิจารณาจากหลักเกณฑ์เบื้องต้น ๑๐ ประการที่เคยกราบเรียนแล้วมาเป็นกรณีของการพิจารณา ได้สอบถามความเห็นของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ตรงนี้มาเป็นส่วนประกอบของการตัดสินใจ เช่นเดียวกัน ท่านจะเห็นได้อย่างชัดเจนครับว่า กรณีนี้ได้มีการสอบถามความเห็นไปยังส่วนราชการต่าง ๆ อย่างน้อยในขณะนี้ก็คือได้ฟังความเห็นของสภาตำบล ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ความคิดเห็นของส่วนราชการ รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ผมกราบเรียนให้ท่านวิรัตน์ได้รับทราบครับว่า แม้กระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสกลนคร เองก็ยังไม่ได้เห็นด้วยทั้งหมด เขาได้ตอบความเห็นนั้นมา เพราะว่า การตั้งจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งนั้น จังหวัดเดิม

ที่เขาดำรงอยู่แล้ว เขาก็จำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วย ขณะนี้
 เท่าที่รับทราบโดยทั่วไปนั้นคนจังหวัดสกลนคร เขาก็มีส่วนสำคัญในการวางแผน
 ความเป็นสกลนครมากกว่าที่จะให้สกลนครนั้นแยกออกจากกัน ประเด็นนี้อาจจะ
 ไม่ใช่ประเด็นของหลักเกณฑ์ แต่ประเด็นที่กระทรวงมหาดไทยได้คำนึง แม้กระทั่ง
 อำเภอ อย่างเช่นอำเภอหนึ่งที่ท่านจะเอาไปอยู่ด้วย อย่างอำเภอนิคมน้ำอูน
 ก็ไม่ประสงค์จะไป อย่างนี้เป็นต้น ถามความเห็นมาว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
 เขาบอกมาชัดเจนครับว่า ไม่เห็นด้วย หรืออย่างกรณีขององค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด ซึ่งปัจจุบันเขาเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งไม่ถ่วงน้ำหนักในการที่
 เราจะยกเลิก ในการที่จะแบ่งแยก หรือจัดตั้งขึ้นใหม่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 ก็ได้ทำความเข้าใจมา ความเห็นแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ เห็นด้วย แต่ว่า
 ในเงื่อนไขสภาพปัจจุบันเขาคิดว่ายังไม่มีความเหมาะสมที่จะตั้งจังหวัด บางส่วน
 ลงรายชื่อสมาชิกสภาจังหวัดมาเลยครับ ต่อท้ายเลย เขาบอกว่าอย่างนี้ครับ
 เขาบอกว่า สมาชิกสภาจังหวัดสกลนครตามรายชื่อข้างล่างนี้ได้พิจารณาแล้ว
 มีความเห็นว่า การจัดตั้งจังหวัดสว่างแดนดินนั้นยังไม่มี ความจำเป็นและเหมาะสม
 เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังผูกพันกับชื่อจังหวัดสกลนครอยู่อย่างเหนียวแน่น
 หากดำเนินการแบ่งแยกจังหวัดจะก่อให้เกิดความแตกแยก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในสภาพปัจจุบันสภาวะเศรษฐกิจ การเงิน การคลังของประเทศก็อยู่ในภาวะ
 ย่ำแย่ และอยู่ในช่วงที่ต้องฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ภาคราชการก็อยู่
 ร่วมกันเป็นจังหวัดสกลนครน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า อย่างนี้เป็นต้น แต่ว่า
 อย่างไรก็ตามอย่างที่ผมกราบเรียนว่า เงื่อนไขและปัจจัยทั้งหมดที่ได้กราบเรียน
 กับท่านวิรัตน์นั้นไม่ใช่เป็นเงื่อนไขของการตัดสินใจบอกปิด แต่ว่าเป็นเงื่อนไข
 ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เป็นเรื่องที่เราต้องรับฟังจริง ๆ เพราะว่าสภาพอย่างนี้
 คนที่มาจากพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งนั้นถูกประชาชนเรียกร้องอย่างแน่นนอน แต่หลักการ
 ที่สำคัญวันนี้ที่รัฐบาลไม่ตัดสินใจจัดตั้งจังหวัดสว่างแดนดินนั้น เพราะ ๑. เรื่องของ
 หลักเกณฑ์ ๒. เป็นเรื่องของมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องของอัตรากำลังของ
 เจ้าหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น -----

ประการที่ ๓ ปัจจุบันองค์กรในการให้ความดูแล ในการบริการพี่น้องประชาชนนั้น เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น เขาจะเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการให้บริการ เพราะฉะนั้นปัจจุบันเราถึงไม่ติดอยู่กับจังหวัดใหญ่ จังหวัดเล็ก ถ้าในอดีต ท่านจะเห็นได้ครับว่าจังหวัดใหญ่ต้องแบ่ง แต่ในปัจจุบันไม่ใช่อย่างนั้น ที่จังหวัดสกลนครมีประชากรอยู่ประมาณ ๘ แสนกว่าคน ในขณะที่ประเทศไทย เรานั้นมีประชากรจังหวัดละล้านกว่าคนนั้นเป็นจำนวนมาก แต่ว่าไม่จำเป็นต้อง อยู่ในเงื่อนไขของการจัดตั้งจังหวัดเสมอไป และในอดีตที่มีการทำให้จังหวัด เล็กลงไปและแบ่งแยกได้นั้น ก็เงื่อนไขของความมั่นคงเป็นประการสำคัญ แต่ปัจจุบันเรียนท่านประธานได้ครับว่า ปัจจัยและเงื่อนไขของความมั่นคงนั้น ไม่ก่อให้เกิดการตั้งจังหวัดใหม่ขึ้นแต่ประการใด จึงกราบเรียนเพื่อความเข้าใจครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ท่านประธานครับ
ผมคงไม่ถามต่อนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านวิรัตน์ครับ หอมดประเด็นแล้ว ผมคงไม่อนุญาตนะครับ หอมดประเด็นแล้วท่านวิรัตน์ ท่านนั่งเถอะครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ขอบคุณท่านครับ กรณีที่ท่านตอบมาผมก็ขอบคุณ แล้วก็ตอบด้วยละเอียดถูกต้อง ผมคงไม่ถามต่อ แต่เอกสารหรือหลักการที่ท่านมีมานั้นผมจะขอได้ไหม เพื่อจะ เอาไปให้พี่น้องชาวสว่างแดนดินได้ศึกษา ว่าความเหมาะสมหรือจะแก้ไขอย่างไร ผมไม่ขัดใจหรือครับ ดีครับ ท่านตอบมาได้ก็ไม่ได้ ไม่ได้ก็ไม่ได้ นายกฯ มีหลักเกณฑ์ อย่างไม่เห็นด้วยครับ สภาเราทำให้กระจ่างไปอย่างนี้ผมพร้อมที่จะร่วมมือครับ ขอท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีชำนีว่า จะขอเอกสารต่าง ๆ ที่ท่านได้ชี้แจงนี้ ได้ไหม ทั้งเงื่อนไข เหตุผล และความเห็นของ ส.ส. ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย หรือท่านพอที่จะตอบในตรงนี้ได้ก็ตอบเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่าผมคงให้เอกสารทั้งหมดไม่ได้ สิ่งที่เป็น หลักเกณฑ์ เงื่อนไข ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยนั้น ผมสามารถที่จะให้

กับท่านได้ แต่กรณีของรายชื่อบุคคลที่เขาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยผมคงให้กับท่าน
ไม่ได้ เพราะว่าผมมั่นใจว่านี่จะก่อให้เกิดปัญหาทางการเมืองโดยไม่ว่าเป็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอบคุณครับ

นายวีรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ท่านประธานครับ
ทำให้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ข่าวสารด้วย เอกสารทางราชการด้วย
มติที่ประชุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ความเห็นของราษฎรต่าง ๆ
มันไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ปิดบังเลขครับ และเรื่องทางการเมือง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ต่อไปเป็นกระทู้ถามสุดท้ายนะครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย (สกลนคร) : ท่านประธานครับ
ขอพาดพิงหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านทวีวัฒน์ครับ ไม่เสียหายอะไรหรอกครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย (สกลนคร) : ที่พูดถึง ส.ส. สกลนคร
บางคนก็ไม่เห็นด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ครับ ไม่เสียหายอะไรหรอกครับ ไม่ได้ระบุชื่อครับ

ต่อไปกระทู้สุดท้าย เรื่อง การจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งใหม่
ของกระทรวงมหาดไทย ของคุณเปรมศักดิ์ เพียยุระ ถ้ามรรฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เชิญคุณหมอเปรมศักดิ์ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น
 พรรคความหวังใหม่ ขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ว่าตามที่กระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงขึ้นใหม่
 ๑ สถานี เพื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกระทรวงมหาดไทยนั้น
 ปัจจุบันสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐบาลมีอยู่มากมายหลายสถานีอยู่แล้ว
 มีมากจนจำกัสิ้นแทบจะไม่ได้ด้วยซ้ำ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยสามารถใช้แถลงข่าว
 ประชาสัมพันธ์งานของกระทรวง โดยผ่านสถานีวิทยุของรัฐเหล่านี้ได้ และก็
 ได้ทำอย่างนี้มาโดยตลอด ประกอบกับภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน
 ซึ่งมีปัญหาที่เราจะต้องประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นและคุ้มค่า
 กับงบประมาณที่จะต้องเสียไป -----

ดังนั้นการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งใหม่จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจ
ในหมู่ประชาชนว่า มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างไรจึงจะต้องตั้งขึ้นในระยะนี้
ท่านประธานครับ กระผมเองจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทย
ซึ่งวันนี้ท่านคงจะมอบให้ท่านรัฐมนตรีท่านมาตอบแทนว่า

ประการแรก การจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งใหม่จะเข้าช้อนกับ
สถานีวิทยุที่มีอยู่เดิมหรือไม่ และจะคุ้มค่างบกับเงินลงทุนหรือไม่ กระทรวงมหาดไทย
มีเหตุผลและความจำเป็นอะไรในการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียง และจะต้องใช้
งบประมาณจำนวนเท่าใด และบริหารงบประมาณอย่างไร ท่านประธานครับ
นอกจากนั้นกระทรวงมหาดไทยได้มีการวางแผนในการบริหารสถานีวิทยุกระจายเสียง
ในระยะยาวอย่างไร เพราะตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา ๕๐ จะมีองค์กรใหม่
ซึ่งเป็นอิสระบริหารจัดการ จุดนี้กระทรวงมหาดไทยได้คำนึงถึงเรื่องนี้อย่างไร
หรือไม่

ประการสุดท้าย การบริหารสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งนี้ใครจะเป็น
ผู้บริหาร จะใช้วิธีการบริหารแบบระบบราชการหรืออย่างไร ปัญหาสำคัญที่สุดก็คือ
จะตรวจสอบบัญชีการรับ การจ่าย อย่างเป็นบ้าง เพราะปัญหาในเรื่องนี้มีอยู่
ในสถานีวิทยุที่มีอยู่เดิมแล้วตลอดมา ขอทราบรายละเอียดเป็นเบื้องต้น แล้วก็
จะสอบถามอีกครั้งหนึ่งต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยมอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ
คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ เป็นผู้ตอบแทนนะครับ เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัตรา มาศดิตถ์ ส.ส. จังหวัด
นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ดิฉันต้องตอบแทน เนื่องจากไม่มีการจัดตั้งสถานีวิทยุในกระทรวงมหาดไทย
คืออาจจะไม่ตรงกับที่ท่านถาม แต่ว่าไหน ๆ ก็ถามแล้ว ดิฉันคิดว่าจะขออนุญาต
ที่จะอธิบายว่าไม่มีการจัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียงของกระทรวงมหาดไทยแต่อย่างใด
ทั้งสิ้น มีแต่การจัดรายการร่วมกันระหว่างสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
และกระทรวงมหาดไทย ใช้ชื่อคลื่นว่า สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ความถี่ ๘๑๙ กิโลเฮิรตซ์ ในระบบ เอ.เอ็ม. รายการเพื่อมหาดไทย ชื่ออย่างนี้
งบประมาณใช้จากงบประมาณประชาสัมพันธ์ของกระทรวงมหาดไทยตามปกติ ไม่ได้
ตั้งงบพิเศษ และงบของกรมประชาสัมพันธ์โดยปกติ บุคลากรก็ใช้บุคลากรของ

กรมประชาสัมพันธ์ แต่ว่าอย่างไรก็ตามเนื้อหาข้อมูลทั้งหลายซึ่งมาจาก
กระทรวงมหาดไทย เราได้มีการฝึกอบรมโดยงบของกรมประชาสัมพันธ์
ให้กระทรวงมหาดไทย ให้ข้าราชการกระทรวงมหาดไทย เพื่อจะให้มีความ
ความชำนาญ แล้วก็ต้องไปสอบมีบัตรผู้ประกาศ เพื่อในอนาคตจะได้มาช่วยกัน
เพิ่มขึ้น วัตถุประสงค์ จริง ๆ วัตถุประสงค์ใหญ่เป็นของกรรมการนโยบาย
สังคมแห่งชาติ ที่ต้องการจะเผยแพร่แนวพระราชดำริ เศรษฐกิจแบบพอเพียง
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งตรงกับที่กระทรวงมหาดไทยได้ทำ
เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนเข้มแข็ง แล้วที่สำคัญดิฉันเองรับนโยบายจาก
ท่านนายกรัฐมนตรีในการให้เผยแพร่รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นกรมประชาสัมพันธ์
ก็ใช้ส่วนนี้อยู่แล้ว แล้วเรื่องนโยบายสำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งกระทรวงมหาดไทย
เป็นผู้ดำเนินการด้วย แล้วส่วนงานอื่น ๆ ป.ป.ส. ด้วย คือการปราบปราม
ยาเสพติด แต่ของมหาดไทยที่จะใช้อย่างชัดเจน คือการที่ให้ชุมชนที่เข้มแข็ง
ที่เขาทำงานเพื่อชุมชนอยู่แล้ว ได้ให้ชุมชนนั้นมีโอกาสใช้คลื่นนี้เพื่อจะถ่ายทอด
ความรู้ที่ตัวเองมี พิสูจน์แล้วให้ชุมชนอื่น ๆ ได้เข้มแข็งตามไปด้วย นั่นตัวหนึ่ง

ซึ่งอันนี้ก็คือนโยบายกรรมการนโยบายสังคมแห่งชาติเช่นกัน แต่อยู่ที่กระทรวงมหาดไทยใช้แน่ ๆ เลยก็คือการแจ้งเหตุสาธารณภัยและการให้บริการประชาชนตามแนวปณิธานของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพที่ว่ากระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุข อันนี้คือสิ่งที่ทางงบประมาณอย่างที่เราเรียนแล้วว่าใช้งบประมาณปกติตามระเบียบวิธีใช้งบประมาณและการตรวจสอบเงินแผ่นดินของ สตง. ดิฉันขอข้อมูลขอความกรุณากับคุณหมอเปรมศักดิ์ที่เมื่อก็ได้พูดว่าสถานีวิทยุที่มีอยู่เดิม ท่านพูดท่านเองว่าอาจจะมีปัญหาเรื่องการบริหารการเงินนะคะ ดิฉันขอข้อมูลภายหลัง ไม่จำเป็นต้องพูดตรงนี้ ดิฉันขอแล้วจะจัดการให้ได้อย่างเด็ดขาดเลยนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณหมอเปรมศักดิ์ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ ผมขอกราบเรียนครับ ว่ามีการแถลงข่าวจากกระทรวงมหาดไทยอย่างชัดเจนว่าจะมีการจัดตั้งสถานีวิทยุขึ้นมาใหม่ เรียกว่า วิทยุ ปท. ซึ่งเรื่องนี้ทำให้เกิดความสับสน ถ้าหากว่าเป็นการจัดคลื่นขึ้นมาแบบที่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งถ้าหากว่าได้แถลงให้ตรงไปตรงมาอย่างนี้ก็จะเกิดวิธีการบริหารอีกแบบหนึ่งซึ่งไม่ใช่การจัดตั้งในรูปแบบของสถานีใหม่ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ กระทั่งถามของกระผมสิ่งที่เป็นปัญหาสูงสุดที่กระผมต้องกราบเรียนถามก็คือ เรื่องของการประชาสัมพันธ์ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้ประชาสัมพันธ์อย่างมากมาอยู่แล้วจนถึงขั้นมีงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ซึ่งได้มีการรวบรวมมาจากรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ มาช่วยงานมากมายอยู่แล้ว แต่ว่าถ้าเกิดมีการบริหารงานในแนวทางของการจัดตั้งคลื่นใหม่หรือว่าสถานีใหม่ขึ้นมา จุดนี้เป็นจุดที่เกรงว่าไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจ และประการสำคัญก็คือว่าในเรื่องของสื่อ นั้นความ เป็นอิสระ จะมีความสำคัญสูงสุดต่อการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน ถ้าหากว่าหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของคลื่น เป็นเจ้าของสื่อ ก็จะถูกครอบงำโดยอำนาจการเมืองได้ง่าย จุดนี้ผมเองจึงอยากจะเรียนถามว่าในฐานะที่ท่านรัฐมนตรี ชำนิ ศักดิ์ เศรษฐ์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และวันนี้ท่านได้กรุณามาที่ประชุมแห่งนี้ ผมอยากจะกราบเรียนไปยังท่านว่าในจุดนี้ ถ้าหากว่าเป็นกรณีการบริหารคลื่นแบบที่ว่าการจัดการต่าง ๆ ที่ได้วางแผนไว้แล้วในขณะนี้ ได้จัดการไว้อย่างไร

ถ้าไม่เป็นสถานีวิทยุแห่งใหม่ก็น่าจะเป็นผลดีเพราะประหยัดงบประมาณได้มาก แต่งบประมาณที่จะจัดการต่อไปนั้นขอกราบเรียนว่าก่อนหน้าไม่ได้ดำเนินการจัดการประชาสัมพันธ์กระทรวงหรืออย่างไรจึงได้มีแนวทางใหม่ขึ้นมา เพราะเท่าที่ผมตรวจสอบดูการทำงานตลอดมาก็ประชาสัมพันธ์กันอย่างหนักหน่วงอยู่แล้ว ประชาชนก็ทราบกันดีอยู่แล้ว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง แต่ว่าเมื่อมีข่าวออกมาอย่างนี้ผมเองในฐานะฝ่ายตรวจสอบก็จำเป็นต้องตรวจสอบกับท่านในฐานะฝ่ายบริหาร ก็ขอทราบความกระจ่างท่านในโอกาสนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ การบริหารคลื่นนี้จะใช้คณะกรรมการบริหารโครงการความร่วมมือด้านวิทยุกระจายเสียงร่วมกันทั้ง ๒ ฝ่าย แล้วก็ชื่อย่อเรียกสั้น ๆ ปกติวิทยุประเทศไทยจะเรียก สวท. อันนี้ก็จะเรียก สวท. มท. แต่ว่าเขาไม่ได้ใช้ทั้งวันนะคะ เปิดสถานีตั้งแต่ ๕ นาฬิกา จนถึง ๒๓ นาฬิกา แล้วกรมประชาสัมพันธ์ก็ใช้บางส่วน กระทรวงมหาดไทยจะใช้ช่วง ๘ นาฬิกา ถึง ๑๒.๓๐ นาฬิกา แล้วก็ ๑๓.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๗.๐๐ นาฬิกา แล้วก็ไป ๒๐.๓๐ นาฬิกา ถึง ๒๓.๐๐ นาฬิกา ปกติกระทรวงมหาดไทยก็ใช้วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นก็จะกระจายแล้วแต่ช่วงเวลาว่าง ที่นี้อันนี้จริง ๆ คิดันต้องเรียนอย่างนี้ว่าเป็นการทดสอบ ทดลองตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในมาตรา ๔๐ ที่บอก ให้ท้องถิ่นมีส่วน เพราะฉะนั้นคิดันเองจริง ๆ เป็นคนไปชวนว่าท่านทำมาใช้ตรงนั้นตรงนี้ฟรีอยู่แล้ว แล้วก็ท่านทำเรื่องชุมชนเข้มแข็ง ในขณะที่นโยบายสังคมแห่งชาติก็มาเน้นเรื่องนี้ ทำไมเราไม่ทดลองให้ท้องถิ่นได้มีโอกาสได้ใช้คลื่น ทดลองบริหารโดยคลื่นท้องถิ่นก็จะเข้ามา -----

เราจะเริ่มทดลองจริง ๆ วันที่ ๑ เมษายน แล้วก็ขยายเครือข่ายไปทั่วประเทศ แต่ว่าในช่วงต้นคงจะ เฉพาะบางส่วนก่อนเพื่อจะทดลองว่า สิ่งที่ทำไปได้ น่าสนใจ น่าฟังแค่ไหน การทดลองในต้นเดือนมีนาคมหรือกลางเดือนมีนาคมจะยังไม่มียุทธการเต็มที่ แต่จะเป็นการโฆษณาออกสปอต (Spot) หรือว่าข่าวสั้น ๆ แต่ว่าเมื่อถึง ๑ เมษายน เราหวังว่าจะเป็นรายการซึ่งทั้งคนของวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและคนของกระทรวงมหาดไทยนี้จะช่วยกันดู แล้วก็นโยบายหลักก็คือว่าส่งข่าวของกระทรวงก็จริง แต่เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับเรื่องชุมชน ซึ่งชุมชนเขาจะต้องได้รับการฝึกไปเรื่อย ๆ เพราะอันนี้ก็เป็นอีกโครงการหนึ่งของกรมประชาสัมพันธ์ที่มาร่วม ทีนี้เรื่องทีบอกว่าราชการมาบริหาร ต่อไปนั้นจะแน่นอนว่ารัฐบาลไม่ว่ารัฐบาลไหนมาจะต้องมีคลื่นของตัวเอง เพราะต่อไปจะไปขอคลื่นอื่น ๆ ไม่ได้แล้ว เพราะเมื่อมีองค์กรอิสระออกมาแล้ว คนที่จะจัดรายการที่ไม่ใช่ราชการก็ไปขอได้ทันที เมื่อขอได้ทันที ราชการจะไปขอแทรกบอกว่าขอครึ่งชั่วโมงมีเหตุการณ์เร่งด่วน เพราะว่าเดี๋ยวพี่น้องที่ชุมนุมกันอยู่ไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้องนี่จะไม่สบายใจ เพราะฉะนั้นขอแทรกให้ข้อมูลก็ไม่ได้ อันนี้ก็เป็นอันหนึ่งที่ทดลองตามรัฐธรรมนูญใหม่นั้นะคะ แล้วคลื่น ๘๑๘ นี้ปกติก็ออกข่าว ทัวไปบ้าง ให้เขาออกเพลงบ้าง แล้วก็คิดขอรเรียนไว้ตรงนี้เลยว่าทอนนี้กำลังนั่งคุยกันอยู่ว่า คลื่นอื่น ๆ ที่กรมประชาสัมพันธ์ให้เขาไปนี้ ถ้าต่อไปมีองค์กรอิสระแล้ว ถ้าคิดฉันทัดใจองค์กรอิสระ ก็ในเมื่อกรมไม่ได้ทำเอง อ.ส.ม.ท. ไม่ได้ทำเอง อ.ส.ม.ท. นี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะนั่นเขาเป็นรัฐวิสาหกิจที่ต้องหารายได้ เมื่อกรมไม่ได้ทำเองก็ชอบที่คนอื่นที่เป็นเอกชนซึ่งจัดอยู่ปัจจุบันนี้จะมาขอใช้คลื่น ซึ่งองค์กรอิสระก็คงจะให้ไป เพราะฉะนั้นตอนนี้กรมประชาสัมพันธ์เองต้องอยู่ในตอนที่ทบทวน แล้วก็เรียนท่านในฐานะ ส.ส. ขอนแก่นด้วย วันที่ ๒๗ - ๒๘ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยทั่วประเทศจะไปประชุมกันที่เขื่อนอุบลรัตน์เพื่อที่จะมาคุยกันตรงนี้ว่า เราจะปรับบทบาทวิทยุโทรทัศน์อย่างไรให้รับกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นโครงการทดลองส่วนหนึ่งแล้วก็กระทรวงมหาดไทยไม่ได้มีสิทธิในการมาบอกว่า บริหารอย่างนั้นบริหารอย่างนั้นนอกจากเรื่องรายการ ทั้งหมดยังเป็นของกรมประชาสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยเองจะให้ท่านรัฐมนตรีชานิตอบนี้ท่านก็ตอบได้ เนื่องจากมีรูปคณะกรรมการ แต่คิดฉันทัดใจไม่จำเป็น เนื่องจากว่าผู้บริหารเจ้าของคลื่น เจ้าของรายการ เพราะว่ากรรมการ

ต้องเห็นพ้องต้องกันซึ่งกรมประชาสัมพันธ์ต้องเห็นชอบก่อนรายการถึงจะออกได้
ไม่ใช่มหาดไทยเป็นคนที่มาบอกว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้โดยลำพัง ขอบพระคุณค่ะ
ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จบบรรเบียบวาระกระทู้ถามนะ ครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
นิคหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : คืออย่างไรก็ตามครับ
ส่วนร่วมจากมหาดไทยยังมีความสำคัญ เพราะว่าอย่างน้อยข้าราชการจาก
มหาดไทยก็จะเป็นผู้ที่มาดำเนินการและในคณะกรรมการก็คงจะต้องมีส่วนร่วม
จากมหาดไทย ผมอยากจะทราบความคิดเห็นจากท่านรัฐมนตรีชานีไว้ในที่ประชุม
แห่งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์ครับ ขอกราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีคงไม่มีอะไรชี้แจงนะ ครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี
ต่อไปเป็นญัตติด่วน ญัตติด่วนที่ ๑ นะ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านชัยมีอะไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ขอปรึกษาท่านประธานครับ คือ
คณะกรรมการนโยบายติดตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสภาผู้แทนราษฎร
ได้เสนอเรื่องที่พิจารณาเสร็จแล้ว คือเรื่องการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฯ ได้ส่งสภาแล้ว เมื่อไรจะนำเข้าระเบียบวาระ
เรียนถามท่านประธาน เพราะว่าระยะเวลาในการที่จะปิดสมัยประชุมก็เหลือเวลา
อีกไม่กี่ครั้ง เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญของบ้านของเมือง อยากจะเสนอท่านประธาน

ช่วยกรุณาฯ เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมโดยรวดเร็วด้วยจะเป็นพระคุณครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านชัยครับ ตัวรายงานกองกรรมาธิการกำลังจัดพิมพ์ก็คาดว่า
จะพยายามเร่งรัดให้เข้าให้ทัน

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ทันสมัยประชุมนี้ะครับท่านประธาน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จะพยายามครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ไม่ใช่พยายามครับ ท่านประธาน
ต้องกำชับเจ้าหน้าที่ของสภาเพื่อดำเนินการ เพราะเรื่องผลประโยชน์ของ
แผ่นดินครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ท่านไวพจน์มีอะไรครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ขอรื้อ
ท่านประธานนึคครึบ เนื่องจกมึกรรมาธิการสำมัญบางท่านได้ลาออก อยกจะ
ให้มึการแต่งตั้งในช่งนี้สัก ๑ นาทึครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดขัดข้องนะครึบ
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดขัดข้องถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครึบ เชิญท่านไวพจน์

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : เนื่องจก
คุณหมอสุรวีทย์ คนสมบูรณ์ กรรมาธิการการยุติธรรมฯ ได้ลาออกจกกรรมาธิการ
กับนายสฤษดิ์ ประดับศรี กรรมาธิการการสาธารณสุขได้ลาออก และมีการแต่งตั้งใหม่
โดยให้คุณหมอสุรวีทย์ คนสมบูรณ์ เป็นกรรมาธิการการสาธารณสุข และนายสฤษดิ์
ประดับศรี เป็นกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ขอผู้รื้อรองด้วยครึบ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผู้รื้อรองถูกต้องนะครึบ เชิญคุณเจริญครึบ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
เจริญ จรรย์โกมล วันนีผมได้ทำหนังสือกราบเรียนต่อ ๆ ทพฯ ประธานรัฐสภาว่า
ในนามประธานคณะกรรมาธิการการเกษตรฯ ของสภาผู้แทนราษฎรว่า ท่านกรรมาธิการ
ซึ่งมีลัคส่วนจกพรรคชาติไทยได้ขอลาออกจกการเป็นคณะกรรมาธิการสำมัญ
ฉะนันเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์
ของสภาผู้แทนราษฎร เป็นไปด้วความมีประสิทธิภาพและความราบรึนนัน
ผมอยกจะขอความกรุณาท่านประธานได้โปรดให้ความกรุณาในการเสนอ
รายชื่อของพรรคชาติไทยที่จะเข้ามา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครึบ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จกจังหวัดมหาสารคาม ตามที่
ท่านเจริญ จรรย์โกมล ได้พูดถึงกรรมาธิการการเกษตรฯ ที่ได้ลาออกคือ คุณสิทธิชัย
กิตติธเนศวร นั้น ทางพรรคชาติไทยได้พิจารณาแล้วเห็นควรเสนอต่อท่านประธาน

และที่ประชุมว่า สมควรเสนอท่านสมชาย สหชัยรุ่งเรือง จากชลบุรีแทนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : แทนใครครับท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : แทนคุณสิทธิชัย
กิตติธเนศวร ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑ เรื่องขอให้สภาาร่วมกันพิจารณาปัญหาวิกฤตการณ์
ทางเศรษฐกิจของคุณสมชาย สหชัยรุ่งเรืองกับคณะเป็นผู้เสนอ ท่านสมาชิกครับ
เนื่องจากมีผู้คัดค้านเองเดียวกันอีก ๕ ฉบับ คือ

๑. ผู้คัดค้าน เรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาการเพิ่ม
อัตรากาการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ ๗ เป็นร้อยละ ๑๐ ของรัฐบาล
ซึ่งคุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ กับคณะเป็นผู้เสนอ ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒ ครับ

๒. ผู้คัดค้าน เรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาข้อเสนอ
ของหอการค้าอเมริกันในประเทศไทย ขอให้รัฐบาลลดอุปสรรคและเปิดเสรี
ทางการค้าเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย
ซึ่งคุณวิชัย ชัยจิตวณิชกุล กับคณะเป็นผู้เสนอ ในเรื่องด่วนที่ ๖

๓. ผู้คัดค้าน เรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาศึกษา
หาแนวทางแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่ง ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำจ
กับคณะเป็นผู้เสนอ ในเรื่องด่วนที่ ๗

๔. ผู้คัดค้าน เรื่องขอให้ที่ประชุมสภาาร่วมกันพิจารณาหาแนวทาง
แก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งคุณจตุติ ไกรฤกษ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ
ในเรื่องด่วนที่ ๘

๕. ผู้คัดค้าน เรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาเพื่อมีมติ
ให้รัฐบาลแถลงแผนการกู้อุตสาหกรรมของประเทศไทย อันสืบเนื่องมาจากภาวะ
วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งคุณวิระกร คำประกอบ เป็นผู้เสนอ ในเรื่องด่วนที่ ๙

๖. ยุติคดีวันเรื่องขอให้สภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา
กฎหมายของรัฐบาลที่ออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งคุณชิงชัย มงคลธรรม
กับคณะเป็นผู้เสนอครับ เรื่องแต่วันที่ ๒๑

๗. ยุติคดีวันเรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
วิสามัญเพื่อดำเนินการศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ
ซึ่งคุณชิงชัย ชิดชอบ เป็นผู้เสนอครับ ในเรื่องแต่วันที่ ๒๔

๘. ยุติคดีเรื่องขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจโดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่ง
คุณสนั่น สุขารกุล กับคณะเป็นผู้เสนอครับ ในเรื่องแต่วันที่ ๕.๖

๙. ยุติคดีเรื่องขอให้สภาผู้ร่วมกันพิจารณาความไม่ถูกต้องในการขอคืน
ภาษี ซึ่งคุณประเทือง วิจารณ์ปรีชา กับคณะเป็นผู้เสนอ ในระเบียบวาระที่ ๕.๒๔
ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน น่าจะนำมาพิจารณารวมกัน มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ผมขออนุญาตดำเนินการ
ตามนี้เลยนะครับ เชิญผู้เสนอแถลงเหตุผลตามลำดับครับ เชิญท่านสมชายครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
สำหรับยุติของกระผมที่ท่านประธานจะนำมารวมเป็นเรื่องเดียวกันนั้น กระผมคิดว่า
ในเนื้อหาสาระของกระผมนั้นคงไม่ได้หมายถึงเรื่องของเศรษฐกิจ คือขอให้สภา
ร่วมกันพิจารณาความไม่ถูกต้องในการขอคืนภาษีเท่านั้นเองครับ แต่ว่าเรื่อง
ที่ท่านประธานพูดถึงเรื่องปัญหาของเศรษฐกิจของประเทศชาติที่กำลังมีปัญหาหนักอยู่
เพราะฉะนั้นของกระผมคงไปสามารถจะมารวมกันได้ครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ของท่านประเทืองขอลงออกครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ไม่ได้ลงออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถอนออกจากการพิจารณาารวมกัน

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ครับ ๆ อย่างนั้นใช้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ก็อยู่ในระเบียบวาระเดิม ๕.๒๔

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : สรุปแล้วมีเรื่องทำนองเดียวกัน ๘ เรื่อง ก็ตัดส่วนของท่านประเทือง
วิจารณ์ปรีชา ออกไปอยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๒๔ เหมือนเดิมนะครับ ผมขออนุญาต
ดำเนินการตามนี้ครับ เชิญท่านสมาชิกครับ

นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ แม้ว่ายุติคดีของกรรมและคณะจะล่วงเลยนับจากเวลาที่ยื่นต่อท่านประธานสภาขณะนั้นก็กว่าปีครึ่งแล้วนะครับ แต่อย่างไรก็ตามปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจขณะนี้เพียงอยู่ในลักษณะที่แก้ปัญหาได้ถูกทางและยังต้องใช้ระยะเวลาแห่งการฟื้นฟู ดังนั้นในยุติคดีดังกล่าวนี้ครับ ซึ่งกรรมพร้อมด้วยท่าน ส.ส. ชัย ชิดชอบ จากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ ท่าน ส.ส. ประเทือง วิจารณ์ปรีชา พรรคชาติไทย จากสิงห์บุรี และท่าน ส.ส. วรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล พรรคชาติไทย จากจังหวัดแพร่ ทั้งหมดนี้ได้ร่วมกันเสนอยุติเพื่อให้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้ร่วมกันพิจารณาแก้ปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้ว่าในยุติคดีในท่านองเดียวกันทั้งหมดที่ได้นำมาพิจารณารวมกันในคราวเดียวกันนั้นนั้นยังเป็นยุติที่สอดคล้องเสมอ และแม้ว่าพรรคการเมืองที่ไปทำหน้าที่ในการบริหารประเทศได้เปลี่ยนพักจากที่ดำเนินมาอยู่ในขณะที่ยื่นยุติคือประมาณเดือนกรกฎาคม สิงหาคม ปี ๒๕๕๐ แต่ถึงวันนี้กรรมใคร่ขอกราบเรียนสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปจากเนื้อหาในยุติเดิม ซึ่งหนักไปในทางที่จะขอให้พิจารณาล้างที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการแก้ปัญหาสถาบันการเงินด้วยวิธีการที่สั่งปิด แล้วยังก็บังเกิดปัญหาติดต่อกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ต้องมีเรื่องของ ป.ร.ส. ในการประมวลชายทรัพย์สินที่เสีย และขณะเดียวกันยังมีปัญหาเกิดขึ้นตามมามากมายมาถึงวันนี้ผมคงขอชี้ว่าในความพยายามของรัฐบาลที่ได้แก้ไขปัญหาในหลาย ๆ ด้านจนกระทั่งตลาดหุ้นฟื้นตัว อัตราดอกเบี้ยได้ลดลง แหล่งเงินในระบบสถาบันการเงินนั้นได้คงเหลือ อันที่จริงเพียงพอในการที่จะมาหมุนรอบใหม่ให้กับธุรกิจ ในขนาดเล็กและกลางรวมทั้งพี่น้องประชาชนที่จำเป็นที่จะต้องใช้ระบบสถาบันการเงินในการหล่อเลี้ยงและสร้างความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ แต่ก็ต้องมาติดขัดด้วยเหตุที่หนักหมกหมมและก่อให้เกิด เอ็น.พี.แอล. (NPL) ในจำนวนที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จนขณะนี้ประมาณกันว่าเกือบจะครึ่งหนึ่งของเงินฝากทั้งระบบ

และข้อสำคัญเงินทุนในส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้น หรือเป็นของสถาบันการเงินนั้น ถ้าคิดเป็นร้อยละต่อจำนวนหนี้เสียแล้วก็เพียง ๑ ส่วนในหลาย ๆ ส่วนเท่านั้น เทียบกันไม่ได้เลย ดังนั้นด้วยความทุกข์ยากที่ยังเป็นอยู่เช่นทุกวันนี้ครับ ผมอยากจะเรียนว่าแนวความคิดในการลดภาษี หรือลดหย่อนภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา เป็นแนวความคิดที่น่าสรรเสริญและน่าที่จะดำเนินการอย่างยิ่ง กระผมขอฝากให้รัฐบาลได้พยายามในการเร่งรัดให้การดำเนินการในส่วนของการลดภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา ได้ดำเนินการด้วยความรวดเร็ว และบังเกิดผลต่ออาณาประชาราษฎร์ หรือพี่น้องประชาชนให้โดยทั่วถึงให้มากที่สุดด้วย และอีกประการหนึ่งที่ต่อเนื่องกันก็คือภาษีมูลค่าเพิ่ม ในครั้งที่มีการปรับภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละ ๗ เป็นร้อยละ ๑๐ นั้นได้สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้วิธีไหนดีไหนในยามที่เศรษฐกิจเฟื่องฟูเป็นฟองสบู่ขึ้น พี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในชนบทหรือในต่างจังหวัดนั้น ไม่ได้อะไรด้วย แต่เมื่อปรากฏความล้มเหลวทางเศรษฐกิจดังกล่าว พี่น้องประชาชนกลับถูกชี้แจงให้จำเป็นต้องบริโภคน้อย หรือจะต้องรับภาระที่สูงขึ้น จากภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น และที่สำคัญภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ ๗ เป็นร้อยละ ๑๐ ในคราวนั้นได้รับเสียงทักท้วงในรัฐบาลก่อนว่าการเพิ่มเช่นนั้นจะทำให้สาธารณูปโภค ซึ่งได้อ้าง ไอ.เอ็ม.เอฟ. (IMF) หรือกองทุนการเงินระหว่างประเทศนะครับว่า เป็นความจำเป็นที่ต้องดำเนินการได้ก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้ถือสัมปทาน อาทิเช่น เรื่องของโทรศัพท์มือถือ จากเดิมในการประกาศใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ นั้น ในขณะนั้นด้วยความที่ยังไม่พร้อม แต่ด้วยเศรษฐกิจของประเทศและความเจริญก้าวหน้า ที่แลดูว่า ถ้าใช้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มแทนระบบภาษีการค้าแล้วจะทำให้เกิดผลประโยชน์ในการก่อให้เกิดการลงทุนและการนำเข้ามาของเงินทุนมาในการผลิตสินค้าและการบริการได้อย่างมาก ประชาชนจำต้องรับกรรมในการที่มีการประกาศใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มเร็วเกินไป ในปีนั้นลูกหลานของพี่น้องประชาชน ที่ทำการค้าเล็ก ๆ ในระดับรายได้ประมาณ ๖ แสนบาทต่อปีนั้น กลายเป็นว่าเมื่อส่งเสียลูกหรือหลานให้เรียนจบพาณิชย์หรือจบสถาบันในระดับอุดมศึกษา แทนที่จะไปหารายได้เดือนละสัก ๕,๐๐๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาท เข้าครอบครัวยกกลับกลายเป็นว่าต้องมาเป็นเสมียนเพื่อทำระบบบัญชีอื่นเนื่องมาจากภาษีมูลค่าเพิ่ม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ได้ผิงต่อเนื่องมา และรัฐบาลในขณะนั้น

ได้พยายามที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชนด้วยการประกาศนโยบายภายใต้
มติคณะรัฐมนตรีว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มของสาธารณูปโภคนั้นขอให้ถือว่าอยู่ใน
ค่าบริการแล้วนะครับ ดังนั้นค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลง
ในขณะที่ราคาสินค้านั้นส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงในลักษณะของการที่ใครรู้เท่าทัน
ก็จะเปลี่ยนบัญชีหรือตารางราคาขายในตอนปลายเดือนธันวาคม แล้วก็เมื่อถึง
๑ มกราคมก็บอกว่าเป็นราคาเดิมตรงกับเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม เหล่านี้เป็นต้น

และในเมื่อถึงช่วงเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี ๒๕๕๐ กลับปรากฏว่ารัฐบาล ได้ขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม แล้วให้สาธาณูปโภคต่าง ๆ นั้นได้ปรับมาคิดค่าบริการ จากประชาชน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ทั้งหมด รวมถึงโทรศัพท์มือถือ ซึ่งแต่เดิม ๗ เปอร์เซ็นต์เดิมนั้นอยู่ในส่วนของ ๕๐๐ บาท แต่ภายหลังจากเมื่อขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม กลับกลายเป็นว่าผู้รับสัมปทานก็ดี หรือบริษัทต่าง ๆ ก็ดีกลับได้รับประโยชน์ จากความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชน แทนที่จะเพิ่ม ๓ เปอร์เซ็นต์ เอามา จ่ายภาษีเพิ่ม กลับกลายเป็นว่าได้กำไรอีก ๗ สิ่งเหล่านี้ได้ปรากฏชัดมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นผมจึงหวังว่าในข่าวสารข้อมูลที่ได้ยินมาอยู่ในระยะนี้ว่า นอกเหนือ จากภาษีเงินได้ ยังมีภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีความคิดในการที่จะลดหย่อนลงนะครับ ซึ่งถ้าหากทำได้ก็ขอฝากประเด็นนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่พี่น้องประชาชนบ้าง ถึงแม้จะน้อยไปหน่อยแต่ก็ถือได้ว่ารัฐบาลได้ยอมรับว่าที่ผ่านมา นั้น จะด้วยรัฐบาล ได้ก็ตามนะครับ หวังระยะเวลาหนึ่งในการที่คิดอ่านแก้ปัญหา นั้น บางเรื่องก็ถูก บางเรื่องก็มีส่วนที่เป็นการซ้ำเติม เหมือนอย่างเช่นขณะนี้เงินก็ไม่ได้ปล่อยออกมา จากระบบสถาบันการเงิน เพียงเพราะมาล้อมคอกเอาเมื่อวิวหาย ด้วยการ คิดระบบของการคิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ เอ็น.พี.แอล. ในระบบ ที่ตั้งและเข้มงวดกวัดกันกว่าในช่วงเศรษฐกิจฟองสบู่ ซึ่งน่าจะประกาศใช้นโยบายนี้ ในขณะนั้น และผมเชื่อว่าความคิดและคำอภิปรายที่จะเกิดขึ้นในสภานี้ในวันนี้ ที่ยุติทั้งหลายได้มากองรวมกัน และรวมเอาใช้ฤกษ์ตรุษจีนนะครับ ในช่วงเวลานี้ มาพูดในคราวเดียวกันนี้คงจะก่อให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสิ่งที่กระผมเรียนนี้ คงจะเป็นส่วนหนึ่งเท่านั้น และหวังว่าเราจะได้รับประโยชน์ที่สภานี้จะได้ ร่วมกันกลั่นกรองและมีผลสรุปเพื่อให้รัฐบาลได้กรุณารับสิ่งที่พวกเรานี้เสนอ นี้ไปดำเนินการ เพื่อพี่น้องประชาชนในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศให้กลับคืน มาอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ครับ ขอสมาชิกเจ้าของญัตติได้เสนอญัตติก่อนนะครับ เชิญครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบบังคมทูลประธานสภา ที่เคารพ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผู้เสนอญัตติด้วยร่วมกับคุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช และคณะอีกประมาณ ๑๐ กว่าท่าน ซึ่งได้ เสนอญัตติด้วยเกี่ยวกับเรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาเพิ่มอัตรา การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ ๗ เป็นร้อยละ ๑๐ ซึ่งในช่วงนั้นเป็นช่วงตั้งแต่

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งก็ล่วงเลยมาปีกว่าแล้ว ขณะนั้นถ้าหากพิจารณาโดยรอบด้านแล้ว สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจได้พัฒนาไปด้วยดีขึ้นโดยลำดับ อย่างเช่น ในหลาย ๆ เรื่องนี้ถ้าหากว่าจะดูกันแล้วไม่ว่าค่าเงินบาทก็มีเสถียรภาพ ตลอดมาจนกระทั่งช่วงปัจจุบัน รวมทั้งความมั่นใจของผู้ลงทุน รวมทั้งความมั่นใจทั้งภายในและภายนอกประเทศดีขึ้นตลอดมา รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยได้ลดต่ำลงมามาก รวมทั้งอัตราค่าครองชีพ หลายสิ่งหลายอย่างพัฒนาไปด้วยดีตลอด โดยที่ค่าครองชีพนั้นก็อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ ค่าน้ำมัน ค่าไฟฟ้าก็มีโอกาสลดลงมาได้อีก เพราะฉะนั้นเนื่องจากว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว จึงขอเสนอให้เรื่องนี้ไม่มีความจำเป็นต้องพิจารณามากกว่านี้ ทั้งนี้เพราะว่าอาจจะเสียเวลาในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกระผมและคณะนั้นก็อยากจะให้พิจารณาเรื่องอื่นกันต่อไปครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน สวัสดิ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านชี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานกระผมขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อดำเนินการศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจของประเทศ ญัตติฉบับนี้กระผมเสนอเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แล้วก็ไปอยู่ที่ท้ายเป็นญัตติที่ ๒๙ นะครับท่านประธาน ความจริงนั้นญัตตินี้เป็น ญัตติจะเป็นอดีตหรือปัจจุบันก็จำเป็นที่จะต้องแก้ไขตามเนื้อหาของญัตติ ท่านประธานครับ ด้วยปัจจุบันสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจโดยทั่วไปของประเทศกำลังประสบภาวะวิกฤติอย่างร้ายแรง ต้นเหตุของปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมีหลายประการและยังเกี่ยวโยงเชื่อมกันเป็นลูกโซ่ต่อเนื่องกันไป อันได้แก่ ปัญหาอัตราค่าเงินบาทลอยตัวซึ่งส่งผลกระทบต่อเสียดายใหญ่หลวง ต่อภาคเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังจะเห็นได้ว่าราคาสินค้าอุปโภคบริโภคภายในประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นเหตุให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าประสบปัญหาความเดือดร้อน ส่วนทางด้านการค้าระหว่างประเทศนั้น ผู้ประกอบการและผู้ส่งออกต่างก็ได้รับผลกระทบ กล่าวคือ ผู้ประกอบการจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นในการสั่งซื้อวัตถุดิบปริมาณเท่าเดิม การผลิตสินค้าจึงชะงักงัน เกิดภาวะขาดแคลนสินค้า ส่งผลให้ผู้ส่งออกไม่สามารถส่งสินค้าออกไปขายได้ตามเป้าหมาย และเมื่อค่าเงินบาทอ่อนตัวลงก็ยิ่งสร้างความเสียหายเพิ่มมากขึ้นตามไปอีกด้วย ภาวะผันผวนทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการประกาศให้ค่าเงินบาทลอยตัวยังส่งผลให้เกิดปัญหาคนว่างงานอย่างมหาศาลตามที่ปรากฏว่ารัฐบาลต้องสั่งปิดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หลายแห่ง รวมทั้งการที่บริษัท ห้าง ร้าน โรงงานต่าง ๆ ต้องปิดกิจการหรือปลดพนักงานบางส่วนออกจากงานเพื่อลดค่าใช้จ่าย ดังเป็นที่คาดประมาณได้ว่าปัจจุบันมีประชาชนตกงานร่วม ๒ ล้านคน และปัญหานี้จะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นในช่วงปลายปีอีกด้วย นอกจากนี้ปัญหาภัยแล้งซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรทุกภาคของประเทศก็เป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ก่อให้เกิดภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ เนื่องจากเกษตรกรที่ไม่สามารถดำรงชีพจากการทำการเกษตรได้หันไปบุกกรูกรา เช่น กรณีบุกกรูกราดงลานเพื่อหาที่ดินทำกิน ทำให้เกิดปัญหาไฟไหม้ป่าดังที่ปรากฏครั้งที่แล้ว จากกรณีห้วยขาแข้งและพรุโต๊ะแดง ซึ่งสร้างความสูญเสียต่อระบบนิเวศวิทยาเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งกว่านั้นปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้นยังเป็นเหตุให้เกิดปัญหาสังคมในเรื่องความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สิน อันสืบเนื่องมาจากการที่ประชาชนที่ตงงานนั้น แม้จะย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมก็ประสบภาวะภัยแล้ง และไม่มีที่ดินทำกิน จึงต้องอพยพกลับเข้ามาอยู่ในเมืองหลวงอีกครั้ง แล้วหันไปประกอบอาชีพการมเล็ก เล็กชโมยน้อย ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ต้องทนแบกภาระความทุกข์ยากที่ซ้ำเติมกระหน้าเข้ามา ดังนั้นสภาผู้แทนราษฎรในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนจึงควรร่วมกันดำเนินการเพื่อหาแนวทางแก้ไขมิให้ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่ประสบอยู่นี้ขยายตัวลุกลามต่อไป

จากเหตุผลข้างต้น กระผมจึงขอเสนอญัตติครั้งนี้มาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๓๕ และ ข้อ ๓๕ เพื่อขอให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อดำเนินการศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ-----

ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะเสนอในที่ประชุมสภาต่อไป ผู้เสนอมีกระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ คุณประกิจ พลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่ จังหวัดบุรีรัมย์ คุณสุรชาติ ชำนาญศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี สังกัด พรรคเสรีธรรม ส่วนผู้รับรองปฏิบัติ คุณไชยา สะสมทรัพย์ หัวหน้าพรรคเอกภาพ จังหวัดนครปฐม คุณกำรุ้ง ประภากรแก้วรัตน์ ส.ส. ชัยภูมิ คุณประทีป กรีกาเวศ ส.ส. นครราชสีมา คุณณัยฤทธิ์ วิชราภรณ์ ส.ส. ศรีสะเกษ คุณสิทธิชัย โควสุรัตน์ ส.ส. อุบลราชธานี คุณวิชัย วัฒนาประสิทธิ์ ส.ส. ราชบุรี คุณสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์ ส.ส. ชลบุรี คุณกรรณา ชิดชอบ ส.ส. บุรีรัมย์ คุณสุชาติ ไชยชัยพัฒนกร ส.ส. มหาสารคาม คุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ส.ส. มหาสารคาม คุณพนัสวิสต์ มูลศาสตร์สาทร ส.ส. สุรินทร์ คุณเกรียง กัลป์ตินันท์ ส.ส. อุบลราชธานี คุณสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ส.ส. ชุมพร คุณเอี่ยม ทองใจสด ส.ส. เพชรบูรณ์ คุณอารยะ ชุ่มดวง ส.ส. สุโขทัย คุณไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิ์พงศ์ ส.ส. พิษณุโลก คุณอิสสระ สมชัย ส.ส. อุบลราชธานี คุณธีรพันธ์ วีระอุทกวัฒน์ ส.ส. อุทัยธานี คุณกมล จีระพันธ์วานิช ส.ส. ลพบุรี คุณสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ส.ส. ร้อยเอ็ด คุณทศพร มูลศาสตร์สาทร ส.ส. สุรินทร์ คุณสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิทย์ ส.ส. ชลบุรี คุณยรรยง ร่วมพัฒนา ส.ส. สุรินทร์ คุณอร่าม โสภวีระ ส.ส. ชัยภูมิ ซึ่งเป็นคนรับรองปฏิบัติ เห็นว่าปฏิบัตินี้เป็นปฏิบัติที่มีประโยชน์ต่อแผ่นดิน ท่านประธานครับ ท่านไพศาลว่า จะรับรอง แต่พอตีสภาก็รับปฏิบัติไปแล้วครับ ต้องขอภัยครับ ที่ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่กระผมจำ เป็นที่จะต้อง เรียนต่อท่านประธานก็ เนื่องจากว่าปฏิบัติฉบับนี้ ท่านรัฐมนตรีปัญหา เอกสารทอง ท่านบอกว่า สมมาอ่านเอา คือไม่ใช้หนัก เรียนนะครับ ไม่ใช่กระทรวงศึกษาธิการ กระผมขออนุญาตกราบเรียนด้วยความเคารพ สภาขอขานัญญา สภอยุติธรรมแล้ว ขอเรียนท่านว่า เนื่องจากสภาพปัจจุบันนี้ การขาดสภาพคล่องทั้งในระบบสถาบันการเงิน ผู้ประกอบธุรกิจภาคการผลิต และบริการรวมทั้งการขาดสภาพคล่องของงบประมาณของรัฐบาลนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะดำเนินกิจกรรมของภาครัฐและเอกชน ซึ่งยังทำให้ภาคการผลิต ทั้งรัฐและเอกชน ทั่วประเทศไม่เจริญเติบโต การมีหนี้สินทาง เอกชนและภาครัฐกิจ ก็นับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้นปัญหาใน รัฐสภา กระทั่งปัญหา

และมีความรุนแรงยิ่งขึ้นนั้น สภาแห่งนี้ควรจะได้รับการพิจารณาตั้งคณะกรรมการ
ศึกษาให้ถ่องแท้ นั่นคือสภาพของปัญหา ส่วนสาเหตุของปัญหาที่ท่านประธานครับ
ความผิดพลาดของการดำเนินนโยบายและใช้มาตรการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา
ของสถาบันการเงิน นี้ เป็นสิ่งที่ผิดพลาดอย่างรุนแรง จำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไข
โดยคณะกรรมการของสภาแห่งนี้ นอกจากนั้นความผิดพลาดของนโยบายการใช้อັ
ตราการแลกเปลี่ยนแบบคงที่ซึ่งไม่ได้ปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
และความที่ผิดพลาดในการดำเนินการป้องกันค่าเงินบาท อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง
ท่านประธาน สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดปัญหานั้นมากมายก่ายกอง นอกจากนั้นปัญหาใหญ่ที่สุด
ในขณะนี้ที่เราจำเป็นต้องหยิบยกมาดำเนินการก็เรื่องปัญหาภัยแล้ง นี่ก็เป็น
ปัญหาหนัก ท่านประธาน พื้นที่ประสบภัยในประเทศในขณะนี้ เช่น มีการสำรวจ
เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ รวมทั้งสิ้น ๔๗ จังหวัด ๕๓๕ อำเภอ
๒,๗๗๕ ตำบล ๑๘,๓๘๐ หมู่บ้าน ราษฎรเดือดร้อน ๑,๖๕๑,๘๑๐ ครอบครัว
ท่านประธาน -----

แยกจำนวนคนเป็น ๗,๖๗๓,๘๕๕ คน อย่างนี้เป็นต้นท่านประธาน เราจะแยกเป็นภาคได้ เช่น ภาคเหนือภาวะความแห้งแล้งทำให้เศรษฐกิจเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนนั้นมี ๑๓ จังหวัดด้วยกัน ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เพชรบูรณ์ สุโขทัย เชียงราย ตาก พิษณุโลก ลำปาง ลำพูน น่าน พิจิตร แพร่ พะเยา และจังหวัดอุตรดิตถ์ รวม ๑๑๖ อำเภอ ๖๖๓ ตำบล ๒,๕๕๐ หมู่บ้าน ราษฎรเดือดร้อน ๑,๔๗๕,๗๑๒ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือท่านประธานครับ ภาคของท่านประธานและของผมและพี่น้องที่เป็นผู้แทนราษฎร ๑๐๐ กว่าชีวิตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๘ จังหวัดที่ประสบภาวะความแห้งแล้งอย่างรุนแรง ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา มุกดาหาร หนองบัวลำภู อ่างทอง ฉะเชิงเทรา ขอนแก่น สกลนคร มหาสารคาม กาฬสินธุ์ หนองคาย บึงกาฬ ร้อยเอ็ด เลย นครพนม ชัยภูมิ บุรีรัมย์ อุตรธานี ศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี รวม ๒๓๗ อำเภอ ๑,๖๒๐ หมู่บ้าน ๘,๘๒๙ ตำบล รวม ๔,๗๘๐,๕๕๔ คนที่ได้รับ ความเดือดร้อนในภาวะเศรษฐกิจ นอกจากนั้นภาคกลางท่านประธานครับ ซึ่งเป็นภาคที่เป็นอยู่ข้างอู่น้ำที่อุดมสมบูรณ์ แต่ปรากฏว่าขณะนี้ลำบากมากในเรื่อง การทำข้าวนาปรังอะไรต่าง ๆ เป็นต้น มี ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอ่างทอง ลพบุรี ราชบุรี สมุทรสงคราม พระนครศรีอยุธยา กาญจนบุรี สิงห์บุรี ปทุมธานี เพชรบุรี รวม ๓๗ อำเภอ ๒๑๐ ตำบล ๕๕๔ หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน ๔๘๘,๙๓๐ คน ภาคตะวันออก ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว ชลบุรี จันทบุรี ระยอง ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา รวม ๓๘ อำเภอ ๒๔๔ ตำบล ๑,๔๘๖ หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อนในภาวะเศรษฐกิจ ๘๗๐,๐๗๒ คน ภาคใต้เป็นภาคที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องอุทกภัย แต่ว่าในภัยแล้งเขาไม่เดือดร้อน แต่อุทกภัยเขาเดือดร้อนมากครับ เช่น จังหวัดกระบี่ รวม ๗ อำเภอ ๓๘ ตำบล ๑๖๑ หมู่บ้าน ราษฎรเดือดร้อน ๕๘,๗๓๐ คน นอกนั้นน้ำท่วมล้นเลยครับ ปัญหาที่ได้รับความเดือดร้อนหลายจังหวัดด้วยกันทางภาคใต้ อันนี้เราต้องเห็นว่าสภาพของเศรษฐกิจเป็นอย่างไร ฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญท่านประธานครับ เราจึงทราบข้อมูลต่าง ๆ จากการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เราได้รับรู้ปัญหา เช่น ทางรัฐบาลได้ช่วยแก้ไขปัญหาค่าความยากจน ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้อนุมัติและ รับผิดชอบปัญหาต่าง ๆ ในการกู้หนี้ยืมเงินอะไรก็ตาม กระผมขอประธานทราบเรียน ท่านประธานว่าจำนวน คชก. การช่วยเหลือในโครงการ ก ข ค จ ระยะที่ ๑ อันนี้ทางรัฐบาลได้ช่วยไป ๑๑,๖๐๘ หมู่บ้าน แต่งบประมาณน้อยมาก นอกจากนั้น

ท่านประธานเราก็มีความวิตกกังวลในประเด็นเรื่องเงินกู้ เงินกู้ที่รัฐบาลเอามานั้น มาช่วยทาง คชก. น้อยมาก ช่วยราษฎรน้อยพุด่าง ๆ เพราะว่าเอาระบบการ ช่วยเหลือไปด้านอื่นมาก ฉะนั้นเราต้องศึกษาว่าเงินที่กู้มานี้จะเป็นซิป (SIP) หรือจะเป็นเงินกู้จาก โอ.อี.ซี.เอฟ. (OECF) หรืออะไรต่าง ๆ เอาไปทำ อะไร ทำอย่างไรบ้าง กว่าที่จะถึงมือประชาชน เพราะขณะนี้พี่น้องประชาชน ทั้งประเทศได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสท่านประธาน ผมจึงต้องเสนอญัตติ ฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อให้ท่านประธานและสภาแห่งนี้ได้วินิจฉัยตั้งคณะทำงานขึ้นศึกษาปัญหา เร่งด่วนช่วยเหลือกิจการในเรื่องภาวะ เศรษฐกิจของประเทศและพี่น้องประชาชน คนไทยในประเทศที่ได้รับความเดือดร้อนในขณะนี้-----

ข้อนถามกลับมาว่ารัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้หรือไม่ แน่นนอนครับ ด้วยความห่วงใยของรัฐบาลปัจจุบันที่พยายามที่จะแก้ไขวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน ไม่ว่าจะ เป็นการแก้ไขปัญหาเสถียรภาพ ของเงินบาท ดังที่ท่านดอกเตอร์บุญมากเมื่อสักครู่ได้กล่าวไปแล้ว เงินบาท ของเรามีเสถียรภาพดีขึ้น การแก้ไขปัญหานี้เสียหรือ เอ็น.พี.แอล. ใน สถาบันการเงินอยู่ในขณะนี้ ถามว่าได้ผลหรือยัง เป็นทฤษฎีที่รัฐบาลกำลัง ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ เป็นทฤษฎีน้ำหยด ถ้าเราเปรียบเทียบกับเหมือนการแก้ไข ปัญหาของรัฐบาลปัจจุบันขณะนี้เหมือนรูปพีระมิด คนกลุ่มหนึ่งอยู่บนยอดพีระมิด รัฐบาลหวังว่าน้ำงบประมาณ นำเงินจำนวนมหาศาลไปแก้ไขปัญหาของคนที่อยู่ บนยอดพีระมิดแล้วจะทำให้ น้ำมันหล่นลงนั้นค่อย ๆ ไหลลงมาสู่ภาคชนบท ซึ่งเป็น ฐานของคนส่วนใหญ่ของประเทศ ปรากฏว่าปีหนึ่งที่ผ่านมา น้ำมันที่หล่นไป ไหลลงสู่ฐานของพีระมิดนั้นช้ามาก แล้วยิ่งมาส่งผลกระทบต่อภัยธรรมชาติ ไม่ว่าจะภัยแล้ง อุทกภัยเพิ่มเติมขึ้นมา ถามว่าคนส่วนใหญ่ที่อยู่บนฐาน อยู่บนรากฐานของพีระมิดนั้น เขาทนไม่ไหวหรือครับ รัฐบาลตระหนักดีครับ รัฐบาลได้เปลี่ยนทฤษฎี ในการแก้ไขใหม่ โดยไม่ว่าจะ เป็นการเร่งผ่านร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกรเมื่อการประชุมที่ผ่านมา เราผ่านไปแล้วครับ เร่งแก้ไข ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันอังคารลี้ปะดาห์ ที่ผ่านมา รัฐบาลก็ออกมาตรการไปแล้ว รวมทั้งจะเร่งจัดตั้งสภาเกษตรกร เพื่อให้อุดูแลกันเอง นี่เป็นมาตรการส่วนหนึ่งที่รัฐบาลพยายามจะทวิ พยายามจะ แก้ไขปัญหาของคนส่วนใหญ่ที่อยู่บนฐานของพีระมิดให้ได้ ผมขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปยังสภา มีแนวความคิดอีกแนวความคิดหนึ่งซึ่งน่าเป็น ประโยชน์แล้วจะส่งผลโดยตรงในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เรายังเป็นกังวล อยู่ในขณะนี้ไม่ว่าจะเป็น เอ็น.พี.แอล. สถาบันการเงินก็ยังไม่ปล่อยเงิน ออกไปให้ภาคเอกชนกู้ กลไกการหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจก็ยังไม่เกิด เรียบล เซกเตอร์ (Real sector) ก็ยังไม่สามารถมีเงินไปแก้ไขปัญหา การประกอบธุรกิจของเขาได้ จะทำอย่างไรครับจึงจะให้เศรษฐกิจของเราดีขึ้น อย่างรวดเร็วเป็นการแก้ไขปัญหอย่างยั่งยืน ผมขออนุญาตกราบเรียนครับ ผมได้ฟังการให้สัมภาษณ์ ไม่ใช่ผมจะอยู่พรรคชาติไทยแล้วผมจะต้องสนับสนุน แนวความคิดนี้ทั้งหมดนะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา สื่อมวลชนได้ลงข่าวว่าหัวหน้าพรรคชาติไทย ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ได้เสนอ

แนวความคิดผ่านสื่อมวลชนไปยังรัฐบาลว่า จะทำอะไรให้คนในชนบท ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกรเขาอยู่ได้ในภาวะวิกฤติอย่างนี้ ท่านให้สัมภาษณ์ว่า รัฐบาลจะทำอะไรจึงจะจัดสรรงบประมาณ ซึ่งผมทราบว่าในไตรมาสแรกนี้ก็จัดสรรไปได้เพียง ๑๐ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง เงินงบประมาณ แล้วจะทำให้กลไกหมุนเวียนของเศรษฐกิจเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ ตรงนี้ครับหัวหน้าพรรคชาติไทย ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ได้ให้สัมภาษณ์ว่า รัฐบาลควรเร่งจัดสรรงบประมาณไปยังภาคชนบทประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถึง ๑ แสนล้านบาท ในลักษณะคล้ายคลึง ไม่เหมือนที่เดิยวนะครับท่านประธาน กับโครงการเงินผันของอดีตนายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

จะเกิดอะไรขึ้นครับ ในจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ ถึง ๑ แสนล้านบาทนี้ จะสามารถไปสร้างงานในชนบทที่กำลังเกิดภาวะฝนแล้ง เกิดภาวะอุทกภัยอยู่ในขณะนี้ เงินจำนวนนี้เอาไปทำอะไร แล้วถามว่ามีกลไกอย่างไรในการที่จะจัดสรรเงินจำนวนนี้ลงไป เรายังมีผู้ว่าราชการจังหวัด จัดผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดลงไปสู่องค์การบริหารส่วนตำบล เสนอโครงการต่าง ๆ มา ไม่ว่าจะ เป็น เรื่องการขุดลอกคลอง การหาแหล่งน้ำ การหาลานตากข้าว ท่านประธานที่เคารพครับ ผมทราบว่าข้าวที่มีความชื้นสูงนั้น เกวียนหนึ่ง กับข้าวที่มีความชื้นต่ำ เกวียนหนึ่งต่างกันถึง ๔๐๐ บาทครับท่านประธาน ลานตากข้าวก็เป็นสิ่งจำเป็น โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นเขาสามารถดำเนินการได้โดยใช้แรงงานคนนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ลงไปสู่ท้องถิ่น ไปสู่ชนบท เมื่อเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ ถึง ๑ แสนล้านบาท ไปสู่ภาคชนบทแล้วก็จะก่อให้เกิดรายได้ เมื่อก่อให้เกิดรายได้ การจัดซื้ออุปกรณ์ในการซ่อมแซมต่าง ๆ รวมทั้งการซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคก็จะมีเกิดขึ้น กลไกอย่างนี้แหละจะไปหมุนทำให้ภาคอุตสาหกรรมภาคธุรกิจเกิดอำนาจการซื้อขึ้นมา ทำให้เฟื่องต่าง ๆ สามารถกลับฟื้นขึ้นมาได้อีกครั้งหนึ่ง กระผมขออนุญาตฝากแนวความคิดในส่วนนี้ไปสู่รัฐบาลด้วยว่า จะทำอย่างไรจึงจะเร่งจัดสรรงบประมาณจำนวน ๕๐,๐๐๐ ถึงแสนล้านบาท ไปสู่ภาคชนบท เพื่อให้เขาสามารถประคองคนส่วนใหญ่ สามารถประคองภาวะเศรษฐกิจซึ่งกำลังวิกฤติอยู่ในขณะนี้ได้ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ฝากว่าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนั้นคงจะต้องไม่ใช่มองแต่เพียงยอดพีระมิดเท่านั้น คงจะต้องพิจารณาในส่วนของคนส่วนใหญ่ที่เป็นฐานอย่างแท้จริงด้วย ขอขอบคุณท่านประธานอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านบุญเกิด

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด หิรัญคำ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ วันนี้ผมขอเสนอญัตติด่วน ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาเพื่อมีมติให้รัฐบาลแถลงแผนการกู้อุตสาหกรรมของประเทศไทย อันสืบเนื่องมาจากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ญัตติอันนี้ได้เสนอร่วมกันกับท่านวีระกร คำประกอบ ตามที่ได้ปรากฏเป็นที่แจ้งชัดแล้วว่า ปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังตกต่ำลงถึงขั้นวิกฤติ ประชาชนโดยทั่วไปรวมถึงข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนนักเรียน

นักศึกษา ต่างก็ต้องประสบปัญหาความเดือดร้อนอย่างรุนแรง ซึ่งเห็นได้จาก การที่ค่าเงินบาทอ่อนตัวลง ในขณะที่ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคกลับมีราคาสูงขึ้น อย่างรวดเร็ว รวมทั้งการที่บริษัท ห้างร้าน และโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ต้องปิดตัวลงเนื่องจากภาวะล้มละลาย อันเป็นเหตุให้เกิดการว่างงานอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ยังปรากฏว่านักลงทุนในภาคอุตสาหกรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ก็ไม่กล้าที่จะนำเงินมาลงทุน เนื่องจากขาดความมั่นใจในเสถียรภาพของเศรษฐกิจ และเกิดความสับสน เพราะรัฐบาลมิได้ชี้แจงหรือดำเนินการใด ๆ ที่แสดงให้เห็น ถึงมาตรการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจน ดังนั้นรัฐบาลจึงควรแถลงแผนการกู้อุตสาหกรรม ของประเทศไทย เพื่อให้เห็นแนวทางการดำเนินนโยบายที่โปร่งใสเด่นชัด และเกิดผลจริงในทางปฏิบัติ เพื่อตั้งความเชื่อมั่นในการลงทุนกลับคืนมาดังเดิม อันเป็นการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ท่านบุญเกิด ขออภัยครับ ไม่ทราบญัตตินี้ท่านได้ร่วมเสนอด้วย หรือเปล่าครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัชภุมิ) : ได้รับมอบหมายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : การมอบหมายต้องมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรนะครับ เป็นหนังสือ ผมยังไม่ได้รับเลยครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัชภุมิ) : เด็ดจะมอบให้ครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัชภุมิ) : ขอพระคุณท่านประธานมากครับ การกู้อุตสาหกรรมของประเทศไทย เพื่อให้เห็นแนวทางการดำเนินงานที่โปร่งใสเด่นชัดและเกิดผลจริงในทางปฏิบัติ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนกลับคืนมาดังเดิม อันเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้อีกทางหนึ่ง จากเหตุผลข้างต้นกระผมจึงขอเสนอญัตติด่วนนี้มาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๓๕ เพื่อขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาเพื่อมีมติให้รัฐบาลแถลงแผนการกู้อุตสาหกรรมของประเทศไทย อันสืบเนื่องมาจากภาวะทางเศรษฐกิจ ส่วนเหตุผลและรายละเอียด กระผมเสนอในที่ประชุมสภาต่อไป เรื่องนี้ก็พอดีที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ชื่นมานั่ง ผมก็ตั้งใจด้วยครับ ตอนก่อน ๆ คล้ายกับว่ามองไปข้างบนว่างเปล่า แต่ตอนนี้เห็นท่านขึ้นมาแล้ว แล้วท่านก็ยิ้มให้ด้วยครับ สมัยก่อนนั้นผมก็เคยเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาหลายท่าน อย่างเช่น ท่านเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กิติ์ ท่านประมวศ สภาวสุ กิติ์ ท่านบริหารประเทศชาติเกี่ยวกับทางด้านเศรษฐกิจ ก็เห็นผลดีไม่ได้มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจเหมือนอย่างปัจจุบันนี้ เพราะว่าท่านนั้นได้รับผิดชอบในแนวนโยบายที่รัฐบาลได้วางไว้ ไม่ได้เปลี่ยนแปลง ไม่ได้ลงมาคลุกคลีด้วยตัวเอง ไปแก้ปัญหากุ่ทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ว่าทุกวันนี้ก็เห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่เป็นผู้คุมภาวะเศรษฐกิจของชาตินั้น ไม่ค่อยอยู่เป็นหลักแหล่ง เติบโตทางอยู่ตลอดเวลา เด็ดจะก็ไปหา ไอ.เอ็ม.เอฟ. บ้าง ไปต่างประเทศบ้าง พอกลับมาก็มาให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์บอกว่าคุณนี่เราแก้วิกฤตภาวะเศรษฐกิจถูกทางแล้ว แล้วผมก็มองดูว่ามีลูกทางเขา หรือว่าลูกทางเรา เพราะว่าภาวะเศรษฐกิจมันมันค่อย ๆ ลดค่อยลงไป อย่างภาวะโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ปิดตัวแล้วแล้วโรงงานต่าง ๆ บางรายต่าง ๆ ได้เดินทางกลับบ้านไปจังหวัดของตัวเอง คงก็ไปอยู่กับความว่างเปล่า ว่างท้องก็ร่อยหรอลงไป ไม่มี การฟื้นตัว อย่างโรงงานอุตสาหกรรมที่เราไม่มีอยู่ทุกวันนี้ เป็นจำนวนมากก็ปิดตัวเอง

แล้วเครื่องกำลังจะขึ้นสนิม ไม่มีใครพูดถึง เพราะว่าโรงงานอุตสาหกรรมเหล่านั้น
ไม่มีทุนรอน ไม่ได้วางแผนที่จะมีการผลิตสินค้าเพื่อออกสู่ตลาดและส่งไปขายยัง
ในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้นความว่างเปล่าถึงเกิดขึ้น รัฐบาลนี้กับบริหาร
ประเทศชาติมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ๑ ปีเศษ แต่ทำไมไม่เห็นมีมาตรการใด ๆ
เลยที่จะฟื้นฟูโรงงานอุตสาหกรรมที่ถูกปิดไป ยิ่งเจ็บหายไป ไม่เห็นมีมาตรการใด ๆ
ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้มีแนวคิดที่จะฟื้นฟูโรงงานอุตสาหกรรมให้เครื่องจักรมันหมุนได้
ผมว่างายนิดเดียว ท่าภายใน ๗ วันนี้แหละครับ นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป เรียกประชุม
ผู้ประกอบการว่าท่านมีปัญหาเรื่องการเงินการทองอะไรบ้าง ตั้งกองทุนฟื้นฟู ขึ้นมา
จะใช้เงินประมาณเท่าไร เพื่อสั่งวัตถุดิบจากต่างประเทศก็ได้ ในประเทศก็ได้ -----

จะให้เงินกองทุนประมาณเท่าไร แล้วหาวิธีแก้ไขสิ่งดำเนินการให้โรงงาน
อุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้นสามารถที่จะหมุนเวียนทางด้านการเงินและหมุน
เครื่องจักรให้เครื่องจักรเดินได้ แล้วสินค้าต่าง ๆ ก็จะมีผลผลิตออกมาได้ คนงาน
ต่าง ๆ ที่ถูกปลดออกไปก็จะสามารถทยอยกันกลับเข้ามาทำในโรงงานอุตสาหกรรมได้
แต่ว่าขณะเดียวกันเห็นรัฐมนตรีไปชักชวนชาวต่างประเทศให้มาลงทุนทางด้าน
อุตสาหกรรมภายในประเทศไทยเรา ผมก็นึกไม่ออกว่าจะมาลงทุนอะไร
เพราะว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่เรามีอยู่เป็นพัน ๆ เป็นหมื่นโรงงานที่ถูกปิดอยู่แล้ว
จะมาตั้งโรงงานอะไรขึ้นมาอีก เพราะฉะนั้นโรงงานเก่าที่เรามีอยู่แล้วนี้ครับ
เป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก และขณะเดียวกันสนิมก็กำลังขึ้น เพียงแต่เอาจระบี
ไปทาไว้เท่านั้นเองครับ แล้วเครื่องจักรหมุนไม่ได้คนก็ตกงานกันอย่างทั่วหน้า
ดังนั้นรัฐบาลก็มาแต่เดินทางไปต่างประเทศเพื่อไปดึงชาวต่างประเทศมาลงทุน
ลงทุนต้องมีเป้าหมายครับ ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ไปบอกกับต่างประเทศ บอกว่า
มาลงทุนบ้านผมเถอะ เขาถามว่า จะให้ลงทุนอะไร ตอบเขาไม่ได้ครับ
เขาไม่มาหรอกครับ ถ้าหากว่าเรามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีภาวะ
ที่คิดว่าจะแก้ไขปัญหาของบ้านของเมือง อาจจะชักชวนให้มาลงทุนโดยการ
ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นมาใหม่ก็ยอมทำได้ครับ มีโรงงานอะไรบ้างที่จะต้อง
มาทำใหม่ในประเทศไทย ที่จะทำขึ้นมา สร้างขึ้นมา ไปชักชวนง่ายนิดเดียว
ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นสัก ๒ อย่าง ๒ โรงงาน อย่างประเทศไทยขณะนี้
กระดาษไม่พอใช้ เราต้องสั่งซื้อกระดาษจากต่างประเทศปีละ ๕๕,๐๐๐ ล้านบาท
กระดาษชำระ กระดาษเขียน กระดาษพิมพ์ กระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษชำระ
กระดาษแข็ง ทุกสิ่งทุกอย่างรวมกันแล้ว ๕๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีครับสิ่งเข้ามา
และขณะเดียวกันประเทศไทยไม่มีโรงงานผลิตกระดาษ มีแต่เพียงโรงงานผลิต
เยื่อกระดาษอยู่ที่จังหวัดขอนแก่นก็ทำให้แม่น้ำพองเน่าเสียอยู่บ้าง แต่ว่าขณะนี้
ก็แก้ไขรู้สึกว่าจะค่อยดีขึ้น สมัยก่อนนั้นไม่มีอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์เลยไม่มีในประเทศไทย
เดี๋ยวนี้ปลูกกันเต็มหมดในภาคอีสาน นี่ละครับวัตถุดิบเรามีอยู่แล้วในภาคอีสาน
เต็มพื้นที่ ไม่ต้องห่วงครับจะตั้งโรงงานกันขึ้นมาที่โรง เพื่อผลิตกระดาษยอมทำได้
กันที โดยกระทรวงการคลังนี่ละครับถือหุ้นไว้ส่วนหนึ่ง เอาสัก ๕๙ เปอร์เซ็นต์ก็ได้
แล้วก็เอาชาวบ้านชาวช่องในประเทศไทยมาถือหุ้นเพื่อตั้งโรงงานทำกระดาษ
ขึ้นมาในประเทศไทย เอาที่จังหวัดภาคอีสานแหละครับ เอาชัยภูมิก็ได้ หรือ
ขอนแก่นก็ได้ หรืออมลราชธานี อุดรธานีก็ได้ ที่มีอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์
ไม่มีอุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์สัก ๕๙๐ บาท ชาวบ้านก็ปลูกกันเต็มไปหมดเดี๋ยวนี้เหลือต้นละ

๓๐๐ บาท แล้วไม่ซื้อด้วยครับ จะให้ชาวบ้านทำอย่างไร นี่ละครับเรารีบตั้ง
 โรงงานทำกระดาษขึ้นมาผลิตกระดาษขึ้นมา เพื่อให้ส่งป้อนตลาดในประเทศไทย
 ไม่ต้องไปส่งเมืองนอกเมืองนาหรือ ขอให้ประเทศไทยได้พอปีละ ๕๕,๐๐๐ ล้านบาท
 ตั้งได้เลขครับ ผมให้การสนับสนุนเต็มที่ถึงแม้ว่าผมจะอยู่ฝ่ายค้านก็ตาม ผมจะขอ
 แนะนำรัฐบาล ขอให้รัฐบาลเร่งทำเลขครับตัวนี้ นี่เกี่ยวกับด้านโรงงานทำกระดาษ
 อย่างเดียวเราสามารถประหยัดเงินไปได้ปีละ ๕๕,๐๐๐ ล้านบาท เงินตรา
 ต่างประเทศนะครับ และขอแนะนำให้อีกโรงงานหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก
 ท่านไม่ต้องไปวิ่งหาที่ไหนดครับ ตั้งในประเทศไทยแล้วก็ทำได้ทันที ปูนีครับ
 เป็นเรื่องสำคัญมาก ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ปูนีไม่พอใช้
 ปูนีไม่มีการผลิต เขาเรียกว่าโรงงานปูนีไทยนั้นตั้งขึ้นมาหลายปีแล้ว เดี่ยวนี้
 ค่าเงินการอยู่หรือเปล่าก็ไม่รู้ ผมว่าเลิกไปแล้วระมัง หรือว่ามีเจ้าหน้าที่
 กินเงินเดือนกันอยู่บ้างไม่กี่คน แต่ว่าโรงงานปูนีก็เกิดขึ้นไม่ได้ -----

แต่ว่าขณะเดียวกันประเทศไทยต้องสั่งปุ๋ยมาจากต่างประเทศ ทั้งเกาหลี ทั้งเยอรมัน ทั้งญี่ปุ่น ทั้งหลาย ๆ ประเทศ สั่งเข้ามาเดือนหนึ่ง ๒๕๐,๐๐๐ ตัน ต่อเดือนนะครับ คิดเฉลี่ยแล้วถ้าทั้งปีเป็นเงินเท่าไรครับ ต้นละ ๘,๕๐๐ บาท ถ้าปุ๋ย สูตร ๑๖-๑๖-๑๖ สูตรอื่นบางทีก็แพงกว่านี้ถึง ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทต่อตัน แล้วประเทศไทยทำไมไม่ตั้งโรงงานปุ๋ยขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่ว่าเรามีบริษัทปุ๋ยแห่งชาติ ชาติไหนครับ ชาติไทยนี่ละครับ เคยจดทะเบียนกันมาครั้งหนึ่งแล้ว ตอนนั้น เห็นเล็ก ๆ กันไปไม่เห็นผลิตปุ๋ยขึ้นมาสักทีหนึ่ง ตั้งโรงงานปุ๋ยตั้งที่ไหนครับ ผมจะบอกให้ ตั้งอยู่ที่จังหวัดชัยภูมิ อำเภอป่าหน่ยมรงค์ อำเภอป่าหน่ยมรงค์นั้น ตอนนั้นเราจะลงไปใต้พื้นดินได้ชุดเอาโซดา แอช (Soda ash) ขึ้นมาวันหนึ่ง เป็นพัน ๆ ตันครับ ปุ๋ยโซดาแอชนี่ชุดขึ้นมาจากใต้พื้นของจังหวัดชัยภูมิ ที่อำเภอป่าหน่ยมรงค์นั้นเอาไปไหนครับเดี๋ยวนี้ เขาส่งเข้ากรุงเทพฯ ครับ รถบรรทุกทำให้ถนนหนทางจะพัง แฉว ๆ นั้นบรรทุกตลอดทั้งกลางคืน โดยมาก เขาจะบรรทุกตอนกลางคืนเอามาส่งที่ท่าเรือกรุงเทพฯ ต้นละไม่กี่สตางค์ แล้วส่งไปขายต่างประเทศได้ต้นละไม่กี่บาทหรือครับ เขาก็ผลิตปุ๋ยเข้ามาขาย ให้ประเทศไทย นี่คือโซดาแอชวัตถุดิบจากจังหวัดชัยภูมิแท้ ๆ แต่เราส่งไป ผลิตปุ๋ยที่ต่างประเทศแล้วก็ส่งมาขายให้ประเทศไทย ผมขอแนะนำว่าให้ กระทรวงการคลังรับดำเนินการหาวิธีตั้งโรงงานปุ๋ยขึ้นมา ผมไม่หวังความรู้ หรือครับ จะประสานงานให้ด้วย จะตั้งตรงไหนที่จังหวัดชัยภูมิเอาที่ไหน ไปซื้อที่ดินจากชาวบ้านราคาไม่ต้องแพงนัก ชื่อที่ไหนผมจะไปประสานงานให้ได้ด้วย โดยกระทรวงการคลังถือหุ้นสัก ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นก็ขายหุ้นให้กับ บริษัทมหาชน เป็นบริษัทมหาชนขึ้นมาตั้งโรงงานกันที่อำเภอป่าหน่ยมรงค์ แล้วเอา วัตถุดิบที่นั่นป้อนเข้าโรงงานเป็นโรงงานปุ๋ยผลิตที่นั่น ส่งขายในประเทศไทย ไม่ต้องส่งไปประเทศอื่นให้พอใช้เดือนละ ๒๕๐,๐๐๐ ตัน เราก็จะสามารถ ประหยัดเงินตราต่างประเทศได้ถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาทเศษต่อปี นี่ละครับโรงงาน ต่าง ๆ ที่เรามีอยู่แล้ว ๑. พันธุ์ขึ้นมาให้เขาสามารถหมุนเครื่องจักร ให้เครื่องจักร ดำเนินการหมุนได้ลักษณะเดียวกันโรงงานที่ตั้งขึ้นมาใหม่ เอาโรงงานที่เรามี วัตถุดิบอยู่แล้ว แล้วก็ไม่มีสินค้าเหล่านี้ผลิตในประเทศไทยอยู่แล้ว มันขาดตลาดอยู่ เหมือนกับที่เราตั้งฟาร์มเลี้ยงโคหมขึ้นมาเพื่อเอามาเข้าสู่ตลาด ท้าแบบเดียวกัน ละครับ เดี่ยวนี้เราก็ไม่ต้องไปซื้อนม ไม่ต้องไปขาดดุลในต่างประเทศอย่างมากมาย เหมือนสมัยก่อน เราก็คือ ๆ กระเตื้องกัน อันนี้เกี่ยวกับเรื่องโรงงาน และขณะเดียวกันเราไปดูเกาะครับ ชาวอุตสาหกรรมที่ตกงานไปแล้ว เยอะแยะ

ไปอยู่ที่บ้านเขาไม่รู้จะทำอะไร ฝนก็แล้ง ฝนไม่ตก จะไปปลูกพืชผักก็ปลูกไม่ขึ้น เพราะฝนแล้งไม่รู้จะเอาน้ำที่ไหนมาปลูก น้ำในทิวส หนอง คลอง บึงก็ไม่มี แห้งหมดไปหมดแล้ว หนี้สินก็มี ชาวบ้านก็มีหนี้สินถึง ๑๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท นี่เกษตรกรรายย่อยมีหนี้สินอย่างนี้ และขณะเดียวกันก็เดินขบวนขึ้นมาที่สนามหลวง พอมาเสร็จแล้วทำอย่างไร เดี่ยวนี้ก็กลับไปแล้ว ก็ยังอยู่อย่างเดิม ตอนนั้นรัฐบาลกู้เงินมาเกือบ ๑ ล้านล้านบาท แต่ในตอนนั้นก็ยังไม่หมดหรอกครับ มาพูดบอกว่า จะเอาเข้าไปช่วยเหลือเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนาที่ยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะส่งเงินนี้ผ่านไปทาง ธ.ก.ส. กระผมเองก็เป็นหนี้ ธ.ก.ส. อยู่เหมือนกัน ไม่เห็นมีการกระเตื้องขึ้นเลย ชาวไร่ ชาวนาที่เป็นหนี้ ธ.ก.ส. อยู่ ก็ยังเป็นหนี้เหมือนเดิม เพราะว่าหนี้ ธ.ก.ส. นั้น จริง ๆ แล้วไม่จำเป็นจะต้องไปทำอะไรมาก ไปลดดอกเบี้ยลงมาให้ เอาง่าย ๆ ดอกเบี้ยเดิวนั้นร้อยละ ๑๐ ให้เหลือร้อยละ ๕ แค่นี้ผมว่าเขาก็อยู่ได้ หรือไม่เช่นนั้นยี่คระยะเวลาชำระหนี้ ให้เขาไปบ้าง สัก ๕ ปี ๕ ปี อย่างที่เขาเรียกร้องกันผมก็เห็นด้วย เพราะอะไรครับ เพราะว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตรัสไว้ว่า ป่าไม้ ถ้าหากไม่เข้าไปแผ้วไปถางมัน ไม่ต้องไปเหยียบไปย่ำมัน ปล่อยให้เฉย ๆ ไม่ต้องไปปลูกมันจะโตขึ้นมาเอง แล้วก็ใหญ่โตขึ้นมาเอง เป็นป่าธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์ ชาวไร่ ชาวนาก็เหมือนกัน ถ้าไม่ไปรีดดอกเบี๊ยะจากเขา ไม่ไปเก็บไปไล่หนี้จากเขา เห็นเลือดแดงไม่ได้หรอกครับ วิ่งเข้าป่าเลย ชาวบ้านเห็นเลือดแดงมีมอเตอร์ไซด์ไปวิ่งเข้าป่าอุตุลุด-----

อันนี้ เขาก็จะมีกำลังใจที่จะทำงานทำไร่ไถนา อีกหน่อยเขาก็ฟื้นตัวขึ้นมาได้
อันนี้คือเรื่องหนี้สิน แล้วรับทำน้ำให้กับราษฎรนะครับ เดี่ยวนี้ภัยแล้งมันเกิด
พูดถึงปัญหาภัยแล้ง แล้วก็หาเงินที่จะมาช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นหลาย
ร้อยล้านบาท ปัญหาเงินเฉพาะหน้าทำให้ฝนแล้งแล้งหนักต่อขึ้นไปอีก
เพราะว่าการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าสั้น ๆ ๓ - ๕ เดือน เอาเงินมาจ้าง
รถบรรทุกน้ำไปแจกชาวบ้าน ก็ทำให้การพัฒนาอย่างถาวรทำให้เจาะบ่อนบาดาลก็ดี
ทำท่อส่งน้ำเข้าไปในพื้นที่ราษฎรไม่มี ทางอำเภอก็ดี ทางจังหวัดก็ดีบางแห่งมี
งบประมาณ ๑ ล้านบาทต่ออำเภอ เพื่อจะหารถบรรทุกน้ำไปแจกจ่ายชาวบ้าน
อำเภอนั้นละครับ ต่อไปปีหน้าก็ต้องแล้งอีก ปีหน้าอาจจะใช้งบประมาณเศษ
ปีต่อไปอาจจะใช้งบถึง ๒ ล้านบาท เพราะประชาชนเพิ่มขึ้น ถ้าขึ้นไปเจาะ
บ่อนบาดาลหรือทำท่อส่งเข้าไป เงินเหล่านี้ก็ไม่ได้ดอกออกดอกผล คือภัยแล้ง
ทำให้ฝนแล้งยิ่งขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้ง เพราะฉะนั้นขอให้ทำเถอะครับ
เรื่องน้ำ น้ำแหล่งไหนที่มันไหลทิ้งไปเปล่า ๆ ก็กักกันไว้ อย่างกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีฯ ที่ไปทำเขื่อนไว้ เขาเรียกว่า เขื่อนชนบท สามารถมีน้ำดันเข้ามา
ถึงครึ่งลำชี สามารถสูบน้ำบริเวณนี้เข้าไปในท้องถื่นต่าง ๆ ได้มากมาพอสมควร
สามารถคลุมพื้นที่ได้เป็นแสนไร่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องรีบทำ
กระทรวงการคลังจะต้องรีบดำเนินการ จะกู้เงินก็กู้เถอะครับ แต่ว่าต้องกู้มา
เพื่อทำประโยชน์อย่างนี้ ไม่ใช่กู้เข้ามาแล้วไปยึดเข้าสถาบันการเงิน กู้เงินแล้วก็
หายวับไป เข้ากับธนาคาร ตั้งใจที่จะทำให้นธนาคารร่ำรวยกันขึ้นมาให้สถาบันการเงิน
ร่ำรวยขึ้นมา แล้วให้เข้าไปช่วยเหลือชาวไร่ ชาวนา มันเป็นเรื่องทางอ้อมที่
มันเป็นไปได้ที่เราทำกันมาหลายปีแล้ว มันไม่เหมือนรัฐมนตรีสมัยก่อน ๆ
อย่างท่านเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ก็ดี ท่านประมวล สภาวสุ ก็ดี ท่านคุณ
นิยบายน ท่านไม่ได้ดึงเงินต่างประเทศให้ไหลมาเทมาเปิด บี.ไอ.บี.เอฟ.
(BIBF) เข้ามา ไม่ได้ทำอย่างนั้น ปล่อยให้ไปเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ได้ฝืน
ธรรมชาติ ไม่อยากว่าร่ำรวยจนเกินไป ถ้าร่ำรวยเกินไปบางที่มันก็หล่นลงมาได้
เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากไว้ว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่เราขึ้นบัญชีเข้าไป
๑. ที่มีอยู่แล้วต้องรีบฟื้นฟูให้รวดเร็วที่สุด ภายใน ๗ วันให้รู้เรื่อง
เลยครับ เร็ยยกประชุมกัน ๗ วันให้รู้เรื่อง
๒. ถ้าจะตั้งโรงงานขึ้นมาใหม่ไม่ต้องไปชักชวนที่อื่นหรอกครับ
เอาอยู่ที่นี่ โรงงานปุ๋ยแห่งหนึ่ง โรงงานกระดาษแห่งหนึ่งก็พอแล้ว
เอา ๒ โรงงานแค่นี้สามารถกู้ภาวะเศรษฐกิจที่เราเสียเงินตราต่างประเทศ

ปีหนึ่งเป็นหมื่นล้านบาทเข้ามาได้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่นทประชาณสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านจตุติครับ

นายจตุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิษณุโลก กระผมพร้อมเพื่อนสมาชิก ท่านพีระพันธ์ุ สาสิรัฐวิภาค ส.ส. กรุงเทพมหานคร ท่านสาทิศย์ วงศ์หนองเตย ส.ส. ตรัง และท่านสนั่น สุทธากุล ส.ส. สตูล รวมถึงท่านดอกเตอร์ธวัช วิชัยดิษฐ ส.ส. สุราษฎร์ธานี ซึ่งถึงแก่กรรมไปแล้ว เป็นผู้ร่วมเสนอญัตติด่วนเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมสภา ในหัวข้อนั้นคือขอให้สภา ร่วมกันพิจารณาหาทางแก้ไขวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งในญัตตินั้น ได้ระบุว่า ข้อมูลต่าง ๆ นั้นจะเสนอให้รัฐบาลรับไปพิจารณาแก้ไข ท่านประธานครับ ญัตติของผมนั้นคงจะไม่เกี่ยวกับเรื่องจะมานี้ที่ว่า "ใครผิดใครถูกใครต้องรับผิดชอบ" -----

แต่คงจะเป็นการให้ข้อมูลกับสภาว่า ญาติทั้งหลายที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาเสนอ
เข้าสู่สภานั้นก็มีความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนด้วยกันทั้งนั้นจากผลกระทบวิกฤติ
เศรษฐกิจ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า วิกฤติเศรษฐกิจ
ที่เกิดขึ้นนั้นท่านประธานครับ คงไม่ต้องไปพูดถึงแล้วว่ามี ความเสียหายมากมาย
ขนาดไหน แต่พอจะมองย้อนกลับไปได้ว่าจริง ๆ แล้วในตอนนั้นเราประเมิน
สถานการณ์ผิดพลาดอยู่ ๒ อย่าง ซึ่งหลาย ๆ คนก็มองกันอย่างนั้น

๑. คือมองว่าการที่ประเทศไทยนั้นต้องมีอันเป็นไปต้องไปประกาศค่าเงินบาท
ลอยตัวแล้วก็ เศรษฐกิจที่หดตัวนั้นน่าจะเป็นเพียงระยะสั้นแล้วก็ เป็นชั่วคราว
แล้วต่างชาติหลายคนก็มองว่าปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นคงจะเกิดขึ้นเฉพาะ
ประเทศไทย แต่ที่ผ่านมามีท่านประธานครับ เกือบ ๑๕ - ๑๖ เดือนที่ผ่านมา
เห็นชัดเจนว่า เมื่อเมืองไทยเริ่มจามเศรษฐกิจ ทัวโลกนั้นติดหวัดจากประเทศไทย
ปัญหาก็คือว่า ในตอนนั้นที่เราขอรับความช่วยเหลือจาก ไอ.เอ็ม.เอฟ.

ซึ่งจริง ๆ ไม่ใช่เป็นเรื่องผิดเลย เพราะว่าประเทศไทยนั้นไม่มีทางออกจำเป็น
ต้องขอรับความช่วยเหลือ และตอนนั้นก็คิดเพียงว่าเงินที่ขอรับความช่วยเหลือนั้น
เนื่องจากการประเมินว่าน่าจะเป็นการชั่วคราว ก็ขอวงเงินช่วยเหลือ

๑๗,๒๐๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งก็คิดว่าน่าจะต่ำเกินไป แล้วตอนนั้นทุกคน ๆ

ก็คงประเมินว่าปัญหานั้นถ้าเพื่อให้ส่งออกเป็นตัวนำทุกอย่างน่าจะฟื้นตัว

ท่านประธานครับ ถ้าเรามองปัญหาทั้งหมดประเทศไทยเมื่อปี ๒๕๒๕ เคยลด

ค่าเงินบาทมาครั้งหนึ่งตอนนั้นก็ใช้เวลาประมาณ ๕ - ๖ ปีเหยี่ยวา

ฟื้นเศรษฐกิจไทยได้ ในตอนนั้นตลาดการค้าโลกคงยังไม่สลับซับซ้อนมากนัก

แล้วสินค้าส่งออกรวมถึงธุรกิจบริการก็ยังไม่ขยายตัว ยังไม่สลับซับซ้อนมาก

เท่าทุกวันนี้ ตอนนั้นประเทศไทยสามารถใช้แรงงานถูก ใช้ทรัพยากรถูกที่มี

ผลิตสินค้าส่งออกไปต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจได้ ปัจจุบันนี้ครับ

ท่านประธาน ปัญหาสลับซับซ้อนยากกว่าเมื่อ ๑๓ - ๑๔ ปีที่แล้ว

ประการแรก ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานดูเลยว่า โรงงาน
อุตสาหกรรม อย่างที่ท่านสมาชิกกำลังพูดว่าโรงงานอุตสาหกรรมนั้นมีปัญหา
ผมกราบเรียนท่านประธานได้เลยว่ามีปัญหาแน่นอน ผมยกตัวอย่างเช่น โรงงาน
ผลิตอุตสาหกรรมรถยนต์ ซึ่งขณะที่เมื่อก่อนนั้นคนไทยใช้รถใหม่กันเป็นว่าเล่น
ไม่เว้นแม้กระทั่งในต่างจังหวัดในชนบท ที่รถปิดอู่เปลี่ยนกันเป็นว่าเล่น
แต่พอมาถึงปัจจุบันนี้ครับท่านประธาน ๑ ปีที่ผ่านมา ปี ๒๕๕๑ เศรษฐกิจนั้นหดตัว
ยอดขายรถยนต์นั้นลดลงถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ครับท่านประธาน นี่คือสาเหตุหลัก

ที่ทำให้อุตสาหกรรมทั้งหลายที่ผมยกตัวอย่างว่า อุตสาหกรรมรถยนต์ส่งออก เป็นตัวอย่าง นอกจากนั้นแล้วมีอุตสาหกรรมพลาสติกซึ่งเป็นโรงงานใหญ่ระดับที่ส่งออกหลายพันล้านบาทต่อปีก็ประสบปัญหาเหมือนกัน แต่การประสบปัญหาของเขาคงจะต้องแยกแยะว่า คงไม่ใช่เพราะว่าภาวะเศรษฐกิจในประเทศนั้นอย่างเดียวยุโรปท่านประธาน ถ้าท่านประธานไปดูตัวเลขที่บริษัทนี้ เขาส่งไปที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เอาตัวเลขมาวิเคราะห์ก็มองได้ ๒ อย่าง ประการแรก เขามีผลการดำเนินงานที่ขาดทุนในปีที่แล้วประมาณ ๕๐ ล้านบาท ผลประกอบการจริง ๆ แต่ตัวเลขที่ขาดทุนยอดรวมของบริษัทนั้น มีเป็นพันล้านบาทก็สาเหตุเนื่องมาจากว่าขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน ฉะนั้นธุรกิจต่าง ๆ โรงงานต่าง ๆ จะกะให้ฟื้นกันภายใน ๒ - ๓ ปี โดยที่มีหนี้ท่วมหัวเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวนั้นคงจะเป็นการยาก

อีกประการหนึ่ง ตลาดสินค้าส่งออกของประเทศไทยมีปัญหาที่ท่านประธาน เพราะว่าเมื่อเศรษฐกิจประเทศไทยเริ่มมีปัญหาแล้ว ถ้าเราไปดูว่าตลาดส่งออกของประเทศไทยส่วนใหญ่นั้นตลาดส่งออกอยู่ในตลาดเอเชีย ลีกประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือนั้นจะเป็นตลาดสหรัฐอเมริกา แล้วก็ตลาดยุโรป เมื่อเอเชียนั้นประสบปัญหาไม่เว้นแม้กระทั่งประเทศญี่ปุ่น ไม่เว้นแม้กระทั่งฮ่องกง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอาเซียนทั้งหมดนั้นมีปัญหาหมด เมื่อเป็นเช่นนั้นกำลังซื้อของลูกค้าในต่างประเทศนั้นลดลงไม่สามารถซื้อสินค้าไทยซึ่งผลิตสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกได้อย่างที่เหมือนเคยเป็น จึงทำให้บริษัท โรงงานทั้งหลายนั้นประสบปัญหาว่าไม่สามารถผลิตส่งออกไปขายยังต่างประเทศได้เหมือนเดิม ประกอบกับปริมาณการค้าโลกนั้นก็ลดลง นี่คือสาเหตุอันหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งหลายนั้นไม่ได้เจอปัญหาเพียงแต่กำลังซื้อถดถอยเท่านั้น แต่จะเป็นปัญหาจากการขาดทุนสะสมแล้วก็ขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนอีกด้วย -----

นอกจากนั้นแล้วครับ ท่านประธาน สิ่งที่เราคาดตรงนั้นว่ารัฐบาลที่ผ่านมานั้น
 ได้ทำอะไรไปบ้างในการแก้ไขปัญหาของประเทศไทย ถ้าท่านประธานจะจำได้ว่า
 เมื่อต้น ๆ มานั้นเรามีความแตกตื่น เราขาดความมั่นใจในประเทศของเรา
 เรามีอัตราดอกเบี้ยที่สูง เรามีค่าเงินซึ่งยังไม่สามารถกำหนดค่าเงินให้คงที่ได้
 เรามีทุนสำรองที่หดหาย เรามีอัตราเงินเฟ้อที่สูง แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นก็
 ได้พยายามทำกันมาตลอดครับ ท่านประธาน ตั้งแต่ตั้งความเชื่อมั่นกลับคืนมา
 ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพขึ้น อัตราดอกเบี้ยลดลง อัตราเงินเฟ้อต่ำที่สุด
 ในประเทศที่มีปัญหาทั้งหมดอาจจะยกเว้นประเทศญี่ปุ่นเพียงประเทศเดียว
 ท่านประธานครับ พูดถึงอัตราเงินเฟ้อแล้วก็ต้องมาให้เห็น ให้ประชาชนได้เห็น
 ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศที่มีวิกฤติเศรษฐกิจต่อจากเราคือ ประเทศอินโดนีเซีย
 ณ ปัจจุบันนี้อัตราเงินเฟ้อเขาเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ประเทศไทยนั้น
 อยู่ที่ประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ดังนั้นท่านประธานจะเห็นได้เลยครับว่า
 ราคาน้ำมันนั้นเป็นตัวชี้วัดอย่างยิ่ง เพราะว่าประเทศไทยนั้นนำเข้าน้ำมัน
 ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของที่ใช้อยู่ในประเทศ ฉะนั้นราคาน้ำมันจะเป็นตัวชี้วัดอย่างดี
 และเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญของสินค้าทุก ๆ อย่างไม่ว่าวันแม้กระทั่งประปา
 ไฟฟ้า น้ำมันนั้น ท่านประธานครับ ไปดูตัวเลขสถิติปีที่แล้วที่ผ่านมาราคาน้ำมันนั้น
 ขึ้นไปประมาณ ๑๓ ครั้ง แต่รัฐบาลนี้เข้ามาก็มีค่าเงินบาทที่มีเสถียรภาพมากขึ้น
 ราคาน้ำมันนั้นได้ลดลงถึง ๒๒ ครั้ง ถ้าพูดกันตรงนี้ประชาชนที่พึ่งอยู่อาจจะ
 ไม่เข้าใจว่าขึ้นไปแค่ ๑๓ ครั้ง ลดมา ๒๒ ครั้ง แล้วชาวบ้านได้อะไร
 ผมกราบเรียนท่านประธานว่าราคาน้ำมันทุกวันนี้ลดลงจากที่เคยขึ้นสูงสุด
 ลิตรละ ๓ บาท ราคาที่แตกต่างลดลงนะครับลิตรละ ๓ บาท ท่านประธาน
 ลองนึกภาพดูถ้าประชาชนใช้น้ำมันวันละ ๑๐ ลิตร ก็หมายความว่าเขา
 จะซื้อน้ำมันถูกลงวันละ ๓๐ บาท ปีหนึ่งนั้นเขาจะสามารถประหยัดเงิน
 ส่วนของเขาเองได้ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทครับ ท่านประธาน อีกอันหนึ่ง
 ซึ่งเป็นเรื่องปัจจัย ๔ คือ ยารักษาโรค ท่านประธานครับ ประเทศไทยนั้น
 ปี ๆ หนึ่งนำยารักษาโรคเข้าเป็นเคมีภัณฑ์จากต่างประเทศมีมูลค่า
 ปีหนึ่งประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานลองนึกภาพดูว่าถ้า
 ค่าเงินบาทแข็งขึ้นเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็หมายความว่าประชาชนนั้นประหยัด
 ค่าเงินที่ซื้อยารักษาโรคไปถึงปีละ ๕,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้
 ให้เห็นชัดเลยว่าคนยากคนจนไม่วันทุกแห่งได้รับผลประโยชน์จากการ

แก้ปัญหาของรัฐบาลทั้งนั้น นอกจากนั้นแล้วครับ ท่านประธาน สิ่งที่คุณมองไม่เห็น แล้วเราได้ทำไป เพราะว่าตอนนั้นคงไม่สามารถจะพูดได้ จะเกิดความแตกต่างกันขึ้นในประเทศ คือ การแก้ปัญหาให้กับเกษตรกรครับ ท่านประธาน ที่ผ่านมานั้น ไม่มีใครทราบเลยว่าปัญหาราคาน้ำตาลนั้นเป็นเรื่องที่ลุ่มเสี่ยงอันตรายอย่างมาก เพราะว่าโรงงานผลิตน้ำตาลทั้งหลายนั้นมีปัญหาในการขาดทุนมาก แล้วอาจจะไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ รัฐบาลนั้นได้ทำงานหลังฉาก ทำงานหลังม่านว่า โรงงานน้ำตาลที่มีปัญหาทั้งหลายหยุดผลิตไม่ได้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วประเทศไทย จากที่เคยเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลก็จะต้องกลายเป็นผู้นำเข้าน้ำตาล แล้วราคาน้ำตาล จะไม่อยู่ขนาดนี้ในปัจจุบันนี้ ท่านประธานครับ กระทรวงการคลังโดยรัฐบาลชุดนี้ได้เข้าไปแก้ไขช่วยประนอมหนี้ให้กับโรงงานน้ำตาล ให้โรงงานน้ำตาลนั้น สามารถมีเงินไปจ่ายชาวไร่อ้อย การประนอมหนี้นั้นทำได้ครับ ทำให้โรงงานน้ำตาลนั้นสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ สามารถเปิดโรงงานทำงานต่อไปได้ ชาวไร่อ้อย สามารถขายอ้อยได้ ถึงแม้จะในราคาที่ต่ำลง แต่อย่างน้อยที่สุดแล้วระบบทั้งปวง ภาพรวมส่วนใหญ่ก็ยังอยู่เหมือนเดิม ท่านประธานครับ เราได้ทำการประนอมหนี้ตรงนี้ในส่วนของโรงงานน้ำตาลถึง ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท

อีกประการหนึ่งซึ่งประชาชนยังไม่เคยเห็น ไม่เคยได้ยินสิ่งที่รัฐบาลได้ทำก็คือ เรื่องของข้าวครับ ท่านประธาน มองกันนักกว่ารัฐบาลนี้เฉยเมยเพิกเฉยต่อการแก้ไขปัญหาราคาข้าว ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ทราบเลยว่า ปลายปีที่ผ่านมานี้ ท่านประธานครับ โรงสีก็ตามมีปัญหาในเรื่องสภาพคล่องมีปัญหาในการที่จะเอาเงินมาจากธนาคาร ธนาคารไม่ยอมปล่อยกู้บ้าง หรือโรงสีเป็นหนี้เสีย เอาเงินไปทำอย่างอื่นแล้วไม่สามารถหมุนเงินกลับมาซื้อข้าวจากชาวนาได้ ผู้ส่งออกข้าวก็มีปัญหา เพราะว่าประสบกับการขาดทุนอัตราแลกเปลี่ยนส่วนหนึ่ง และก็ประกอบกับว่าตลาดสินค้าส่งออกข้าวนั้นลดลง ผู้ส่งออกเอาเงินไปประกอบธุรกิจอื่น ไม่สามารถหมุนเงินกลับมาได้ ผู้ส่งออกข้าวทั้งหลายนั้นมีปัญหาไม่สามารถหาเงินนั้นมาให้ซื้อข้าวจากโรงสี ถ้าผู้ส่งออกไม่มีเงินมาซื้อข้าวจากโรงสี โรงสีก็จะไม่มีเงินไปซื้อข้าวจากชาวนา กระทรวงการคลังนั้นได้เข้าไปแก้ไขปัญหาฐานะของผู้ส่งออกข้าว และโรงสีข้าว เพื่อประวิงเวลาไว้ว่า หนี้ของเขาที่เขา มีปัญหานั้น อันไหนที่ยังแก้ไขไม่ได้พักไว้ก่อน คุยกันทีหลัง

อีกส่วนหนึ่งซึ่งจะต้องมีเงินมาซื้อข้าวจากชาวนานั้น รัฐบาล โดยธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นได้จัดสรรวงเงินไว้ให้ถึง ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ครับ ท่านประธาน ทำให้ปีที่ผ่านมานั้นมีผลในการที่โรงสีออกไปรับซื้อข้าว นั้นไม่สะดวก ไม่มีปัญหาอย่างที่ทุกคนคาดคิดไว้ นอกจากนั้นแล้วครับ ท่านประธาน ปัญหาทางสังคมที่เราประสบกันอย่างมาก เรามีปัญหาทางภาคเกษตรน้อยกว่า ปัญหาคนในเมือง เพราะว่าภาคเกษตรนั้นอย่างไรก็ตามยังมีข้าวกิน บ้านอาจจะไม่ต้องเช่า ข้าวไม่ต้องซื้อ ตรงนี้รัฐบาลจะจัดสรรเงินทุนที่จะไปช่วยเหลือ กับกองทุนฟื้นฟูเกษตรกรอีกด้วย การศึกษาเราพยายามไม่ให้ประชาชนนั้นมีผลกระทบทางเศรษฐกิจที่บิดามารดาต้องมีผลกระทบตกงาน หรือว่าไม่สามารถมีรายได้ส่งให้ลูกหลานเรียนหนังสือ รัฐบาลก็จัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมตรงนี้เป็นอย่างมาก สุดท้ายปัญหาที่ยังอยู่ ท่านประธาน คือปัญหาของระบบธนาคาร หนึ่งไม่พ้นว่าระบบธนาคารนั้นผูกติดอยู่กับระบบการเงินของประเทศ อันใดอันหนึ่งล้มไปนั้นก็ จะไม่สามารถฟื้นฟูเศรษฐกิจต่อไปได้ ผลกระทบก็คือส่วนหนึ่งที่เงินขาดสภาพคล่อง ท่านประธานจะทราบว่าเป็นชนบทก็ตาม ในกรุงเทพฯ ก็ตาม เมื่อก่อนที่มีการค้ำนั้น แต่ละคนนั้นจะได้เครดิตหรือความเชื่อถือว่าเชื่อ ต่อกี่วันไว้ก่อน ๓๐ วัน ๖๐ วัน ๙๐ วัน แต่ระบบการให้ความเชื่อถือว่าระบบเครดิตทางการค้า โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ไปวางค้ำประกัน ไม่ต้องมีเงินไปวางค้ำประกัน ๓๐ วัน ๖๐ วัน ๙๐ วันนั้น บัดนี้ไม่มีแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นต้องใช้เงินสดหมด ฉะนั้นท่านประธานจะเห็นได้เลยว่าปริมาณเงินสด หรือความเชื่อถือว่าในการค้ำนั้น ปริมาณเงินสดมีมาก ความเชื่อถือว่าทางการค้ำนั้นมันน้อย ฉะนั้นท่านประธาน จะเห็นว่าปริมาณการค้า ถ้าเผื่อจะต้องเอามา ~~ใช้~~ ^{ใช้} ~~ใช้~~ ^{ใช้} ความเชื่อเท่านั้น จะไม่มีใครทำธุรกิจได้ ส่วนที่ขาดหายไปนี้เป็นส่วนที่กระทบกับเศรษฐกิจโดยรวมอย่างมากครับ ท่านประธาน และรัฐบาลนี้ได้มีมาตรการที่พยายามจะแก้ไขปัญหานี้อย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาอุปสรรคที่มีนัยสำคัญนั้น ท่านประธาน ผมคิดว่าเป็นเรื่องของกฎหมายที่มา เกี่ยวข้องด้วย ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้เสนอพระราชบัญญัติที่จะมาฟื้นฟูเศรษฐกิจ ถึง ๑๑ ฉบับ แต่ขณะนี้พระราชบัญญัตินั้นก็ยังไม่ผ่านยังคับใช้ เป็นกฎหมาย ก็ทำให้มีปัญหาในการแก้ไขกฎหมายได้ แต่สิ่งที่ผมไม่อยากจะให้ประชาชน หรือใครก็ตาม มีความคิดที่ผิดว่า ถ้ากฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับนั้นผ่านสภาไปแล้ว ปัญหาทุกอย่างทุกอย่าง จะโผล่ ลดหายไปหมดภายในพริบตาเดียว มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ครับ แต่ปัจจุบันนี้สิ่งที่คนมองอยู่คือว่า กฎหมาย ๑๑ ฉบับ ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้น

เป็นสัญลักษณ์ของประเทศไทยว่า ประเทศไทยนั้นจะสามารถปฏิรูประบบเศรษฐกิจของเรานั้นให้เข้าสู่ระบบสากลได้มาก และก็ไ้เร็วมากขนาดไหนขึ้นอยู่กับคนไทยเองถามว่าประเทศไทยนั้นมีทางเลือกไหม ผมตอบว่ามี ถ้าเราบอกว่าเราจะไม่ต้องปฏิรูอะไรเลย เราจะอยู่ของเราไปอย่างนี้ เราจะปิดประเทศ เราก็ต้องไปดูว่าพม่าเขาเป็นอย่างไร ในขณะที่ประเทศเรานั้นยังมีความต้องการเงินตราต่างประเทศ เศรษฐกิจจึงอยู่ในระบบเสรี เศรษฐกิจเรายังพึ่งพาการส่งออกเป็นหลัก ฉะนั้นตรงนี้เราคงปิดประเทศไม่ได้ แต่ถามว่าเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว รัฐบาลพยายามจะทำอย่างไรต่อไป ผมคิดว่ารัฐบาลนั้นพยายามที่จะสร้างสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งขึ้นมา เพื่อให้สถาบันการเงินเหล่านี้เป็นตัวจักรสำคัญที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยการปล่อยสินเชื่อเข้าสู่ภาคระบบการผลิต ปล่อยสินเชื่อเข้าสู่ภาคการเกษตร ปล่อยสินเชื่อเข้าไปเพื่อฟื้นฟูทางด้านการก่อสร้างต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจนั้นเริ่มหมุน เริ่มแก้ไขในเร็ววัน สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานมาแล้วนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ง่ายที่จะทำการพูดนั้นง่ายกว่าการที่จะปฏิบัติ เพราะมีปัญหาอุปสรรคมากมาย แต่ผมคิดว่าผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ทุ่มเทความสามารถ ทุ่มเทความพยายามทำทุกอย่างด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อที่จะแก้ไขปัญหานั้นหมดไป แต่ผมเชื่อว่ายังมีปัญหาอยู่ในเรื่องของการสร้างความเข้าใจกับประชาชนทั้งประเทศ และผมคิดว่าอยากจะฝากรัฐบาลไว้ว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็หน้าที่ที่จะแก้ไขปัญหาค้าง ๆ เป็นอุปสรรคนี้ให้ลดน้อยถอยลง เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยเร็ว นอกจากนั้นแล้วท่านประธานครับ ผมคงจะไม่กล่าวอะไรมากไปกว่านี้ ขอสงวนสิทธิ์ไว้เพื่อมีโอกาสสรุปสถิติในภายหลัง เพื่อไม่ให้ใช้เวลาของสภามาก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านทวีวัฒน์ครับ ท่านทวีวัฒน์จะอภิปรายหรือจะเสนอญัตติครับ
นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย (สกลนคร) : เสนอญัตติแทนครับ
ผมได้รับมอบหมายแทนคุณหมอวิชัยครับ มีหนังสือครับ เดี่ยวผมจะเสนอส่งให้ท่านหลังจากที่ผมอภิปรายจบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ
นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร

สผ ๒๔/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

๑๐๔

เสาวลักษณ์ ๔๕/๓

พรรคความหวังใหม่ ผมได้รับมอบหมายจากท่านนายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี นายแพทย์เปรมศักดิ์ เพียยุระ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น-----

- ๔๖/๑

คุณเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ คุณสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ คุณมยุรา อรุณนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ให้นำเสนอญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกัน พิจารณาข้อเสนอของหอการค้าอเมริกันในประเทศไทย ขอให้รัฐบาลลดอุปสรรคและ เปิดเสรีทางการค้า เพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ ตามที่หอการค้าอเมริกันในประเทศไทยได้เสนอคำแนะนำ ด้านการลงทุนเพื่อช่วยฟื้นฟูความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเสนอ ให้นำการลงทุนด้านเทคโนโลยีขั้นสูงและด้านบริการ เพราะประเทศไทยไม่อาจใช้ ข้อได้เปรียบด้านค่าแรงงานราคาถูก เพื่อดึงดูดนักลงทุนได้อีกต่อไป จึงต้องมุ่งไปสู่ อุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง ๆ และอุตสาหกรรมบริการด้านต่าง ๆ และ เรียกร้องให้รัฐบาลไทยปรับบรรพการลดอุปสรรคการลงทุนเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้ เข้ามาลงทุนระยะยาวในประเทศไทย โดยขอให้พิจารณามาตรการที่จะขจัด อุปสรรคการลงทุนเปิดเสรีทางการค้าให้ลิดรอนกับนักลงทุนอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสรุปมาตรการที่เป็นข้อเสนอได้ดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ ให้นำยกเลิกกฎหมายควบคุมการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว ปว. ๒๘๑ ข้อ ๒ ให้รัฐบาลยกเลิกกฎหมายและข้อจำกัดเกี่ยวกับการครอบครอง กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์ของคนต่างด้าว ข้อ ๓ ให้รัฐบาลอนุญาต ให้บริษัทต่างชาติเข้ามาดำเนินการในธุรกิจบริการ เช่น ธุรกิจโทรคมนาคมโดย ไม่ถูกจำกัดสิทธิ ข้อ ๔ ปรับภาษีและสิ่งจูงใจในการทำธุรกิจ ขยายกิจกรรม ส่งเสริมการลงทุนโดยการลดภาษีนำเข้าเข้าวัตถุดิบด้วยเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ยกเลิกการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มวัตถุดิบ ผ่อนผันข้อจำกัดการลงทุน ลดขั้นตอนหรือ เอื้ออำนวยความสะดวกด้านศุลกากร ข้อ ๕ หยุดยั้งระบบการจ่ายเงินใต้โต๊ะ ข้อ ๖ ผ่อนผันระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับคนเข้าเมือง วีซ่า และใบอนุญาตทำงานของ คนต่างชาติ มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นข้อเสนอของหอการค้าอเมริกัน หากจะพิจารณา อย่างผิวเผินน่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทย แต่ข้อเสนอ ดังกล่าวหลายมาตรการ เช่น การเปิดเสรีทางการค้า การถือครองกรรมสิทธิ์ ในอสังหาริมทรัพย์ของคนต่างด้าว น่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจของคนไทยและต่อ พี่น้องประชาชนคนไทย รวมตลอดทั้งความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ด้วย เหตุผลดังกล่าวข้างต้น กระผมจึงขอเสนอญัตตินี้มาตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๓๕ เพื่อให้ที่ประชุมสภาได้ร่วมพิจารณาเพื่อ

หาแนวทางกำหนดมาตรการตามข้อเสนอของหอการค้าอเมริกัน เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ
ของประเทศไทยและส่งผลการพิจารณาให้รัฐบาลนำไปดำเนินการต่อไป เหตุผล
และรายละเอียด กระผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมอีกเพียงเล็กน้อย ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ในส่วนของรายละเอียดตามญัตตินี้ นอกจากกระผมจะได้ชี้แจงเพิ่มเติม
เล็กน้อยแล้วก็เข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภานี้คงจะได้ทำความเข้าใจ
และชี้ประเด็นต่าง ๆ ให้เห็นกันอย่างแจ่มชัดเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป
สำหรับตัวกระผมเองในด้านการลดปัญหาอุปสรรคและการเปิดเสรีทางการค้า
และการดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยนั้น กระผมเองก็
อยากจะพูดเสริมโดยจะขอยกตัวอย่างธุรกิจที่เกี่ยวกับการดึงดูดคนต่างชาติ
มาลงทุนในประเทศไทย ซึ่งเป็นการลงทุนที่สามารถทำให้คนไทยมีธุรกิจเป็นของ
ตนเอง และสามารถกระจายรายได้ให้แก่คนทั้งประเทศ ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะอะไร

เพียงแต่ถ้าถ้าเรามีกฎหมายประกอบอย่างชัดเจนในเรื่องเหล่านี้ก็จะส่งเสริมให้มีการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ และเกิดความมั่นคงให้กับประเทศไทยตามมาได้ในที่สุด กระทบอยากจะทำตัวอย่างว่า ธุรกิจที่คนต่างชาติมาลงทุนในขณะนี้มันมีธุรกิจหนึ่ง ที่เรียกว่าเป็นธุรกิจในระบบขายตรง ซึ่งในระบบขายตรงนั้นไม่ใช่เฉพาะมีบริษัท ต่างชาติเท่านั้น แต่บริษัทในประเทศไทยก็ดำเนินธุรกิจการขายตรงอย่าง กว้างขวางมากขึ้น เพียงแต่ว่ารัฐบาลยังไม่มีพระราชบัญญัติขายตรง ขณะนี้ ได้ฟังพวกอาคัยกฎหมายอื่น โดยเฉพาะกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค แต่ก็ยังสงสัย ยังไม่ละเอียดชัดที่จะปกป้องหรือทำให้ผู้ดำเนินธุรกิจขายตรงในประเทศไทย ไม่ว่าจะ เป็นคนไทยหรือบริษัทต่างชาติที่มาลงทุนในประเทศไทยได้ดำเนินการ อย่างมีประสิทธิภาพได้ ท่านประธานครับ ธุรกิจประเภทนี้กระทบขอทราบเรียน เล็กน้อยว่านอกจากจะทำให้คนไทยได้มีอาชีพเป็นของตนเอง ได้ประกอบธุรกิจ เป็นของตนเอง ซึ่งไม่ต้องลงทุนมากแล้ว ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เขาผลิตนั้นส่วนหนึ่ง ก็ผลิตในประเทศไทย ใช้ทรัพยากรในประเทศไทย แม้จะมีผลิตภัณฑ์ส่วนหนึ่งมาจาก ต่างประเทศ แต่ก็เมื่อเข้ามาแล้วก็สามารถได้มีภาษีขาเข้า ได้ภาษีแหวด (VAT) และตัวผู้จำหน่ายเองนั้นก็ยังมีภาษีหัก ณ ที่จ่ายเป็นภาษีเงินได้ ซึ่งเป็นขั้นเป็นตอน ทำให้สามารถเก็บภาษีเข้ารัฐเหมือนกับเขาหักภาษี ณ ที่จ่าย เหมือนกับเขาหัก เงินภาษีจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือข้าราชการประเทศอื่น ๆ นั้นกระทบ เห็นว่าเป็นการเก็บภาษีที่เข้าเป้า และจะทำให้ประเทศไทยเรามีเงินภาษีเข้า และก็มีเงินไปลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทบจึงอยากจะทำเรียน เป็นข้อสังเกตว่า ในขณะนี้จากปัญหาเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลนั้น จะเห็นว่าเมื่อเราลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงแล้ว ผมทราบว่าในขณะนี้มีปัญหา เงินล้นระบบ เท่าที่กระทบทราบ ขอทราบเรียนว่ากระทบเองก็ไม่ใช่นักการเงิน การคลัง ไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นนักการเมืองที่สนใจในปัญหานี้อยู่บ้าง พอสมควร เห็นว่ามีเงินล้นระบบถึง ๕ แสนล้านบาท จะปล่อยกู้ให้ใคร ตอนนี้ เรากำลังจะหาทางปล่อยกู้ให้ ธุรกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แต่กระทบก็อยากฝากทราบเรียนกับรัฐบาลว่า การแก้ปัญหาในเรื่องนี้ถ้าหากว่า เราเอาเงินมาลงทุนในระบบขายตรงนะครับ มีโอกาสเปิดให้เขาทำ ถ้ามีระเบียบ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ให้เขาทำในระบบขายตรงได้ แต่ละคนนั้นก็จะมี เงินลงทุนหมุนเวียน ทำให้เงินทุนหมุนเวียนไปสู่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศไทย เพราะว่า การดำเนินธุรกิจในลักษณะนี้นั้นไม่ได้จำกัดเพศจำกัดวัย เพียงแต่

จำกัดอายุนะครับ ไม่ได้จำกัดความรู้ใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ง่าย ก็จะทำให้ความเคลื่อนไหวทางการเงินการคลัง ความเคลื่อนไหวทางด้าน เศรษฐกิจมันรวดเร็วกว้างขวางยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน และเป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยรวมของเราอย่างแน่นอน กระผมจึงฝาก เป็นข้อคิดไว้กับรัฐบาลในโอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญคุณขจิตร์ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ ผมเป็นคนเสนอญัตติเรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาศึกษาหาแนวทาง แก้ปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๗ ท่าน ในพรรคความหวังใหม่ ซึ่งได้แก่ท่านกฤษ เทพ ไสกระจำจ่าง ท่านวีระกร คำประกอบ ท่านเปรมศักดิ์ เพียยุระ ท่านภูมิ สาระผล ท่านอุดม ไกรวัฒนุสรณ์ ท่านมยุรา อรุณเคนทร์ ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ได้เสนอก็คือเนื่องจากว่าในขณะที่นั้นสภาวะ เศรษฐกิจของประเทศกำลังตกต่ำลงถึงขั้นวิกฤติ และก็มีสัญญาณหลายสิ่งหลายอย่าง ที่ส่งผลให้ได้มองเห็นว่าไม่ว่าดัชนีราคาหุ้นก็ตาม ไม่ว่าจะการล้มลงของบริษัทต่าง ๆ ก็ตาม -----

ไม่ว่าแนวโน้มของคนตงงาน คนว่างงาน ราคาสินค้าการเกษตรต่างประสบกับ
ปัญหา รวมทั้งปัญหาการส่งออก ความพยายามในการแก้ปัญหาของรัฐบาลที่มี
ผู้ชำนาญการ มีมือเศรษฐกิจเป็นทีมที่อาสาต่อหน้าประชาชนได้เข้ามาทำงาน
อย่างเต็มที่แล้วก็ไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้ จึงเห็นว่าวิกฤติเศรษฐกิจครั้งนี้
สภาผู้แทนราษฎรน่าจะเสนอปัญหานี้โดยตรงไปตรงมา เพื่อที่จะให้รัฐบาลได้รับ
ไปแก้ไข ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าววาระผมและคณะตามที่
กล่าวนามมาแล้ว จึงเสนอญัตตินี้ขึ้นตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช ๒๕๔๐ ข้อ ๑๕ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรร่วมกันพิจารณาศึกษาแนวทาง
การแก้ปัญหาดังกล่าว แล้วส่งผลการพิจารณาให้รัฐบาลไปดำเนินการ ซึ่งคณะ
ขอแถลงรายละเอียดเพิ่มเติม ตามที่ได้เรียนไว้ในหนังสือต่อท่านประธานในสภา
แห่งนี้ดังต่อไปนี้

ท่านประธานที่เคารพ แม้ว่าญัตตินี้จะได้รับการเสนอเป็นเวลานาน
มาแล้วก็ตาม แต่สภาพปัจจุบันสิ่งที่ดำรงอยู่ในวันนี้ก็เป็นที่น่าห่วงโดยทั่วกันว่า
สภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย ไม่ว่าจะดูจากเรื่องของสถาบันการเงิน ไม่ว่าจะ
จะดูเรื่องการส่งออก และกลับไปดูภาคเศรษฐกิจพื้นฐานซึ่งมีผลกระทบต่อ
ต่อประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกร พี่น้องชาวไร่ชาวนาก็ประสบ
ปัญหานี้รุนแรงยิ่งขึ้น ทั้งนี้ไม่รวมกับภัยธรรมชาติซึ่งเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ แต่ผล
กระทบที่เกิดจากการแก้ปัญหาในทางเศรษฐกิจ ซึ่งหลายฝ่ายได้พูดไปมากแล้ว
ผมก็ขำเฉพาะว่า ด้วยความเห็นของผมนั้น ได้มีความเห็นด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า
รัฐบาลนี้ได้เลือกแนวทางการแก้ปัญหาเศรษฐกิจเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องเคารพ
แต่ถึงวันนี้ไม่เกิดผลดีขึ้นต่อทุกแนวรบทางด้านเศรษฐกิจ นั่นคือสภาพที่เป็นอยู่
ในปัจจุบันและสิ่งที่เห็นวันนี้ รัฐบาลได้เลือกแนวทางการแก้ปัญหาซึ่งเน้นหนัก
และดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเดียวที่ได้ใช้เงินอย่างจริงจังในการทุ่มทรัพยากร
ทั้งหมดของชาติลงไปแก้ที่สถาบันการเงิน ด้วยความหวังและความเชื่อของ
นักเศรษฐศาสตร์มือหนึ่ง ซึ่งมีความเชื่อเป็นพื้นฐานว่าจะแก้ปัญหาได้ แต่วันนี้
ไม่เกิดผล นอกจากไม่เกิดผลแล้ว สิ่งที่ท่านกระทำนั้นยังก่อให้เกิดปัญหาทางด้าน
เศรษฐกิจ ปัญหาเรื่องสถาบันการเงินยังไม่ได้หยุดยั้ง ภายใน ๓ เดือนถึง
๕ เดือน สภาพปัญหาความรุนแรงนี้จะปรากฏเป็นจริง ซึ่งข้อสรุปก็คือว่า วิธีการ
ตัดสินใจที่จะแก้ปัญหาผ่านสถาบันการเงิน ตามท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้พูด
แล้วนั้น ต้องสรุปกันให้ชัดเจนว่าเป็นวิธีการหรือแนวทางที่ผิดพลาด ได้ทุ่มเงิน

จำนวนมหาศาล ได้ออกพระราชกำหนด ได้ออกกฎหมายต่าง ๆ มากมายที่จะ
เอื้ออำนวยความสะดวกให้สิ่งเหล่านี้ได้กลับพื้นมาโดยเร็ว ซึ่งเป็นความพยายาม
มาตลอดระยะเวลา ซึ่งรัฐบาลนี้เข้ามาบริหารชาติบ้านเมือง ท่านประธาน
ที่เคารพ สิ่งที่น่าประหลาดใจวันนี้ ไม่ว่าบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ก็ตาม ไม่ว่าธนาคาร
ก็ตาม ไม่ว่าสภาพคล่องซึ่งได้อ้างกันว่าจะดีวันดีคืนนั้น วันนี้ก็ยังไม่ดีขึ้น แม้ว่า
มีข่าวว่าเงินที่ธนาคารจะมี แต่ก็ไม่มีใครรู้ วันนี้ลดดอกเบี้ยลงแล้วก็ยังไม่มี
คนกู้ การที่ดอกเบี้ยลดลง ธนาคารยังไม่สามารถจะปล่อยกู้ได้ไม่มีคนไปทำ
ธุรกิจนั้น แสดงว่าแนวโน้มทางเศรษฐกิจนั้นไม่ดีขึ้น เพราะไม่มีคนกู้เงิน
ดอกเบี้ยจึงถูกลง ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนท่านว่า ในเรื่อง
สถาบันการเงินในปัจจุบันนี้ทุกฝ่ายได้เห็นชัดเจนแล้ว ซึ่งผมจะไม่ขอกล่าวว่ายัง
ไม่มีอะไรที่จะกระเตื้องขึ้น แต่ผมอยากจะกราบเรียนท่านว่า สิ่งที่ถูกมองไป
ประมาณ ๑ ล้านล้าน หรือขออนุมัติสภาพนี้ นอกจากแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะยัง
สร้างปัญหานานัปการ -----

ไม่ว่ากรณีที่ตั้งสถาบันการเงินที่ล้มลงไปแล้วก็ตาม ใช้เงินใช้วิธีการแก้ปัญหาเพื่อที่จะดึงดูเงินจากต่างประเทศ โดยการขายทรัพย์สินหนี้ดีหนี้เสียรวมกันแล้ว ซึ่งหน่วยรับผิดชอบคือ ปรส. ได้กระทำไปแล้วซึ่งรายละเอียดพูดกันมากแล้ว

สรุปวันนี้ก็คือความล้มเหลว ข้ออ้างที่บอกว่าต้องการเงินจากต่างประเทศเข้ามา ก็ไม่มีเงินจากต่างประเทศเข้ามา สิ่งทั้งหลายทั้งปวงนี้ได้เป็นเครื่องชี้ว่าวิธีการแก้ปัญหาเศรษฐกิจนั้นไม่ประสบผล ไม่ว่าเรื่องหนี้ที่ไม่ให้ก่อเกิดรายได้ จำนวนเปอร์เซ็นต์หนี้สูญหนี้เสีย หรือที่เรียกกันเป็นภาษาต่างประเทศว่า เอ็น.พี.แอล นั้น ได้ทะยานพุ่งขึ้นอย่างน่าตกใจ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งเหล่านี้อยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล ไปยังท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบกระทรวงการคลังว่า จะต้องยอมรับความจริงว่า สิ่งที่ทำมานั้นล้มเหลว

ไม่จำเป็นที่ผมจะต้องพูด ใครพูดใครรู้ว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในปีหนึ่งที่ผ่านมา มันทำให้ชีวิตของใครดีขึ้นบ้าง หลายคนตอบได้ว่าไม่ดีขึ้น

เกือบทุกคนในประเทศชาติ ยกเว้นคนที่ช่วงชิงโอกาสร่วมกับต่างชาติแสวงหาผลประโยชน์ถ้าจะมี ซึ่งได้วิพากษ์วิจารณ์กันไปมากแล้ว ผลกระทบจากการแก้ปัญหาเศรษฐกิจนอกจากสถาบันจะไม่ดีขึ้นแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากภาคสถาบันการเงิน ซึ่งท่านที่เป็นรัฐบาลอยู่ขณะนี้ได้ให้ความสำคัญมาก เป็นอันดับหนึ่งนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จคือ สถาบันเหล่านี้ไม่ได้แข็งแกร่งขึ้น ไม่สามารถปล่อยเงินกู้ ไม่มีคนมากู้ ไม่ได้แก้ปัญหาหนี้ ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ไม่ได้แก้ปัญหาเรื่องการส่งออก ไม่สามารถฟื้นบริษัทซึ่งล้มไป ท่านประธานที่เคารพครับ บริษัทซึ่งประกอบการในประเทศไทยเป็นจำนวนมากเป็นหมื่น ๆ

ได้ล้มลงในช่วงปีที่ผ่านมา ปฏิเสธไม่ได้หรือครับว่าส่วนหนึ่งล้มจากนโยบายท่านพยายามจะทำให้ค่าเงินแข็ง เสร็จแล้วก็ขึ้นดอกเบี้ย การขึ้นดอกเบี้ยก็คือไปทำลายบริษัทหรือผู้กู้ซึ่งกู้ไปแล้ว โดยหวังว่าธนาคารจะได้ดอกผลจากตรงนั้น

ไม่ได้ครับ เพราะคนไม่มีเงิน เมื่อบริษัทล้มคนก็ตกงาน คนว่างงาน วันนี้คนที่ตอบได้ว่าคนว่างงานมากหรือไม่มาก บางทีดูตัวเลขไม่รู้ลึกหรือครับ แต่ถ้าท่านเป็นผู้แทนราษฎรกลับไปยังหมู่บ้าน อย่างผมเป็นผู้แทนที่อุดรกลับไปเยี่ยมราษฎรในอำเภอหนองหาน บ้านดุง วังสามหมอ ชัยบาดาล รู้ว่าคนหนุ่มสาวที่ตกงานประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ๑๐ ปีที่มาทำงานกรุงเทพฯ ไม่เคยได้กลับไปบ้าน

แต่นี่กลับไปด้วยทรัพย์สินสมบัติสิ่งของที่กลับไปอยู่ในชนบทเหมือนเดิม

ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นคือปัญหาที่สะท้อนชัดเจนให้แก่ผู้คนในแผ่นดินนี้ได้ทราบ

วันนี้ผ่านมาแล้ว ๑ ปีกว่า ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรยังไม่ได้รับการแก้ไข
นี่คือสภาพปัญหาซึ่งเกิดในปัจจุบัน หนี้สินของคนยากคนจนไม่พูดว่าเฉพาะเกษตรกร
ท่านประธานที่เคารพครับ หนี้สินจากระบบสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งข้าราชการชั้นผู้น้อย
ได้รวบรวมกันตั้งเป็นสถาบันการเงินสหกรณ์ออมทรัพย์ ไม่ว่าจะออมทรัพย์ครู
ออมทรัพย์พนักงาน ข้าราชการชั้นผู้น้อย รัฐวิสาหกิจ วันนี้ต้องการเงินช่วยเหลือ
เพื่อปรับสภาพคล่องเพียง ๘,๐๐๐ ล้านบาท

แต่เนื่องจาก เป็นสถาบันการเงินของคนจนก็ยังไม่มีการลงไปช่วยเหลือเขา
 เหล่านี้ วันนี้สภาพเหล่านี้ผู้บริหารสหกรณ์กับคนที่กู้หนี้สหกรณ์กำลังประสบภาวะ
 ยากลำบากที่มีผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจ ท่านประธานที่เคารพครับ
 นอกจากข้าราชการชั้นผู้น้อยปัญหาที่ดำรงอยู่วันนี้และทวีมากขึ้นและก็พูดกันไป
 มากแล้ว เป็นญาติเฉพาะที่เฉพาะอย่างก็คือ ปัญหาเรื่องราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ
 ซึ่งได้ทยอยพูดกันมาเป็นระยะ ๆ ปัญหาสินค้าราคาแพงซึ่งสวนกัน สินค้าเกษตร
 ของเกษตรกรตกต่ำ แต่สินค้าที่ขายที่เกษตรกรผลิตไม่ได้ราคาแพงขึ้น ความว่า
 วันนี้รัฐบาลกำลังทำอะไร แก้ปัญหาอะไร ท่านรัฐมนตรีก็คงทราบว่าท่านกำลัง
 ทำอะไร ผมจะไม่พูดแทนท่าน แต่วันนี้ผมยืนยันว่าในวันที่ผมพูดญาติ เรื่องนี้ปัญหา
 เหล่านี้ยังคงหนักหน่วงและยิ่งจะทวีความรุนแรงขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ
 ข้อเสนอที่ผมอยากสรุปให้สภานี้ นำเสนอรัฐบาลก็คือว่า วันนี้รัฐบาลต้องสรุปบทเรียน
 สรุปข้อผิดพลาดให้ชัด เจนอย่างมีความคิดที่เป็นกลางและมีสติปัญญาที่ตั้งอยู่บน
 ผลประโยชน์ของประชาชน ก่อนที่ผมจะเสนอข้อเสนอนี้ ผมอยากกราบเรียน
 ท่านประธานว่า ผมเป็นนักการเมืองบ้านนอกอยู่ชนบท แต่ผมกล้าเสนอและ
 กล้าชี้ว่า สิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาลชุดนี้ได้แก้ปัญหา
 เศรษฐกิจล้มเหลว ผมไม่มีวิชาความรู้เรื่องเศรษฐศาสตร์อะไรมาก เพียงแต่
 ติดตามผลที่มีนเกิดขึ้น และผมก็ขอสรุปในวันนี้ว่า นักเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย
 ที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่เก่ง ๆ ที่จะแก้ปัญหาได้ วันนี้ นักเศรษฐศาสตร์ที่ได้รับการ
 ยอมรับทั่วประเทศ นักเศรษฐศาสตร์ที่เอ่ยชื่อมามือหนึ่งทีมเศรษฐกิจต่าง ๆ
 ไม่มีมีความหมายหรือครับ ที่ผมบอกที่ไม่มีมีความหมายกับการแก้ปัญหาวันนี้
 ก็เพราะว่าผลงานหรือการกระทำของบุคคลเหล่านั้นที่ร่วมกันทั้งหลายทำให้เกิด
 ภาวะเศรษฐกิจเกิดความผิดพลาดครั้งนี้นั้น ความผิดพลาดครั้งนี้ไม่ได้เกิดจาก
 ประชาชนที่อยู่ในชนบทที่อยู่ในต่างจังหวัด แต่ความผิดพลาดเกิดขึ้นกับคนชั้นนำ
 ที่เราบอกว่า ชี้นักทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ไม่ว่าจะทำธุรกิจหรือเป็นรัฐมนตรี
 ที่รับผิดชอบต่างก็ประสบความล้มเหลวร่วมกัน ประสบการณ์และคุณค่าแห่งการ
 ว่าจะเรียนมา มีค่า บัณฑิตย์ แล้ววันนี้ถ้าจะแก้ปัญหาโดยทฤษฎีเก่า ๆ นักเศรษฐศาสตร์
 ที่วิเศษได้ตายจากกันแล้ว วันนี้ถ้าจะแก้ปัญหา เศรษฐศาสตร์มันต้องตั้งต้นใหม่
 ใช้ทฤษฎีเก่าไม่ได้ ที่ผมกราบเรียนอย่างที่ผมไม่ได้เรียนหรือครับ แต่ผมดู
 มาแล้ว ชี้นักทฤษฎี ซึ่งมาจากอดีตราคา พลังประวัติศาสตร์ วิถีการดำรงอยู่
 ซึ่งผมจะเสนอต่อท่านประธานไปยังรัฐบาลให้ไปดำเนินการ วิถีการดำรงอยู่

ก็คือว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น เมื่อเกิดปัญหาวิกฤติมันมีหลักการ
 อยู่ข้อเดียวครับ เมื่อเกิดปัญหาวิกฤติ เกิดความวุ่นวาย เกิดขัดแย้งภายใน
 ขาดความสามัคคี จาก ส.ส. ฝ่ายต่างๆจึงถือ เป็นเครื่องเตือนสติกลับใจไปหา
 ประชาชน ก็บอกว่าเป็นรัฐบาลของประชาชนจึงมองกลับไปที่ประชาชน
 คำตอบอยู่ที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ สมดังทล. สบถ เป็นข้อสรุปดังนี้
 วันนี้รัฐบาลจะต้องสรุปบทเรียนอย่างจริงจัง สรุปข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน
 เสร็จแล้วกำหนดวิธีการใหม่ ทั้งวิธีใหม่วิธีการใหม่นั้นจะต้องสวนทางกับวิธีการเดิม
 เดิมที่าน เชื่อว่าใส่เงินลงไปสถาบันการ เงินใส่ เงินลงจากยอดอย่างสม่ำเสมอจาก
 พรรคชาติไทยได้อธิบายไปแล้ว เป็นเรื่องที่ถูก ทำไม่ได้สูญ เสียไปเท่าไรท่านต้องสรุป
 ไว้แล้ว-----

วันนี้ท่านต้องกลับมาใส่ทุกอย่างลงไปยังปลายทาง ใส่ทุกอย่างลงไปยังเกษตรกร
ยังพี่น้องประชาชนคนว่างงาน ใส่ทุกอย่างลงไปสร้างสำหรับโรงเก็บพืชผล
ผลิตผลทางการเกษตร ใส่ทุกอย่างลงไปแทรกแซงให้ประชาชนได้มีเงินแล้ว
ทุกอย่างจะกลับขึ้นมา แล้วจะแก้ปัญหาสถาบันการเงินได้ด้วย วิธีคิดของชาวบ้าน
ของตัวแทนชาวบ้านอย่างผมมีง่าย ๆ อย่างนี้ แต่วิธีง่าย ๆ อย่างนี้แหละที่
รัฐบาลนี้ทำไม่ได้ ผมอยากจะเสนอท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า เราจำเป็น
จะต้องปิดผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก หนทางเหล่านี้มันลึบดำที่
ที่แล้วและหลายลึบดำผ่านมา ไม่ใช่ไม่มีคนคิด ไม่ใช่ไม่มีคนเสนอ พรรคการเมือง
นักการเมืองที่ร่วมรัฐบาลอยู่ก็เสนอแล้ว เมื่อกี้ผมก็ได้ยื่นชัดเจนจากสมาชิก
พรรคชาติไทย บอกหัวหน้าพรรคชาติไทยได้เสนอแล้วว่าให้ทุ่มเงินลงไป
๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ลงไปชนบทไปสร้างงานเพื่อที่จะเอาเงินลงไปยังชนบทไป
สร้างงานที่นั่น รื้อฟื้นบริษัทที่ล้มไปแล้วให้คนชนบทมีเงิน เป็นวิธีการที่ประเทศ
ใกล้เคียงอย่างประเทศเกาหลีใช้ เขาทุ่มเงินลงไป ๗ แสนล้าน คนว่างงาน
มีงานทันทีในชนบท โครงการสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจในชนบทถูกสร้างขึ้นมา
พร้อมกัน นั่นคือวิธีการที่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งหัวหน้าพรรคชาติไทยได้เสนอแล้ว
สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลนี้ก็คิดแต่ยังไม่เห็นทำ นั่นก็คือเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรม
ขนาดกลาง ขนาดเล็ก หรือเรื่องพูดภาษาอังกฤษเป็น เอส.เอ็ม.อี. (SME)
ซึ่งรัฐมนตรีท่านเข้าไปใหม่ท่านก็บอกว่าท่านจะดันเรื่องนี้ ๕,๐๐๐ ล้านบาท
นี้พรรคร่วมรัฐบาลก็เสนอไปแล้วก็เป็นแนวทางที่ถูกเพราะมันลงไปพื้น
ที่ท่านอนุมัติแล้วใน ครม. ผมก็ทราบแต่เงินยังไม่มี ๕,๐๐๐ ล้านบาท จะมีอย่างไร
ก็คุณสุนัย เพื่อนผมก็ยิ่งเรียกร้องอยู่ว่ามันไม่มีเงิน สิ่งนี้ผมยืนยันว่าอะไรก็ตาม
ที่ลงไป อุตสาหกรรมขนาดเล็กใส่ลงไปเพราะขนาดเล็กต้องไปอยู่ชนบท
ต้องเน้นอุตสาหกรรมซึ่งใช้วัตถุดิบในประเทศ เพราะเราจะต้องกลับไปมอง
ว่าเรามีอะไรอยู่ วันนี้เราแก้ปัญหาด้วยสายตาที่ผิดพลาด เรามองไปหา
ต่างประเทศว่าเขาทำอะไรอยู่ แล้วทำทุกอย่างจนกระทั่งชาติบ้านเมืองจะล่มจมไป
แล้วบอกเพื่อมาให้เขาเอาเงินมา ไม่ได้หรอกครับ วิธีการมองข้ามสิ่งที่ตัวเอง
มีอยู่ ไปมองในกระเป๋ว่าเขาว่าต่างชาติมีอะไรอยู่จะต้องให้เขาเอามาเขาก็
ไม่เอามา ภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ใครจะมาลงทุน กำลังซื้อก็ไม่มี ต้องกลับมา
มองตัวเอง ถ้ามองว่าผมเสนออย่างนี้ผมอาจหาญอย่างไรมาเสนอรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังรัฐบาลนี้ ผมไม่ได้อาจหาญหรอกครับ ผมมองไปมาเลเซียบผมก็รู้

ทันทีที่มีปัญหา เขาปิดประเทศเขาสำรวจว่าเขาทำอะไร ผมก็เสนอให้รัฐบาลว่า
สิ่งแรกจะต้องมองดูตัวเองแล้วกลับมาสร้างฐานเศรษฐกิจในชนบท เศรษฐกิจ
สถาบันการเงินจะล้มไปวันนี้ยังไม่สายหรอกครับถ้าเกษตรกรและพี่น้องประชาชน
ยังไม่ล้ม ซึ่งเขากำลังจะล้ม เดินขบวนมาเรียกร้องไม่ว่ากลุ่มที่ขัดแย้งกับรัฐบาล
หรือกลุ่มที่เห็นกับรัฐบาลมาตลอดก็เดินขบวนเรียกร้องกันทั้งสิ้น นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น

ผมจึงจะเสนอว่า นอกจากสิ่งเหล่านี้แล้วปัญหาที่เป็นรูปธรรม ผมเสนอให้ท่าน
 ไล่เงินลงไปถึงภาคพื้นฐานเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านตั้งใจจะใช้
 เงินประมาณ ๑ ล้านล้านบาท ลงไปยังภาคสถาบันการเงิน เพื่อที่จะแก้ปัญหา
 ของชาติทางนั้นผิดแล้ว ถ้าา ดันต่อไปมีแต่จะล้มสลายจะต้องหยุดกลับคิดกลับมา
 กลุ่มเงิน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ลงไปชนบทอย่างความคิดของทางพรรคชาติไทย
 กลุ่มเงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท อุดสาหกรรมขนาดเล็กลงไปยังชนบทให้ผลผลิต
 การเกษตรอย่างความคิดของพรรคชาติพัฒนาซึ่งร่วมรัฐบาลเพื่อกอบกู้ชนบทเข้ามา
 แล้วผมมีข้อเสนอต่อท่านที่เป็นรูปธรรมก็คือว่า เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ต้องหามาแล้วกลุ่มลงไปยังชนบท ต้องใช้ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ให้จบภายใน ๓๐ วัน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แก้ปัญหาคนตกงานโดยให้ ข้าราชการละ
 ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท ไปลงทุน ไปแก้ปัญหา ไปเลี้ยงเปิดเลี้ยงไก่ ไปทำ
 ชีวิตในชนบทให้เขามีอยู่มีกินตามทฤษฎีพอเพียง ตามรัฐธรรมนูญระบอบมหาตมา
 ที่ส่งเสริมอยู่ แต่วันนี้การส่งเสริมเน้นการโฆษณามากเกินไป แต่การปฏิบัติจริง
 ตำบลละหนึ่งหมู่บ้าน จะเกิดอะไรขึ้น ทำอะไรให้มันเป็นตัวอย่างเท่านั้น วันนี้
 ต้องทำให้มันเกิดผล ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ไม่มากเมื่อเทียบกับ ๑ ล้านล้านบาท
 กับเป้าหมายที่จะใช้ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับราคาผลผลิตการเกษตรต้องมี
 ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับการแก้ปัญหาหนี้สินเกษตรกร ๘,๐๐๐ ล้านบาท
 สำหรับแก้ปัญหาสหกรณ์ออมทรัพย์ครู แก้ปัญหาสหกรณ์ข้าราชการชั้นผู้น้อย ทุกอย่าง
 จะขยับขึ้นไปใน ๑ เดือน แล้วผมเสนอข้อสุดท้ายเป็นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจระยะยาว
 ท่านประธานครับ ผมขอเสนอไปยังรัฐบาลว่าสภาแห่งนี้ได้ตั้งคนรับผิดชอบในเรื่อง
 การทำโครงการระยะยาว การชุดคอคอดกระ ท่านสุเมธ พรหมพันธุ์
 ส.ส. หนองคาย พรรคเสรีธรรม ร่วมรัฐบาลเป็นนักศึกษาอยู่ อย่าคิดว่าถ้าทำวันนี้
 เป็นความคิดของ พลเอก ชวลิต พรรคความหวังใหม่ วันนี้หยุดคิดอะไรที่ชาติ
 บ้านเมืองจะได้ประโยชน์ต้องทำ โครงการระยะยาววันนี้ ท่านสุเมธ พรหมพันธุ์
 ได้ศึกษาแล้วสรุป แล้วขอ แล้วมีวาระอยู่ในนี้ ข้อสรุปก็คือว่า ควรจะสร้างโดยด่วน
 ไม่ต้องใช้เงินอื่น ไม่ต้องทำอะไรเลยในเรื่องการลงทุนสำหรับประเทศชาติ
 ไม่ต้องรอเอาประชาชนไปเป็นหนี้ เพียงแต่ประกาศว่าใครจะมารลงทุน ท่านสุเมธ
 พูดกับผมก่อนจะเข้ามานับอกว่า เสด็จตำแหน่งผู้แทนราษฎร เสด็จมาหนึ่ง
 ปีก็มาเมืองคำประกัน ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งท่านเป็นประธานดำเนินการ
 โครงการนี้ คนที่พร้อมจะลงทุน ๑ ล้านล้านบาท กับ ๒ เดือน ที่เรากำลังไม่ได้กินดี

จะลาออก ถ้าไม่จริง ท่านสุเมธต้องมาปฏิเสธกับผม เพราะว่าท่านเสนอผมก็บอก
ผมจะพูดให้รัฐบาลฟัง ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อเสนออันนี้ก็ถือว่า ถ้าสำเร็จความ
โครงการลงมือโครงการระยะยาวถูกต้องดัดดัดกระ จะมีคนงานทำงานในระยะ
เริ่มต้นทันที ๕๐,๐๐๐ คน ในระยะต่อไปจะทวีแก้ปัญหาคนตกงานได้ถึง ๓ ล้านคน
๓ ล้านคนถ้าตัวเลขตามทางการมีบอร์ดตกงานอยู่วันนี้ ๒ - ๓ ล้านคน ก็ภายใน
ระยะเวลาโครงการเดี๋ยวนี้จบไปเลยไม่ต้องใช้เงินแม้แต่บาทเดียว ไม่ต้องออก
พระราชกำหนดกู้เงิน ไม่ต้องเอาประชาชนไปเป็นหนี้ นี่คือโครงการระยะยาว
ซึ่งผมเสนอแล้วเป็นรูปธรรมมีคนศึกษาแล้วชัดเจน ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมอยากจะกราบเรียนว่า วันนี้เราไม่มีเวลาที่จะต่อสู้กับความคิดเดิม ปัญหา
เศรษฐกิจ เหตุการณ์บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปเร็วเกินกว่าที่ใครจะมายึดมันอยู่
กับสิ่งเก่า ๆ แต่เป็นเรื่องที่น่าเสียใจว่าโครงการดัดดัดกระนี้ที่กรรมวิธีการ
หรือว่ากำลังเสนอต่อสภานี้ผมก็ท้วงติง ท่านประธานสุเมธบอกว่าทำไมไม่เสนอ
รัฐบาลให้ดำเนินการด่วน ท่านบอกท่านเสนอไปแล้ว ผู้รับผิดชอบกระทรวงคมนาคม
มีสายตาคนละสายตากับคณะที่ศึกษาแล้วมาบอกให้ระงับโครงการนี้-----

ผมจึงนำเสนอสมานี้ ถ้าหากสมานี้ เห็นว่าสิ่งเหล่านี้ควรจะเป็นสิ่งที่จะแก้ปัญหา ประเทศชาติได้ ก็จะส่งความเห็นไปยังรัฐบาล ครึ่งนี้ปัญหาชาติบ้านเมืองจะผูกพันกัน ต่อเมื่อได้สรุปข้อผิดพลาดที่ชัดเจน ยอมรับความผิดพลาดที่ำขึ้นที่ส่งผลเสียหาย ต่อเศรษฐกิจของชาติ แม้ว่าจะไม่ได้แสดงความรับผิดชอบทางการเมือง แต่ จะต้องรับผิดชอบต่อประชาชนโดยการสรุปข้อผิดพลาดที่ชัดเจน กำหนดยุทธวิธี ยุทธศาสตร์ใหม่ ก้าวเดินไปข้างหน้า กอบกู้ชาติบ้านเมืองให้เร็วที่สุด นั่นคือ ข้อเสนอของผม ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เป็นมติที่ ๘ แล้ว ๗๕ใหม่ครับ ในระเบียบวาระที่คุณสนั่นกับคณะครับ เชิญท่านดอกเตอร์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมกับคณะกับเพื่อนสมาชิกได้ร่วมเสนอญัตตินี้ด้วยนะครับ ซึ่งญัตติได้ยื่นไป เมื่อประมาณปี ๒๕๕๐ แต่เหตุการณ์ก็ได้ล่วงเลยมาพอสมควรครับ และได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลไปเป็นรัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ผมอยากจะเรียนท่านประธานครับว่า การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนั้น ผมจะพูดถึงรัฐบาล ของท่านนายกรัฐมนตรืชวน หลีกภัย นะครับ ท่านได้แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจมา โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและทีมเศรษฐกิจของพรรคประชาธิปัตย์ ก็ได้แก้ไขมาระดับหนึ่งนะครับ ซึ่งการแก้ไขนั้นทำให้เสถียรภาพของค่าเงินบาท ดีขึ้น และความเชื่อมั่นของนักลงทุนก็ได้ดีขึ้นมาอยู่ในระดับหนึ่งนะครับ สภาพคล่อง ในปัจจุบันนี้ผมขอเรียนว่า มีมากจนเกินพอครับ แต่ปัญหาที่ยังคงค้างอยู่นั้น ผมมองว่าเป็นปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ระหว่างสถาบันการเงิน ธนาคาร กับลูกหนี้ ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ครับ เนื่องจากรัฐบาลเองก็ตั้งที่จะไปก้าวก้าว ในการประนอมหนี้ต่าง ๆ นั้นคงไม่ได้ มีหมเป็นหน้าที่ของทางธนาคารหรือสถาบัน การเงินกับลูกหนี้ ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการตกลงกัน ผมอยากจะเรียนว่า ลูกหนี้ บางครั้งก็ไม่ยอมที่จะนำทรัพย์สินที่มีอยู่มา เพิมเติมเข้าไปในการประนอมหนี้ ตรงแต่ ผลประโยชน์ที่จะได้ลดอัตราดอกเบี้ยหรือมีการลดหนี้ลง ซึ่งทางธนาคารเอง ก็ประสบปัญหา การตกลงซึ่งกันและกันนั้น เป็นไปได้อย่างลำบากยากเย็น อันนี้ ผมเห็นใจทางรัฐบาล เป็นอย่างยิ่งที่จะแก้ไขปัญหในด้านนี้ให้คล่องไปทันนะครับ

แต่อย่างไรก็ตามผมยังมองเห็นว่า รัฐบาลชุดนี้ก็ได้นำเงินการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรโดยได้มีการประนอมหนี้โดยให้ธนาคาร ส.ก.ส. นะครับ ที่จะประนอมหนี้ให้กับเกษตรกรซึ่งประสบปัญหาเดือดร้อน ยกตัวอย่าง อย่างกรณีที่เคยเกิดขึ้นเมื่อพี่น้องในจังหวัด เชียงใหม่และจังหวัดลำพูนของผมประสบปัญหาภัยแล้งนะครับ ทำให้เมล็ดข้าวไม่ติดผล ซึ่งในปีที่แล้วผมได้นำเรื่องเหล่านี้เข้าสู่คณะกรรมการการคลัง และก็ได้ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล โดย ส.ก.ส. นั้นนะครับ ได้มีการประนอมหนี้ คือให้พักการชำระหนี้แก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวเป็นระยะเวลา ๑ ปี ซึ่งผมมองว่าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลนั้น อาจจะทำได้นะครับ แต่ก็มี การตัดขาดเงินของขั้นตอนกฎหมายมากมายนะครับ และอีกประการหนึ่งซึ่งรัฐบาลได้ทำในขณะนี้ ผมมองเห็นว่า เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ข้าราชการครู คือได้มีการดำเนินการร่วมระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงการคลังในการแก้ไขปัญหานี้ นอกกรอบของครูนะครับ ซึ่งผมเห็นว่าสิ่งนี้จะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะทำให้พี่น้องประชาชน ซึ่งประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจในขณะนี้ได้แก้ไขไประดับหนึ่งนะครับ แต่ที่สำคัญที่สุด ผมยังมองว่า รัฐบาลชุดนี้หลังจากที่ได้เข้ามาดำเนินการบริหารบ้านเมืองเป็นระยะเวลา ๑ ปีกว่า ๆ นั้นนะครับ ได้สร้างความเชื่อมั่นให้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ ไอ.เอ็ม.เอฟ. นะครับ จนในที่สุดรัฐบาลสามารถที่จะต่อรองลดเงินกู้ต่าง ๆ ในหนังสือแสดงเจตจำนงได้ จนทำให้รัฐบาลชุดนี้สามารถจัดสรรงบประมาณขาดดุลได้ เพื่อจะได้มีเงินกระจายลงไปสู่ชนบทนะครับ -----

แต่ผมยังมองว่าการดำเนินการของภาครัฐนั้น ในการให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องประชาชนนั้นอาจจะล่าช้าอยู่บ้างนะครับ เนื่องจากว่าหน่วยงานของรัฐมีขั้นตอนมากมาย ยกตัวอย่าง อย่างการที่รัฐบาลเองได้เงินกู้เพื่อจะช่วยให้พี่น้องประชาชนที่ว่างงานได้มีงานทำ โดยสนับสนุนเป็นโครงการพัฒนาชุมชนที่ให้เงินกู้ผ่านธนาคารออมสินก็ดี หรือผ่านกระทรวงมหาดไทยก็ดี สิ่งนี้ยังเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ของออมสินได้ทำงานเร็วขึ้น เนื่องจากการอนุมัติวงเงินกู้ต่าง ๆ อนุมัติโครงการต่าง ๆ นั้นพี่น้องประชาชนในชุมชนยังขาดความเข้าใจอยู่มากมาย ซึ่งผมเชื่อว่ารัฐบาลจะต้องเร่งในการที่จะประชาสัมพันธ์และส่งเจ้าหน้าที่ลงในพื้นที่ เพื่อช่วยพี่น้องเกษตรกร ตลอดจนประชาชนที่ว่างงานให้ได้มีเงินเพื่อที่จะสนับสนุนในการหารายได้ให้เกิดขึ้นในชุมชนตนเองนะครับ ผมยังมองอีกว่าปัญหาภัยแล้ง ปัญหาสินค้าเกษตรตกต่ำ ซึ่งเราจะเห็นว่ามีข้าว ๆ ชาก ๆ กันทุกปีนะครับ อันนี้เป็นนโยบายหรือเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรที่จะต้องดูแลอย่างชัดเจนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการบริหารทรัพยากรน้ำ ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นปัญหารุนแรงมาก และผมก็ได้มองเห็นว่ารัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการที่จะบริหารทรัพยากรน้ำให้ใช้อย่างคุ้มค่านะครับ ตลอดจนแนวทางในการออกพระราชบัญญัติซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้อนาคตเกษตรกรนั้นสามารถที่จะขายผลิตผลทางเกษตรให้ได้ราคา แต่ที่สำคัญที่สุดนั้นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตรฯ เองจะต้องให้ความรู้ความเข้าใจแก่พี่น้องเกษตรกรให้มากกว่านี้ ในการที่จะให้พี่น้องเกษตรกรสามารถผลิตสินค้าทางด้านเกษตรให้ตรงกับความต้องการให้มีปริมาณใกล้เคียงกับความต้องการของการบริโภคทั้งในประเทศ หรือแม้กระทั่งการส่งออกต่างประเทศนะครับ ท่านประธานครับ ผมมองว่าปัญหาเศรษฐกิจของประเทศชาติ เป็นปัญหายิ่งใหญ่ และผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจนี้มีจำนวนไม่มาก แต่ผู้ที่ไม่มีความรู้และพยายามที่จะออกมาพูดในเรื่องเศรษฐกิจนั้น ผมมองว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งหลวงต่อบ้านเมือง ยกตัวอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในसानแห่งนี้ครับ ผมได้ยินเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านด้วยกันก็ได้ลุกขึ้นมาพูดว่าตนเองไม่มีความรู้ทางเศรษฐกิจ แต่กลับอภิปรายเป็นตุเป็นตะ ผมมองว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งเลยครับ เหตุการณ์อย่างนี้อาจจะเป็นการบิดเบือนข้อมูลที่ทำให้บ้านเมืองสับสนไปได้นะครับ ผมเองยังมองว่าปัญหาของนักธุรกิจที่เห็นแก่ตัว ที่มองแต่จะเอาผลประโยชน์ โดยไม่ยอมที่จะเสียสละเลย เป็นปัญหาอีกปัญหาหนึ่งที่ทำให้การแก้ไขปัญหา

เศรษฐกิจของประเทศชาติเป็นไปได้อย่างยากเข็ญอย่างยิ่ง ยกตัวอย่าง
 อย่างกรณีปลูกหน้ไม่ยอมที่จะชำระแม้กระทั่งเงินต้นและดอกเบี้ย จนทำให้
 ปลูกหน้ที่ต่อซากหรือมีความประพฤติที่จะดำเนินการตามปลูกหน้ที่ไม่ดี ผมไม่ต้องการ
 เห็นสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบางครึ่งธรรมชาติของคนหลังจาก
 ที่ไปกู้หน้ยืมสินมาแล้ว ในขณะที่ตนเองก็ยืนยันยอมที่จะจ่ายดอกเบี้ย ไม่ว่าจะ
 จำนวนเท่าไรก็ตาม แต่เมื่อถึงเวลาที่จะต้องใช้ทั้งต้นทั้งดอกแล้ว โดยธรรมชาติ
 ไม่ค่อยคิดอยากจะใช้หน้ทั้งต้นทั้งดอก สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัญหาอย่างรุนแรงในอนาคต
 ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า รัฐบาลต้องเอาใจใส่ในเรื่องนี้
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องประชาชนที่ยากจนบางครั้งก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะไม่ใช้
 ทั้งต้นทั้งดอก แต่เมื่อมีคนแนะนำหรือชักจูงว่า ในเมื่อรัฐบาลยังเอาเงินไปอุดหนุน
 สถาบันการเงินเป็นจำนวนเท่านี้เท่านี้ เป็นจำนวนมากทำไมทำได้ แต่ทำไม
 จะมาช่วยเหลือเกษตรกรรจน ๆ ไม่ได้ อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่ผมมองอยู่ครับ

เพราะว่าพี่น้องเกษตรกรนั้น เมื่อได้รับการชักจูงหรือมีการนำไปก็อาจจะมีความรู้สึกว่ามันจ่ายก็จะดีเหมือนกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถ้าเกิดขึ้นแล้ว ผมมองว่าบ้านเมืองจะเกิดปัญหาอย่างปึง ผมไม่อยากจะให้มีการเอาเปรียบสังคมในรูปแบบอย่างนี้ ท้ายที่สุดนี้ในความเห็นของผม ผมคิดว่า ตามที่เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านด้วยกันต้องการให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาในกรณีนี้ ผมยังมองว่าไม่มีความจำเป็น รัฐบาลน่าจะรับเรื่องนี้เข้าไปดำเนินการและในกรณีที่มีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ คณะกรรมการหลาย ๆ คณะ ไม่ว่าจะคณะกรรมการเศรษฐกิจ หรือคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ก็ศึกษาในเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสนั่นครับ

นายสนั่น สุธากุล (สตุล) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สนั่น สุธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเองได้ร่วมกับเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพรรคประชาธิปัตย์ เสนอญัตติขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ก็เพราะผมพิจารณาเห็นว่า ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงที่ประเทศของเรายังไม่ประสบความสำเร็จเหมือนดังเช่นในปัจจุบันนี้ การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศก็ดำเนินไปได้ด้วยดีพอสมควร โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคต่าง ๆ ภายในประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการพัฒนาเศรษฐกิจในลักษณะที่จะต้องประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น เรายังมีข้อจำกัดและไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร มีความจำเป็นที่จะต้องหยิบยกประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจโดยร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านนั้นขึ้นมาพิจารณา เพื่อที่จะหาทางผลักดันให้มีการพัฒนาได้ในลักษณะที่มีผลต่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น ผมจึงเห็นว่า น่าจะได้มีการหยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาศึกษาอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ถ้าหากได้หยิบยกปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาพิจารณาโดยตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อทำการศึกษาว่า ในการที่เราจะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนบ้านที่อยู่ทางชายแดนทางภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคอีสาน หรือส่วนใดของประเทศก็ตาม ถ้าหากว่าเราได้ศึกษา

สภาพปัญหาให้เข้าใจชัดเจนและศึกษาแนวทางที่จะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
 เหล่านั้นให้จริงจัง ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติ ถ้าพิจารณาถึง
 แนวทางการดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงที่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย
 เป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยแรกนั้น ถ้าพิจารณาถึงการร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
 หรือการวางพื้นฐานเพื่อที่จะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทางภาคใต้ในการที่จะ
 พัฒนาเศรษฐกิจร่วมกัน ก็ได้มีการริเริ่มอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน โดยมีการร่วมมือกัน
 ๓ ประเทศ คือประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย เพื่อที่จะร่วมมือกันพัฒนา
 ภายใต้โครงการที่เรียกว่า โครงการสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ตาม
 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลไป โครงการเหล่านี้ก็ขาดการสานต่อ ทำให้มีการ
 ชะงักงัน ไม่มีความต่อเนื่องเท่าที่ควร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อมาประสบกับภาวะ
 วิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศ ก็ยิ่งทำให้มีความชะงักงันมากลงไปอีก ถ้าหากว่า
 ได้มีการศึกษาทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ชัดเจน เพื่อที่จะตั้งหลักในการที่จะ
 เดินหน้าหรือสานต่อการพัฒนาตามโครงการดังกล่าวนี้ให้สอดคล้องกับภาวะ
 เปลี่ยนแปลงหรือว่าความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศที่กำลัง
 ดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่องในขณะนี้ ก็จะทำให้เราสามารถที่จะ เดินหน้าได้
 อย่างทันที เมื่อบ้านเมืองของเรามีความคลี่คลายหรือว่าฟื้นตัวในการพัฒนา
 เศรษฐกิจหรือแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ -----

เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ในการที่เราจะดำเนินการเพื่อที่จะให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว เราก็มีความจำเป็นที่จะต้องนำเอาปัญหาเหล่านี้ขึ้นมาศึกษาวิเคราะห์กันอย่างจริงจัง ผมจึงใคร่ที่จะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อทำการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเหล่านี้ว่า เราควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปในอนาคต เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติของเรามากที่สุด ผมจึงขอเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเอกพรครับ

นายเอกพร รักความสุข (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ กระผมและคณะซึ่งประกอบไปด้วยท่าน ส.ส. ชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านสุมิตร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ร่วมกันเสนอญัตติโดยผ่านความเห็นชอบของที่ประชุมพรรคร่วมฝ่ายค้าน เราขอเสนอญัตติด้วยเรื่อง ขอให้สภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณากฎหมายของรัฐบาลที่ออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ เหตุผลของการเสนอญัตตินั้นใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า

เนื่องจากในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติที่ผ่านมา สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณารับรองพระราชกำหนดรวม ๑๐ ฉบับ เหตุผลที่รัฐบาลได้นำเสนอพระราชกำหนดให้สภาได้รับรองนั้น โดยอ้างว่ามีความจำเป็นในการเร่งออกกฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ไขที่วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้รัฐบาลยังได้เสนอกฎหมายในฐานะร่างพระราชบัญญัติ เข้าสู่การพิจารณาของสภาหลายฉบับนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และอ้างว่าเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเสนอกฎหมายดังกล่าว หากพิจารณากฎหมายในแต่ละฉบับนั้นอาจจะพบว่า มีหลักการที่ดีเป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทย แต่เมื่อตรวจสอบในรายละเอียดของการบังคับใช้กฎหมายในหลาย ๆ ฉบับ และหลังจากนั้นเมื่อพิจารณากฎหมายหลาย ๆ ฉบับมาต่อเนื่องกันแล้วก็รู้สึกว่ามีความหมายพร้อม ๆ กันพบว่า เกิดปัญหาที่กระทบกระเทือนและส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยไม่รู้ว่าจะเป็นเรื่องความมั่นคงของประเทศในเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จากกรณีดังกล่าวนี้ประชาชนเริ่มขาดความมั่นใจในสิ่งที่รัฐบาลได้ประกาศว่า จะขอใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ

และเริ่มหมดศรัทธากับรัฐบาล ในฐานะที่เราอยู่ในฝ่ายนิติบัญญัตินั้น มีความจำเป็นที่จะต้องนำกฎหมายแต่ละฉบับมาพิจารณาให้เกิดภาพในการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพร้อมฝ่ายค้านจึงมีความเห็นว่าคุณาน่าจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาตรวจสอบ มาหาข้อเท็จจริง ตลอดจนเปรียบเทียบรูปแบบในการบังคับใช้กฎหมาย ถ้าหากว่าจะได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎร และได้รับการให้ความเห็นชอบโดยรัฐสภาในกรณีของพระราชกำหนด ท่านประธานที่เคารพ ผมเองคิดว่ากฏัตติ์ด่วนของวิปพรรคร่วมฝ่ายค้านนั้น เกี่ยวข้องและต่อเนื่องกับการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจที่มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายพรรคการเมือง และหลายกฏัตติ์ได้เสนอเป็นกฏัตติ์ด่วนในการประชุมวันนี้ แต่สิ่งที่อยากจะเรียนในเบื้องต้นนั้น อยากจะเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า ในเฉพาะประเด็นของกฎหมายนั้น เขาจะมีวิธีในการออกกฎหมายโดยการออกแบบกฎหมายที่เรียกว่า นิติวิธี การแสดงความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันในประเทศนั้น เรามีการอยู่ร่วมกันโดยใช้กฎหมาย เพราะว่าประเทศเราตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เราเป็นประเทศที่ปกครองด้วยกฎหมาย ดังนั้นการออกกฎหมายขึ้นมาในแต่ละฉบับนั้น จะต้องออกแบบกฎหมายให้สอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนคนไทย วันนี้กฎหมายหลายฉบับ ไม่ว่าจะเป็นการออกโดยรัฐบาลในฐานะพระราชกำหนด ประชาชนและสภาแห่งนี้ไม่ได้มีส่วนแก้ไขเพิ่มเติม ปรับปรุง ตัดทอน แต่ประการใด มีหน้าที่แต่เพียงพิจารณารับรองสิ่งที่ได้กระทำไปของรัฐบาล แต่ในส่วนของการร่างพระราชบัญญัตินั้นก็ไม่ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์ก่อนการดำเนินการจัดทำกฎหมายสำคัญทางเศรษฐกิจ เหตุผลเป็นเพราะว่าได้รับคำชี้แจงว่า กลัวจะไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ท่านประธานครับ ผมอยากจะย้อนไปในอดีตสักเล็กน้อย ในยุคล่าอาณานิคมของจักรวรรดิประเทศที่พัฒนาแล้ว ๑๐๐ กว่าปีที่ผ่านมานั้น การล่าอาณานิคมนั้น เขาหวังยึดดินแดนเพื่อที่จะเป็นแหล่งระบายสินค้าใหม่ ๆ ของประเทศที่พัฒนาแล้ว มีการปฏิบัติอุตสาหกรรม -----

ด้วยพระปรีชาสามารถของรัชกาลที่ ๕ ประเทศไทยเราไม่เสียดเอกราชให้กับประเทศที่มาล่าอาณานิคม การปรับตัวของประเทศไทยในยุคนั้นสามารถปรับตัวให้เข้ากับโลกสมัยใหม่ได้ เพราะคนไทยมีความเป็นไทย และมีความพึงพอใจในความเป็นตัวของตัวเอง กฎระเบียบที่บังคับสังคมไทยในเวลานั้นจะทำให้คนไทยมีความภูมิใจที่จะรักษาความเป็นชาติไทยโดยเน้นเอกราชของชาติ ในยุคนี้อาจจะไม่ได้เปรียบเทียบกับใกล้เคียงเหมือนในยุคออดีต ซึ่งมีการยกปืน ยกเรือ เอาเรือมากกว่าดัดแปลงคนมาไปยังประเทศที่จัดจีน แต่การที่มีการเปิดประเทศไปสู่ยุโรปแผ่นดิน หรือที่เรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์นั้น กระแสของตะวันตก หรือกระแสของประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือ เป็นอาวุธ เป็นเครื่องมือในการที่จะเข้าไปยึดครองความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ทั้งทางตรงและทางอ้อม สิ่งที่ปรากฏแล้วในเวลานี้ เราจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาที่จะต้องรับรองสิทธิปัญญาของชาวต่างประเทศที่มีขบวนการค้นคว้าความคิด ความอ่านต่าง ๆ และก็ปรากฏว่ามีการดำเนินคดีกับคนไทยที่ไปลอกเลียนความคิดของคนอื่น โดยเฉพาะชาติต่าง ๆ หรือคนต่างชาติที่นำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาขายในประเทศของเรา การมีการแลกเปลี่ยนทรัพย์สินนั้นก็ เป็นเรื่องที่ต้องใช้เงินตรา และเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ แต่ปรากฏว่าคนไทยนำเข้าความคิดภูมิปัญญาจากคนต่างประเทศค่อนข้างจะมาก ดังนั้นกรณีการมีกฎหมายในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาก็เป็นปัญหาหนึ่งที่คนไทยจะต้องปรับตัวให้ทัน แทนที่เราจะซื้อปัญญาคนอื่น ซื้อปัญญาจากชาติอื่น เราก็ต้องเร่งส่งปัญญาของคนในประเทศไทยออกไป เพราะเราได้ยอมรับกฎหมายซึ่งเป็นกติกาสากลในระดับนั้น หรือในเรื่องของการสร้างมาตรฐานอุตสาหกรรมการค้าในประเทศไทยนั้นเรามีอนุกรมมาตรฐาน ไอ. เอส. โอ. ๙๐๐๐ (ISO 9000) เรายอมรับอนุกรมมาตรฐาน ไอ. เอส. โอ. ๑๔๐๐๐ เรื่อง ๙๐๐๐ นั้นเป็นเรื่องของคุณภาพการผลิตสินค้า เรื่อง ไอ. เอส. โอ. ๑๔๐๐๐ เป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อม และในเร็ว ๆ นี้ จะมีการพิจารณาการรับรองอนุกรมมาตรฐาน ไอ. เอส. โอ. ๑๘๐๐๐ ซึ่งเป็นเรื่องของคุณภาพชีวิตคนทำงานในสถานประกอบการ เรื่องมาตรฐานเหล่านี้นำมาซึ่งการออกกฎหมายและเกี่ยวข้องกับปริมาณรายได้ในการส่งสินค้าออกไปต่างประเทศสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีความจำเป็นจะต้องปรับกฎหมายเมื่อคนไทยปรับตัวไม่ทันเจ้าของกิจการไม่ยอมลงทุนในเรื่องของการปรับตัว

และตามไม่ทันกฎหมาย บางครั้งถูกดำเนินคดี บางครั้งสินค้าถูกส่งกลับมาสู่ประเทศไทยเกิดเป็นภาวะขาดทุน ท่านประธานจะแลเห็นว่ารายได้จากการส่งออกของประเทศไทยเริ่มลดลงมากขึ้น ๆ จากกรณีที่เราไม่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ หรือตัวอย่างที่เรามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนกลายเป็นเงื่อนไขที่ไม่น่าจะ เป็นไปได้ที่เขาจะนำพามาเป็นเหตุผลในการตอบโต้ทางการค้าในเมืองไทย กรณีตัวอย่างแบบนี้ละครับ เป็นประจักษ์พยานแล้วว่าการใช้มาตรการทางกฎหมายเข้ามาในหลายรูปแบบจำเป็นจะต้องมีการปรับตัวภายในประเทศ แต่ถ้าหากคนไทยไม่มีความพร้อมผลก็จะตามมา ตัวอย่างที่ผมหยิบยกการปรับตัวของคนไทยในยุคล่าอาณานิคมและ เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์มาเปรียบเทียบวันนี้ อยากจะเรียนท่านประธานนะครับ บัดนี้การออกกฎหมายสำคัญทางเศรษฐกิจไม่ว่าในนามพระราชกำหนด หรือในฐานะร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในการพิจารณาของสภาแห่งนี้ กำลังถูกกระแสที่มีความเข้าใจจะถูกหรือผิดก็ยังคงต้องตรวจสอบ ขณะนี้กำลังมีกระแสชาตินิยมแบบใหม่ในเมืองไทย บางกลุ่มได้อธิบายตัวเองว่าเป็นกลุ่มพันธมิตรกู้ชาติ เพราะกำลังเข้าใจว่าบัดนี้มีคนส่วนหนึ่งกำลังคิดจะขายชาติ เหตุผลเป็นเพราะว่าการบังคับใช้กฎหมายนั้นจะมีผู้ได้เปรียบและคนกลุ่มที่ได้เปรียบนั้นก็คือคนต่างชาติที่อาศัยภูมิปัญญาที่มีการพัฒนาเข้ามาสู่การเปิดประเทศของประเทศไทย และการเปิดประเทศไทยนั้นโดยกฎหมายจะมีความรุนแรงและมีความน่าเกรงกลัวมากกว่าในอดีต เนื่องจากว่าถ้าหากจะมีการนำเรือปืนเข้ามาถึงประเทศหนึ่งนั้นก็จะได้รับผลกระทบกระเทือนในบริเวณเมืองชายฝั่ง แต่การเปิดประเทศและการแก้ไขกฎหมายที่ทำให้คนในประเทศเสียเปรียบอาจจะดูเหมือนว่าบางกลุ่มกิจการ บางสถานประกอบการบางรายหรือบางกลุ่มที่จะต้องได้รับผลกระทบทางตรงจากกฎหมายฉบับนั้น แต่กฎหมายนั้นใช้บังคับกับคนทั้งประเทศใช้บังคับกับคนทุกคน-----

ดังนั้นเมื่อกฎหมายที่ออกแบบมาโดยต่างประเทศและเราลอกเลียนแบบเขามา ไม่มีสภาพเหมาะสมกับการปรับตัวของคนไทย บ่อมทำให้คนไทยเสียเปรียบ คนต่างชาติที่อาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือ การปรับกฎหมายที่ลอกเลียนแบบ เขามา โดยหวังว่าจะมีมาตรฐานสากลทัดเทียมกับนานาประเทศนั้น ได้นำมา ซึ่งการขาดทุนของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นทุนทางสติปัญญา หรือเป็นทุนในการ ประกอบธุรกิจ เปรียบเสมือนกับการตัดเสื้อผ้าที่ไม่พอดีกับผู้ใส่ อาจจะไม่ แกบ เกินไป คับเกินไป หรืออาจจะหลวมเกินไป วันนี้เรามีปัญหาการออกแบบ กฎหมายในประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ ผมมีความรู้สึกส่วนตัว อยู่ประการหนึ่งว่า การปรับตัวของคนไทยที่จะเน้นความเป็นไทยนั้นคงไม่มี ความจำเป็นที่จะพูดถึงเรื่องชาตินิยมแบบเดิม ๆ แต่ชาตินิยมแบบใหม่นั้น เราจะต้องช่วยกันระดมความคิดว่าเราจะอยู่กันอย่างไร และออกแบบ กฎหมายกันอย่างไร วันนี้ประชาชนคนไทยมีปัญหาทางเศรษฐกิจใน ๒ ภาค ไม่ว่าจะเป็นภาคของรายรับ หรือในส่วนภาคของรายจ่าย ในส่วนภาคของ รายรับนั้นปรากฏว่าเราไม่สามารถมีรายรับได้มากพอที่จะจับจ่ายใช้สอย ในส่วนภาคของรายจ่ายเราก็ไม่มีเงินที่จะไปใช้หนี้จากการที่เป็นหนี้อันเกิด จากกระแสภาวะของการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และในกระแสของ โลกาภิวัตน์ ดังนั้นเมื่อพิจารณาเหตุผลทั้งหมดแล้ว กฎหมายที่เป็นเครื่องมือ ในการจะแก้ไขและสร้างความเป็นอยู่ของคนไทยในสภาวะเศรษฐกิจขณะนี้ จำเป็นจะต้องออกแบบให้เหมาะสมกับชีวิตของคนไทย ในการพิจารณา ของสภาในส่วนของพระราชกำหนด เราก็เคยพบคำท้วงติงของสมาชิก หลายคนที่ไม่เห็นด้วยกับการออกพระราชกำหนด แต่ก็คงทำได้แต่เพียง การไม่รับรอง ในส่วนของร่างพระราชบัญญัตินั้นเราก็พบบ่อยครั้งว่าสมาชิก ฝ่ายค้านจะต้องขอใช้สิทธิยับยั้งประชุม เพราะไม่สามารถต้านทาน เสียงข้างมากได้ ด้วยการหวังว่าสภาจะยอมรับความเห็นของเสียง ฝ่ายข้างน้อย ดังนั้นเพื่อให้เห็นทิศทางของกฎหมายในประเทศไทยเป็นไป อย่างเหมาะสม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคร่วมฝ่ายค้าน จึงได้ร่วมกันอยากจะทำให้สภาแห่งนี้มีความรอบคอบ มีความรัดกุม สามารถ ออกแบบกฎหมายของประเทศได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งจะต้องใช้กฎหมายนั้นนานเท่านาน トラบเท่าที่จะมีการแก้ไขในอนาคต

เราจึงมีความเห็นร่วมกันว่า สมควรจะจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ขึ้นมาพิจารณากฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ ท่านประธานที่เคารพ
เมื่อสักครู่นี้ผมได้ยื่นท่านสมาชิกบางท่านเป็นห่วงในการตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญ เพราะเกรงว่าจะเป็นการเสียเวลาในการทำงานของสภา แต่
อยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า มีรายงานการประชุมของคณะกรรมการ
หลายชุดที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ แต่ละชุดก็จะพิจารณา
ปัญหาเฉพาะกรณี ถ้าหากว่าเราได้นำแต่ละเรื่อง แต่ละกรณีมารวมกัน
แล้วพิจารณาเป็นภาพรวม เราอาจจะเห็นหน้าตาของประเทศไทยใน พ.ศ. นี้
ได้อย่างชัดเจน ดังนั้นการที่เราเปิดโอกาสให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
จะเป็นการเปิดช่องทางให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก บุคคลที่รักบ้าน
รักเมือง มีโอกาสเข้ามาเป็นกรรมการวิสามัญ และนอกจากนี้อาจจะมี
การจัดทำประชาพิจารณ์ รับฟังความเห็นของเจ้าของประเทศซึ่ง เป็น
ผู้เสียภาษีมาให้ความเห็นในการที่เราถามเกี่ยวกับกฎหมาย ถามเกี่ยวกับ
รูปแบบกฎหมาย เป็นการสร้างมิติวิธีในเชิงวิศวกรรม คือประชาชนทุกคน
ช่วยกันออกแบบกฎหมายของประเทศนี้ร่วมกัน เราคงไม่สามารถผูกขาด
การแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจโดยสภาแห่งนี้ เพราะสภาเป็นแต่เพียงตัวแทน
ของประชาชนที่จะมาออกกฎหมาย ดังนั้นผมเห็นว่ามี ความจำเป็นที่สภา
จะต้องจัดตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณากฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวข้อง
ในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสาทิพย์ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง

พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้สภาของเราได้หยิบยกญัตติซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก

ถึง ๕ ญัตติด้วยกันขึ้นมาอภิปราย ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่ร่วมเสนอญัตติ ซึ่ง

ได้มีการหยิบยกพร้อมกันขึ้นมาพิจารณาในวันนี้ด้วย ถ้าท่านประธานจะได้สังเกต

ญัตติทั้ง ๕ ฉบับ ซึ่งได้มีการหยิบยกขึ้นมาอภิปรายในวันนี้ ท่านประธาน

จะแลเห็นว่าญัตติทั้งหมดนั้นจะเกี่ยวข้องกับเรื่องเศรษฐกิจ ทั้ง ๕ ญัตติจะเป็น

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราเรียกว่า เป็นภาวะการณ์ของวิกฤติเศรษฐกิจและ

ผลกระทบที่เกิดขึ้น แต่สิ่งซึ่งน่าสนใจยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ทั้ง ๕ ญัตตินี้จะเป็น
ญัตติซึ่งเสนอเข้าสู่สภาต่างวาระต่างโอกาสกัน ในญัตติแรก ๆ นั้น มีการพูด
ถึงเรื่องปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ ซึ่งเสนอไว้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ปี ๒๕๔๐

ผู้ตติถัดมาก็ เป็นเดือนสิงหาคม ตลอดจนกระทั่งถึงผู้ตติสุดท้ายซึ่ง เสนอกันในปีนี้เป็นปี ๒๕๔๒ ที่ผมเห็นว่าสำคัญท่านประธานครับ ก็คือทั้ง ๙ ผู้ตตินั้นเป็นการเสนอกันในแต่ละห้วง เวลาซึ่งมีวิกฤตการณ์ทาง เศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน ดังนั้นการมาพูดถึงผู้ตติต่าง ๆ ทั้งหลายในวันนี้จึง เป็นเสมือนกับการได้มองย้อนกลับไปตั้งแต่จุดเริ่มต้นของการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ กระทั่งคลี่คลายมาสู่การแก้ไข ปัญหาในปัจจุบัน เพื่อนสมาชิกที่ผลัดเปลี่ยนกันลุกขึ้นมาอภิปรายในวันนี้ต่างก็พูดจากันถึงผลกระทบของวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น พูดถึงแนวทางแก้ไขและพูดถึงสาเหตุของวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น นั้นเป็นประเด็นที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ข้อสรุปของสภาในวันนี้ก็คือว่าสิ่งทั้งหลายซึ่งสมาชิกอภิปรายไปในเรื่องวิกฤติ เศรษฐกิจกับผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องรับฟังและนำไปสู่การ ขบคิดหาทางผนวกกับมาตรการต่าง ๆ แนวทางต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ทำไปแล้ว ท่านประธานครับ การพูดจากันถึงผู้ตติในวันนี้จึง เป็นเหมือนการมองย้อนกลับไปมองปัจจุบันของวันนี้และมองอนาคตไปในวันข้างหน้า ในฐานะพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกของสภานิติบัญญัติที่จะมีส่วนอย่างสำคัญในการคลี่คลายปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจนี้ ท่านประธานครับ ย้อนหลังกลับไปเมื่อปลายปี ๒๕๔๐ ผมคิดว่า เป็นช่วงเวลาที่เราพูดกันถึงวิกฤติเศรษฐกิจมากมายที่สุด ในช่วงนั้นคงไม่ต้องพูดกันถึงว่าวิกฤติเศรษฐกิจนั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร มีภาวะอย่างไรที่เกิดขึ้นกับประเทศเราบ้าง สาเหตุเกิดมาจากเรื่องอะไรบ้าง แต่โดยสรุปแล้วปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจภายหลังปี ๒๕๔๐ มีผู้สรุปไว้น่าสนใจครับ เขาบอกว่าปัญหาวิกฤติ เศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกับประเทศเรานั้นประชาชนมักจะ ตั้งคำถามว่าอะไรคือวิกฤติเศรษฐกิจ หลังปี ๒๕๔๐ มีภาวการณ์ใดหรือในประเทศของเราที่บอกว่านั้นคือวิกฤติเศรษฐกิจ ผมได้ยินท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านปัจจุบันท่านพูดเอาไว้ว่า หลังวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ สิ่งที่เกิดขึ้นมี ๓ ประเด็นที่สำคัญ นั่นคือ

๑. เรามีปัญหาทุนสำรองทางการ ซึ่งก่อนหน้านั้นเรามีจำนวนมากมายถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านเหรียญสหรัฐ แต่หลังวิกฤติเศรษฐกิจเรามีทุนสำรองทางการที่ต่ำลงมากจนขนาดว่าถ้าหากภาวะที่มีการซื้อขายล่วงหน้าอาจจะทำให้เรีบกว่าอยู่ในภาวะที่เกือบจะหมดทุนสำรองทางการของประเทศโดยสิ้นเชิง นี่เป็นสิ่งที่กระทบต่อวิกฤติความเชื่อมั่นของประเทศในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็นอย่างยิ่ง นั่นเป็นวิกฤติประการที่ ๑ ครับ

วิกฤติประการที่ ๒ ก็คือการขาดทุนอย่างมหึมาของกองทุนฟื้นฟู

และพัฒนาระบบสถาบันการเงิน อันเกิดจากการดำเนินนโยบายแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่ผิดพลาด สภานี้พูดไปเยอะและผมจะไม่ตะปะเด็นนี้อีก แต่วันนี้สิ่งนี้ยังเป็นบาดแผลลึกและเป็นร่องรอยที่ชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดในการดำเนินนโยบายที่ผ่านมา แต่วันนี้เราจะไม่พูดถึงเรื่องเก่า แต่เราจะพูดถึงการแก้ไขปัญหาเพื่อประชาชนในประเทศของเรา

ประการที่ ๓ ท่านประธานครับ วิฤติเศรษฐกิจหลังปี ๒๕๔๐ ที่ส่งผลกระทบต่อมหัพการและเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงวิฤติ ก็คือการหดตัวของกำลังซื้อของประชาชน ประชาชนไม่มีกำลังซื้อเพียงพอ ส่งผลให้เศรษฐกิจของเราเมื่อประเมินแล้วอยู่ในภาวะที่มีการติดลบจากที่เคยเติบโต บางปีก่อนหน้านี้ย้อนหลังกลับไปเติบโตเป็นตัวเลข ๒ หลักด้วยซ้ำไป จนต่างประเทศมองเราว่าเป็นประเทศที่มีความมหัพการทางเศรษฐกิจ

นั่นเป็นวิฤติเศรษฐกิจทั้ง ๓ เรื่องที่เกิดขึ้น แต่สิ่งที่เราเป็นห่วงที่สุดในฐานะที่เป็นสมาชิกของสภานี้ก็คือวิฤติเศรษฐกิจเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อสังคมต่อประชาชนอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อภาวะของคนตงงาน ผลกระทบที่เกิดขึ้นเรื่องราคาสินค้าราคาแพง และความจำกัดของงบประมาณที่จะลงไปเพื่อแก้ไขปัญหาคอนยากคนจนของประเทศของเราซึ่งมีปัญหามากพออยู่แล้ว วิฤติเศรษฐกิจเหล่านี้ปัญหาประการหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือ ที่สุดแล้วประเทศของเราต้องเข้าสู่สิ่งที่เราเรียกกันว่าเป็นโปรแกรม (Program) หรือโครงการให้ความช่วยเหลือของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งเราได้ไปทำสัญญาผูกพันกับเขา มีการตกลงกับเขา เมื่อเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๔๐ นี้เป็นวิฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นหลังปี ๒๕๔๐ วิฤตินี้เป็นผลมาจากความเชื่อมั่นประการหนึ่ง ที่สุดแล้วก็นำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงของประเทศนั่นคือเปลี่ยนแปลงคณะผู้บริหาร เดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๔๐ มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง รัฐบาลชุดเก่าลาออกไป มีรัฐบาลชุดใหม่เข้ามา ในห้วงเวลานี้วิฤติเศรษฐกิจไม่ได้หยุดยั้ง วิฤติเศรษฐกิจยังคงโหมกระหน่ำประเทศไทยอย่างรุนแรง แต่ในภาวะที่รัฐบาลใหม่เข้ามา ตรงนี้ก็ยังมีมติที่เสนอเข้าสู่สภาอีก พูดถึงเรื่องวิฤติเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน -----

แต่หลังจากเปลี่ยนแปลงรัฐบาลเปลี่ยนแปลงผู้บริหารไปแล้ว ท่านประธานครับ วันที่มีการเปลี่ยนแปลงคณะผู้บริหาร คณะผู้บริหารขณะนั้นยังคงดำเนินนโยบาย แก้ไขปัญหาประเทศสมาจนกระทั่งถึงวันนี้ก็แล้ว เพราะฉะนั้นเหตุที่พูดถึงในวันนี้ส่วนหนึ่งจึงจะพูดถึงการวิพากษ์วิจารณ์เสนอแนะการทำงานของรัฐบาล ในชุดปัจจุบัน ผมขอให้ท่านประธานเห็นว่าวิกฤติเกิดขึ้นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลง รัฐบาลอย่างไรและวิกฤติเศรษฐกิจยังไม่หยุดยั้ง ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้น การพูดถึงปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดผลกระทบต่อสังคมในวันนี้จึงอดไม่ได้ ที่ต้องมีการพูดถึงว่าวันนี้รัฐบาลทำอะไรไปบ้างแล้ว ผมก็เป็นสมาชิกของสภาผู้ คนหนึ่งแม้ว่าจะอยู่ข้างฝ่ายรัฐบาล แต่เราทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชน ผมติดตามการทำงานของรัฐบาลนี้อยู่ เช่นเดียวกัน ผมเข้าใจว่ารัฐบาลนี้เข้ามา ในช่วงปลายปี ๒๕๕๐ ภายหลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจรุนแรงนั้น รัฐบาลชุดนี้ มีความจำกัดเป็นอย่างยิ่ง

ความจำกัดประการที่ ๑ ท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้งบประมาณ ที่จำกัดเป็นอย่างยิ่ง ถ้าท่านประธานจำได้ งบประมาณปี ๒๕๕๑ ที่เคยมีแนวคิด จะตั้งเอาไว้ถึง ๑ ล้านล้านบาทเท่านั้น ที่สุดแล้วถูกปรับลดถึง ๓ ครั้ง ครั้งหนึ่ง ลดลงเหลือ ๙ แสนล้านบาท เหลือ ๘ แสนล้านบาท ที่สุดเหลือ ๘ แสนล้านบาท แต่เมื่อเข้าสู่โปรแกรมของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในเวลานั้นกลับถูก กำหนดให้งบประมาณฉบับนั้นเป็นงบประมาณแบบเกินดุล นั่นคือจะต้องเก็บเงิน จำนวนหนึ่งเอาไว้ ส่งผลให้เม็ดเงินจริง ๆ ที่ลงไปสู่การพัฒนาประเทศนั้นน้อยกว่า ที่ควรจะเป็น กระทั่งถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันที่เข้ามาในช่วงเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๕๐ งบประมาณจำกัด นั้นแปลว่าขณะที่ปัญหามาก ความต้องการแก้ปัญหาแต่เม็ดเงิน กลับมีจำกัดเป็นอย่างยิ่ง นี่คือภาวะที่จำกัดของรัฐบาลชุดปัจจุบัน

อันที่ ๒ คือเวลาที่จำกัดมาก วิกฤติเศรษฐกิจไม่รอเวลาในการแก้ปัญหา คนตงงานมากขึ้น สินค้าเกษตรสินค้าราคาแพงในท้องตลาดมีปัญหา สินค้าเกษตร หลายตัวก็มีปัญหาอยู่ในเวลานั้น ปัญหาต่าง ๆ ไม่ได้รอเลย แต่เวลาจำกัดอย่างยิ่ง ในการแก้ไขปัญหา

อันที่ ๓ ความมอดทนของพี่น้องประชาชนเองก็มีจำกัด ต้องยอมรับว่า ความคาดหวังต่อรัฐบาลชุดนี้มีสูงมากในวันที่เกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล แต่ผมเห็น เหมือนกับที่หลาย ๆ คนในประเทศนี้เห็นก็คือว่า เมื่อรัฐบาลนี้ขึ้นมาสู่การบริหารประเทศ แล้วรัฐบาลได้พูดว่าต้องยอมรับว่าวันนี้ปัญหาของบ้านเรานั้นยังวิกฤติอยู่ เพราะฉะนั้น

สิ่งที่รัฐบาลจะทำต่อไปก็คือแก้ด้วยความอดทนและแก้ด้วยความมุ่งมั่น รัฐบาลชุดนี้บอกประชาชนว่า เราไม่อาจจะแก้ปัญหาให้สำเร็จภายในช่วงเวลาข้ามคืน ท่านนายกฯ บอกกับคนที่ทั่วประเทศว่าไม่มีความมหัศจรรย์หรือปาฏิหาริย์ในการแก้ปัญหา แต่ทุกอย่างต้องเกิดขึ้นจากการทำงานหนักทั้งสิ้น ท่านประธานคงจะเห็นวันนี้เรามุ่งมั่นแก้ปัญหา ทุกคนในประเทศนี้เอาใจช่วย รัฐบาลต้องทำงานหนัก ผมคิดว่าสิ่งที่สมาชิกแห่งสภานิติบัญญัติต้องติดตามก็คือว่า ภายใต้อำนาจของรัฐบาล เช่นนั้นรัฐบาลทำอะไรลงไปบ้าง ผมคิดว่าต้องให้ความเป็นธรรมในการติดตามตรวจสอบรัฐบาลผ่านกระบวนการของนิติบัญญัติในสภาแห่งนี้ สิ่งที่ผมเห็นมี ๒ ด้าน ท่านประธานครับ ในด้านที่ ๑ ก็คือ เรื่องของการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล เพราะที่ผมจะพูดก็คือถ้าจะดูว่ารัฐบาลทำอะไรลงไปต้องไปดูจากนโยบายของรัฐบาล เราจะเห็นชัดเจนเจตจำนงของรัฐบาลนี้ในการประกาศเป็นนโยบายต่อรัฐสภาว่า รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอย่างเร่งด่วน ในเวลาเดียวกันก็จะมีนโยบายลดผลกระทบหรือบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจต่อทางด้านสังคม และจะไม่ละเลยการพัฒนาศักยภาพเพื่อพัฒนาประเทศในระยะยาว

สิ่งที่ผมเห็นคือเจตจำนง คือความมุ่งมั่นของรัฐบาล วันนี้ผมเห็นอะไร สิ่ง
 ผมเห็นในเรื่องของการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง
 ของการเงิน รัฐบาลมีนโยบายซึ่งทำมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไข
 ปัญหาสถาบันการเงินซึ่งมีความผิดพลาดไปมาก นโยบายหลายอย่างดำเนิน
 ไปแล้ว ผมคิดว่าวันนี้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ถ้ามีโอกาสลุกขึ้นอภิปรายจะเห็น
 ได้ชัดเจนกว่าที่ผมจะพูดไป เรื่องทุนสำรองทางการที่เพิ่มขึ้น วันนี้เรื่อง
 การเงิน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ได้ลดลงแล้ว จากการที่ถูกโจมตีมาตลอดว่า
 มีอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น เรื่องอัตราแลกเปลี่ยนเงินถึงวันนี้เป็นอัตราแลกเปลี่ยน
 ที่คลายหรือหยุดความผันผวนไปอย่างมากจากที่เคยถูกต่อว่าว่ารัฐบาลพยายาม
 ทำให้อัตราเงินบาทแข็งกว่าความเป็นจริง แต่วันนี้ความจริงพิสูจน์ว่าไม่ได้
 เป็นเช่นนั้น ทุกอย่างสะท้อนความเป็นจริงของความตั้งใจในการแก้ไขปัญหา
 เรื่องนโยบายทางด้านการค้า ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ
 สิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลเข้าใจปัญหาก็คือการดำเนินนโยบายการค้า
 แบบขาดดุล สิ่งนี้เป็นปัญหากับประเทศของเรา มา ประเมินไม่ได้ว่าเรื่องนี้
 เกี่ยวข้องกับการเข้าไปสู่โครงการช่วยเหลือของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
 จัดหมายแสดงเจตจำนงฉบับที่ ๑ กับจัดหมายแสดงเจตจำนงฉบับที่ ๒ ซึ่งได้
 มีการตกลงกันไปในปี ๒๕๕๐ มีการเขียนเอาไว้ชัดถึงนโยบายทางด้านการค้าว่า
 ต้องดำเนินนโยบายแบบเกินดุล นั่นคือจะต้องมีเงินส่วนหนึ่งถูกเก็บเอาไว้
 จะด้วยเหตุผลประการใดก็ตามแต่ แต่สิ่งนั้นทำให้ประเทศขาดเม็ดเงินที่จะ
 เป็นงบประมาณไปพัฒนาประเทศ อย่างน้อยเกือบ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท รัฐบาล
 ชุดนี้เข้ามา ทำนุประชาชน มาทำหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ ๓ จนกระทั่ง
 ถึงปัจจุบันเป็นฉบับที่ ๖ กำลังทำฉบับที่ ๗ ในฉบับที่ ๓ รัฐบาลเองพยายามที่จะ
 ต่อรองเรื่องของนโยบายการค้า ที่สุดแล้วก็มีการผ่อนคลายนโยบายในฉบับที่ ๓
 ซึ่งทำภายใต้รัฐบาลนี้ ตกลงให้เป็นนโยบายขาดดุล ๓ เปอร์เซ็นต์ นั่นแปลว่า
 จะมีเม็ดเงินเพิ่มขึ้น ๓ เปอร์เซ็นต์จาก จี.ดี.พี. (GDP) หรือผลิตภัณฑ์
 มวลรวมภายในประเทศ จะส่งผลให้มีเม็ดเงินจำนวนมหาศาลในการที่จะ
 นำไปสู่การพัฒนาประเทศ นี่เป็นความตั้งใจของรัฐบาลนี้ และเป็นสิ่งที่ผมเห็น
 และผมคิดว่าสะท้อนความเป็นจริง และนั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเม็ดเงิน
 เหล่านี้ที่ผ่านกระบวนการของงบประมาณที่เป็นงบประมาณขาดดุล จะทำให้
 ประเทศมีกำลังเงินมากขึ้น ไปทำลายความจำกัดของงบประมาณ และเม็ดเงิน

ส่วนนี้จะลงไปสู่พี่น้องประชาชน ท่านประธาน แต่ไม่วายที่รัฐบาลทำไปก็ถูกโจมตี เหมือนกันว่า พอรัฐบาลแก้ไขปัญหาทั้งหมดเรื่องการเงิน เรื่องการคลัง เรื่องงบประมาณ เป็นการทำแบบไม่ได้คิดถึงคนยากคนจน เป็นการอุ้มคนรวย แต่ไม่ช่วยคนจน ความจริงสภานี้พูดไปเยอะ รัฐบาลพยายามชี้แจงตลอด แต่ช็อกแล้วหาหนีมืออยู่ตลอดเวลา ผมคิดว่าเป็นความเจ็บปวดของคนที่ได้รับรู้เรื่องนี้ เป็นความไม่สบายใจของคนซึ่งตั้งใจแก้ไขปัญหา แต่เราต้องพิสูจน์ด้วยความที่เป็นจริง ในมือผมในเวลานี้เป็นข้อสรุปเรื่องงบประมาณ เป็นตัวเลขงบประมาณซึ่งตั้งไปแล้วของปี ๒๕๕๒ ซึ่งรัฐบาลชุดนี้เป็นคนตั้งขึ้น จะเปรียบเทียบให้เห็นกับงบประมาณของปีที่ผ่านมา และจะยกเฉพาะงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสังคม เพื่อชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า ในวิกฤติเศรษฐกิจเช่นนี้รัฐบาลทำอะไรลงไป พวกเราในฐานะสภานิติบัญญัติ ต้องติดตามและต้องดูด้วยสายตาที่เป็นธรรม และเป็นข้อมูลที่เป็นจริง ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นว่างบซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของสังคมโดยเฉพาะ สำนักงบประมาณทำสรุปมาอย่างนี้ว่า เงินถึงร้อยละ ๑๙.๒ ของงบประมาณในปี ๒๕๕๒ เป็นงบที่ใช้ในด้านสังคม เป็นเม็ดเงินถึง ๑,๐๕๗,๘๐๐ ล้านบาท แบ่งเป็นงบประมาณในหลายกระทรวง เช่นกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงเกษตรฯ งบด้านนี้ถ้าจำแนกออกมาให้เห็นชัดในจำนวนถึง ๑ แสนกว่าล้านบาทนี้จะไปในเรื่องสุขภาพถึง ๒๐,๒๗๒ ล้านบาท เปรียบเทียบกับงบประมาณในปีที่ผ่านมา ตั้งไว้ ๒๐,๖๙๕ ล้านบาท

งบทางด้านการศึกษา ซึ่งส่งผลไปถึงลูกคนยากคนจนทั่วประเทศ รัฐบาลชุดนี้ตั้งเอาไว้ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท นั้นไม่รวมงบเงินกู้ซึ่งเข้ามาช่วย ถ้ารวมแล้วจะเป็นเงิน ๒๑,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่งบประมาณปีก่อนหน้านั้นเป็นเงิน ๑๘,๓๐๐ ล้านบาท งบทางด้านการศึกษา อันนี้จะหมายถึงโครงการซึ่งลงไปสู่เกษตรกรโดยตรง ไม่ใช่เป็นงบที่ให้กระทรวงเกษตรฯ แต่งบเกษตรกรคืองบซึ่งลงไปสู่เกษตรกร งบปี ๒๕๔๒ ตั้งเอาไว้ ๑,๓๑๕ ล้านบาท ถ้ารวมงบเงินกู้ด้วยจะเป็นเงิน ๒,๐๘๓ ล้านบาท งบปีที่ผ่านมา ๓๘๑ ล้านบาท งบประมาณเรื่องผู้ด้อยโอกาส เราพูดกันมาก คนส่วนนี้คือคนที่ยากจน คนที่มีปัญหาที่แท้จริงของสังคม รัฐบาลนี้ตั้งงบไปช่วยเหลือเขาเอาไว้ ๓,๓๕๐ ล้านบาท ถ้ารวมงบเงินกู้จะเป็นเงิน ๓,๓๕๗ ล้านบาท เทียบงบประมาณปีที่ผ่านมา ๒,๐๕๖ ล้านบาท งบที่เกี่ยวข้อกับการพัฒนาแรงงานจะเห็นได้ชัด รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ละเลยเรื่องปัญหาคนว่างงาน งบพัฒนาแรงงานปี ๒๕๔๒ ตั้งเอาไว้ถึง ๕,๒๓๒ ล้านบาท ถ้ารวมงบเงินกู้จะเป็น ๕,๔๔๑ ล้านบาท งบประมาณปีที่ผ่านมาเท่าไรครับ ๘๑๘ ล้านบาท คืองบประมาณปี ๒๕๔๑ งบเรื่องการสร้างงานตั้งเอาไว้ปี ๒๕๔๒ ๕,๘๒๒ ล้านบาท รวมงบเงินกู้เป็น ๘,๔๕๑ ล้านบาท งบประมาณปี ๒๕๔๑ ที่ผ่านมา ๕,๕๘๕ ล้านบาท ตัวสุดท้ายงบไปพัฒนาการท่องเที่ยว สร้างงานเรื่องการท่องเที่ยว สร้างงานให้คน ซึ่งอยู่ในจังหวัดที่มีการท่องเที่ยวตั้งเอาไว้ถึง ๒,๒๖๖ ล้านบาท แต่ถ้ารวมเงินกู้จะเป็นเงินถึง ๔,๑๖๗ ล้านบาท ในขณะที่งบปีที่ผ่านมาตั้งไว้เพียง ๒,๐๕๖ ล้านบาท นี่เปรียบเทียบให้ท่านประธานเห็นว่า งบประมาณหรือนโยบายทางการคลังที่ผมเห็นร่วมกับคนทั่วทั้งประเทศเห็นนั้นต่างกันเป็นอย่างยิ่ง แต่ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าการทำงานย่อมมีปัญหา รัฐบาลแก้ไขปัญหาไป แต่การแก้ไขปัญหามันบางครั้งต้องยอมรับว่าข้อกล่าวหาที่เกิดขึ้นจากบางฝ่ายนั้น แม้จะมีเสียงการติติงที่สร้างสรรค์ แต่หลายอย่างเป็นข้อติติงที่แก้ตัวยาก และเป็นการพูดจาไม่ตรงกับความจริงเลย รัฐบาลแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจมีนโยบายมีมาตรการ แน่นนอนครับในทางรัฐสภาของประเทศเราจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่เรียกว่ากฎหมาย รัฐบาลเสนอกฎหมายมากมายเข้าสู่สภา กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเป็นส่วนหนึ่ง เพราะนั่นเป็นภาระที่รัฐบาลจำเป็นต้องทำ เพราะเป็นรัฐบาลหลังรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไม่รีรอเสนอเข้าไป แต่มีกฎหมายหลายฉบับซึ่งรู้จักกันในนาม

กฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจ ทุกตัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้างอึ่งกับการไปเสริมมาตรการ
เสริมกลไกในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ แต่สิ่งซึ่งได้รับสะท้อนกลับมา
คือการกล่าวหาอย่างปราศจากมูลความจริงว่าเป็นกฎหมายขายชาติ เจ็บปวดครับ
ข้อกล่าวหาขายชาติ คนที่เขารักชาติจริง ๆ รับผิดชอบไม่ได้หรอกครับ แต่คนกล่าวหา
จะพูดอย่างไรก็ได้ บางทีมีการบิดเบือน กฎหมายล้มละลายเป็นกฎหมายซึ่งมี
การบิดเบือนเห็นชัดที่สุด มีคนไปพูดถึงขนาดว่าถ้าออกกฎหมายล้มละลายจะทำให้
คนล้มละลายทั้งประเทศ พูดทำให้คนตกใจ อาจจะตั้งใจให้คนมีความเชื่อมั่น
ต่อรัฐบาลน้อยลงหรืออย่างไรผมไม่ทราบ แต่ข้อกล่าวหาเหล่านั้นแน่นอนรัฐบาล
ต้องแก้ แต่แทนที่จะเดินหน้าได้เต็มทีกลับเป็นภาระต้องมาอธิบายสิ่งซึ่งไม่ควร
จะเกิดขึ้นเลยให้กับประชาชนทั่วทั้งประเทศ เป็นภาระที่เพิ่มขึ้นให้กับรัฐบาล
ข้อกล่าวหาขายชาติไม่เบาครับ หนักมาก รัฐบาลต้องไปแก้ว่ากฎหมายล้มละลาย
ทำให้คนล้มละลายมากขึ้น มีการแก้ไขจำนวนทุนที่มีการฟ้องล้มละลายจากเดิม
ที่เป็นเอกชนคนธรรมดา ๕๐,๐๐๐ บาทกลับขึ้นไปเป็นตัวเลขที่สูงขึ้นเป็น
๕๐๐,๐๐๐ บาท ในที่สุดกระบวนการก็กำลังดำเนินการกันอยู่ เรื่องนิติบุคคลก็
ทำให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้มีการฟื้นฟูกิจการทั้งที่แต่ก่อนกระบวนการตรงนี้
ทำไม่ได้ -----

ข้อกล่าวหาเหล่านี้เป็นข้อกล่าวหาที่เป็นปัญหาในการดำเนินงานของรัฐบาล
ประการหนึ่ง ในขณะที่เราต้องการการแก้ไขปัญหารวดเร็วเพราะความจำกัด
ของเวลานี้น้อย เราต้องการความร่วมมือ เราเรียกร้องความร่วมมือของคน
ทั้งชาติ แต่ข้อกล่าวหาเหล่านี้ทำให้รัฐบาลต้องหันกลับมาอธิบายและอธิบายซ้ำซาก
เพราะมีการกล่าวหาซ้ำซาก ผมชี้ให้ท่านประธานเห็นบางประการ ตรงนี้จะ
เกี่ยวข้องกับพวกเราในฐานะที่เป็นสภานิติบัญญัติ เราเป็นคนออกกฎหมาย
จำเป็นต้องพูดความจริง ข้อเท็จจริงกับพี่น้องประชาชน ผมคิดว่านี่จะเป็น
เรื่องสำคัญ และจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ตอบได้ว่าเราจะช่วยประชาชนในการฟื้นฟู
วิกฤติเศรษฐกิจอย่างไรโดยผ่านกระบวนการนิติบัญญัติ ท่านประธานครับ
การลดผลกระทบทางสังคมที่รัฐบาลได้ทำไป ต้องยอมรับว่าในวันที่มีการพูดถึง
รายงานแสดงผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
วันนั้นเรามีการถ่ายทอดสด แต่ความจำกัดของเวลาทำให้บางตัวขาดหายไป
อย่างน่าเสียดายยิ่ง มีคนพูดถึงค่อนข้างที่จะน้อย วันนั้นมีการโจมตีมากครับ
แต่โอกาสแก้ไขหรือชี้แจงข้อเท็จจริงของรัฐบาลก็มีจำกัด มีอยู่หน้าหนึ่งผมคิดว่า
สำคัญและสะท้อนให้เห็นว่าความตั้งใจของรัฐบาลที่จะบรรเทาผลกระทบทาง
สังคมที่เกิดจากวิกฤติเศรษฐกิจนั้น รัฐบาลทำไปตั้งแต่รับหน้าที่เป็นรัฐบาล
ในหน้า ๑๓๕ ข้อ ๕ การแก้ไขปัญหการว่างงานในภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ
รัฐบาลในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ปี ๒๕๔๐ ๑ เดือนหลังเป็นรัฐบาล รัฐบาลโดย
คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้มีแผนปฏิบัติการบรรเทาปัญหาการว่างงาน และแต่งตั้ง
คณะกรรมการนโยบายบรรเทาปัญหาการว่างงานแห่งชาติ ถ้าเราเข้าใจ
ความจริงข้อนี้ ข้อกล่าวหาที่พูดถึงผู้คนรวยไม่ช่วยคนจน ทอดทิ้งคนว่างงาน
ไม่เกิดขึ้นเลย ถ้าเราพูดความจริงกับประชาชน เราจะเห็นความตั้งใจของรัฐบาล
วันนี้ต้องทำต่อครับ สิ่งที่เราจะเสนอแนะต่อรัฐบาลก็คือ อะไรที่เป็นเรื่อง
เดินมาแล้วถูกต้อง ท่านต้องทำต่อ วันนั้นท่านประกาศเดือนธันวาคม ปี ๒๕๔๐
ท่านพูดถึงมาตรการ ๗ ข้อ บรรเทาปัญหาการว่างงาน วันนี้ท่านต้องทำต่อ
ถ้าสิ่งนี้ได้ผล ท่านพูดถึงเรื่องมาตรการจ้างงานในชนบท ทำให้คนที่ถูกเลิกจ้าง
มีงานทำชั่วคราวในพื้นที่ชนบท ๔๕๐,๐๐๐ คน ตัวเลขวันนี้ท่านต้องช่วยให้มากขึ้น
และจำเป็นต้องออกมาพูดความจริงว่าเราช่วยไปแล้วเท่าไร ข้อ ๒ ท่านพูดถึง
มาตรการแก้ไขแรงงานต่างด้าว มีเป้าหมายลดแรงงานต่างด้าวเข้าเมือง
ทำให้คนไทยจะมีงานทำทดแทน ๒๖๘,๒๕๙ คน วันนี้รัฐบาลต้องชี้แจงว่า

ที่ทำไปแล้วถูกต้อง ท่านจะดำเนินการต่ออย่างไร มาตรการส่งเสริมแรงงานไทย
ไปทำงานต่างประเทศ มาตรการส่งเสริมการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม
โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริที่มีคนเข้าร่วมถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าคน
วันนี้ท่านจะมีแนวทางขยายอย่างไร ผมคิดว่าวันนี้ถ้าท่านตอบไม่หมด แต่ทุกวัน
ที่ออกมาพูดจากประชาชน ผมคิดว่าจำเป็นต้องตอบย้ำให้ประชาชนเห็นว่า
เราทำสิ่งนี้สืบหน้าไปแล้วอย่างไร อย่างน้อยเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับ
ประชาชน อย่างน้อยเป็นการลดการออกมากล่าวหาโดยปราศจากข้อมูลของ
บางฝ่าย โครงการทางสว่างอาชีพที่ช่วยเหลือบัณฑิตใหม่และผู้ว่างงาน อย่างเช่น
โครงการบัณฑิตอาสาของกระทรวงแรงงานฯ ที่ลงไปสู่องค์กรบริหารส่วนตำบล
ทุกวันนี้ลดคนว่างงานที่เป็นบัณฑิตเพิ่งจบใหม่ไปแล้วเท่าไร อันนี้ต้องชี้แจงให้
ประชาชนเกิดความเข้าใจ มาตรการประหยัดหรือไทยช่วยไทย ที่มีคนทั่วไป
ได้รับประโยชน์จากสินค้าราคาถูก บรรเทาปัญหาค่าครองชีพของผู้ว่างงาน
คนยากคนจนทั่วประเทศ ซึ่งมีการเขียนเอาไว้ในรายงานฉบับนี้ว่ามีคน
ได้รับประโยชน์มากถึง ๓,๗๕๕,๓๕๒ คน วันนี้ต้องพูดต่อ ท่านมีอะไรมากกว่านี้
อย่างน้อยที่สุดวิกฤติวันนี้คลี่คลายขึ้น คนเชื่อมั่นมากขึ้น ท่านประธานครับ
สิ่งทั้งหลายที่ผมพูดจามาให้ประธานได้เห็นก็คือ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในฐานะของ
สมาชิกแห่งสภานิติบัญญัติ เราใช้สายตาที่เป็นธรรมติดตามการทำงานของรัฐบาล

ข้อกล่าวหาหลายอย่างผมคิดว่าไม่ควรเกิดขึ้น ข้อกล่าวหาประการหนึ่งที่เจ็บปวดที่สุดนอกเหนือจากอุ้มคนรวยไม่ช่วยคนจน ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วไม่ใช่ รัฐบาลนี้ช่วยทุกคนที่เป็นคนไทย โดยเฉพาะคนซึ่งเป็นคนด้อยโอกาส คนว่างงาน คนยากคนจน เกษตรกร ในประเทศนี้ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันกับคนซึ่งอาจจะมีฐานะดีกว่าเขาเพราะเขาเป็นคนไทย เขาเป็นคนซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจเท่าเทียมกันหมด ไม่มีใครได้รับมากหรือน้อยแตกต่างกันเลย แต่ข้อกล่าวหาอีกประการหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมรับฟังด้วยความไม่สบายใจ ข้อกล่าวหาเรื่องเอาใจฝรั่ง เอาใจต่างชาติ กล่าวหาถึงขนาดว่าจะเป็นการเปิดทางให้คนต่างชาติมาครอบงำเมืองไทย ผมคิดว่าข้อกล่าวหาเช่นนี้เป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรงไม่แพ้ข้อกล่าวหาเรื่องการขายชาติ แต่ข้อกล่าวหานี้อยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงอย่างไร ท่านมักจะอ้างเสมอเรื่องกองทุนการเงินระหว่างประเทศว่าเป็นฝรั่ง ผมไม่พูดหรือครับว่าใครเอาสิ่งเหล่านี้เข้ามา แต่วันนี้เราเข้ามาแก้ไขปัญหา ข้อเท็จจริงประการหนึ่งซึ่งให้ผมเห็นว่าการทำหนังสือแสดงเจตจำนงหรือที่เรียกกันว่า แอล.โอ.ไอ. (LOI) นั้น ๖ ฉบับที่ทำมารัฐบาลชุดนี้มาทำฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๔ ฉบับที่ ๕ และฉบับที่ ๖ มีการต่อรองกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศอย่างมากมาย อย่างน้อยที่สุดที่ผมพูดไปแล้วคือนโยบายการคลัง จากเกินดุล ๑ เพอร์เซ็นต์ ฉบับที่ ๓ ต่อดอกเป็นขาดดุล ๒ เพอร์เซ็นต์ ฉบับที่ ๔ ขาดดุล ๓ เพอร์เซ็นต์ ฉบับที่ ๖ ขาดดุล ๕ เพอร์เซ็นต์ นั้นแปลว่าเม็ดเงินที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายจากการต่อรองเหล่านี้จะเป็นเม็ดเงินที่หลั่งไหลไปสู่คนชนบท คนยากคนจน และคนไทยทั่วทั้งประเทศ ปฏิเสธไม่ได้ว่านั่นคือความเป็นจริง ข้อกล่าวหาเช่นนี้ถ้าถึงวันนี้ผมคิดว่ามันควรจะจบไปแล้ว แต่ท่านประธานครับ ผมไม่ได้คาดหวังในสิ่งเหล่านี้ แต่ผมคาดหวังว่ารัฐบาลจำเป็นต้องพูดจาให้มากขึ้น รัฐบาลจำเป็นต้องพูดความจริง ซึ่งแจ้งกับประชาชนให้มากขึ้น และพวกเราในฐานะที่เป็นฝ่ายสภานิติบัญญัติเราจำเป็นต้องให้ความจริงกับประชาชน อย่าโกหก อย่าบิดเบือนเพียงเพื่อตอบสนองเป้าหมายทางการเมืองเท่านั้น ถ้าเราพูดความจริงกันวันนี้เราจะมีแนวคิดที่มาช่วยกันแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ เพราะวิกฤติไม่รอแล้วครับ เวลามันไปแล้ว ความยากจนมาแล้ว วันนี้ต้องร่วมมือกัน ผมเชื่อว่าสมาชิกสภาฯ นี้โดยส่วนใหญ่ท่านตั้งใจดี เพราะท่านเป็นคนที่มาจากประชาชน ผมเรียกร้องสิ่งเหล่านี้ และจะเป็นข้อคิดฝากฝังให้กับรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณขจิตรครับ

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ หลังจากผมอภิปรายไปแล้วมีท่านสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งมีความเห็นแตกต่าง ซึ่งผมเคารพ ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ได้ขึ้นอภิปรายทำนองว่า ผมนั้นไม่รู้เรื่องเศรษฐศาสตร์ แล้วมาพูดให้ไขว้เขว ผมขออนุญาตท่านประธานว่าผมพูดว่าผมไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์ แต่ไม่ใช่ผมไม่รู้เรื่องเศรษฐศาสตร์ แล้วผมก็ยืนยันให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งว่าสิ่งที่ผมพูดไปนี้ผมศึกษาครับ ผมรู้ความเคลื่อนไหวของสมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีนักวิชาการเศรษฐศาสตร์ทั้งหมดเขาประชุมกันเขาสรุปอย่างไร ผมศึกษา ผมศึกษาคณะอนุกรรมการเศรษฐกิจของวุฒิสมาชิกเขาสรุปอย่างไร ผมศึกษา แล้วของพรรคความหวังใหม่เองมีการศึกษาติดตามเรื่องนี้ ผมยืนยันอีกครั้งหนึ่งครับ ไม่ได้เจตนาทำลายเครดิต (Credit) ของใคร แต่ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าแนวทางที่รัฐบาลกำลังแก้ปัญหาและแก้มาแล้วผิดพลาด ผมประเมินจากผลครับ ผลที่เกิดขึ้นวันนี้สรุปลงไปชัดเจนอีกครั้งหนึ่งว่าสถาบันการเงินไม่ฟื้น ออกมาตรการนับไม่ถ้วน วันนี้ก็ยังทรุดอยู่ แล้ววันหน้าต่อจากนี้ ๓ - ๔ เดือนก็จะทรุดอีก นี่พูดความจริงกัน อย่างนี้ แล้วผมเสนอชัดเจนครับท่านประธาน ผมบอกว่ากิจการของสถาบันการเงินนั้น ถ้าเป็นภาคเศรษฐกิจนั้นมันเป็นเพียงภาคบริการที่จะให้เกิดงาน เกิดบริษัท เกิดอะไรขึ้น ผมจึงเสนอให้เปลี่ยนยุทธวิธี ผมเสนอด้วยความบริสุทธิ์ใจว่ายุทธวิธีหรือว่ายุทธศาสตร์ที่บอกใส่อะไรลงปลายภูเขา เหมือนสมาชิกที่อภิปรายไปแล้วจากพรรคชาติไทยพูด มันผิดพลาด -----

ผมจึงมีข้อเสนอให้สภานี้พิจารณาด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า อยากจะเห็นรัฐบาลปรับเปลี่ยนยุทธวิธี ใส่อะไรที่มออะไรลงไปภาคพื้นฐาน คำว่า ภาคพื้นฐาน ผมก็เข้าใจตรงกันกับคนที่เรียนเศรษฐศาสตร์ ว่าคือภาคการผลิตซึ่งมีเกษตรกรส่วนใหญ่รออยู่ ว่าภาคการแจกจ่ายซึ่งจะต้องพูดเรื่องการเกษตร ราคา ผลผลิต ว่าภาคบริโภควันนี้ประชาชนคนไทยใครบริโภคมากขึ้นบ้าง ก็มีแต่คนอดอยากยากแค้น แล้วก็เงินทองหายไหมด นี่คือผลซึ่งผมสรุปว่าผิดพลาด ผมเรียกร้องว่ารัฐบาลต้องปรับวิธีสรุปบทเรียน ไม่ใช่ใช้ออกมาแล้วพูดทำลายเครดิตผม ทำลายอย่างไรก็ได้หรือกรับความเป็นจริง ผมยังเสนอว่า กลัวท่านว่าความคิดของผมเป็นฝ่ายค้านท่านไม่เอา ผมก็เสนอว่าในรัฐบาลก็เสนอให้รับทำเสีย อย่างพรรคชาติไทยหัวหน้าพรรคก็ออกมาเสนอแล้ว สมาชิกอยู่ในสภาก็พูดแล้วว่าต้องเปลี่ยนวิธีการทุ่มเงิน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทลงไปในช่วงบทยเหมือนเงินผัน นี่ผมไม่ได้ตั้งใจทำอะไร แต่ว่าผมฟังมาอะไรที่มันเข้าท่าก็เสนอให้รัฐบาลทำ พรรคชาติพัฒนา ก็ไปเสนอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เสนอชัดเจนทางสื่อมวลชน บอกว่าต้องเร่งรับฟื้นฟูอุตสาหกรรมขนาดย่อม หรือพูดภาษาอังกฤษว่า เอส.เอ็ม.อี. (SME) อะไร ๕,๐๐๐ ล้านบาท ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วแต่เงินมันยังไม่มี พรรคพวกเพื่อนผมก็มีในวงอุตสาหกรรม เขาบอกว่ามันยังไม่มียังไม่ได้สักบาท นี่ก็ชัดเจนผมยืนยัน ที่ผมพูดตัวบุคคลเพื่อให้รู้ว่าผมนี้พูดจริง แล้วมีเรื่องจริง แล้วผมยังเสนอบอกว่าสหกรณ์ออมทรัพย์ครู สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการชั้นผู้น้อยวันนี้มันผิดเคือง วิฤทธิมันเกิดขึ้น อันนั้นก็ เป็นสถาบันการเงินของคนยากคนจน ก็ใส่เงินลงไปสิหมื่นล้านบาท นี่ยังไม่ได้ใส่มันก็ได้ไม่ได้มันจะล้ม ผมเสนอด้วยความตรงไปตรงมา แล้วผมเสนอโครงการระยะยาวด้วย ผมก็ไม่อยากจะพูดในฐานะฝ่ายค้านผมกลัวว่าท่านไม่ยอมรับ ผมก็บอกท่านสุเมธ พรหมพันธ์หัว เป็นประธานศึกษาเรื่องคอคอดกระ รายงานสภาแล้วลงมติกันแล้ว บอกว่าหาคนที่ลงทุนได้ภายใน ๖ เดือน ท่านสุเมธประกาศกับผมต่อหน้า ส.ส. ในสภาในห้องอาหาร เอาตำแหน่ง ส.ส. เป็นประกัน ขอโอกาสสำรวจนายกรัฐมนตรีให้ตั้ง เขา เป็นประธานกรรมการหาคนมาลงทุน เท่านั้น นี่ เขาขอเพียงคำสั่งเท่านั้น ไม่ต้องลงเงินสักบาท เขาจะหาคนลงทุน ๑ ล้านล้านบาท มาดำเนินโครงการแล้วมีคนทำงานได้ทันที ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ยังมีรายได้ทันที จบโครงการนี้มีคนงาน ๓ ล้านคนได้ทำงานจากโครงการนี้ ผมว่าผมเสนอชัดเจนแล้ว เสนออย่างตรงไปตรงมาที่สุดวันนี้ ผมไม่อยากจะเห็นการทำลายเครดิตกัน ผมมีความจริงใจกับชาติบ้านเมือง ผมเสนอแนะด้วยความ

บริสุทธิ์ ด้วยความตั้งใจไม่น่าจะต้องมาทำลายกันแบบนี้ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดอกเตอร์สุรพงษ์ขอสั้น ๆ เฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกัน เพราะว่ามีหลายคนยกมืออภิปรายก็อยากจะให้คนที่ยังไม่ได้อภิปรายได้อภิปรายบ้าง

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเองคงไม่ได้มีความตั้งใจที่จะพาดพิงไปถึงท่านชจิตร ผมอยากจะเรียนต่อเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ว่า ผมได้ติดตามการอภิปรายในหลาย ๆ ครั้ง ในหลาย ๆ เวลาด้วยกัน พบว่าเพื่อนสมาชิกบางท่านได้ออกมาพูดเป็นท่านเองที่ว่าตนเองไม่รู้เรื่องเศรษฐกิจ แต่ก็อภิปรายไป อันนี้ผมมองแล้วว่าเป็นปัญหาอย่างยั่งยืนต่อบ้านเมือง เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้มันไม่มีอยู่ในตำราเรียน อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดหลายครั้ง การแก้ไขนั้นถ้าเราแก้ไขจนบรรลุความสำเร็จได้ผมเชื่อว่าทั้งโลกต้องตามเรา เราสามารถผลิตบัณฑิตปริญญาเอกได้อีกมากมายเลยที่จะนำเคส (Case) ของประเทศไทยเราไปเป็นกรณีศึกษา ผมอยากจะเรียนว่าไม่ใช่เพียงแต่เฉพาะสมาชิกในสภาแห่งนี้ ยังมีผู้รอบรู้มากมายที่อยู่ข้างนอกพยายามที่จะชี้แนะ หรือแนะแนวทางให้แก่รัฐบาล แต่มันไม่มีคำตอบที่ชัดเจน -----

ผมเชื่อว่าสิ่งที่รัฐบาลพยายามทำนี้ทำดีที่สุดอยู่แล้ว แต่ต้องใช้เวลาที่จะให้ได้ คำตอบว่า การแก้ไขนั้นลุล่วงไปได้หรือไม่ แต่อย่างน้อยต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ให้เรากู้เงินคือกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ได้เห็นว่าการดำเนินการของรัฐบาลนี้ไปได้ถูกทาง เขาถึงยินดีที่จะปล่อยเงินออกมาเป็นงวด ๆ ให้กับเรา อย่างน้อยเป็นตัวที่ยืนยันหรือการันตีว่าเราไปได้ถูกทาง ไม่อย่างนั้นเขาคงไม่ปล่อยเงินกู้ให้เรา เพราะฉะนั้นการที่ผมได้ลุกขึ้นมาอภิปราย ผมคิดว่าไม่ได้ ทำความเสียหายหรือเป็นการดูถูกท่านสมาชิกนะครับ แต่ผมเป็นห่วงจริง ๆ ว่า ถ้าไม่รู้จริงแล้วไปพูดนี้มันจะเสียหายต่อบ้านเมืองมากมาย ทุกวันนี้บ้านเมืองเสียหาย มามากแล้ว พี่น้องประชาชนเดือดร้อนมามากแล้ว เกษตรกรซึ่งไม่รู้เรื่องเลย ก็เดือดร้อน ทุกคนเดือดร้อนไปหมด ผมอยากจะได้เห็นสภาแห่งนี้ช่วยกันสร้างสรรค์ สร้างประเทศชาติให้ก้าวต่อไปครับ ผมอยากจะได้เห็นอย่างนั้น ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่ผมจะให้คุณอ่านข้อมติต่อไป ผมอยากจะได้เรียนสักนิดหนึ่งว่า ความจริงวันนี้เป็นเรื่องผู้ติดตามให้ร่วมกัน พิจารณาปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ถ้าเราจะไม่พูดพาดพิงกันไปมา แล้วไม่ใช่ เป็นเรื่องของการอภิปรายไม่ไว้วางใจฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เราต้องการที่จะ สร้างสรรค์ เราจะเห็นว่านี่เป็นปัญหาของชาติ เราจะมาแก้ไข บางทีผู้ติดตามนี้ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับสภาและกับทุก ๆ ฝ่าย ผมอยากจะได้ขอความร่วมมือ อย่างนี้ว่า ขอให้เราพูดในเชิงสร้างสรรค์ วันนี้ไม่ใช่การอภิปรายไม่ไว้วางใจ และไม่ใช่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำไป เราอยากจะได้เห็นว่าร่วมกันที่จะให้สภา ส่งไปให้รัฐบาลแก้ไข หรือตั้งกรรมาธิการพิจารณาศึกษาเรื่องนี้เพื่อประโยชน์ ของประชาชนครับ เชิญคุณอ่านข้อมติครับ

นายอานวย สุวรรณศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม อานวย สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เคารพท่านประธานที่ได้ให้คำแนะนำต่อรัฐสภาว่า วันนี้ ถ้าเราพูดกันดี ๆ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการชี้แนะ ฝ่ายค้านเองนั้นเป็นที่ปรึกษา ของแผ่นดิน ในความหมายของคำว่า ฝ่ายค้าน เป็นตัวแทนคนครึ่งประเทศที่เป็น ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลก็เป็นตัวแทนคนครึ่งประเทศที่เป็นฝ่ายรัฐบาล อาจจะ มี เสี่ยงน้อยกว่ากันหน่อย แต่ว่าถ้าเราอภัยกันได้ มีอะไรกระทบกระทั่ง นิดหน่อยก็อภัยกัน เหมือนที่ท่านประธานร้องขอนั้นผมคิดว่าบรรยากาศก็จะดี ไม่ใช่ตอบโต้กันไป ว่ากันไปกันมาแล้วก็ขุ่นใจกันเปล่า ๆ ฉะนั้นอันนี้ผมก็อยาก

จะกราบเรียนว่าผมเรียนมาทางเศรษฐศาสตร์ จะว่าเป็นนักเศรษฐศาสตร์ก็ได้ แต่อยากจะเป็นยันว่าวิธีการแก้ปัญหาหลายวิธี อย่างของมาเลเซียนี้ผมก็ยกย่อง ผมเคยให้สัมภาษณ์โทรทัศน์ไป หนังสือพิมพ์ไปของหลายประเทศ ของโบรเพสเซอร์ คุกเกอร์ อะไรที่แนะนำมา ผมก็คิดว่าเป็นแนวคิดที่ดีจะช่วยกันแก้ปัญหา แต่ว่า สำหรับของรัฐบาลไทย ที่กราบเรียนว่าแนวทางทั้งยุทธศาสตร์ยุทธวิธีที่ค่อนข้าง จะไปได้ดี เพราะว่าผมเคยวิเคราะห์เหมือนกันจากข้อมูลของสภาพณ์ก็ตาม ธนาคารแห่งประเทศไทยก็ตามว่า เศรษฐกิจปีหน้าจะเห็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ หมายความว่าเราเดินมาถึงมืดแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเราร่วมมือกันทุกฝ่ายอย่าง ที่ท่านประธานว่านี่ เราก็น่าที่จะพบกับสิ่งที่ตั้งมาได้ เพราะเรื่องเศรษฐกิจนี้ โดยเฉพาะการเงิน การคลัง การธนาคารนี้ละเอียดอ่อน เซนซิทีฟ (Sensitive) มาก ถ้าเพื่อเราทุบกันไปทุบกันมา แวะกันไปแวะกันมา บ้านเมืองวิกฤติ คนที่เดือดร้อน ก็ทั้ง ๘๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ถ้าวิกฤติลงไป ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็แปลว่าคุณทำร้ายเขา หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท เพราะฉะนั้นต้องนึกตรงนี้ทุกคนที่อยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ ผมจะยืนยันว่าที่ผมพูดว่าการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ถูกต้องนี้ เพราะว่า ท่านประธานคงดูวันนั้นนักข่าวต่างประเทศมีของอเมริกัน ของรัสเซีย พาร์อีสเทิร์น อีโคโนมิก รีวิว (Far Eastern Economic Review) และก็ ของอังกฤษ คุณสิทธิชัย หยุ่น เชิญมาออกรายการที่ไอทีวี แล้วถามว่า เท่าที่นักข่าว ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศระหว่างชาติพิจารณานี้ ว่าแนวทางที่แก้มาถึงวันนี้ เป็นอย่างไรบ้าง คำตอบทุกคนเลยนะครับ ท่านไปเปิดทบทวนแทบดูได้ว่าเขาหวังว่า แก้ได้ เขาหวังว่าแนวโน้มดีขึ้นแน่ ส่วนที่ว่าเศรษฐกิจจะลงไปยังไม่ถึงที่สุด แล้วก็ จะขึ้นเมื่อไรนั้นก็อีกเรื่องหนึ่ง ส่วนที่ว่าวิกฤตการณ์จากภายนอกประเทศจะกระทบ ต่อเศรษฐกิจไทยบ้างนั้น อันนั้นเป็นข้อยกเว้นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าโดยภาพรวม เชื่อได้ว่านักข่าวในต่างประเทศนี้เขาคัดเลือกมา นักข่าวจะเป็นคนที่มีคุณภาพ เป็นคนที่มีศักยภาพ มีความรู้ ถ้าเป็นนักข่าวทางเศรษฐกิจนี่จะเป็นคนที่มีความรู้ ทางเศรษฐศาสตร์ทางการข่าวอย่างดี เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์ของเขาเหล่านั้น ผมว่าเราน่าจะประเมินได้ นักข่าวหลาย ๆ คนเหล่านั้นว่าเขาเชื่อมั่นต่อประเทศไทย แต่อันนี้เขาเชื่อมั่นอย่างนั้นเขาก็รายงานข่าวไปทั่วโลก เมื่อรายงานข่าวไปทั่วโลก ผ่านหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ความเชื่อมั่นต่อประเทศไทยก็จะมีสูง แต่ว่าเราเองนั้น ต้องไม่ประมาทที่จะช่วยกันแก้ไขช่วยกันทำ อันนั้นก็เป็นเรื่องเศรษฐกิจโดยรวม

ในทางวัตถุ -----

สิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานเป็นข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะต่อไปก็คือว่า
 วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ เราอย่าวิกฤตทางด้านสังคม เราอย่าวิกฤตทางด้านจิตใจ
 เราอย่าวิกฤตทางด้านความตกต่ำทางทุนทางสังคม ก็คือประเทศไทยที่อยู่รอด
 ปลอดภัยมาได้นับเวลาเป็นพัน ๆ ปีนี้ะครับ เพราะว่าเรามีสติ มีท่านอธิการบดี
 ของมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ท่านบอกว่าเวลาวิกฤตให้เราตั้งสติโดยการ
 ท่านยกตัวอย่างดีว่า เช่นเราอยู่ในห้องประชุมที่มืดแล้วไฟฟ้าดับ ถ้าทุกคนต่างวิ่ง
 จะเหยียบกันแข็งขาหัก ถ้าทุกคนตั้งสติสักระยะหนึ่งนี้แสงสว่างในความมืด
 มันจะเริ่มสว่าง ตาเราจะชินกับความมืด แล้วเราจะเริ่มแก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้น
 ในยามวิกฤตของประเทศไทยก็เหมือนกันเราต้องมีสติอย่างนั้น อย่างที่พระราชนิพนธ์
 ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องพระมหาชนก เวลาเรือจะล่มนั้นก็ไป
 บริโภคอาหารเต็ม และก็ป็นชั้นบนเสากระโศง และเอาน้ำมันทาตัวเพื่อลงไป
 ดงฉลามแล้วจะได้รอดพ้น ป็นชั้นไปสูง ๆ แล้วก็เลยดงฉลามซึ่งกำลังกินคน
 มีเลือดอยู่บน ฉลามมันจะกินคนที่ม่เลือด ถ้าตกไปในคนที่ม่เลือดก็จะถูกกัดด้วย
 แต่ถ้าตกไปในดงฉลาม ฉลามจะม่ความรู้สึกว่าเหมือนปลาตัวหนึ่ง เพราะฉะนั้น
 คนที่มีสติขนาดนั้นจะต้องแก้ปัญหาวิกฤตการณ์ของตัวเองได้ เพราะฉะนั้น
 ในสังคมไทยนี้เป็นสังคมที่จะต้องระมัดระวังในเรื่องสติที่จะสามารถนำมาแก้ปัญหา
 ในวิกฤตการณ์ของประเทศไทยได้ เพราะฉะนั้นทุนทางสังคมของประเทศไทยก็คือ
 ทุนทางด้านมิติทางด้านวัฒนธรรม ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสืบเนื่องกันมา
 เป็นเวลานาน แล้วถ้าวันล้มเหลวทั่วโลกเขาก็ม่เชื่อถือ เหมือนเมื่อสักครู่
 ใครพูดถึงเรื่องหอการค้าอเมริกันบอกว่า ถ้าเราม่แก้เรื่องเงินใต้โต๊ะนี้
 ไม่ว่าทางสรรพากร ทางศุลกากร ทางทุกโต๊ะที่จะมาลงทุนกันนี้ เขาม่อยากมา
 ลงทุน นั่นอะไรครับ นั่นใช้ไหมครับ ทนทางสังคมเราติดอันดับโลกว่าเราม่
 ดอรับชั้กันมากหรือเปล่า เพราะฉะนั้นปัญหาพวกนี้เป็นมติทางสังคมที่ทุกคน
 จะได้ช่วยกันพัฒนา เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยของเราต่อไปม่จากวิกฤตกลับไปสู่
 วิวัฒนาการที่ดีชั้ แล้วเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน เพราะฉะนั้นอะไรที่ม่มีม่ดี
 ที่เอาจัดเอาเปรียบเราก็เลิกเสีย ผมเห็นด้วยกับฝ่ายค้านหลายประเด็นครับ
 อย่างเช่นเรื่องสหกรณ์ เรื่องกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ แม้กระทั่งเรื่องการ
 ชุุดคอคอดกระ อันนั้นเป็นเรื่องเป็นมติที่ฝ่ายค้านเสนอเราก้รับไว้ แล้วก็มา
 พิจารณากันว่าอะไรที่ม่มีดีก็ช่วยกันทำ ใน ๘๐,๐๐๐ หมู่บ้านนี้ ถ้าเพื่อเราทำ
 โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพียงหมู่บ้านละล้าน เราจะรวยชั้ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ถ้าเราทำเศรษฐกิจพอเพียงหมู่บ้านละ ๑๐ ล้านบาท เหมือนที่กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ทำ

บางตำบลบางหมู่บ้านมีตั้ง ๕๐ ล้านบาท อาจจะมีเป็นร้อยล้าน เพราะฉะนั้น ถ้าเพื่อเราทำแค่หมู่บ้านละ ๑๐ ล้านบาท ใน ๘๐,๐๐๐ หมู่บ้านเราจะมีเงิน ๘ แสนล้านบาท เป็นอำนาจซื้อที่ทำให้การผลิตทั้งหลายของประเทศนี้ซึ่งง่าย ขายคล่อง การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจก็ฟื้นขึ้น หรือเป็นข้อเสนอที่ว่าควรกระจายเงิน ลงไปในชนบทให้มากขึ้น ก็เป็นข้อเสนอที่ดี ผมว่ารัฐบาลก็คิด แต่ว่าเมื่อก่อนเสนอ ในฐานะท่านเป็นที่ปรึกษาของแผ่นดินนี้รัฐบาลก็ต้องรับไว้ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็น ข้อเสนอที่ผมคิดว่ามีประโยชน์ที่ท่านประธานก็บอกแล้ว นอกจากนั้นผมอยากเสนอว่า ในเรื่องความชั่วร้ายอบายมุขทั้งหลายในหมู่บ้านทั้งหลายนี้ที่เกาะกินอยู่จะเป็น หวยเถื่อน เป็นบ่อนการพนัน เป็นช่องโศกภัย เป็นอะไรก็ตาม เป็นการทุจริต คอรัปชั่นที่มีอยู่ในหมู่บ้านทั้งหลายนี้ ขอให้เราช่วยกันแก้ปัญหาช่วยกันดูแลอย่าให้เกิด ทุนทางวัฒนธรรมพวกนั้นล้มสลายลงไป แล้วเราไม่สามารถที่จะอ้อมทรัพย์สินได้ ท่านพูดเรื่องการอ้อมทรัพย์สินครุอย่างนี้ ถ้าถ้าไปเพื่อการลงทุนไม่ใช่ไปเพื่อการบริโภค หรือเพื่อเล่นการพนันนี้ ส่งเสริมให้เขาก็เถอะครับ เขาจะได้ฟื้นตัวได้ แต่ต้อง เป็นการลงทุนที่ก่อให้เกิดรายได้ ไม่ใช่เพื่อไปทำความล้มเหลวและก็มาขอให้รัฐบาล ช่วยอย่างนั้นมันไม่ได้ ใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เราจะต้องช่วยกันดูแลว่า เศรษฐกิจของเราที่ทั่วโลกที่เขาจะเชื่อถือได้มันขึ้นอยู่กับ มิติทุนทางสังคม ภูมิปัญญาของเราที่จะใช้นี้ ถ้าเรารักษาตัวนั้นไว้ได้และก็รักษา การพัฒนาทางการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับการเกษตรได้จะเป็น ประโยชน์มาก เพราะว่าประเทศอื่น ๆ ที่ล้มสลายลงไปในี้ จะเป็นอินโดนีเซีย จะเป็นเกาหลีอะไรนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าพวกนี้เขาจะไม่รักษา รากฐานเดิมทางสังคมเขาไว้ ไทยก็เหมือนกัน ที่ล้มไปคราวนี้เราทอดทิ้งมาก กับทุนทางสังคมเดิมของเรา เราไปต่อยอดเอาเรื่องอุตสาหกรรมเลย อยากเป็น นิกส์ (Nics) ซึ่งมันไม่จริง ไม่ใช่ชีวิตจริงของสังคมไทยของเศรษฐกิจไทย เพราะฉะนั้นถ้าต่อไปนี้ เรารู้ตัวแล้วแทนที่วิกฤติจะลงไปสู่การวินาศภัยลงไปนี้ ก็จะมีวิวัฒนาการได้ -----

ถ้าเรารู้สึกตัวว่า เราควรปรับปรุง เราตั้งสติได้แล้วที่จะพัฒนาประเทศของเรา ให้ทั้งยืนต่อไปข้างหน้า หลาย ๆ เรื่องที่จะต้องเตือนกัน อย่าง ใค. เอส. โอ. นี้ เรื่องสิ่งแวดล้อม นอกจากเรื่องคอร์รัปชั่น ถ้าโรงงานอุตสาหกรรมยังมีภัย ทำน้ำเสีย ทำสิ่งแวดล้อมเสีย ไม่ได้คุณภาพของเกณฑ์มาตรฐานโลก เราไปว่า เขาไม่ได้ว่ายูริทำไม เขาห้าม ว่าประเทศมหาอำนาจทำไม เขาห้าม ถ้าเขา ตั้งเกณฑ์อย่างนั้นขึ้นมา เราต้องทำให้คนของเรา รู้ว่านั่นคือทุนทางวัฒนธรรม ที่มีคุณค่ามาก เพราะฉะนั้นทุกฝ่ายถ้าร่วมมือกันแก้ปัญหา เศรษฐกิจ นอกจาก แก้ในทางทฤษฎี ทาง เศรษฐศาสตร์ ซึ่งหลายท่านพูดดีแล้วและรัฐบาลกำลังทำอยู่ มีแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์แน่นอน เศรษฐกิจฟื้นตัวแน่นอนถ้าไม่กระทบจากภายนอก อย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานมาแล้ว ขอให้เชื่อมั่นในทางด้านสังคม ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านอำนวยการครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่ ขอกราบเรียนท่านประธานว่า วันนี้ผมได้ทราบและได้ฟัง ตามที่ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายในเรื่องยุติที่ช่วยกันแก้ปัญหาวิกฤติ ทางเศรษฐกิจนั้น หลายฝ่ายก็ได้ให้ข้อคิดข้อเสนอ เป็นสิ่งที่ดีในการที่ทางรัฐบาล จะได้ดำเนินการแก้ไขในส่วนนี้ สำหรับวันนี้ผมอยากจะพูดถึงเรื่องปัญหาของ เกษตรกรเกี่ยวกับเศรษฐกิจในพื้นที่ในชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมคนหนึ่ง ที่เป็นลูกชาวนาไร่ชาวนา ที่ได้รู้ซึ่งถึงปัญหาในการทำไร่ทำนา เป็นอย่างดีว่า การลงทุนทำนาแล้วจะได้ผลทำไร่ ชาดทุนทำไร่นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีนี้ ชาวนาเปลือกราคาถูก มีผลทำให้ชาวนาไร่ชาวนานั้นเดือดร้อนมาก โดยเฉพาะ ไร่ยอราคาแพง ซึ่งเขาขายแล้วไม่คุ้มกับการลงทุน นี่ถือเป็นบ่อเกิดแห่งหนึ่งของ ปัญหาในด้านเศรษฐกิจที่ทำให้ชาวนาไร่ชาวนานานี้ เป็นหนี้ เป็นสินทาง สหกรณ์การเกษตรที่ดี และโดยเฉพาะในเรื่องข้าวโพดนั้น ข้าวโพดนั้นผมก็ทำ ค่าขาย ๕๐๐ ไร่ ที่ผมทำไร่ที่อยู่ตำบลวังเพลิง อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดลพบุรีนั้น เราเป็นลูกชาวนาไร่ชาวนาโดยแท้จริง ได้รับความช่วยเหลือ ปัญหาในส่วนนี้ ที่ข้าวโพดส่งเราในปีนั้น เราพบว่าผู้ที่เราขายข้าวโพด แต่ผลผลิตต่ำ การขายก็ไม่ได้ราคา ทางภาครัฐไปรับจำนำสิ่งต่าง ๆ ข้าวโพด ก็จำข้าวมากเกินไป ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาให้กับพี่น้องชาวนาเกษตรกรได้

จึงเกิดปัญหาเรื่องราคาจวบจนทุกวันนี้ และอีกส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหาเรื่อง
พืชไร่ราคาตกต่ำหลายสิ่งหลายอย่าง ในจำพวกอ้อยก็ดี มันสำปะหลังก็ดี
ผมว่าภาครัฐต้องดำเนินการแก้ไขในส่วนนี้ถึงรากเหง้าของปัญหาต่าง ๆ
โดยเฉพาะการลงทุนการซื้อการขาย เพราะถ้าหากภาคเศรษฐกิจ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนทั้งประเทศ ๔๐ ล้านคน ได้เน้นหนักในเรื่องของ
พืชผลการเกษตรที่เป็นเกษตรกรทั่วประเทศ ๔๐ ล้านคนนี้ ถือว่าเป็นปัจจัยหลัก
ของประเทศที่จะต้องเร่งแก้ไขในส่วนนี้อย่างเร่งด่วน หากว่าทางภาครัฐ
ไม่สามารถแก้ในส่วนนี้ได้ ปัญหาเศรษฐกิจเราคงแก้ไม่ได้ และในเรื่องนี้
ปัญหาเรื่องน้ำกับการเกษตรนั้น สิ่งที่ผมได้พบเห็นในพื้นที่ตามที่ผมได้ออก
เยี่ยมเยียนประชาชนอยู่ตลอด โดยเฉพาะในการขุดสระน้ำ ซึ่งผมไม่เห็นด้วย
ในเรื่องนี้ สิ่งหนึ่งที่ผมได้เห็นว่าจะทำให้ทางภาครัฐได้ดำเนินการแก้ไข
ให้ภาคเกษตร เพื่อภาคเกษตรจะได้มีอาชีพมีงานทำตลอดทั้งปี โดยเฉพาะ
บ่อบาดาล การเจาะบ่อบาดาลนั้นเวลานี้ทางกรมชลประทานได้ดำเนินการ
เจาะบ่อบาดาล หลายพื้นที่ที่สามารถได้ประโยชน์อย่างยิ่งต่อพี่น้องภาคเกษตร
ในส่วนนี้ผมคิดว่าให้ทางกรมชลประทานได้เร่งแก้ไขในส่วนนี้ให้พี่น้อง
ชาวเกษตรกรอย่างทั่วถึง ที่สามารถปลูกพืชช่วยเหลือฤดูแล้ง เป็นการ
เสริมรายได้ให้กับครอบครัวของตนเองในส่วนนี้ และพูดถึงอีกเรื่องหนึ่ง
เรื่องที่ว่าทางภาครัฐได้พูดว่า เวลานี้รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ
ถูกทางแล้ว ผมอยากจะให้ท่านย้อนดูสิครับว่าเวลานี้คุณในบ้านเรานั้น
มีผู้ติดคุกจำนวนมาก นั่นคือปัญหาที่ทางรัฐบาลไม่สามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้
ในส่วนนี้ หากว่าปัญหาที่ท่านแก้ได้แล้วคนในคุกจะไม่มี ที่ผมเห็นท่านรัฐมนตรี
ท่านหนึ่งที่ว่าจะมาสร้างคุก ผมไม่เห็นด้วย ทำอย่างไรเราจะมาแก้ปัญหา
ในส่วนนี้ที่จะไม่ให้คนไปติดคุก ต้องมาเสียเวลาทำมาหากินตลอดไปนั้น
ผมคิดว่าเรามาแก้จุดนี้ให้ปัญหาเศรษฐกิจของเราแก้ไขได้ นะครับ ผมคิดว่า
ผมขอฝากทางรัฐบาลในส่วนนี้แก้ไขในส่วนนี้ให้ได้แล้วบ้านเมืองเรา
จะดีขึ้นนะครับ

และอีกเรื่องหนึ่งปัญหาในเรื่องโรงงาน ท่านก็ทราบคืออยู่แล้วว่าปัญหาโรงงานนั้น ได้ถูกปิดไปจำนวน ๑๔,๐๐๐ ถึง ๑๕,๐๐๐ แห่ง นั้นแหละครับ คิดว่าปัญหาเศรษฐกิจจะดีได้อย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ผมก็อยากจะฝากทางรัฐบาล ได้หันกลับมาดูว่าบริษัทห้างร้านที่ปิดไปนั้นมีสาเหตุอะไร รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไรในส่วนนี้ ผมเห็นว่าการแก้ไขของภาครัฐนั้นล่าช้ามากเกินไปในส่วนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อสร้างของบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ในปีที่แล้วนั้นมีผลกระทบอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อสร้างอาคารของกรมอาชีวะก็ดี บริษัทห้างร้านถูกปรับถูกทิ้งงานต่าง ๆ เกิดจากปัญหาเศรษฐกิจทั้งสิ้น แนวทางที่จะแก้ไขได้นั้นจะต้องให้ภาครัฐได้เร่งแก้ไขบริหารเวลาให้เร็วขึ้นเพื่อที่จะได้ขจัดในเรื่องบริษัทห้างร้านถูกปิดก็ดี หรือถูกตัดก็ดี งานต่าง ๆ เวลานี้กรมอาชีวะยังไม่ยอมคืนค่าปรับให้กับผู้รับจ้างซึ่งมีปัญหาอย่างใหญ่หลวงในขณะนี้ ซึ่งผู้รับจ้างก็ขาดทุนที่จะมาลงทุนใหม่ ทำให้บริษัทที่มีอยู่ปิดไปจำนวนมาก สิ่งนี้ก็ต้องขอฝากทางรัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขโดยด่วนนะครับ ส่วนปัญหาล่าช้าสุดท้ายซึ่งผมอยากจะฝากให้ทางภาครัฐได้ดำเนินการแก้ไขในเรื่องของความล่าช้าของภาครัฐโดยเฉพาะทุก ๆ หน่วยงานเวลานี้การแก้ไขปัญหานั้นล่าช้ามาก หากดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนแล้วก็จะสามารถให้ท้องถิ่นหรือหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นั้นแก้ไขปัญหาไปได้ ถ้าหากว่าบริหารเวลาให้เร็วขึ้นทุก ๆ สิ่งทุกอย่างในการแก้ปัญหาก็สามารถที่จะแก้ปัญหา แล้วท้ายสุดวันนี้ผมคิดว่าหลายท่านก็ได้อภิปรายไปมากแล้ว ผมก็คิดว่าอยากจะเสนอให้ท่านประธานตลอดทั้งผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ได้ร่วมกันตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อมาพิจารณาแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจต่อไป ผมคิดว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้เพื่อที่จะได้ร่วมกันพิจารณาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของบ้านเรา ผมทราบดีครับ ผู้อภิปรายในสภาแห่งนี้หรือท่านผู้มีเกียรติในที่แห่งนี้เป็นห่วง เป็นใยบ้านเมืองของเราทุกท่านทุกคน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านผู้มีเกียรติหลายท่านคงไม่ขัดข้องในการที่ผมจะเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาเพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหให้กับชาติบ้านเมืองต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดว่าเราได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว เห็นสมควรจะยุติการอภิปราย ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลจะชี้แจงอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง เนื่องจากท่านรัฐมนตรีว่าการกำลังติดประชุมอยู่กับฝ่าย
ต่างประเทศ ผมต้องขออนุญาตขอประทานอภัยที่ท่านไม่สามารถมาชี้แจงด้วย
ตนเอง เรียนว่าผมฟังคำอภิปรายในทุกญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตั้งแต่
ท่านแรก ถึงแม้จะไม่ได้นั่งตรงนี้ก็โดยตลอดก็ตามแต่ก็ฟังอยู่ข้างหลังบ้าง ก็เรียน
ด้วยความรู้สึกที่ผมมีความรู้สึกที่ทุกคนอภิปรายด้วยความเป็นห่วงใยในภาวะ
บ้านเมืองของประเทศชาติที่เราเป็นส่วนเป็นเจ้าของร่วมกันอยู่ และความเห็น
ของทุกท่านไม่ว่าฝ่ายค้าน ไม่ว่าฝ่ายรัฐบาลก็เป็นความบริสุทธิ์ใจที่แสดงออก
วันนี้ แต่เนื่องจากว่าเราอาจจะอยู่ในแต่ละสถานะ แต่ละอาชีพ แต่ละความ
เชี่ยวชาญที่ต่างกันก็เลยมีการมองสภาพปัญหาที่แตกต่างกันอยู่บ้าง ซึ่งก็รับฟัง
ด้วยความเคารพทุกท่าน-----

ผมเองก็เรียนว่า ก็ไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์อะไรละครับ เพียงแต่ว่ามาอยู่ตรงนี้ ก็ขอปัญหาว่าเล่าสู่กันฟังถึงสิ่งที่เราพบเราประสบแล้วก็พยายามที่จะแก้ หลายท่านพูดถึงเรื่องงบประมาณว่าทำไมไม่ทุ่มเทงบประมาณไปในชนบท ที่ละ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ๑ แสนล้านบาทที่จะแก้ไขปัญหา ขอเรียนว่า หลายท่าน ในที่นี้ก็เคยเป็นกรรมาธิการงบประมาณมาด้วยกันเราก็คงจะทราบดีว่า รายได้ของประเทศเท่าไร มันก็คือเป็นรายจ่ายเพียงเท่านั้น เราจำเป็นจะต้อง มีรายรับของประเทศชาติมาตั้งเป็นงบประมาณรายจ่าย งบประมาณรายรับ ปีหนึ่งจะเป็น ๘ แสนล้านบาท ๙ แสนล้านบาท ก็ตามนะครับ เรามีที่มาเพียงแค่นี้ ไม่ใช่แห่งละครับ ส่วนหนึ่งจากกรมสรรพากร ส่วนหนึ่งจากกรมศุลกากร ส่วนหนึ่ง จากกรมสรรพสามิต ส่วนหนึ่งจากรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ที่มีอยู่ ขณะนี้เราก็มีอยู่ ประมาณปีละ ๘ แสนล้านบาท ๙ แสนล้านบาท ตามที่ว่า ใน ๘ แสนล้านบาท ๙ แสนล้านบาท เราได้มาจากไหนละครับ ก็ต้องเล่าให้ฟังละครับว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เราได้มาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล เพียงแค่ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ละครับที่เราได้มาจากต่างจังหวัดทั้งหมดมารวมกัน แต่ภาระงบประมาณที่เป็น งบประมาณรายจ่ายออกไปแต่ละปีนี้นะครับ ๘๐ เปอร์เซ็นต์อยู่ที่ต่างจังหวัด เพียงแค่ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นละครับที่อยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ใน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ที่ได้มาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล เราได้มาจากที่ไหน จำเป็น จะต้องได้จากฐานภาษี ความเจริญเติบโตจากสถาบันเศรษฐกิจ ธุรกิจต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนเหลือที่เราเจือจานไปยังต่างจังหวัด ซึ่งถ้าเราจะแบ่งว่า คนรวยหรือคนจนก็ใช่ หลาย ๆ คนมักจะเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศฮ่องกง เปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์ เปรียบเทียบกับสหรัฐ เปรียบเทียบกับยุโรป แต่เรียนว่าในความเป็นจริง ฮ่องกง สิงคโปร์ แตกต่างกับไทย เพราะว่าฮ่องกง สิงคโปร์ ทั้งประเทศเขาเป็นเมืองหมด เขาไม่มีชนบท เขาไม่มีต่างจังหวัด เขาไม่มีตัวที่จะต้องคอยดูแลเป็นตัวถ่วง แต่ประเทศไทย กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล เรามี ๗๕ จังหวัดนะครับที่เป็นส่วนที่ต้องอาศัยฐานเศรษฐกิจตรงนี้ละครับ ที่เป็นฐานภาษีเงินได้ เป็นงบประมาณรายจ่ายไปสู่เขาในการที่จะดูแลเขา ต่างจังหวัด ชนบท ไม่ใช่ฐานภาษี ชนบทหลาย ๆ แห่งยังต้องอาศัยฐานภาษี เหล่านี้ที่เป็นงบประมาณไปช่วยเหลือจนเจือ ท่านที่เคารพ บางที่เราอยู่ในท้องที่ เราก็คงจะทราบ บางทีในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ เสียภาษีโดยตรงปีหนึ่งไม่ถึงแสนบาทละครับ เพียงแค่โรงเรียนประถมเล็ก ๆ มีครูแค่ ๒ คนเท่านั้นเอง เงินเดือนก็เกินแสนแล้ว

เอาที่ไหนมาเป็นน้ำ เอาที่ไหนเป็นไฟ เป็นถนน เป็นโรงเรือน เป็นสถานีอนามัย ให้เขาละครับ ทั้งหมดก็คือจำเป็นจะต้องอาศัยสิ่งที่เป็นฐานภาษี เมื่อตรงจุดที่เป็นฐานภาษี ท่านที่เคารพก็โปรดพิจารณาว่า สถาบันการเงินเป็นบ่อเกิดของทุกอย่าง ละครับ ธนาคารทำให้เกิดมีภาคการผลิต ไม่ว่าจะเกษตรหรืออุตสาหกรรม ธนาคารทำให้เกิดมีภาคการค้า ไม่ว่าจะค้าปลีก ค้าส่ง ไม่ว่าจะในการส่งออก ในการนำเข้า ถ้าสถาบันธนาคารพัง ทุกอย่างพังหมดเลยละครับ ทุกอย่างมันก็ล้มกันระเนระนาด อย่างที่เห็น ที่ผ่านมามีปัญหาเรื่องสถาบันการเงิน รัฐบาลพยายามเข้าไปดูแล สถาบันการเงินนี้ไม่ใช่เพื่อคนรวยหรือผู้ที่เป็นนักธุรกิจที่กู้เงินละครับ แต่เรามีตัวเลขว่าขณะนี้ธนาคารทั้งหมดมีลูกค้าถึง ๔๐ ล้านบัญชีที่เป็นเงินฝาก ๔๐ ล้านบัญชี ประกอบด้วยคนเกือบ ๑๐ ล้านคน เป็นพ่อค้า เป็นแม่ค้า เป็นผู้ประกอบอาชีพ เป็นคนระดับกลางจนถึงระดับล่าง เป็นข้าราชการ เป็นข้าราชการเกษียณที่อาศัยเงินฝากเหล่านี้กินเงินเดือนอยู่ ถ้าสถาบันธนาคารพังไม่ใช่เพียงแค่ลูกหนี้ที่กู้เงินธนาคารเท่านั้นละครับ ประเทศไทยพังหมดละครับ คนฝากเงินตั้ง ๔๐ ล้านบัญชี เหล่านี้จะทำกันอย่างไร ปัญหาแรกที่รัฐบาลนี้มาเจอก็จำเป็นละครับที่จะต้องดูแลสถาบันการเงินให้ฟื้น ไม่มีเงินที่ไหนจะเข้าประเทศไทย ถ้าเขาไม่มั่นใจในเรื่องสถาบันการเงิน เขาจะเอาเงินไปฝากไว้ที่ใคร เขาจะเอาเงินฝากไว้ที่ไหน ทั้งหมดนี้ก็คือปัญหาเริ่มแรกที่รัฐบาลนี้จะต้องแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินก่อน ขอเรียนย้ำว่า ไม่ใช่อุ้มคนรวย ไม่ใช่มาทุ่มเทเฉพาะสถาบันการเงิน เพราะบ่อเกิดของทุกอย่างอยู่ตรงนี้ ในช่วงแรก ๆ ๔ เดือนเรามีปัญหาเรื่องค่าเงินลอยตัว ปัญหาค่าเงินลอยตัวทำให้ค่าเงินบาทอ่อนลงอย่างรวดเร็ว เรามีหนี้สิน ปัญหาตั้ง ๘๐,๐๐๐ - ๙๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งครึ่งหนึ่งของ ๘๐,๐๐๐ - ๙๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐดังกล่าวนั้นครบกำหนดจะต้องจ่ายในปี ๒๕๔๑ ถ้าครึ่งหนึ่งก็ตกเข้าไปประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศของเราหมด ปัญหาเราจะทำอย่างไร เพียงแค่แต่สะงวดที่เงินมีอยู่ในอัตรา ๒๕ บาท ยังไปไม่ไหวแล้ว จะทำอย่างไรกับอัตราที่วิ่งเข้าไป ๔๐ บาทจนถึง ๕๐ บาท นั่นคือลำดับความจำเป็นระดับแรกที่รัฐบาลจะต้องเอาค่าเงินให้อยู่ในเวลา ๔ - ๕ เดือนแรก ก็โปรดเข้าใจครับว่าไม่ได้เอาไปทุ่มเทความสำคัญอยู่ที่แห่งเดียวกัน ในที่เดียวกัน ผลจากการแก้ไขความมั่นคงของสถาบันการเงินและค่าเงินบาท บัดนี้กล่าวได้ว่าเราประสบความสำเร็จแล้ว ค่าเงินบาทหยุดนิ่ง เสถียรภาพของค่าเงินบาทดี จนเวลานี้กำลังจะถูกกล่าวหาว่าเงินบาทเรากลายเป็นแข็งเกินไป นั่นก็คือ

ปัญหาความจำเป็นเฉพาะหน้า และจากสถาบันการเงินเมื่อเรียบร้อยแล้ว
เราก็มาเจออีกว่า เงินในประเทศส่วนใหญ่ตั้ง ๕ - ๖ แสนล้านบาทนี่นะครับ
แทนที่มันจะสามารถหมุนเวียนในสถาบันการเงิน มันไปจมอยู่ในกองทุนฟื้นฟู

ซึ่งวัน ๆ กองทุนฟื้นฟู นี้ก็ต้องใช้เงินตัวประเภทข้ามคืนไปตั้งดูเงินในสถาบัน
การเงินทั้งหมดมาอยู่ที่กองทุนฟื้นฟู ตั้ง ๕ - ๖ แสนล้านบาท และพันธกรณีอีก
๒ - ๓ แสนล้านบาท คือการค้ำประกันเงินฝากในที่ต่าง ๆ ตรงนี้ก็ เป็นปัญหาใหญ่
ที่จะต้องแก้ในลำดับต่อมา ถ้าไม่ได้แก้เสถียรภาพค่าเงิน ไม่ได้แก้ปัญหาเรื่องกองทุน
ฟื้นฟู ไม่มี ๒ อย่างนี้เป็นฐานที่มั่นคงจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ
ได้เลยครับ บัดนี้ก็เรียนว่าปัญหากองทุนฟื้นฟู ที่ต้องใช้ดอกเบี้ยถึงประมาณ ๒๐ กว่า
เปอร์เซ็นต์ ในเงิน ๕ - ๖ แสนล้านบาท ปีหนึ่ง ๆ ดอกเบี้ยตกเข้าไปตั้งร่วม
แสนล้านบาท ซึ่งพันธกรณีในหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ ๑ ไปเขียนเอาไว้ว่า
จะต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายมาชำระดอกเบี้ยตรงนี้ รัฐบาลในช่วงที่ผ่านมาได้ใช้
เวลา ๓ - ๔ เดือนออกพันธบัตรกู้เงิน ๑ แสนล้านบาท เปลี่ยนเป็นพันธบัตรเพื่อ
จัดแจงหนี้ระยะยาว หนี้ระยะสั้นให้กลายเป็นหนี้ระยะยาวและจากที่ภาระผูกพัน
ดอกเบี้ยถึง ๒๒.๒๔ เปอร์เซ็นต์ ในภาวะกองทุนฟื้นฟู ที่มีพันธะจะต้องตั้งงบประมาณ
รายจ่ายมาชำระกลายเป็นพันธบัตรที่บัดนี้ดอกเบี้ยเพียงแค่ ๖ เปอร์เซ็นต์ ๗ เปอร์เซ็นต์
เท่านั้นเองครับ ตรงนี้เราลดส่วนที่เป็นรายจ่ายลงไปมากกว่า ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท
และ ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ก็ไม่ต้องไปตั้งงบประมาณรายจ่าย
เมื่อไม่ตั้งงบประมาณรายจ่ายมันก็ไม่ไปเบียดบังงบประมาณที่เป็นงบพัฒนาหรืองบลงทุน
เมื่อไม่เบียดบังงบลงทุนมันก็เหลืออีกส่วนหนึ่งที่ใช้ช่วยคนจนในชนบทได้มากยิ่งขึ้น
ถ้าตรงนี้เบียดบังไป ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท มันก็เบียดบังคนจนเข้าไปอีก
๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ทั้งหมดเรียนว่าทำตรงนี้เพื่อสถาบันการเงินลงทุน
ตัวนี้เพื่อคนจนทั้งนั้นละครับ เพื่อคนจนในชนบท หลายท่านผู้มีเกียรติท่านอำนวย คลังผา
ที่เคารพ ใครต่อใครเราเคยเป็นกรรมมารีการงบประมาณกันอยู่ เราทราบดีว่า
งบ ๙ แสนกว่าล้านบาท ถูกตัดเหลือ ๘๒๓,๐๐๐ ล้านบาท และสุดท้ายเหลือ ๘ แสนล้านบาท
ตัดไปตั้งแสนกว่าล้านบาท ในงบประมาณ ๘ แสนล้านบาทโครงสร้างมี ๒ ส่วน งบประมาณ
การบริหารที่เป็นงบประจำตกเข้าไปตั้ง ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของ
๘ แสนล้านบาท ก็คือ ๕ - ๖ แสนล้านบาทแล้ว เหลืออีกเพียงแค่เพียง ๒ แสนล้านบาท
เท่านั้นละครับที่สามารถเป็นงบลงทุนที่ไปสู่ชนบท ที่ไปช่วยเกษตรกร ที่ไปช่วยคนจนถ้า
๒ แสนล้านบาทนี้ถูกเบียดบังไปด้วยอีก ๗๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะต้องไป
ชำระดอกเบี้ยให้กับกองทุนฟื้นฟู หรือหนี้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามพันธระใน แอล.โอ.ไอ. หนึ่ง
(L.O.I. ๑) หรือหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ ๑ เชื่อว่าป่านนี้ชนบทยับเยินไปหมด
แล้วละครับ วันนี้ก็คือมาตรการอันเป็นที่รัฐบาลทำสำเร็จก็คือแก้ไขปัญหากองทุนฟื้นฟู

ด้วยการออกพันธบัตรไปเปลี่ยนหนี้ตรงนั้นที่รัฐบาลผูกพัน โดยการฟื้นฟูจากตัวเงินสด กลายเป็นพันธบัตรและปล่อยให้เงินสดทั้งหมดทะลักกลับไปยังอยู่ในอีกสถาบันธนาคาร เราถึงบอกว่าธนาคารมี ๕ - ๖ แสนล้านบาท ที่เป็นส่วนเกินกันอยู่ในขณะนี้ ท่านที่เคารพ คือปัญหาทั่วไปของประเทศชาติในขณะนี้แหละครับที่จะแก้กัน ต่อไปนี่ก็คือแก้ไขอย่างไร ว่าเงินของธนาคารทั้งหมดนี้จะไปสู่ภาคการผลิต ไปสู่ภาคการลงทุนที่แท้จริง ไปสู่ชนบท ได้ด้วยมาตรการต่าง ๆ ซึ่งนอกเหนือจากความสามารถที่จะไปซึ่งงบประมาณ เพราะ งบประมาณรายรับเรามีไม่ถึง ไม่เกิน ๘ แสนล้านบาท รายจ่ายกินเข้าไปโดยงบบริหาร ตกเข้าไป ๕ - ๖ แสนล้านบาทแล้ว เราเหลือเพียงนี้เพื่อประเทศไทยทั้งประเทศ เราจะกู้เงินต่างประเทศมาช่วยชนบทก็จำกัดอยู่ตรงที่ว่าเรากู้เงินได้ไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ งบประมาณ ๘ แสนล้านบาทก็กู้เงินได้อีกเพียงประมาณ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นโปรดเข้าใจว่าไม่ใช่รัฐบาลไม่ได้สนใจชนบท รัฐบาลไม่ได้ที่จะไม่ให้ความสนใจจนจน เราไม่สามารถกู้เงินใครมาเป็นแสน ๆ ล้านบาท จำกัดอยู่ด้วยงบประมาณและกฎหมาย เราไม่สามารถตั้งงบประมาณหลาย ๆ หมื่นล้านบาท หรือเป็นแสนล้านบาทไปชนบททันที เพราะทั้งเนื้อทั้งตัวเรามีอยู่แค่นี้เอง วันนี้รัฐบาล ได้พยายามฟื้นฟูสถาบันการเงินขึ้นและวันนี้เราพูดถึง เอฟ.เอ็ม.อี. (F.M.E.) เรา พูดถึงภาคการลงทุนที่แท้จริงอีกหลาย ๆ อย่าง ให้เวลาอีกสักนิดเถอะครับ เมื่อตรงนี้ เคลื่อนไหวและทำไมปัญหาของประเทศชาติหลายอย่างเราก็จะจบลง เราก็จะสามารถ ล่วงลุไปได้ด้วยดี ท่านที่เคารพครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานคงเคยนั่งเครื่องบิน วันหนึ่งผมนั่งเครื่องบินไปลงภูเก็ตเราเจอว่าวิดีโอ (Video) ในเครื่องบินถ่ายออกมาว่า เครื่องบินนี้ได้ปรับอากาศไว้ในระดับที่เหมาะสมแล้ว ถ้าเกิดฉุกเฉินหรือมีเหตุการณ์วิกฤติ หน้ากากออกซิเจน จะหล่นลงมาและเมื่อนำหน้ากากออกซิเจนหล่นมา ในกรณี ที่มีเด็กไปด้วยจงสวมให้แก่ผู้ใหญ่ก่อนก่อนที่จะสวมให้เด็ก-----

เพราะอะไรละครับ เพราะการบินไทยหรือเครื่องบินไปอ้อมผู้ใหญ่ ไม่อ้อมเด็ก
ไปทอดทิ้งเด็กหรือครับ หรือพ่อแม่ที่เป็นผู้ใหญ่ไม่ดูแลเด็กที่ตามไปด้วยหรือครับ
ไม่ใช่ละครับ ก็คงจะมาสิ่งที่ท่านอ่านพบพูด ถ้าในท่ามกลางวิกฤติต้องมีสติ
และถ้าหากว่าขณะที่ฉุกเฉิน แม่หรือพ่อแม่อาจจะวนกับเอาหน้ากากออกซิเจน
สวมมาให้ลูก แล้วถ้าแม่สิ้นสติ พ่อสิ้นสติ ลูกตายหมดละครับ เพราะฉะนั้น
พ่อหรือแม่ที่เป็นผู้ใหญ่จะต้องให้มีสติ แล้วก็ป้องกันตัวเองเสียก่อนแล้วจะช่วยเหลือ
ได้อีกหลายคน เช่นเดี๋ยวกันครับ ในวิกฤติขณะของประเทศที่เกิดขึ้นขณะนั้น
ถ้ารัฐบาลพลาด รัฐบาลมั่วสวลาจะวนกับปัญหาอื่น ไม่จำเป็นที่คิดว่าอะไรคือตัวปัญหา
อะไรคือลำดับความสำคัญที่จะต้องแก้ เราไม่มีวันนี้แหละครับ เรายากที่จะล่วงดู
ถึงวันนี้ เพราะฉะนั้นโปรดเข้าใจว่าไม่ได้อ้อมคนรวย ไม่ได้อ้อมคนจน แม่ที่สวลา
กับใส่หน้ากากให้กับตัวเองก่อน ก็คือเพื่อให้แม่แข็งแรงและมีสติมีกำลังที่จะ
ช่วยเหลือได้อีกหลายคน เช่นเดี๋ยวกันครับ สถาบันการเงินเวลานี้ก็พูดว่า
เรารอดพ้นปลอดภัยมาระดับหนึ่ง ขณะนี้เสถียรภาพค่าเงินเราก็รอดมาแล้ว
เราก็อยู่ในความมั่นคง จนหลายท่านพูดว่ามันจะแข็งไปเสียอีก บัดนี้ดอกเบีย
ที่ทั้งภาระไว้ให้รัฐบาลนี้ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ต่อปี ตอนนี้อย่างกลายเป็นว่า
กำลังจะถูกต่อว่า ว่าดอกเบียต่ำเกินไป ๔๐ ล้านบัญชี ๑๐ กว่าล้านคน กำลังจะ
เดือดร้อน อะไรคือความพอดี อะไรคือการลำดับความสำคัญ นั่นล้วนแล้วแต่
เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องแก้ไข ปัญหาหนึ่งของรัฐบาลจำนวนมากอยู่ที่กองทุนฟื้นฟู
และในบทบาทของ พรส. ที่เป็นอยู่ขณะนี้ จำเป็นจะต้องออกกฎหมายเศรษฐกิจ
มาแก้ไข กฎหมายเกี่ยวกับทางเศรษฐกิจ กฎหมายล้มละลาย ก็มีการไปพูดกัน
ต่าง ๆ นานา ผมคิดว่าถ้าท่านพูดอย่างตรงไปตรงมาด้วยความบริสุทธิ์ใจ
ก็คือท่านตั้งใจอย่างนั้นจริง แต่ไม่ได้รู้ข้อเท็จจริงจริง ๆ ว่าเป็นอะไร
ท่านประธานที่เคารพครับ เรามาเจอว่าในช่วงที่ผ่านมามีเปิด ๕๘ โฟแนนซ์
และหลาย ๆ บริษัทล้ม มีการตั้งบัญชีบริษัทต่าง ๆ เหล่านี้ว่ามีที่ตั้งเจ้าหนี
ลอย ๆ ว่ากรรมการทรองจ่าย ภรรยากรรมการทรองจ่าย ลูกกรรมการ
ทรองจ่าย ตั้งบัญชีรอพวกนี้ไว้จำนวนมาก พอถูกปิดพอมีปัญหาที่รีบเอาทรัพย์สิน
ทั้งหมดจ่ายให้เงินที่เป็นลูกเมียตัวเองไปล้มบนฟูก เหลือแต่บริษัทห้างตั้งไว้ให้
รัฐบาลและ เจ้าหนี้ทั้งหลาย จะทำอย่างไรกับคนเหล่านั้นที่สังคมจิตใจอยู่
ตลอดเวลาว่าคนพวกเหล่านี้จะทำอย่างไร กฎหมายล้มละลายเดิมจะต้องเขา
ไม่ได้ กฎหมายล้มละลายมีบทบัญญัติหนึ่งเรียกว่า ในกรณีที่บริษัทชำระหนี้จ่ายหนี้

ให้แก่เจ้าหนี้ภายในย้อนหลังไป ๓ เดือนนับจากวันถูกฟ้องล้มละลายหรือ
ถูกศาลพิทักษ์ทรัพย์ เรียกคืนได้หมด ๓ เดือนมันสิ้นเกินไป และคำว่า เจ้าหนี้
ภายใน มันก็แคบเกินไป เพราะคือเฉพาะตัวกรรมการเท่านั้น กฎหมาย
ล้มละลายใหม่ ขยายคำว่า เจ้าหนี้ภายใน ออกไปให้กว้างขวาง ครอบคลุมถึงลูก
เมีย บริวารผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และขยายที่คับเข้าไป ๓ เดือนก่อนที่จะมี
การล้มละลายหรือถูกฟ้องให้เป็น ๑ ปี เพื่อที่ว่าใครถูกฟ้องวันนี้ในกรณีใดๆจริง
วันนี้วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ก็กิจการที่ใครทำแล้ว ทำชั่วไว้ย้อนถึง
๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดเรื่องเหล่านี้แหละครับ กฎหมายล้มละลาย
จะสามารถก้าวล่วงเข้าไปที่จะติดตามทรัพย์สินเหล่านี้มาคืนนี้ให้แก่ประเทศชาติ
ได้ส่วนหนึ่ง กฎหมายล้มละลายเดิมเขียนเอาไว้ว่ากรณีถ้าเจ้าหนี้รู้ว่าลูกหนี้
มีหนี้สิ้นพันตัวแล้วยังไปปล่อยหนี้ให้ไปอีก เจ้าหนี้รายใหม่เหล่านั้นจะไม่มีสิทธิ
รับชำระหนี้ นี่ก็คือปัญหาใหญ่ในการฟื้นฟูบริษัท เจอว่าบริษัทหนึ่งสมมุติว่ามีทรัพย์สิน
๑๐๐ ล้านบาท จำนวนธนาคารไว้ ๖๐ ล้านบาท บัดนี้ทรัพย์สินราคาตกเหลือ
ครึ่งเดียวเหลือ ๕๐ ล้านบาท แต่มีหนี้ ๖๐ ล้านบาท ถือว่ามีหนี้สิ้นพันตัวแล้ว
ทั้ง ๆ ที่บริษัทเหล่านั้นสามารถจะฟื้นฟูได้ องค์กรต่าง ๆ ยังอยู่ครบ ถ้ามีโอกาส
มีคนอื่นสามารถปล่อยเงินเข้าไปให้เขาสักก้อนหนึ่งเขาไปรอด แต่ติดขัดด้วย
กฎหมายล้มละลาย ติดขัดด้วยกฎหมายล้มละลายก็ไม่มีโอกาสฟื้นฟู กฎหมาย
ล้มละลายใหม่ถึงจะแก้ว่ากรณีที่ถ้าลูกหนี้มีโอกาสฟื้นฟู ให้โอกาสเจ้าหนี้อื่นที่จะ
ปล่อยเงินปล่อยหนี้ให้แก่ลูกหนี้เพื่อมีโอกาสฟื้นฟูได้ ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็น
กฎหมายที่แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ผมยกตัวอย่างขึ้นมาเฉพาะกฎหมายล้มละลาย

ท่านประธานครับ กฎหมายล้มละลายออกมา หลายคนบอกว่าจะทำให้คนถูกฟ้องล้มละลายทั่วประเทศ ก็คงจะคลาดเคลื่อน คงจะไม่จริง เดิมคนเป็นหนี้เพียงแค่ ๕๐,๐๐๐ บาท ก็ถูกฟ้องล้มละลายแล้ว นิติบุคคลเป็นหนี้เพียงแค่ ๕ แสนบาท ก็ถูกฟ้องล้มละลายได้แล้ว แต่กฎหมายล้มละลายใหม่กำลังจะเปลี่ยน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕ แสนบาท หรือ ๑ ล้านบาท เปลี่ยน ๕ แสนบาท เป็น ๑ ล้านบาท หรือ ๒ ล้านบาท คนจะถูกฟ้องล้มละลายได้ยากขึ้น และสามารถฟื้นฟูได้ หลุดจากภาวะล้มละลายได้ง่ายขึ้น และข้อสำคัญที่สุดก็คือมาตรการนี้จะทำให้ลูกหนี้ซึ่งกองที่โงงเอาไว้แล้วได้ไปนอนหัวเราะว่ากฎหมายไทยทำอะไรเขาไม่ได้ มีโอกาสที่จะติดตามลูกหนี้เหล่านั้นเอาเงินมาชำระหนี้คืนให้กับประเทศชาติได้ ท่านประธานครับ รัฐบาลไม่ได้ถูกทั้งหมดหรอกครับ อาจจะสำเร็จบ้าง ไม่สำเร็จบ้าง แต่ไม่ได้ล้มเหลวเลย วันนี้ของประเทศไทยเราถ้าจะเปรียบเทียบกับ ๑ ปีที่ผ่านมา วันนี้เราแข็งแกร่งกว่าเดิมมากแล้ว ดอกเบี้ยเราอยู่ในระดับที่น่าพอใจแล้ว เงินเฟ้อของเราที่เราเคยเกรงว่ามันจะไปร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าเปรียบเหมือนกับประเทศอื่น บัดนี้มันอยู่เพียงตัวเลขต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินต้นเสียอีก บัดนี้หลายอย่างเริ่มจะขยับก็เริ่มสรุปเวลาในสั้น ๆ นี้ว่า สิ่งที่รัฐบาลทำมีเหตุมีผล จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาหนึ่งเพื่อเป็นฐานก้าวไปสู่การแก้ไขปัญหาอีกหนึ่ง การแก้ไขปัญหา ๑ และ ๒ รวมกันเพื่อเป็นฐานที่แข็งแกร่งพอที่จะแก้ไขปัญหาคือ ๓ และ ๔ บัดนี้เราผ่านเข้ามาหลายฐานแล้ว และวันนี้ประเทศไทยเรามีความมั่นคงแข็งแกร่งพอแล้ว ภาระหนี้สินที่เป็นหนี้ซึ่งหน้า ในขณะที่คนกำลังตกใจ กำลังถอนเงินออกมา กำลังโอนเงินออกนอกประเทศ หรือเจ้าหน้าที่กำลังตกใจเกรงเราเร่งรัดหนี้ต่าง ๆ ก็ได้ผ่อนคลายนี้นี้ให้เราเป็นจำนวนมากแล้ว งบประมาณเราก็สามารถดำเนินการมาได้โดยปกติ โครงการที่ท่านพูดกันว่ารัฐบาลไปสร้างหนี้ไว้ถึง ๑ ล้านล้านบาท ก็ต้องเรียนว่ามันคลาดเคลื่อนครับ ความจริงมันไม่ใช่อย่างนั้น เพราะเงินเหล่านี้ ๕ แสนล้านบาทแรกโดยพระราชกำหนด ก็คือไปเปลี่ยนหนี้ที่รัฐบาลมีอยู่แล้ว ในกองทุนฟื้นฟู ให้เป็นพันธบัตร เปลี่ยนหนี้ที่เป็นดอกเบี้ยถึง ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ให้เหลือหนี้ที่มีดอกเบี้ยโดยพันธบัตรที่บัดนี้เหลือเพียงแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๖ เปอร์เซ็นต์ ๗ เปอร์เซ็นต์ ลดภาระงบประมาณรายจ่าย และงดลดภาระงบประมาณรายจ่าย ก็คือไม่ไปเบียดบังงบคนจน มีงบไปช่วยคนจนได้มากขึ้น คนจนในชนบทรอดตัวมาจนถึงวันนี้ครับ เพราะมาตรการนี้ถ้าพลาดไป แล้วก็ในปีที่แล้วก็จำเป็นจะต้องตั้งเงินคูล

๑ เพอร์เซ็นต์ไว้เพื่อเอาเงินอีกตั้ง ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท
 ไปใช้ดอกเบี้ยของกองทุนฟื้นฟู หรือดอกเบี้ยเงินกู้ของ ไอ.เอ็ม.เอฟ.
 ผมเชื่อว่าวันนี้เขาจะต้องเดือดร้อนกว่านี้มากอย่างแน่นอน ทั้งหมดก็ขอกราบเรียนว่า
 เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงสัมพันธ์ไปหมด ลำดับความสำคัญในการแก้ไขปัญหา
 มีมาตามลำดับ ถ้าธนาคารล้มแน่นอนครบอุตสาหกรรมล้ม ถ้าโรงงานน้ำตาลล้ม
 แน่นอนครบชาวไร่อ้อยตาย ถ้าธนาคารล้มแน่นอนครบโรงสีล้ม โรงสีล้ม
 ชาวนาทิ้งประเทศตาย ความสำคัญถ้ามีส่วนหนึ่งจะไปช่วยชาวนาทิ้งประเทศก่อน
 หรือจะต้องเอาบ่อเกิดที่เป็นฐานของภาษีให้อยู่รอด เพื่อให้ได้เงิน ๘ แสนล้านบาท
 เข้ามาก่อน และเอา ๘ แสนล้านบาทส่วนหนึ่งเป็นงบบริหารปกติ อีกสัก
 ๒ แสนล้านบาท ๓ แสนล้านบาทนี้รีบเร่งไปช่วยคนจนในชนบท เมื่อนั้นแหละครับ
 คนจนจะอยู่ได้ แต่ถ้าไปกู้เงินมาแจก มาอัดข้างล่างโดยที่ไม่แก้ไขฐานข้างบน
 มันจะไม่มีอะไรอยู่รอดนะครับ ที่กราบเรียนทั้งหมดก็คือลำดับความสำคัญ
 ในสภาพความเป็นจริง ลำดับของปัญหาที่เราแก้ รัฐบาลนี้ต้องแก้ทั้งหมดนะครับ
 เราทราบดีว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยเรามาจากภาคการเกษตร เราจำได้ว่า
 ในศิลาจารึกพูดถึงฐานเศรษฐกิจของประเทศไทยว่า ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว
 เราอยู่กับเกษตรทั้งที่สิ่งที่เป็นสัตว์และสิ่งที่เป็นพืช วันหนึ่งจับปลาเกินกว่า
 ความต้องการ รู้จักทำปลาแห้ง ปลุกนาได้ข้าวมากกว่าที่กินในครอบครัว
 รู้จักทำข้าวตาก วันนั้นในศิลาจารึกก็เขียนไว้ว่า กรุงทวยกรุงสุโขทัยมีตลาดประสาธน์
 ภาคการค้ามาเริ่มขึ้น เอาปลาไปขาย เอาข้าวไปขาย วันหนึ่งตลาดประสาธน์
 ใหญ่ขึ้นกว่านี้ เราก็จูงวัวไปค้า เราก็ขี่ม้าไปขาย -----

การจูงวัวไปค้า ชีม้าไปขาย แน่นอนครั้นมันต้องมีทางเกวียน มันต้องมีช้าง มีฟ้อ มีม้า และมันต้องมีท่า เมื่อเราเติบโตขึ้นมาอีก เราก็มีสำเภาไปขาย ย่างต่างประเทศ ทั้งหมดมันเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันหมด และวันนั้นเจ้าเมือง ก็บ่เก็บจังกอบในไพร่ลู่ทาง นั่นคือระบบภาษีระบบการคลังเข้ามาเกี่ยวข้องกับโปรดเกล้าฯ ใจนะ ครั้นว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้ช่วยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ได้ทอดทิ้งคนจน และก็ไม่ได้ทอดทิ้งคนรวย แต่จำเป็นจะต้องเอาสิ่งที่เป็นฐานภาษี ๘ แสนล้านบาท ให้อยู่เพื่อได้เงินส่วนนี้เป็นงบประมาณรายรับ เพื่อไปตั้งเป็นงบประมาณรายจ่าย เพื่อเอาส่วนที่เป็นงบประมาณรายจ่ายแก่คนจนที่ไม่ใช่ฐานภาษี และก็มีส่วนรับ มากกว่าส่วนที่ตนเองเสียภาษีมา ท่านประธานครับ ผมก็ขออนุญาตเล่าให้ฟัง ตามประสาประสา ผมไม่ได้รู้เรื่องเศรษฐกิจมากนักหรอกครับ แต่คือสิ่งที่เป็นจริง ของบ้านเมือง คือสิ่งที่เราประสบ รัฐบาลนี้เข้าใจถึงความทุกข์ยากของเกษตรกร ท่านจะเห็นว่าเราช่วยโรงสี เราช่วยโรงงานน้ำตาล อย่าหาว่าไปช่วยภาค อุตสาหกรรมเลยครับ เราช่วยเพื่อชาวไร่อ้อย เราช่วยเพื่อชาวนา เราช่วย เกษตรกรชาวสวนยาง ในขณะที่เดียวกันเราก็ดูแลภาคการส่งออกทั้งหมดเป็น ภาพรวมทั้งหมด ก็อยากให้คุณสมาชิกที่มีเจตนาดี ท่านสมาชิกที่เป็นความห่วงใย บ้านเมืองก็โปรดให้ความไว้วางใจว่าใน ๑ ปีผ่านมามีปัญหาถูกล้วงไปพอสมควร ประเทศชาติน่าจะอยู่รอดแล้ว รายสาขาต่อไปก็จะค่อยแก้กันไปตามลำดับ สิ่งเหล่านี้รัฐบาลรับฟังด้วยความเคารพในความคิดเห็นทั้งหมดก็จะนำไป พิจารณา และเพื่อดำเนินการต่อไปครับ ขอพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากญัตติทั้งหมดมี ๙ ญัตตินะครับ แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มนะครับ คือญัตติด่วนเรื่องที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๙ เป็นเรื่องเสนอมาเพื่อให้สภาได้ร่วมกันพิจารณาและส่งไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ดำเนินการ ส่วนญัตติเรื่องด่วนที่ ๒๑ เรื่องด่วนที่ ๒๙ และระเบียบวาระที่ ๕.๖ เป็นเรื่องที่ขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เพราะฉะนั้นผมจะถามเป็น ๒ ส่วน คือในส่วนแรกว่าจะเห็นด้วยไหมที่จะให้รัฐบาลรับไปพิจารณาดำเนินการ คือ เรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๙ นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามา ลงมตินะครับ คือเอาเรื่องด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๙ นี้ครับ

ว่าควรส่งไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการหรือไม่นะ ครับ ถ้าเห็นว่าสมควรจะให้รัฐบาลรับไปดำเนินการก็กรุณาจดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นว่าไม่สมควรให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการก็จดช่องไม่เห็นด้วยครับ ขอให้ลงมติได้เลยนะ ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องด่วนที่ ๑ เรื่องด่วนที่ ๒ เรื่องด่วนที่ ๖ เรื่องด่วนที่ ๗ เรื่องด่วนที่ ๘ และเรื่องด่วนที่ ๙ ญัตติว่าให้ส่งไปให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการ ถ้าเห็นว่าสมควรให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการทั้ง ๖ ญัตตินี้ก็กรุณาจดช่องเห็นด้วย ถ้าเห็นว่าไม่สมควรกรุณาจดช่องไม่เห็นด้วยครับ ท่านใดที่ยังไม่ลงมติบ้างครับ เรียบร้อยหมดแล้วนะ ครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ เห็นสมควรให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการ ๑๑๕ ท่าน ไม่เห็นสมควรให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการ ไม่มีนะ ครับ เพราะฉะนั้นที่ประชุมมีมติเห็นสมควรให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการครับ ๖ ญัตติ คือญัตติด่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๙ ครับ ให้รัฐบาลรับไปพิจารณาคำเนินการครับ

มีอีก ๓ ผู้ตติณะครับที่เสนอให้ตั้งกรรมาธิการนะครับ คือผู้ตติที่ ๒๑
ที่ ๒๔ และระเบียบวาระที่ ๕.๖ ครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะถามว่าจะเห็นสมควร
ว่าตั้งกรรมาธิการพิจารณาในเรื่องผู้ตติทั้ง ๓ นี้หรือไม่นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสิัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเห็นสมควรตั้งกรรมาธิการก็
กรรมาคคชองเห็นด้วยนะครับ ถ้าเห็นไม่สมควรตั้งกรรมาธิการก็กรรมาคคชอง
ไม่เห็นด้วยนะครับ ผู้ตติที่ ๒๑ ที่ ๒๔ และระเบียบวาระที่ ๕.๖ ครับ เชิญ
ลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนน
บ้างครับ ลงคะแนนทุกท่านแล้วเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ เห็นสมควรตั้ง
กรรมาธิการ ๑๕ ท่าน ไม่เห็นสมควรตั้งกรรมาธิการ ๑๐๓ ท่าน เพราะฉะนั้น
ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นว่าไม่สมควรตั้งกรรมาธิการครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณา
ในผู้ตตินี้นะครับ

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ในกรณีที่ลงมติอันนั้นนะครับ ผมว่าองค์ประชุมไม่ครบนะครับ
แค่ ๓๑๕ ท่าน เพราะฉะนั้นมติที่ลงไว้นั้นเป็นมติที่ไม่ชอบครับ เนื่องจากเป็นญัตติ
ที่มีความสำคัญต่อพระ เทศชาติครับ เนื่องจากเป็นปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ
จึงน่าที่จะมีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขอความกรุณาเถอะครับ ผมขอความกรุณา
นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสาทิพย์ครับ แต่ว่าญัตตินี้
ได้ลงคะแนนไปแล้วนะครับ เชิญคุณสาทิพย์ครับ ขอสั้น ๆ หน่อยนะครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ผมเห็นด้วยกับท่านประธานครับว่า การลงมติเสร็จไปแล้ว และญัตตินี้ท่านประธาน
ก็ได้บอกแล้วว่าเป็นอันจบ ก็คือการลงมติเรียบร้อยแล้ว แล้วก็มิมติไปเรียบร้อยแล้ว
เพราะฉะนั้นมตินี้จึงมีผลว่า ไม่เห็นด้วยกับการตั้งกรรมาธิการ ซึ่งท่านประธาน
ก็วินิจฉัยไปแล้ว ผมเห็นด้วยตามนั้นครับ ผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้ก็คงจะเรียบร้อยแล้ว
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเรื่องทั้งหมดนี้ครับ ที่เรารวมญัตติ
ทั้งหมด ๘ ญัตตินะครับ ๖ ญัตตินั้นส่งไปให้รัฐบาลรับไปดำเนินการ ส่วน ๓ ญัตตินั้น
คือลงมติไปแล้วนะครับ ก็คือว่าเสียงข้างมากเห็นสมควรไม่ตั้งคณะกรรมาธิการ
ก็ถือว่าจบการพิจารณาญัตตินี้แล้ว ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๐๕ นาฬิกา